

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת יעל רז-לוי – אב"ד
כבוד השופטת גילת שלו
כבוד השופט אהרון משניות

המאשימה מדינת ישראל – ע"י ב"כ עו"ד קרן שטרית

נגד

הנאשם פלוני – ע"י ב"כ עו"ד נעם אליגון

הכרעת דין

1 ניתן לפרסם את הכרעת הדין, כאשר חל איסור פרסום ביחס לכל פרט מזהה בנוגע למתלוננת,
2 לרבות שמה, מקום מגוריה, שם הנאשם בשל הקרבה המשפחתית, או כל פרט אחר שעלול להביא
3 לזיהוייה של המתלוננת.

4 נוכח האמור, לא צוינו בהכרעת הדין שמותיהם המלאים של עדים או של מקומות, שעשויים להוביל
5 לזיהוייה של המתלוננת, ואלו מפורטים בפרוטוקול הדין ובחומר הראיות.

השופטת גילת שלו:

כללי

9 במועדים הרלוונטיים לכתב האישום היה הנאשם נשוי לג' (להלן- ג' או האם), והם התגוררו יחד
10 בביתם בעיר שבדרום (להלן- הבית), יחד עם ששת ילדיהם הקטינים: נ' ילידת שנת 2003 (להלן- נ'),
11 א' ילידת שנת 2004 (להלן- א'), א' ילידת 25.11.05 (להלן- המתלוננת), ש' ילידת חודש ינואר 2010
12 (להלן- ש'), מ' ילידת חודש נובמבר 2010 (להלן- מ') וא' ילידת מאי 2013 (יקרא להלן- האח הקטן).

13 כתב האישום המתוקן שהוגש נגד הנאשם מייחס לו עבירות מין במשפחה, שביצע על פי הנטען
14 במתלוננת, בתו הקטינה, בהיותה כבת 12; וכן עבירות אלימות שביצע על פי הנטען במתלוננת
15 ובילדיו הקטינים נ', ש' ומ'.

כתב האישום המתוקן

18 על פי הנטען באישום הראשון שבכתב האישום המתוקן, סמוך לחודש אוקטובר 2017 ועד לתאריך
19 17.1.18, במספר רב של הזדמנויות נהג הנאשם לבעול את המתלוננת ולבצע בה מעשים מגונים לשם
20 סיפוק, גירוי או ביזוי מיניים; בכך שקרא למתלוננת לחדר השינה שלו ושל האם (להלן- חדר
21 ההורים) בעת שהאם שהתה בעבודה, ובעוד המתלוננת שוכבת על צדה על המיטה, כיסה אותה
22 בשמיכה, שכב כשגבה מופנה אליו, נצמד אליה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, מבעד לבגד אותו
23 לבשה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק, כחודש לפני שהמתלוננת חגגה בת מצווה, קרא
2 הנאשם למתלוננת לבוא לחדר ההורים בעת שאמה היתה בעבודה, ואמר לה **"בואי תשכבי איתי"**.
3 הנאשם שכב במיטה כשהוא לובש תחתונים, ביקש מהמתלוננת לשכב על המיטה ולאחר שעשתה
4 כן, כיסה אותה בשמיכה, קם וסגר את דלת החדר. בהמשך, המתלוננת שכבה על צדה כשגבה מופנה
5 לנאשם, הנאשם נשכב על צדו, אחז במתלוננת בידו, הצמידה לגופו, החדיר את איבר מינו לאיבר
6 מינה, וגרם לה כאב; תוך כדי מעשיו, סובב הנאשם את ראשה של המתלוננת אליו, נישק אותה על
7 פיה והחדיר את לשונו לפיה, ובנוסף החמיא הנאשם למתלוננת, באמרו בין היתר **"יפה שלי, חיים
8 שלי, נסיכה שלי"** וליטף את שיערה, והכל לשם גירוי וסיפוק מיני. לאחר זמן מה, הרחיק הנאשם
9 את איבר מינו מאיבר מינה של המתלוננת, נשכב על גבו, הרים את המתלוננת והשכיב אותה כשגבה
10 על בטנו. לאחר האמור, השכיב הנאשם את המתלוננת על צדה ושוב החדיר את איבר מינו לאיבר
11 מינה; לאחר זמן מה, הורה הנאשם למתלוננת ללכת לחדרה, והיא עשתה כן.
12

13 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קרא הנאשם למתלוננת לבוא לחדר
14 ההורים, שם שכב האח הקטן על המיטה וצפה בטלוויזיה; הנאשם הורה למתלוננת לשכב על
15 המיטה לצדו, היא שכבה כשגבה מופנה אל הנאשם, והנאשם כיסה אותה בשמיכה וליטף את
16 שיערה. בהמשך, ובעוד האח הקטן נמצא במיטה, הניח הנאשם את ידו על בטנה של המתלוננת,
17 משך אותה לכיוונו, ואז החדיר את איבר מינו לאיבר מינה למשך כמה דקות; לפתע, נכנס ש' לחדר
18 ונשכב ליד האח הקטן כדי לצפות בסרט, או אז הרחיק הנאשם את איבר מינו מאיבר מינה של
19 המתלוננת, הלך למקלחת וצעק למתלוננת **"תקחי את הטלפון ולכי לחדר"**, והמתלוננת עשתה כן.
20

21 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בשעות הערב, קרא הנאשם למתלוננת
22 ואמר לה **"בואי תשכבי איתי נסיכה שלי"** או דברים בדומה לכך. המתלוננת הגיעה לחדר ההורים
23 ושכבה על צדה, הנאשם נשכב לידה כאשר גבה של המתלוננת מופנה אליו, ואז החדיר את איבר
24 מינו לאיבר מינה, עד שהגיע לסיפוקו סמוך לאיבר מינה של המתלוננת, וזאת באופן שגרם למתלוננת
25 כאב, כך שהיא קימטה באצבעותיה את סדין המיטה. הנאשם הלך למקלחת וצעק למתלוננת שתלך
26 לחדר ותלך לישון.
27

28 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עת ישנה המתלוננת בחדרה, ניגש
29 הנאשם למיטתה של המתלוננת, התקרב אליה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה; המתלוננת
30 התעוררה מעוצמת הכאב, ואמרה לנאשם **"מה אתה עושה כאן?"**, והנאשם השיב **"תמשיכי לישון
31 הכל בסדר"** או מילים בדומה לכך.
32

33 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קרא הנאשם למתלוננת לחדר ההורים,
34 הורה לה לשכב וכיסה אותה בשמיכה, ואז החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, בעודם מכוסים
35 בשמיכה. לפתע, נכנסה נ' לחדר ושאלה את הנאשם **"אבא מה אתה עושה?"**, והנאשם הורה לנ'
36 ללכת לחדרה.
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 באחת ההזדמנויות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בהיותם בחדר ההורים, החדיר הנאשם
2 את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת, כאשר דלת חדר ההורים היתה נעולה; האם הגיעה
3 ופתחה את דלת חדר ההורים באמצעות כפית, והנאשם הרחיק את איבר מינו מאיבר מינה של
4 המתלוננת והורה למתלוננת לעשות לו עיסוי ברגליים. האם נכנסה לחדר ושאלה את הנאשם לפשר
5 מעשיו ומדוע המתלוננת ערה, הנאשם השיב **"היא רק עושה לי מסאז"**, והאם הורתה למתלוננת
6 ללכת לישון בחדרה.

7
8 פעמים רבות במהלך האירועים המתוארים, ביצע הנאשם מעשה מגונה במתלוננת לשם גירוי, סיפוק
9 או ביזוי מיניים, בכך שנגע בחזה, תוך שהכניס את ידו מתחת לחולצתה.

10
11 בין התאריכים 9.1.18-17.1.18 שהו המתלוננת והנאשם אצל דודה של המתלוננת בהונג קונג, לרגל
12 בת המצווה של המתלוננת. במהלך ימים אלו, לנו הנאשם והמתלוננת באותו חדר, ובכל לילה ביצע
13 הנאשם במתלוננת מעשים מגונים, בכך שנישק אותה על פיה ונגע בחזה, וכן החדיר את איבר מינו
14 לאיבר מינה. המעשים האמורים מהווים עבירות על פי הדין בהונג קונג.

15
16 **על פי הנטען באישום השני**, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, לאחר אוקטובר 2018, ביקש
17 הנאשם מהמתלוננת שתסור לחדרה לישון, וכשהיא סירבה, תקף אותה הנאשם בכך שמשך אותה
18 משיערה ודחף אותה בגבה באמצעות ידיו לתוך חדרה; מעשי הנאשם גרמו למתלוננת כאב והיא
19 צעקה ובכתה.

20
21 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, סמוך לחודש מרץ 2019, בעת שהמתלוננת נכנסה לחדרה,
22 תקף אותה הנאשם בכך שבעט בגבה ובישבנה, בעודו נועל נעלי עבודה כבדות, והמתלוננת נפלה על
23 המיטה.

24
25 במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מאז שבנו ש' היה כבן חמש, או בסמוך לכך,
26 תקף הנאשם את ש' בכך שסטר לו והכה אותו על גבו בחוזקה, בין היתר באמצעות חגורה ונעל.

27
28 במספר מועדים שאינם ידועים במדויק למאשימה, מאז שבתו נ' היתה כבת 14, או בסמוך לכך, תקף
29 הנאשם את נ' בכך שהכה אותה באגרופים, משך בשיערה וצבט אותה.

30
31 במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך לחודש פברואר 2019, שיחקו מ' וש' מונופול על רצפת
32 החדר; הנאשם הורה להם ללכת לישון ואיים עליהם כי אם לא ישנו הוא יכה אותם בחגורה;
33 הנאשם הלך וחזר לחדרם עם חגורה, מ' וש' נבהלו ורצו למיטה. הנאשם הכה את מ' עם אבזם
34 החגורה ולאחר מכן פנה לש', אמר לו **"שכחתי גם אותך"** והכה אותו באמצעות אבזם החגורה בגבו,
35 ש' צרח מכאב וביקש מהנאשם שיחדל ממעשיו; לבסוף חדל הנאשם מלהכות את ש' ואיים על ש'
36 ומ' באמרו **"אם תנסו אותי עוד פעם, אתן יותר חזק"**, והשניים בכו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

במועד שאינו ידוע למאשימה, אך אחרי 17.3.19, לאחר שהנאשם עזב את הבית והתגורר בדירה בעיר אחרת, הגיעו ש', מ' והאח הקטן לישון בדירתו. בשעות הערב, איים הנאשם על ש' באמרו "אם לא תלך לישון ארביץ לך", ואז תקף אותו בכך שסטר לו וגרם לסימן אדום בלחיו; מעוצמת המכה נפל ש' על הרצפה, והנאשם תקף אותו שוב בכך שדחף את ש' מגבו, גלגל אותו על הרצפה, וגרם לו לכאבים.

על פי הנטען, במעשיו המפורטים באישום הראשון, ביצע הנאשם מעשי אינוס רבים וכן מעשים מגונים בביתו הקטינה; ועל כן יוחסו לו עבירות רבות של עבירות מין במשפחה (אינוס)- לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בצירוף סעיפים 345(א)(1) ו-4(4) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן- החוק); וכן עבירות רבות של מעשים מגונים במשפחה- לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק, ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק.

במעשיו המפורטים באישום השני, נטען כי הנאשם תקף את ילדיו הקטינים, שהוא האחראי עליהם, ובמספר מקרים גרם להם לחבלה של ממש; ועל כן יוחסו לו עבירות רבות של תקיפת קטין על ידי אחראי- לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק; ומספר עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש- לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק.

המענה לכתב האישום וגדרי המחלוקת

הנאשם כפר בכל המיוחס לו בכתב האישום, וטען כי מעולם לא ביצע מעשים מיניים כלשהם כלפי בתו-המתלוננת, ומעולם לא נקט באלימות כלפי ילדיו כמתואר בכתב האישום. לטענתו, מדובר בקנוניה שנרקמה נגדו ע"י האם ואביה על רקע מחלוקות שהתגלעו בין הנאשם לבין האם שהם כיום גרושים, כגון טענותיה של האם כי הנאשם בגד בה.

יוער, כי במהלך שמיעת הראיות ובמסגרת הסיכומים העלתה ההגנה טענות נוספות, רובן למעשה חלופיות לטענת העלילה, ולפיהן הסב ביצע את המעשים המיניים במתלוננת, והיא השליכה את המעשים על הנאשם; או שהמתלוננת היתה חשופה לתכנים מיניים באינטרנט ומכאן התיאורים שתיארה לגביו. עוד נטען, כי במשך התקופה הארוכה שחלפה עד להגשת התלונה, המתלוננת ניהלה שיחות רבות על הנושא עם בני משפחתה, כך שעדותה זוהמה וחלק נכבד מעדותה כולל תכנים ששמעה מאנשים אחרים.

בנוסף, ולקראת סיום המשפט ביקש הסגור להבהיר כי הכפירה של הנאשם בקורות האירועים היא כפירה מוחלטת, וכי הוא מסכים שהדין הזר בנוגע לעבירות שיוחסו לנאשם בהונג קונג הוכח, וכי אין לו כל טענה בעניין זה (עמ' 693).

מהלך המשפט

מטעם המאשימה העידו המתלוננת, סבה ג' (להלן- הסב) אשר היה הראשון לו סיפרה המתלוננת על האירועים, אמה, אחותה נ', דודיה מהונג קונג וחוקרת הילדים מירית דהן; הוגשו בהסכמה טפסי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 עדות הילד שערכה חוקרת הילדים לגבי חקירותיה של המתלוננת, חקירות הילדים של ש' ושל האח
2 הקטן, מסמכים שונים ותמונות; וכן הוגשו במסגרת פרשת התביעה חקירות הילדים שנערכו
3 למתלוננת כראיה מטעם בית המשפט (על כך יורחב בהמשך). מטעם ההגנה העידו הנאשם וא' אחיה
4 של המתלוננת.

5
6 כבר עתה יצוין, כי השתלשלות העניינים בתיק זה היתה חריגה למדי. אציין תחילה, כי בכתב
7 האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם ביום 11.7.19, יוחסו לו באישום הראשון עבירות רבות של
8 מעשים מגונים כלפי המתלוננת, ולא יוחסו לו עבירות אינוס; כאשר במסגרת עובדות כתב האישום
9 המקורי פורטו כל אותם מקרים שתוארו גם בכתב האישום המתוקן, אך תחת לייחס לנאשם
10 החדרה של איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת באותם מקרים, נטען כי הוא חיכך את איבר מינו
11 באיבר מינה של המתלוננת.

12
13 עדותה של המתלוננת נשמעה בפנינו כבר ביום 3.10.19, ומאחר שכבר בתחילתה היא תיארה את
14 הדברים באופן שונה מזה שהופיע בכתב האישום, אשר לכאורה מבסס ריבוי עבירות אינוס (שכן
15 היא תיארה "גוש" שנכנס לגופה וגרם לה לכאב רב); נדרשנו לעניין הפער שבין עדותה לבין כתב
16 האישום, ונאמר לנו כי המאשימה החליטה במודע שלא לייחס לנאשם עבירות של אינוס. מאוחר
17 יותר, במהלך שמיעת עדותה של חוקרת הילדים, התברר כי המתלוננת סיפרה דברים דומים
18 בחקירות הילדים שנערכו לה, אך חוקרת הילדים התקשתה לבסס הערכת מהימנות לגבי עדותה
19 של המתלוננת בעניין החדירה. משכך, ומאחר שעדותה של המתלוננת בפנינו היתה שונה מהמתואר
20 בכתב האישום, הפנינו את הצדדים להוראות סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
21 תשמ"ב-1982 (להלן- חסד"פ), הגם שהבהרנו כי לא גיבשנו דעה בנוגע לראיות שנשמעו בפנינו, וכי
22 הדבר נדרש על מנת שלנאשם תהא הזדמנות סבירה להתגונן (ראו החלטה מיום 9.1.20 בעמ' 421-
23 422 לפרוטוקול).

24
25 בעקבות ההחלטה האמורה, כמו גם החלטתנו במהלך הדיון לקבל את חקירות הילדים שנערכו
26 למתלוננת כראיה מטעם בית המשפט, ביקש ב"כ הנאשם לעצור את הדיון ושמיעת הראיות
27 הופסקה; ובדיון שהתקיים ביום 23.1.20 ביקש ב"כ הנאשם לפסול את ההרכב מלהמשיך לדון
28 בתיק. בקשת הפסלות נדחתה בהחלטה מפורטת מיום 23.1.20 (ראו עמ' 442-446 לפרוטוקול);
29 ובהמשך הוגש ערעור על החלטה זו לנשיאת בית המשפט העליון, והערעור נדחה בהחלטה מיום
30 23.2.20. עוד יצוין, כי במעמד הדיון מיום 23.1.20, הבהירה ב"כ המאשימה כי כתב האישום המקורי
31 הוגש כפי שהוא לאחר התייעצויות ולבטים רבים, וכי לאחר התייעצויות נוספות, המאשימה
32 מבקשת לתקן את כתב האישום באופן שהנאשם יואשם בריבוי עבירות של אינוס.

33
34 בשל מגפת הקורונה, דיון ההוכחות הבא התקיים רק ביום 7.7.20, ובמסגרתו נשמע המשך עדותה
35 של חוקרת הילדים, התביעה הכריזה "אלו עדיי", ואף נקבע מועד לשמיעת עדות הנאשם; תוך שב"כ
36 המאשימה הודיעה כי תגיש בקשה לתיקון כתב האישום לפני הדיון הבא. ביום 16.7.20 הוגשה
37 בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום יחד עם כתב אישום מתוקן, בו יוחסו לנאשם עבירות אינוס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 כלפי קטינה בת משפחה, בנוסף לעבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה; כאשר ב"כ הנאשם
2 התנגד לתיקון כתב האישום ואף טען כנגד השיהוי הרב שחל בהגשת הבקשה.

3
4 ביום 23.8.20 ניתנה החלטתנו בה התרנו את תיקון כתב האישום וקיבלנו את כתב האישום המתוקן,
5 שתוכנו פורט לעיל. בהחלטה ציינו, כי על אף הקושי הנובע מן השיהוי שנפל בהגשת הבקשה ע"י
6 המאשימה, הרי שבפן המהותי ניתנה לנאשם אפשרות סבירה להתגונן שכן עבירת האינוס עלתה
7 כבר מחומר החקירה שעמד בפני הצדדים מתחילת המשפט, והנאשם אף נחקר תחת אזהרה בחשד
8 לעבירה זו; ואף ההחלטה שבמסגרתה הופנו הצדדים לאפשרות של שימוש בסעיף 184 לחסד"פ
9 נועדה להבהיר לו כי יכול ויהיה עליו להתגונן גם בפני עבירות אינוס.

10
11 בעקבות תיקון כתב האישום, לבקשת ב"כ הנאשם, זומנה המתלוננת שוב לעדות וביום 22.10.20
12 נשמע המשך חקירתה הנגדית ע"י ב"כ הנאשם.

13
14 ביום 10.11.20 החלה פרשת ההגנה ונשמעה עדות הנאשם; וביום 26.11.20 נשמעה עדותו של האח
15 א', שבמסגרתה טען בין היתר, כי בשלושה מועדים שונים בחג הסוכות האחרון (לאחר הגשת כתב
16 האישום), בעת שהסב התארח בביתם, הוא ראה את הסב נוגע באופן מיני במתלוננת. בעקבות כך
17 הגישה המאשימה בקשה בהסכמה לזימון הסב כעד הזמה למועד שנקבע להמשך פרשת ההגנה,
18 ועדותו נשמעה ביום 15.2.21.

19
20 באותו מועד העיד האח א' שוב מטעם ההגנה, והפעם סיפר על שיחה שהקליט בינו לבין אחותו נ',
21 במסגרתה נ' סיפרה לו ששמעה את המתלוננת מספרת לאם על מעשים לא נאותים שביצע בה הסב.
22 לאור ההקלטה האמורה (אשר מאוחר יותר הוגשה לבית המשפט - 1/נ), הגיש הסנגור בקשה לזמן
23 שוב לעדות את המתלוננת, האם והאחות נ'; והן העידו בסופו של דבר ביום 6.4.21 וביום 3.6.21.

24
25 בתום ההשתלשלות האמורה, הגישה המאשימה את סיכומיה בכתב ביום 2.8.21; הסנגור סיכם בעל
26 פה ביום 13.9.21, וביום 24.10.21 הגיש גם ראשי פרקים והפניות בכתב בקשר לסיכומיו.

27
28 להלן ייסקרו העדויות והראיות המרכזיות שהובאו בפנינו, בחלוקה לפי האישומים השונים. יוער
29 כבר עתה, כי כל ההפניות, ככל שלא יצוין אחרת, הן לפרוטוקול הדיון.

ראיות התביעה בנוגע לאישום הראשון - עבירות מין כלפי המתלוננת

עדות המתלוננת

30
31 המתלוננת העידה בפנינו ביום 3.10.19 בהיותה כבת 13 ו-10 חודשים, ובהתאם להחלטותינו מיום
32 12.9.19 ומיום 26.9.19, העידה בפנינו באולם כאשר הנאשם שהה בחדר אחר בבית המשפט, וצפה
33 בעדותה באמצעות ויעוד חזותי. כאמור, המתלוננת חזרה והעידה בפנינו ביום 22.10.20, בהיותה
34 כבת 14 ו-11 חודשים, אז העידה מאחורי פרגוד כשהנאשם נוכח באולם; והיא שבה לעדות פעם
35 נוספת נוכח טענותיו של אחיה א', ביום 3.6.21 בהיותה כבת 15 וחצי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 א. המעשים המיניים שלדבריה ביצע בה הנאשם
3 מיד עם תחילת עדותה הראשית, החלה המתלוננת לתאר ששה מקרים ספציפיים שבהם ביצע בה
4 הנאשם מעשים מיניים, והם יתוארו להלן לפי הסדר בו סיפרה, הגם שאין מדובר בסדר כרונולוגי.
5
6 **המקרה הראשון** עליו סיפרה המתלוננת, שהיה גם המקרה הראשון בזמן, התרחש במיטה בחדר
7 ההורים, כחודש לפני בת המצווה שלה, וכדבריה: **"איזה ערב אחד הייתי בחדר ואז אבא קרא לי**
8 **לחדר שלו ואמר לי בואי נשכב במיטה ואז הלכתי למיטה שכבתי ואז הוא קם סגר את הדלת לחצי**
9 **וחזר למיטה שכבתי על המותן וראיתי סרט בטלפון שלו והוא שכב גם על המותן ואז הוא קירב**
10 **אותי אליו ואז פתאום הרגשתי איזה גוש כזה נכנס אליי וכואב ואז אחר כך הוא התחיל ללטף אותי**
11 **בשיער ולהגיד לי כל הזמן מחמאות ואז אחר כך הוא הכניס את היד שלו לחזה שלי וליטף שם, ואז**
12 **הוא סיבב את הצוואר שלי וכאב לי בצוואר הוא סיבב את הראש שלי ונישק אותי בפה"** (עמ' 103
13 ש' 1-6).
14

15 המתלוננת הרחיבה כי היא שכבה על המותן כשפניה לקיר, והנאשם שכב על מותנו מאחוריה כשפניו
16 אליה, ולפתע הוא הניח את ידו על הבטן שלה וקירב אותה אליו, ואז **"כאילו הרגשתי משהו כואב**
17 **וכאילו גוש כזה שנכנס אליי וכואב אליי וכאב לי"**; כאשר היא הרגישה את ה"גוש" נכנס אליה
18 באמצע, **"בחור של המחזור"**. בשלב זה הנאשם החל ללטף את שיערה ולהחמיא לה באמרו **"חיים**
19 **שלי יפה שלי נסיכה שלי"**; לאחר מכן הוא הכניס את ידו לחזה, ואז סובב לה את הראש ונישק
20 אותה ו**"הוא גם הכניס את הלשון שלו לפה שלי"**; ואז **"הרגשתי שהגוש יצא והכאבים קצת**
21 **הפסיקו ואז אחר כך שכבתי על הגב קצת ואז הוא אמר לי ללכת לחדר"** (עמ' 106-103). לשאלה
22 כמה פעמים הרגישה את ה"גוש" באותו מקרה, השיבה המתלוננת **"פעמיים נראה לי"**, כשהפעם
23 השניה היתה כש**"הוא הרים אותי על הבטן שלו ואז עוד פעם הרגשתי את זה"**. המתלוננת הסבירה,
24 כי הנאשם **"שכב על הגב ואז הוא הרים אותי ככה כאילו והגב שלי היה על הבטן שלו, ואחר כך**
25 **ראיתי את הגוש עוד פעם נכנס ואחר כך הוא הוריד אותי ואז כאילו שכבתי על הגב הוא אמר לי**
26 **ללכת לחדר"** (עמ' 107). בחקירה הנגדית הבהירה, כי בשלב זה הנאשם השכיב אותה מעליו כשפניה
27 כלפי התקרה, וכי היא לא ראתה את ה"גוש" נכנס אליה, אלא הרגישה זאת (עמ' 507-505).
28

29 לשאלה מה לבשה באירוע, השיבה המתלוננת כי אינה זוכרת, וחזרה על כך גם לאחר שרוענן זכרונה
30 מתוך חקירת הילדים, שם אמרה שלבשה חולצה וחצאית, אם כי אישרה שאמרה אמת בחקירת
31 הילדים. לדבריה לבשה גם תחתונים, ולשאלה היכן היו התחתונים שלה כשהרגישה את ה"גוש",
32 השיבה שהיא לא יודעת; גם לשאלה מה קרה עם החצאית שלה השיבה שאינה זוכרת, זאת גם
33 כאשר הופנתה לכך שבחקירת הילדים אמרה שהחצאית היתה קצת מורמת לה. לשאלה מה לבש
34 הנאשם השיבה, כי הוא לבש רק תחתונים בצבע שחור (עמ' 106-105). בחקירתה הנגדית, כשנאמר
35 לה שבזמן המעשים היא לא ראתה את התחתונים של הנאשם, כי זה היה מתחת לשמיכה, השיבה
36 המתלוננת כי היא ראתה את התחתונים כשהוא קם, והיא זוכרת שבפעם הראשונה הוא לבש
37 תחתונים בצבע שחור (עמ' 181-180).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 לגבי הטענה שזו לא היתה הפעם הראשונה שהנאשם קרא לה למיטה, וכי היו מקרים שבהם היא
3 שכבה עם הנאשם במיטה והם ראו טלויזיה גם עם אחיה, השיבה המתלוננת כי היא מעולם לא
4 שכבה במיטה של ההורים כשאמה לא היתה שם, ולפני האירועים מעולם לא שכבה שם כשהנאשם
5 לבדו (עמ' 172-173). בחקירתה הנגדית הנוספת השיבה, כי אינה יודעת כמה זמן חלף מאז שנכנסה
6 לחדר, ועד שהרגישה את ה"גוש", ואינה זוכרת אם זה קרה מיד או שהיו דברים לפני כן (עמ' 503).

7
8 **המקרה השני** עליו סיפרה אירע אף הוא בחדר ההורים, בעת שגם האח הקטן שהה שם וראה סרט.
9 המתלוננת תיארה, כי היא היתה בחדרה בעת שהנאשם קרא לה לבוא לחדר ההורים, היא הגיעה,
10 שכבה על מותנה על המיטה, הנאשם הניח את ידו על בטנה וקירב אותה אליו, **"ואז עוד פעם**
11 **הרגשתי את הגוש נכנס ואז עוד פעם ליטף אותי בשיער... ועוד פעם נישק אותי ואז... אח שלי**
12 **הקטן נכנס ואז ראה סרט ואז אח שלי בא אחריי ש' אח שלי שמעליו כאילו נכנס לחדר לראות**
13 **איתו סרט ואז אבא שלי החליף ערוץ ואמר ללכת לחדר"**. המתלוננת הדגישה, כי כשהרגישה את
14 ה"גוש" היא שוב חשה כאב ב"חור של המחזור"; וכי גם הפעם הנאשם נישק אותה "עם הלשון"
15 (עמ' 107-109). לשאלת התובעת השיבה, כי אינה זוכרת מה לבשה באירוע הזה; וכי בכל המקרים
16 הנאשם היה לבוש בתחתונים בלבד (עמ' 111).

17
18 המתלוננת הרחיבה, כי היא שכבה על המיטה על המותן כשפניה לקיר והנאשם שכב מאחוריה;
19 האח הקטן נכנס לחדר לאחר שהנאשם הכניס את ה"גוש" ונשכב על המיטה ליד הנאשם; וש' נכנס
20 לאחר מכן ושכב ליד האח הקטן, ובעת שש' נכנס לחדר הנאשם **"הוציא את הגוש"**. לאחר מכן
21 הנאשם אמר לה ללכת לחדר והיא הלכה, ונראה לה שש' והאח הקטן נשארו לראות סרט, ושהנאשם
22 הלך למקלחת (עמ' 108, 110-111). כשנאמר לה שאמרה לחוקרת הילדים שהאח הקטן כבר היה
23 בחדר לפני האירוע, השיבה המתלוננת שאינה זוכרת זאת (עמ' 110).

24
25 בחקירתה הנגדית עמדה המתלוננת על כך שהיא זוכרת שהאח הקטן נכנס לחדר ולמיטה אחרי
26 שהיא כבר היתה שם, ולאחר מכן ש' הצטרף אליו והם ראו סרט בטלויזיה; והיא חושבת שראתה
27 סרט בטלפון של הנאשם, כי **"כאילו כל הזמן הוא היה נותן לי את הטלפון לראות סרט"** (עמ' 160,
28 163). לשאלה אם אחיה ראו מה הנאשם עשה, השיבה המתלוננת שאין לה מושג. כשהופנתה לדבריה
29 בחקירת הילדים הראשונה שהאח הקטן כל שניה הסתכל עליהם, ונשאלה אם אפשר להבין מכך
30 שהוא ראה, השיבה שהיא לא יודעת ושלא נראה לה שהוא הסתכל עליהם; לשאלה איך ראתה
31 שהאח הקטן הסתכל עליהם אם היא שכבה כשפניה לקיר, כשהנאשם והאח הקטן מאחוריה,
32 השיבה שאינה יודעת ושאינה זוכרת זאת (עמ' 160-162). לשאלה אם ש' ראה מה קורה, השיבה
33 שאין לה מושג, וכשהופנתה לכך שבחקירת הילדים אמרה שכשהוא נכנס לחדר, הוא הסתכל
34 והנאשם ישר הוציא את איבר מינו, אישרה שש' הסתכל. כשנאמר לה שש' והאח הקטן לא אישרו
35 את דבריה בחקירותיהם, השיבה **"אבל אני זוכרת שזה מה שהיה"** (עמ' 166-167). לגבי הטענה
36 שאמרה בחקירתה שהיא שכבה ליד האח הקטן (וכפי שיפורט בהמשך, מדובר בשאלה מטעה),
37 השיבה שהיא לא זוכרת ששכבה ליד האח הקטן, וש"אולי לא אמרתי את זה טוב" (עמ' 164).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

המתלוננת אישרה, כי אחרי שש' נכנס לחדר, הנאשם הוציא את איבר מינו והזיז אותה הצידה. לגבי הטענה שהיא רק מסיקה זאת מאחר שלא ראתה שהוא הוציא את איבר מינו, אישרה כי לא ראתה את איבר מינו אבל "אני כאילו התכוונתי לזה שהרגשתי שהגוש יצא ממני" (עמ' 163, 170).

המקרה השלישי עליו סיפרה אירע גם הוא בחדר ההורים, כאשר אמה לקחה את א' ונ' לקנות נעליים. לדבריה, הנאשם "בהתחלה עוד פעם אמר לי לבוא אליו לחדר ואז אחר כך הוא עוד פעם ליטף אותי בשיער כאילו קודם הרגשתי את הגוש וכאב לי ואז הוא ליטף אותי בשיער ואז הוא שמע שאמא נכנסה אז ישר אמר לי ללכת לעשות לו מסאז' עשיתי לו מסאז' ואז אמא נכנסה ושאלה אותי מה אני עושה ואז היא אמרה לי ללכת לחדר". המתלוננת תיארה, כי היא שוב שכבה על המותן כשהנאשם מאחוריה, הוא שוב קירב אותה אליו והיא שוב הרגישה שהוא הכניס את ה"גוש" ואת הכאב ב"חור של המחזור"; והוסיפה ש"יש לי כוח סבל ומתי שזה כאב לי אז צבטתי את המיטה... אני כאילו צבטתי עם הציפורניים את המיטה". עוד ציינה, כי כשהנאשם הורה לה לעשות לו מסאז', היא עשתה לו מסאז' ברגליים (עמ' 111-113).

בחקירתה הנגדית השיבה המתלוננת, כי חדר ההורים לא היה נעול והדלת לא היתה סגורה, אלא "הוא סגר את זה חצי"; וכי אחרי שאמה הורתה לה ללכת לחדר, היא לא דיברה איתה על כך. לגבי הטענה שכשאמה נכנסה לחדר ושאלה מה היא עושה שם והנאשם אמר שהיא עושה לו מסאז', היא באמת עשתה לו מסאז' ברגליים, השיבה המתלוננת "לא באמת... הוא כאילו רק רצה שכאילו שאמא לא תדע... הוא כאילו לא באמת כאילו איך אני יסביר את זה כאילו מה שהוא עשה לי אז מתי שאמא נכנסה אז הוא אמר לי לכי תעשי מסאז' ברגליים"; והבהירה שהנאשם אמר זאת כששמע שהאם נכנסה לבית, ולאחר שאמר זאת היא לא באמת עשתה לו מסאז' אלא רק נגעה לו ברגל (עמ' 133-135, 235). בחקירתה הנגדית הנוספת השיבה המתלוננת, כי הנאשם הוציא את איבר המין שלו אחרי שהם שמעו את אמה נכנסת הביתה ומיד אמר לה לעשות לו מסאז', ואז אמה נכנסה לחדר (עמ' 514).

לשאלה אם היה מקרה שבו האם או נ' נכנסו לחדר בזמן שהנאשם ביצע בה מעשים מיניים והוא עשה את עצמו ישן, השיבה שאינה יודעת ואינה זוכרת דבר כזה (עמ' 232-233).

המקרה הרביעי עליו סיפרה, הוא למעשה סדרה של מעשים, האחרונים בזמן, שהתרחשו בהונג קונג בטיול בת המצווה שלה. המתלוננת סיפרה, כי היא והנאשם טסו להונג קונג, שם לנו בחדר האורחים בבית דודיה, ו"נכנסנו לחדר ובלילה הוא סגר את הדלת נעל והיא [כך במקור] חושך ואז הוא עשה לי את זה עוד פעם... עוד פעם קירב אותי... הוא קירב אותי אליו ואז הרגשתי עוד פעם את הגוש וכואב, ואז אחר כך אחר כך הוא הוציא את הגוש ואמר לי ללכת לישון אבל לא נרדמתי"; תיארה שגם במקרה הזה הם שכבו על המותן, והיא הרגישה את ה"גוש" "בחור של המחזור"; וציינה כי "אחרי כמה דקות נראה לי הוא הוציא את הגוש ואז הוא אמר לי ללכת לישון".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

לדבריה, הם שהו בהונג קונג שבוע וחצי, ו"בהונג קונג אני לא יודעת נראה לי... זה קרה אבל זה לא קרה כל הזמן אבל זה קרה כמעט כאילו כל יום" (עמ' 114-115). בחקירתה הנגדית השיבה המתלוננת כי אינה זוכרת מה אמרה בחקירות הילדים ואם אמרה שבהונג קונג זה קרה מדי יום, אך בשיחת ההכנה עם התובעת היא תיקנה את עצמה ואמרה שזה לא קרה כל יום (עמ' 178).

המתלוננת אישרה, כי היא טיילה עם הנאשם בהונג קונג, כי הם יצאו מהבית בכל יום בערך בעשר בבוקר וחזרו לפני שהחשיך, אם כי היה יום אחד שבו הם היו בחוץ ב-22:00 ועשו שיחת וידאו עם אחותה; אישרה כי הם הצטלמו ונהנו ולא היו סגורים כל היום בחדר; והשיבה כי לא היו מקרים שהנאשם יצא לבד לטייל והיא נשארה לבד. לשאלה אם היא בילתה עם דודיה ובני דודיה בטיול, השיבה שבקושי בילתה איתם, פרט לפעם אחת שהם יצאו יחד לדיסנילנד; ובהמשך אמרה שהיא משחקת עם הילדים כשהם באים לארץ, אך בהונג קונג לא שיחקה איתם כי היתה יותר בחדר וראתה סרטים בטלפון (עמ' 178-179, 211-213).

המקרה החמישי עליו סיפרה המתלוננת התרחש בחדר שלה ושל אחותה נ', כשלדבריה יש להן מיטה וחצי נפתחת, שבה היא בדרך כלל ישנה במיטה הנפתחת, אך באותו לילה נ' לא ישנה בבית והיא ישנה במיטתה של נ'. המתלוננת העידה כי "היה איזה לילה אחד הלכתי לישון ואז התעוררתי כי הרגשתי משהו כואב ואז ראיתי אותו מאחוריי ואז שאלתי אותו 'אבא מה אתה עושה', הוא אמר לי 'אני לא עושה כלום תחזרי לישון' ונרדמתי"; והסבירה שהנאשם שכב כשפניו מאחורי הגב שלה, ושהיא הרגישה "כואב כמו כל הפעמים" (עמ' 115-116). בחקירתה הנגדית הבהירה, כי אמה היתה בבית, אך היא ישנה (עמ' 230).

על המקרה השישי סיפרה המתלוננת כשנשאלה מי ראה את מה שקרה בבית, והשיבה "קרה איזה פעם אחת שאבא עשה לי את זה ואחותי נכנסה לחדר... ואז שאלה אותו אבא מה אתה עושה לה ואז הוא אמר לה תלכי לחדר שלך". לשאלות התובעת, השיבה המתלוננת כי היא היתה במטבח או בסלון בעת שהנאשם קרא לה לבוא לחדר ההורים, כי הם שוב שכבו על המותן "ואז הוא קירב אותי אליו והכניס לי את הגוש וכאב לי יש לי עד היום יש לי בעיה כזאת שאני לא יכולה להגיד לא לדברים... הוא עשה לי את מה שהוא עשה לי כל פעם... הוא עוד פעם הכניס לי את הגוש ועוד פעם כאב לי". לדבריה, הנאשם לבש תחתונים והיא לא זוכרת מה היא לבשה (עמ' 116-117).

בחקירתה הנגדית אישרה המתלוננת, כי נ' לא שאלה אותה בזמן אמת מה קרה ומה הנאשם עשה לה (עמ' 133). לשאלה למה נ' חשבה שהנאשם עושה לה משהו ומה היא ראתה שהרי הם היו מכוסים בשמיכה, השיבה המתלוננת שאינה יודעת ושלא שאלה את נ' למה אמרה זאת לנאשם (עמ' 232).

לגבי כלל המעשים סיפרה המתלוננת בעדותה הראשית, כי המקרים שתיארה שהנאשם הכניס לה את ה"גוש", חזרו על עצמם פעמים רבות, כאשר הפעם הראשונה היתה חודש לפני בת המצווה והפעם האחרונה היתה בהונג קונג (עמ' 113-114); ומאז שהם חזרו לארץ מהונג קונג "הוא כאילו כבר לא עשה לי את זה" (עמ' 124). לשאלה היכן עוד היה הנאשם נוגע בה, השיבה כי הוא היה נוגע

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לה בחזה ובבטן אך זאת "לפעמים לא תמיד שהוא היה עושה לי את זה"; לשאלה כיצד הנאשם
2 היה קורא לה לחדר, השיבה כי "הוא היה אומר לי בואי תשכבי אותי [כך במקור] כאילו במיטה
3 ואז כאילו נכנסתי כאילו שכבתי ואז הוא כיסה אותי בשמיכה... לפעמים"; ולשאלה האם היא
4 זוכרת מה לבשה בכל הפעמים, השיבה שהיא לפעמים לבשה חצאית ולפעמים מכנסיים (עמ' 117).

5
6 לגבי יחסיה עם הנאשם, אמרה המתלוננת שלפני כן היה בסדר אך עכשיו הם לא מדברים (עמ' 102).
7 בהמשך סיפרה, כי היתה תקופה שאחותה נ' רבה עם הנאשם ולא דיברה איתו, וזה היווה לה תירוץ
8 כדי לא לדבר איתו גם במשך כחודש. יום אחד היא נסעה לסבא שלה ברכבת וכשחזרה והתקשרה
9 לאמה, זו אמרה לה שהנאשם יבוא לקחת אותה והיא אמרה שהיא לא רוצה שהוא יבוא לקחת
10 אותה כי היא לא מדברת איתו, ו"כאילו גם פחדתי לעלות איתה [כך במקור] לבד כי עלו לי כל מיני
11 מחשבות... לא יודעת, שהוא יכול לעשות לי דברים שלא נעימים לי... כאילו לגעת בי"; בסופו של
12 דבר כשהנאשם הגיע לאסוף אותה, היא ראתה שאחותה יושבת מלפנים ולכן היא נכנסה לרכב,
13 והנאשם ביקש מהן סליחה "על מה שכאילו שהוא כאילו אני ואחותי לא דיברנו איתו בגלל שכאילו
14 הוא הרביץ לנו ותמיד צעק עלינו ותמיד כאילו התייחס לנו כאילו אנחנו סוג של משרתות שלו...
15 כאילו היינו צריכות לעשות לו הכל". לדבריה, זה קרה אחרי שהם חזרו מהונג קונג (עמ' 124).

16
17 בחקירתה הנגדית אמרה המתלוננת, כי הנאשם עשה לה את המעשים כשהיתה בכיתה ו', וכי היא
18 גם קיבלה מחזור כשהיתה בכיתה ו', אך אינה זוכרת אם המקרה הראשון היה לפני או אחרי
19 שקיבלה מחזור (עמ' 148). לדבריה הנאשם "תמיד עשה לי את זה שאמא היתה חוזרת מאוחר
20 מהעבודה והוא היה עושה לי את זה לקראת הערב" (עמ' 159); הוא לפעמים אמר לה לסגור את
21 הדלת ולפעמים סגר בעצמו, אך תמיד השאיר את הדלת חצי סגורה (עמ' 165-166). המתלוננת
22 השיבה כי אינה יודעת באיזו עונה קרו המקרים, אך אישרה שכל המקרים עליהם סיפרה נפרשו על
23 פני תקופה של כחודש (עמ' 227-230). לשאלה מדוע המעשים נפסקו אחרי הטיול להונג קונג, השיבה
24 כי אין לה מושג (עמ' 235).

25
26 המתלוננת אישרה, כי אף פעם לא ראתה את איבר המין של הנאשם וכי אף פעם לא נגעה בו בידיה.
27 לגבי הטענה שהנאשם אף פעם לא הוציא את איבר המין שלו, השיבה "אני יודעת כאילו אם הייתי
28 אם כאילו הוא היה מכניס אצבעות את זה אז הייתי מרגישה חלקים זזים הרגשתי גוש וזה כאב
29 לי" (עמ' 146). בהמשך, לשאלה מדוע אמרה בחקירות הילדים מספר פעמים שהנאשם התחיל לגעת
30 באיבר המין שלו, השיבה שהיא חושבת שהתכוונה לכך ש"אני זוכרת פעם אחת לפני שהוא הכניס
31 היד שלו נגעה לי בגב... ועוד משהו נגע לי שמה"; ושללה שמה שהרגישה זו היד השניה של הנאשם
32 שכן ידו השניה אחזה אותה בצורת חיבוק. המתלוננת השיבה לשאלות בית המשפט כי הרגישה את
33 היד ואת "הדבר השני" בגב מתחת לחולצה (עמ' 176-177).

34
35 לגבי הטענה שבחקירות הילדים היא סיפרה שהיתה לבושה בכל המקרים ואף תיארה מקרה שבו
36 לבשה מכנסיים ארוכים, וגם חוקרת הילדים שאלה אותה איך הגוש נכנס אם כך, השיבה המתלוננת
37 "אני אפילו לא יודעת איך זה נכנס איך הרגשתי את זה איך כאב לי" (עמ' 146-147). כשנאמר לה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 שהיא לא הרגישה אף פעם מגע של "עור בעור" של איבר מינו של הנאשם בגוף שלה, אלא זה תמיד
2 היה דרך בגדים, אישרה זאת; ולשאלה חוזרת איך ה"גוש" נכנס אליה אם שניהם היו עם בגדים,
3 השיבה "לא יודעת תשאל אותו אני לא יודעת אין לי מושג... אני לא יודעת איך זה נכנס כאילו זה
4 לא הגיוני שאני יהיה עם מכנסיים ואני ירגיש את הגוש איך כאילו איך אני לא יודעת איך הוא
5 הכניס את זה" (עמ' 171-172). עוד אישרה, כי הנאשם מעולם לא הוריד לה את הבגדים (עמ' 185).

6
7 בחקירתה הנגדית הנוספת, אישרה המתלוננת כי היתה לבושה במהלך המעשים, כאשר "היו פעמים
8 שהייתי עם מכנסיים פיג'מה ולפעמים הייתי עם חצאית של בית ספר" (עמ' 504, 510); ואישרה
9 כי לא היתה מחליפה את החצאית כשהיתה חוזרת מבית הספר, אלא רק לאחר המקלחת (עמ' 509).
10 לשאלה איך היא יודעת שאיבר המין של הנאשם נכנס אליה השיבה "מה זאת אומרת? אני הרגשתי.
11 אני לא יודעת", ואישרה כי הרגישה זאת דרך הבגדים; ולשאלה איך יתכן שאיבר המין נכנס דרך
12 הבגדים, השיבה "אני לא יודעת. פשוט הרגשתי את זה נכנס כשהיו עלי בגדים" (עמ' 513-514).

13
14 כשנאמר לה שבדרך כלל בסקס הגבר מוציא ומכניס את איבר המין שלו, והיא מעולם לא סיפרה
15 שהנאשם עשה תנועה כשהוא נצמד אליה, השיבה שהיא לא יודעת "אבל הדבר היחיד שאני
16 זוכרת... אני זוכרת שאמרתי את זה בחקירה... שמתי שהוא עשה לי את זה אז הוא נשם חזק כזה
17 בכללי הוא לא נושם חזק והוא נשם חזק... וזה כאילו כאילו נשימות כאלה מוזרות כאילו איך אני
18 יסביר לך... שהוא עשה את זה הוא נשם נשימות מוזרות מאוד" (עמ' 174-175). בחקירתה הנגדית
19 הנוספת, כשנשאלה אם הנאשם עשה תנועה של הוצאה והכנסה, השיבה בשלילה (עמ' 517).

20
21 לשאלות הסנגור, אישרה המתלוננת שלפחות באחד המקרים היא ראתה נוזל, ולשאלה מאיפה הוא
22 יצא השיבה "מה שראיתי? כאילו, אחרי שאבא הוציא את איבר המין, אז אחר כך ראיתי נוזל כזה
23 שנופל על המיטה, שקוף כזה"; ולשאלה אם זה יצא מהנאשם השיבה שהיא חושבת כך והדגימה
24 הוצאת דבר מה. לדבריה, כשראתה זאת הנאשם קם "לא יודעת איך להסביר את זה. שכבנו ואז
25 הוא הוציא את איבר המין ואז הוא קם בשביל ללכת לשטוף את זה במקלחת", כאשר ראתה שהנוזל
26 "נפל על המיטה", אך היא לא יודעת מאיפה הוא יצא, "ראיתי את השקוף פשוט נפל על המיטה.
27 לא יודעת מאיפה" (עמ' 511-513).

28
29 עוד אמרה המתלוננת, כי מה שתיארה כ"גוש" בעדותה הקודמת, אותו הרגישה נכנס אליה וכואב,
30 היא מכנה כיום "איבר מין". כשנאמר לה שהיא אמרה בעדותה שסבה עשה שימוש במילה "זין",
31 אישרה כי ידעה שמילה זו מתייחסת לאיבר המין, ולשאלה מדוע לא אמרה שהנאשם הכניס את
32 ה"זין", השיבה "לא יודעת. קראתי לזה בשם אחר" (עמ' 502-503).

33
34 המתלוננת אישרה, כי בבית שלהם היה נהוג לחבק את הילדים וגם לעשות זה לזה מסאז' ברגליים,
35 וכי הילדים לפעמים היו רואים טלויזיה במיטה בחדר ההורים (עמ' 135-137, 158). כשהופנתה
36 לדברי הנאשם בחקירותיו - כי הוא שכב איתה, חיבק אותה, נישק אותה וליטף לה את השיער מתוך
37 אהבה של אבא לבת, כמו שהוא עושה גם לילדים האחרים; כי מעולם לא נגע בה בצורה מינית, כי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 היא נתנה פרשנות אחרת לדברים רק לאחר שהסב אמר לה שהנאשם אנס אותה, וכי מישוהו הכניס
2 לה דברים לראש - פרצה המתלוננת בבכי ואמרה שהוא משקר (עמ' 157).

3
4 המתלוננת אישרה עוד, כי לא סיפרה לאיש על המעשים בזמן אמת, וכי הנאשם מעולם לא איים
5 עליה או אמר לה שלא לספר (עמ' 132-133).

ב. חשיפת האירועים בפני הסב

6
7 בעדותה הראשית סיפרה המתלוננת, כי סיפרה על האירועים בתחילה לסבא שלה בעת ששהתה
8 אצלו ביחד עם אחיה ש', והסבירה כי ש' נהג להגיע הרבה לבקר את הסב והיה בקשר הכי טוב עמו,
9 וכי באותו שלב לה לא היה קשר טוב עם הסב. לדבריה "זה היה שנה שעברה, בסוכות אני וש'
10 הלכנו לסבא שלי ומסבא שלי הלכנו לסבתא שלי... ובערב... אח שלי ש'... היה סקן לדעת איך
11 מביאים ילדים לעולם וסבא שלי לא בנאדם שמסתיר סודות אז הוא סיפר לו ואז כאילו שמעתי
12 שמעתי כאילו איך מביאים ילדים לעולם ואז כאילו נלחצתי שאני בהריון אז אמרתי לסבא שלי
13 שאני כאילו יגיד לו משהו יותר מאוחר ואז אמרתי לו על זה"; לדבריה, היא סיפרה לסב מה הנאשם
14 עשה לה, והסב היה בהלם והתעצבן, ומאז הקשר ביניהם התחזק.

15
16 המתלוננת סיפרה עוד כי בעת שסיפרה על הדברים לסב "אני בפעם הראשונה שסיפרתי את זה
17 קצת רעדתי כי זה היה פעם ראשונה שסיפרתי את זה למישוהו... כאילו גם לפני זה כאילו גם ירד
18 לי יותר הביטחון העצמי וכאילו יותר פחדתי מגברים בגלל הדבר הזה יותר פחדתי כאילו להסתובב
19 עם בנים או לא יודעת אז כאילו אז סבא שלי ניסה להרים לי את הביטחון העצמי וכאילו אחר כך
20 הוא דיבר איתי על זה... כאילו איך שסיפרתי את זה לסבא שלי אז סבא שלי הסביר לי כאילו
21 שהוא אנס אותי... ואז כאילו כאילו גם מתי שאבא שלי עשה לי את זה אז אחרי כאילו יותר כאילו
22 גם פחדתי להסתובב עם גברים כי פחדתי גם כאילו שכל גבר שראיתי ברחוב פחדתי ממנו... ואחר
23 כך סבא שלי ניסה להעלות לי יותר את הביטחון העצמי... כאילו דיבר איתי ואמר לי שאני לא
24 צריכה לפחד מאף אחד" (עמ' 125-126).

25
26 בחקירתה הנגדית, לשאלה האם בעת ששמעה את השיחה בין ש' לסב זו היתה הפעם הראשונה בה
27 הבינה שקרה משהו לא בסדר עם הנאשם, השיבה המתלוננת "כאילו בכל שאר הפעם [כך במקור]
28 שהוא עשה לי את זה... כאילו איך אני יסביר את זה כאילו הבנתי שמשוהו פה לא בסדר כי כאב
29 לי וכאילו לא כאילו כי הייתי מבולבלת ולא כאילו הבנתי מה קורה פה כאילו, ואז שסבא וש' דיברו
30 על זה אז חשבתי שנכנסתי להריון... בגלל זה כי על איך שהם דיברו ואיך שמביאים ילדים לעולם
31 אז אמרתי זה כמו שאבא עשה לי וחשבתי שנכנסתי להריון" (עמ' 141). עם זאת הבהירה בהמשך,
32 כי עד לאותו רגע "לא ידעתי מה זה איך אני אדע לא ידעתי מה זה כאילו לא ידעתי איך נראה זין
33 לא ידעתי מה זה סקס לא ידעתי שום דבר מהדברים האלה"; ושללה שגלשה אי פעם בתכנים
34 מיניים באינטרנט או שראתה באינטרנט ובסרטים איך מתנשקים (עמ' 168-169, 174). בהמשך,
35 כשהופנתה לדבריה בחקירת הילדים הראשונה, שמאז השיחה עם הסב היא התחילה לשנוא את
36 הנאשם, אישרה המתלוננת את הדברים, ולשאלה מה הסב אמר לה ששינה את יחסה לנאשם,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 השיבה כי זה בגלל שהסב אמר לה שהנאשם אנס אותה, ו"כאילו שהוא עשה לי את זה אז הבנתי
2 שמשו פה מוזר אבל לא ידעתי שקוראים לזה כאילו אנס" (עמ' 217-218).

3
4 לשאלת בית המשפט מה נאמר בשיחה בין הסב לש' ומה בשיחה הזכיר לה את מה שחוותה, השיבה
5 "כי כאילו הם דיברו איך מביאים ילדים לעולם... הם אמרו סבא אמר שכאילו האבא והאמא
6 מתחבקים ואז אחר כך כאילו... הזין של כאילו... הוא אמר שכאילו הגבר מכניס את זה לאישה...
7 את הזין". לדבריה, היא לא זוכרת בדיוק מה הסב אמר, אבל "אז כאילו פתאום כאילו איך שהוא
8 דיבר אז לכל השאר לא התייחסתי למה שהוא אמר כל השאר אבל כאילו אחר כך שמעתי איך
9 שהוא דיבר ואז כאילו פתאום נזכרתי איך שאבא עשה לי את זה ואז אחר כך כאילו אמרתי
10 לסבא שלי כאילו חשבתי שאני בהריון ואז סיפרתי לסבא שלי את זה" (עמ' 141-142, 150).
11 בחקירתה הנגדית הנוספת אישרה המתלוננת, כי בעת השיחה בין הסב לש' כשהסב הסביר איך
12 באים ילדים לעולם, הוא הדגים באצבעותיו עיגול ואצבע נכנסת לתוך העיגול (עמ' 513).

13
14 המתלוננת הסבירה כי מיד לאחר השיחה היא אמרה לסב שהיא חייבת לדבר איתו, ולאחר כחצי
15 שעה באותו ערב, אחרי שהסב הרדים את ש' היא סיפרה לו על הדברים, ואז "סבא אמר שאיך
16 שסיפרתי זה נשמע שהוא אנס אותי"; ציינה כי הם שוחחו על כך גם ביום שלמחרת; ושאלה שהסב
17 אמר לה שזה לא יכול להיות (עמ' 143-144, 152). לשאלות הסנגור השיבה, כי לפני השיחה עם הסב
18 לא ידעה מה משמעות המילה "אנס", וכי כשהסב אמר לה שהנאשם אנס אותה היא שאלה אותו
19 מה זה ו"הוא הסביר לי הוא אמר לי כאילו כמו מה שאבא עשה לך" (עמ' 149). המתלוננת אישרה
20 כי הסב שאל אותה שאלות כמו כמה פעמים זה קרה, איפה זה קרה ומה היא הרגישה (עמ' 150);
21 ובחקירתה הנגדית הנוספת אמרה שהיא סיפרה לסב את הדברים "בדיוק כמו שסיפרתי לכם.
22 בדיוק איך שסיפרתי עם הגוש והכל" (עמ' 515).

23
24 המתלוננת אישרה, כי מהרגע שבו סיפרה את הדברים לסב זה היה סוד ביניהם; ולשאלה מי החליט
25 שלא מספרים על כך לאיש, השיבה "אני וסבא כי אני לא רציתי לספר את זה בגלל שפחדתי שזה
26 יתפרסם... לא יודעת פחדתי שידברו על זה" (עמ' 145). לשאלה האם רצתה לספר על כך לאמה
27 לאחר שסיפרה לסב השיבה, כי עוד לפני שסיפרה לסב היא רצתה לספר על זה במשך זמן מה, וחשבה
28 למי היא יכולה לספר "ואז שכאילו עדיין לא חשבתי למי לספר את זה עד שבסוף... כאילו סבא
29 סיפר כאילו שמעתי איך מביאים ילדים לעולם אז אחר כך כאילו... אמרתי שאני אספר את זה
30 לסבא" (עמ' 151). לגבי הטענה שהסב אמר שהיא רצתה לספר לאמה אך הוא מנע זאת ממנה,
31 השיבה שהיא לא יודעת למה הוא אמר לה לא לספר לאמה; ובהמשך אמרה כי היא רצתה לספר על
32 כך לאמה "אבל הוא אמר לי בואי נחכה עוד קצת... כאילו לראות לא זוכרת ממש אבל הוא אמר לי
33 בואי נחכה עוד קצת אז חיכיתי וחיכיתי וחיכיתי עד שלא יכולתי להתאפק וסיפרתי את זה לאמא"
34 (עמ' 153-154, 156). המתלוננת שללה את הטענה שהיא פחדה שזה יתפרסם בגלל שלא היתה בטוחה
35 מה באמת קרה שם, ואמרה שהיתה בטוחה "כי אני ידעתי כי אני לא סתם יחשוב שנכנסתי להריון
36 כי איך שהם סיפרו את זה אני חשבתי שבאותו רגע אני בהריון" (עמ' 145-146).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

המתלוננת אישרה כי לאחר שחזרה מבית הסב הוא דאג שיהיה לה מכשיר טלפון נייד, והסבירה שהוא רצה שהם יהיו יותר בקשר "כי גם הוא אמר לי שאם אבא יקרא לך לחדר או יעשה לך עוד פעם אז תתקשרי אליי תגידי לי ואז אני יתקשר למשטרה" (עמ' 154). לגבי הטענה שהיא כתבה לסבה בהודעה שהנאשם מאיים עליה, השיבה שאינה זוכרת, אך ציינה שהיא כתבה לו או אמרה לו בטלפון שהיא פוחדת לנסוע איתו לבד ברכב (עמ' 215-216).

ג. חשיפת האירועים בפני האם והגשת התלונה

המתלוננת העידה כי סיפרה על האירועים גם לאמה, אך זאת רק כמה חודשים לאחר שסיפרה לסב. לדבריה, אחיה אושפז בבית חולים בגלל דלקת ריאות, והנאשם היה איתו במשך יומיים בבית החולים, ויום לפני שהוא חזר היא סיפרה לאמה מאחר ש"אמא היתה בבית אז כבר לא יכולתי להסתיר את זה ממנה אז סיפרתי לה את זה... אמרתי לה שאבא אנס אותי ואז כאילו היא לא קיבלה את זה כאילו היא בכתה קצת ואז שאבא חזר אז כאילו היא אמרה לו שהיא רוצה שהוא לא יהיה כאן... שהיא רוצה להתגרש"; וציינה כי אמרה לאמה "רק כאילו שהוא הכניס לי וכאב לי ואמרתי לה שהוא ליטף אותי בשיער ואמר לי מחמאות זה מה שסיפרתי לה". לשאלה לגבי מצבה בעת שסיפרה לאמה, השיבה "כאילו כל פעם שאני מספרת את זה אז אני כאילו מתחילה כאילו לרעוד ולגמגם" (עמ' 126-127).

לדבריה, לאחר שסיפרה לאם זו אמרה לה שהיא תדבר עם הנאשם; ולמחרת כשנכנסה הביתה, היא ראתה את הנאשם יושב בערסל ומיד נכנסה לחדר, ואז אמה קראה לה ואמרה לה שהיא דיברה עם הנאשם ושהוא אמר לה שזה לא נכון ושהיא סתם משקרת וממציאה דברים; ולאחר מכן אמה אמרה לה שהם מתגרשים. לשאלות התובעת השיבה המתלוננת כי גם הסב היה בבית באותו זמן, וכי היא לא דיברה עם הנאשם באותו יום מאחר שלא רצתה (עמ' 127-128).

לשאלה למי עוד סיפרה על מעשי הנאשם, השיבה המתלוננת כי סיפרה לאחותה הגדולה נ', וכי "רק אמרתי לה שאבא אנס אותי... והיא שאלה אותי תספרי לי תגידי איך זה היה ולא רציתי לספר לה"; וכי אינה זוכרת אם סיפרה לאחותה לפני או אחרי שסיפרה לאם (עמ' 130, 218, 223).

לשאלה מדוע החליטה להתלונן ואיך הגיעה לספר על הדברים לחוקרת הילדים, השיבה המתלוננת שהיא לא זוכרת. לשאלה מי החליט על זה, השיבה ששבוע לפני החופש הגדול, היא והאם "החלטנו שכאילו אנחנו רוצות כאילו להגיד למשטרה ואמא אמרה שהיא תביא אותי לחקירה" (עמ' 130-131). בחקירתה הנגדית, השיבה המתלוננת כי לאחר שסיפרה לאמה, האם שאלה אותה אם היא רוצה להתלונן והיא השיבה בחיוב, והיא לא זוכרת מה האם אמרה לה ולמה הן לא הגישו תלונה במשך עוד מספר חודשים, אך האם לא אמרה לה שלא מתלוננים (עמ' 219-221). לשאלה מדוע אמרה לחוקרת הילדים שאמה וסבה החליטו על הגשת התלונה, השיבה שאינה זוכרת, אך שללה כי הסב הוא שהציע להתלונן במשטרה (עמ' 236-237).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לשאלות הסנגור אישרה המתלוננת, כי עד להגשת התלונה ולחקירת הילדים הראשונה, היא שוחחה
2 על הנושא מדי פעם עם אמה; אך עם הסב היא לא שוחחה הרבה על הנושא ורק פעם אחת או פעמיים
3 הוא אמר לה שהנאשם אנס אותה (עמ' 221-222). לשאלה אם סיפרה לא' חברתה של אמה, השיבה
4 כי סיפרה לה על מה שהנאשם עשה ביום שבו הלכו לחקירת הילדים, אך היא לא זוכרת אם לפני או
5 אחרי החקירה (עמ' 239).

ד. השיחה שבה הנאשם ביקש סליחה מהמתלוננת

6
7 בעדותה הראשית, לשאלה מתי שוחחה עם הנאשם לאחר שסיפרה על האירועים לאמה, השיבה
8 המתלוננת שביום ההולדת של האח הקטן אחרי שכל הילדים הלכו, אמה וחברתה ישבו בספה והיא
9 ישבה בערסל בקצה החצר, ואז "אבא שלי בא אליי ואמר לי... אני מבקש סליחה ואני יודע שעשיתי
10 דברים שאסור לעשות והוא אמר לי שהוא מבקש שאני אסלח לו ואמרתי לו שאני אחשוב על זה
11 למה זה קשה כאילו לא אמרתי לו שקשה לסלוח על זה אמרתי את זה בלב, וכל השיחה לא
12 הסתכלתי עליו כי לא יכולתי להסתכל עליו והוא שאל אותי את רוצה לתת לי חיבוק אמרתי לא".
13 לשאלה למי סיפרה על השיחה הזו השיבה שסיפרה על כך לאמה, וכשאמרה לאמה שקשה לה לסלוח
14 על דברים כאלה ושהיא אמרה לנאשם שתחשוב על זה, האם אמרה לה שהיא צודקת; לשאלה מה
15 החליטה לעשות, השיבה המתלוננת כי היא החליטה שהיא לא רוצה לדבר עם הנאשם, אך לא אמרה
16 לו זאת משום שפחדה (עמ' 128-129).

17
18 לשאלת התובעת, השיבה המתלוננת כי מאז לא דיברה יותר עם הנאשם. לשאלה מתי ראתה אותו
19 שוב, השיבה שלאחר שהוריה התגרשו הנאשם היה בא לבית כדי לראות או לקחת את האחים שלה,
20 או שהיה מביא לאמה דברים שקנה "וכל הזמן כאילו שהוא היה בא לבית אז הייתי חוזרת לחדר
21 לא הייתי יוצאת עד שהוא היה הולך... כי לא יכולתי לא רציתי פחדתי שהוא ידבר איתי או יבוא
22 אליי"; והוסיפה שלא היתה הולכת אל הנאשם עם האחים שלה, וכי האם גם לא הסכימה שהיא
23 ואחותה ילכו אליו (עמ' 129-130, 238).

24
25 בחקירתה הנגדית, לשאלה אם ידעה שהנאשם יגיע לבית ביום ההולדת של האח הקטן, השיבה
26 שבהתחלה היא לא ידעה; שאמה אמרה לה את זה והיא נלחצה ואמרה שהיא תהיה בחדר, ובזמן
27 שהנאשם היה איתם בחוץ היא ראתה סרט בבית. המתלוננת אישרה כי זו היתה הפעם היחידה
28 שדיברה עם הנאשם מאז שעזב את הבית; ולשאלה לגבי מסיבת יום הולדת שנערכה בבית חברתה
29 של האם, השיבה כי היא היתה שם כשהנאשם הגיע עם אחיה ו"שראיתי אותו כאילו נכנסתי כאילו
30 לא קמתי מהמיטה", וכי הם לא דיברו (עמ' 246).

חקירות הילדים שנערכו למתלוננת

31
32 כמצוין במפורט בפרוטוקול הדיון מיום 9.1.20 (ראו עמ' 403-390) ובהחלטתו מאותו מועד (עמ'
33 403-404), במהלך עדותה הראשית של המתלוננת ביום 3.10.19, הסנגור הצהיר כי בכוונתו להגיש
34 את אמרותיה של המתלוננת בפני חוקרת הילדים כמוצגים מטעם ההגנה (עמ' 106); ומשכך במשך
35 כל עדותה האמרות היו בפנינו, ואף הערנו לצדדים על אי דיוקים במהלך חקירתה הנגדית (ראו
36
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

למשל עמ' 186 ועמ' 226). מאחר שבעת עדותה של המתלוננת לא ישבנו בדוכן השופטים אלא באולם עצמו, בסמוך למתלוננת ולצדדים כדי להקל על מתן עדותה, האמרות לא סומנו והוחזרו בטעות לידי ב"כ המאשימה, והיתה כוונה לקבל ולסמך בהמשך. למרות האמור, ולמרות שהמתלוננת נחקרה ארוכות בחקירתה הנגדית והוטחו בה דברים שאמרה בחקירות הילדים, הסגור חזר בו מכוונתו להגשת האמרות, ובפתח עדותה של חוקרת הילדים הודיע כי הוא מתנגד להגשתן. לאור האמור, ועל מנת שנוכל לבחון את עדותה של המתלוננת, לרבות את הסתירות הנטענות אל מול אמרותיה בחקירות הילדים, ועל מנת שנוכל לבחון גם את התרשמות חוקרת הילדים בתיק, החלטנו באותו מעמד לקבל את האמרות ולסמך כראיה מטעם בית המשפט (במ/1-במ/4).

ראוי לציין כבר עתה, כי בפסיקה עקבית של בית המשפט העליון נקבע, כי עדות חוקר הילדים ועדותו של ילד בפני חוקר ילדים הן עדויות קבילות, גם במקרה שבו הילד העיד בפני בית המשפט, וזאת בין אם הילד העיד לאחר שהגיע לגיל 14, ובין אם העיד באישור חוקר הילדים לפני הגיעו לגיל 14 (ראו למשל רע"פ 3904/96 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(1), 385, והנימוקים שפורטו שם). אמנם, קיימת מחלוקת בשאלת משקלה של הערכת מהימנות הילד ע"י חוקר הילדים במקרה כזה, כפי שציין הסגור בסיכומיו (אם כי יוער, כי בעניינו הסגור דווקא לא התנגד להגשת הערכת המהימנות); ואולם נקבע כי מעבר לסוגיית הערכת המהימנות קיימות מטרות נוספות להעדת חוקר הילדים בנוסף לעדות הילד, כגון לשם הצגת מצבו של הילד בשלב החקירה, אירועים שקרו בעת החקירה, בחינת טענות לגבי סתירות בין עדות הילד בבית המשפט לבין חקירת הילדים או טענות אחרות הקשורות לאמינותו בחקירה (ראו למשל ע"פ 10100/07 מדינת ישראל נ' שחאדה (24.3.10), ע"פ 3273/09 פלוני נ' מדינת ישראל (30.12.10)).

יפים בהקשר זה דבריו של כב' השופט עמית בע"פ 3204/17 מדינת ישראל נ' פלוני (24.1.18):

"לגישתי, עדות שנגבתה כדין על ידי חוקר ילדים היא ראיה קבילה, בין אם בשלב הגשתה לבית המשפט הקטין עודנו בבחינת "ילד" כהגדרתו בחוק הגנת ילדים, ובין אם כבר מלאו לו 14 שנה..."

מתוך הכרה בכך שהוראותיו של חוק הגנת ילדים אינן "מתאימות" עם הגעת הקטין לגיל 14, יש לבחון את סעיף החוק הרלוונטי לסוגיה שלפנינו, הוא סעיף 9(א) לחוק... פשוטו של מקרא, שלפנינו הוראת חוק ספציפית הקובעת כלל ראיתי גורף של קבילות, לאמור: עדותו של ילד שנגבתה על ידי חוקר ילדים היא ראיה כשרה, ובלבד שחקירת הילדים תועדה "בהתאם להוראות חוק זה". הנה כי כן, לא גילו של הקטין בעת ניהול המשפט הוא שיכריע אם הראיה קבילה, ואף לא השאלה אם הקטין מעיד בבית המשפט אם לאו. הדגש הוא על השאלה אם עדותו של הקטין בפני חוקר הילדים נגבתה כדין ותועדה בהתאם להוראות החוק.

החשוב לעניינו, שהעובדה שמלאו לקטין 14 שנה והוא נקרא להעיד בבית המשפט, אין בה כדי לאיין את החשיבות בהצגת עדותו של הקטין שנגבתה על ידי חוקר הילדים כראיה בבית המשפט, והשאלה אם הראיה הוגשה לפני שמלאו לקטין 14 שנה או לאחר מכן, אינה מעלה ואינה מורידה מאומה לעניין זה. משעה שהילד מעיד בבית המשפט, אף אין לומר כי זכותו של הנאשם להליך הוגן נפגעה בצורה ממשית, שכן פתוחה בפניו הדרך לחקור נגדית את הקטין ואת חוקר הילדים שבאמצעותו מוגשת הודעת הקטין. ודוק: מדברים אנו בקבילות הראיה, לא במשקלה. השאלה מה המשקל שיש לייחס לה היא מסוג השאלות המוכרעות על ידי בית המשפט בכל מקרה על פי נסיבותיו ובהתאם לטיב הראיות שבפני בית המשפט".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 מהאמור עולה, כי מעבר לנימוקים שפורטו בהחלטתנו מיום 9.1.20, הרי שחקירותיה של המתלוננת
2 בפני חוקרת הילדים הן ראיות קבילות, בעלות משקל עצמאי, המתווסף למשקלה של עדותה בפנינו.

3
4 אציין כבר עתה, כי באופן כללי תוכן אמירותיה של המתלוננת בפני חוקרת הילדים דומה לעדותה
5 בפנינו, הגם ששם זכרה מעט יותר פרטים לגבי חלק מהאירועים; ואתייחס לחלקים מתוך
6 חקירותיה בהמשך, במסגרת בחינת מהימנות עדותה. עם זאת, בעת בחינת השוני בין העדות
7 לאמרות ראוי לזכור את הקושי שהתווסף לעדותה של המתלוננת בפנינו, כאשר בעת העדטה ב"כ
8 המאשימה דבקה באמור בכתב האישום המקורי (השונה מגרסתה של המתלוננת), ונמנעה מלרענן
9 את זכרונה של המתלוננת בחלק מהפרטים שמסרה בחקירות הילדים (ראו הערותינו בהקשר זה
10 בעמ' 226-227, לאחר שקראנו תוך כדי הדיון חלק מהאמרות); ובחלק מהמקרים אף נמנעה מלתקן
11 את הסנגור, אשר בחלק מהפניותיו לחקירות הילדים לא דייק בציטוט דברי המתלוננת, באופן שהיה
12 בו כדי להטעותה. יוער, כי בהמשך יובאו דוגמאות למקרים שבהם הסנגור ציטט באופן לא מדויק
13 דברים מתוך חקירות הילדים, וגם עניין זה מחזק בדיעבד את החשיבות שבקבלת האמרות כראיה.

14
15 באופן כללי ייאמר, כי בחקירה הראשונה שנערכה למתלוננת ביום 25.6.19 (במ/א-1) דיסק תיעוד
16 החקירה ובמ/א-1-תמליל), היא סיפרה על כלל המעשים המיניים שעליהם גם העידה בפנינו, וכן על
17 אופן חשיפת המקרה ועל יחסיה עם הנאשם מאז. בחקירתה השניה מיום 27.6.19 (במ/א-2) דיסק
18 תיעוד החקירה ובמ/א-2-תמליל), אליה זומנה לבקשת חוקרת הילדים, התבקשה בעיקר להתייחס
19 לגרסת הנאשם וסיפרה על מקרי האלימות; בחקירתה השלישית מיום 4.7.19 (במ/א-3) דיסק תיעוד
20 החקירה ובמ/א-3-תמליל), אליה זומנה לאור בקשת הפרקליטות להשלמת חקירה, התבקשה להרחיב
21 בנוגע לחלק מהמקרים; ובחקירתה הרביעית מיום 18.9.19 (במ/א-4) דיסק תיעוד החקירה ובמ/א-4-
22 תמליל), למעשה נערכה לה בדיקת יכולת העדה והיא דיברה על תחושותיה מאז הגשת התלונה.

הערכת המהימנות של המתלוננת ע"י חוקרת הילדים

23
24
25 טפסי סיכום חקירת ילדים שערכה חוקרת הילדים מירית דהן, לגבי ארבע חקירות הילדים שערכה
26 למתלוננת, הוגשו בהסכמה.

27
28 בטופס סיכום חקירת ילדים לגבי חקירתה הראשונה של המתלוננת (ת/5), ציינה חוקרת הילדים כי
29 המתלוננת נראית כפי גילה, הופעתה מאורגנת ונקיה, היא התקשתה להכנס לחדר החקירה וביקשה
30 כי אמה תהיה נוכחת, אך לאחר הסבר קצר הסכימה לשוחח ביחידות עם חוקרת הילדים. במהלך
31 החקירה שיתפה פעולה, הבינה את כללי השיחה והבינה את סיטואציית החקירה ומשמעותה;
32 התקשתה מעט בהבנת תשאול פתוח, וחוקרת הילדים התרשמה מיכולות ורבוליות מעט נמוכות
33 לגילה; ועם התמשכות החקירה גילתה סימני עייפות וחוסר ריכוז ואיבדה את חוט המחשבה, זאת
34 גם לאחר הפסקה שנערכה בחקירה (ת/5 עמ' 2).

35
36 לגבי התרשמותה ממהימנות המתלוננת ציינה החוקרת, כי התרשמה שהמתלוננת דיווחה על
37 אירועים ותכנים אותם חוותה; דיווחה נמסר במלל חופשי ובתגובה לתשאול פתוח וישיר; רצף

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 השתלשלות האירועים הגיוני ועקבי והם מעוגנים בזמן כללי, מקום וקונטקסט; דיווחה כלל שימוש
2 בהדגמות, תיאורי אינטראקציות מילוליים ופיזיים, ציטוטי שיחה ובחלק מהמקרים הוזכרו
3 דמויות נוספות; לאורך עדותה מסרה תיאורים סנסוריים (כאב "באמצע", גועל, גוש שנכנס וכו')
4 ואף תיאור ייחודי לגבי צביטת המיטה בעת שכאב לה. עוד צוין כי לאורך החקירה הופיע מאפיין
5 דינאמי המוכר בעבירות מין, של חוסר הבנה את המתרחש, וכן תיאורי דינאמיקת הפגיעה בינה לבין
6 הנאשם. יחד עם זאת ציינה חוקרת הילדים, כי "לא ניתן להתעלם כי הקטינה היתה חשופה
7 לתכנים ספציפיים מהותיים לגבי תוכן מיני עליו דיווחה בחקירתה (שיחת הסב עם אחיה ש').
8 יתכן ועניין זה גרם לקושי בהבחנת הקטינה בין אופן הפעולה באירועים השונים עליהם דיווחה,
9 שכן בחלק מהאירועים דיווחה כי היתה עם בגדים אך תיארה חדירה. כשנשאלה לגבי עניין זה,
10 התקשתה למסור הסבר מספק. לאור זאת, אני מתקשה לבסס את הערכת מהימנות העדות לגבי
11 עניין החדירה" (שם בעמ' 8).

12
13 בטופס סיכום חקירת ילדים לגבי חקירתה השניה (ת/א5), ציינה החוקרת כי בנוגע לפגיעה המינית,
14 התרשמותה ממהימנות המתלוננת היא כפי שציינה לגבי החקירה הקודמת; ופירטה כי המתלוננת
15 מסרה תיאור סנסורי נוסף (לגבי נשימתו של הנאשם), תיאור רגשי נוסף (שלא היה לה נעים), ותיאור
16 מאפיין דינאמי של הפגיעה. לגבי מעשי האלימות של הנאשם כלפיה, התרשמה החוקרת כי
17 המתלוננת דיווחה על אירועים אותם חוותה; רצף השתלשלות האירועים הגיוני ועקבי, והם היו
18 מעוגנים בזמן, מקום וקונטקסט; דיווחה כלל שימוש בהדגמות, ציטוטי שיחה חלקיים, תיאורי
19 אינטראקציות ותיאור של אמצעי הפגיעה; המתלוננת מסרה תיאורים סנסוריים (כאב בטוסיק
20 ובגב, בכיתי מרוב כאבים, שרף לי וכו'); תיארה את מצבה הרגשי בחלק מהאירועים ותיאורי
21 מחשבות, ואת מצבו הרגשי של הנאשם. לגבי מעשי האלימות נגד אחיה א', ציינה החוקרת כי דובר
22 בעדות שמיעה והמתלוננת לא ראתה את מה שקרה; לגבי מעשי האלימות כלפי מ' וש', ציינה כי
23 דובר בהאשמה כללית, כאשר המתלוננת התקשתה לספר על אירועים מובחנים, ולכן החוקרת
24 מתקשה לבסס הערכת מהימנות. ובנוגע למעשי האלימות כלפי נ' והאח הקטן, התרשמה החוקרת
25 כי המתלוננת סיפרה על אירועים להם היתה עדה, שכן האירועים מעוגנים בזמן ומקום וחלקם אף
26 מעוגנים בקונטקסט; דיווחה כלל תיאורי אינטראקציות, תיאור מצבם הרגשי או תיאור סנסורי
27 שלהם בזמן האירועים (ת/א5 עמ' 6-7).

28
29 החוקרת התייחסה גם לדיווח על אלימות מצד האם כלפי אחיה של המתלוננת, שלגביהם התקשתה
30 לבסס את הערכת מהימנות; וציינה כי לאורך דיווחה של המתלוננת היא התרשמה ממוטיבציה
31 גבוהה לדווח לגבי הנאשם, וכי היא מעורבת בסכסוך בין הוריה ובוחרת בצד של האם (בהקשר זה
32 הביאה החוקרת דוגמאות בנוגע לתיאורי המתלוננת את האלימות מצד האם לעומת תיאוריה בנוגע
33 לנאשם).

34
35 בטפסי הסיכום לגבי עדותה השלישית והרביעית של המתלוננת (ת/א5 ו-ת/א5) ציינה החוקרת, כי
36 התרשמותה היא כפי שציינה בחקירות הקודמות.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

עדותה של חוקרת הילדים מירית דהן

חוקרת הילדים סיפרה, כי חקרה את המתלוננת ארבע פעמים, וכן חקרה שניים מאחיה (ש' והאח הקטן- ג.ש) כעדים לפגיעה מינית במתלוננת ובגין החשד לאלימות של הנאשם כלפי ילדיו.

בחקירתה הנגדית, לגבי טענת הסנגור שזה מוזר שהמתלוננת לוותה לחקירה ע"י סבה, השיבה החוקרת כי לחקירה הראשונה המתלוננת לוותה ע"י אמה וחברתה א' והסב לא הגיע למרכז ההגנה, ורק בהמשך הוא ליווה אותה ואת אחיה (יוער, כי מטפסי סיכום החקירה עולה, כי הסב ליווה את המתלוננת רק בחקירות השניה והשלישית); וציינה שאין זה חריג שקרובי משפחה מסייעים בליווי ילדים לחקירה, בעיקר כאשר הסב בענייננו נתן רשת תמיכה לאם. לגבי טענת הסנגור שזה מוזר בעיקר מאחר שהסב שמע מהמתלוננת על המעשים המיניים ולא סיפר על כך לאיש במשך כשלושה חודשים ואף אמר לה שלא לספר על כך לאמה, השיבה כי המתלוננת סיפרה לה על ההשתלשלות של חשיפת האירועים וגם הודעתו של הסב היתה בפניה, אך היא לא בדקה זאת מאחר ששאלה את המתלוננת שאלות לגביה ולא לגבי מניעיו של הסב, והמתלוננת הסבירה את ההשתלשלות ולא אמרה שהופעל עליה כח מצד הסב שלא לספר. עוד אמרה החוקרת שמנסיונה המקצועי ברגע שיש לילד תמיכה משפחתית זה מסייע לו לדווח על הפגיעה, ושיש הרבה מקרים והרבה סיבות לכך שמשפחה מתעכבת עם עניין החשיפה (עמ' 414-409, 473-471).

כשהופנתה לכך שש' אמר לה בחקירת הילדים שהמתלוננת היתה שוכבת עם הסב במיטה ועושה לו מסאז' ברגליים, ונשאלה למה לא ביררה את העניין מול המתלוננת, בעיקר כאשר הסב שמר את סודה של המתלוננת ואמר לה לא לספר לאמה על כך, השיבה החוקרת שכנראה שהיתה צריכה לבדוק את הדברים מול המתלוננת ולהרחיב בהם (עמ' 416-415, 455). עם זאת, שללה את האפשרות שהסב הוא זה שביצע במתלוננת מעשים מיניים לאור התכנים שעלו בחקירות (עמ' 417-416).

לשאלה אם לקחה בחשבון שיתכן שאדם אחר פגע במתלוננת, השיבה החוקרת כי כבר בחקירה הראשונה היא שאלה את המתלוננת מה היא תאמר אם יאמרו שמישהו אחר עשה לה את הדברים, וכך גם בחקירות הבאות; אם כי שאלה באופן כללי ולא על מישהו ספציפי (עמ' 487-486).

לגבי התרשמותה בת/5א כי המתלוננת מעורבת בסכסוך בין הוריה ובוחרת את הצד של אמה, הבהירה החוקרת כי היא ציינה זאת בנוגע למעשי האלימות וגם הדוגמאות שנתנה קשורות לעבירות האלימות; ואילו לגבי הפגיעה המינית התרשמה כי המתלוננת דייקה בפרטים, היתה עקבית לאורך כל החקירות, לא הגזימה, והיא לא התרשמה ממוטיבציה לדווח לגבי הנאשם (עמ' 419-417).

בנוגע לאפשרות שעדותה של המתלוננת זוהמה בשל חשיפתה לתכנים מיניים, השיבה החוקרת כי היא התייחסה לכך וציינה שיתכן שהמתלוננת שאלה תכנים מהשיחה שבין הסב לש'. לגבי הטענה שהשיחה הזו פחות חשובה ושהזיהום נובע בעיקר מהשיחות הנוספות שהיו לה עם הסב שבהן הוא אמר לה שהנאשם אנס אותה, השיבה כי השיח האגבי שהמתלוננת שמעה בין הסב לש' היה למעשה הטריגר לחשיפה ושם היא הבינה שקרה משהו לא בסדר, כאשר לפי מה שהמתלוננת סיפרה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בחקירתה, זה הדבר היחיד שהיא סברה כחוקרת שיכול היה להשפיע על ההבנה של המתלוננת את
2 אופן הפעולה של מה שקרה עם הנאשם, ולכן התקשתה להעריך מהימנות בנוגע לחדירה בלבד (עמ'
3 420-421). בהמשך, לשאלה האם דברי הסב למתלוננת שהנאשם אנס אותה והכניס את המילה אונס
4 ללקסיקון מהווה זיהום, השיבה שזה לא בהכרח יהווה זיהום (עמ' 476-477); שללה כי ה"עיוות"
5 שנערך בין המתלוננת לנאשם בנוכחות האם והסב לאחר שהמקרה נודע לאם, היווה זיהום (עמ'
6 478-480); ושללה כי האפשרות שהתנהלו שיחות רבות במהלך התקופה של כשמונה חודשים מאז
7 השיחה בין המתלוננת לסב ועד להגשת התלונה מעוררת חשש לזיהום (עמ' 480-482).

8
9 החוקרת ציינה, כי גם הודעתה של נ' היתה בפניה ומאחר שזו דיווחה על אלימות, היא ערכה חקירה
10 משלימה למתלוננת לגבי כך וחקרה גם את האחים הנוספים. לגבי הטענה שקיים פער בין המתלוננת
11 לבין נ' בקשר לאירוע שבו נ' נכנסה לחדר בעת שהנאשם ביצע במתלוננת מעשים מיניים, שכן
12 המתלוננת תיארה שהאירוע קרה במיטתה או במיטה של נ', ואילו נ' תיארה שזה קרה במיטה של
13 ההורים; השיבה החוקרת כי כאשר מדובר באירועים מתמשכים בעלי דפוס פעולה דומה, אז גם
14 אם המתלוננת התבלבלה בפרט אחד, זה לא פוגע במהימנותה, ומדובר בפרט שולי ושאר הפרטים-
15 הקונטקסט וההפרעה הבלתי צפויה באירוע מאפשרים להעריך מהימנות (עמ' 457-460). עם זאת
16 יוער, כי כלל לא קיימת סתירה בין המתלוננת לבין נ' לגבי אירוע זה, שכן גם המתלוננת סיפרה
17 בחקירותיה שהאירוע אירע במיטה בחדר ההורים (במ' 1/ עמ' 33 ש' 21-30), והתיאור לגבי מיטתה
18 והמיטה של נ' במקום אליו הפנה הסנגור (במ' 1/ עמ' 32), מתייחס לאירוע אחר שבו הנאשם נכנס
19 לחדרה של המתלוננת באמצע הלילה (ראו גם הערותינו בהקשר זה בעמ' 474-476).

20
21 לגבי חקירתו של האח הקטן, אישרה החוקרת כי חקרה אותו גם כקרוב אלימות וגם כעד ראיה
22 פוטנציאלי לאירוע מיני שתיארה המתלוננת. לשאלה מה המשקל של העובדה שהאח הקטן אמר
23 שלא היו דברים מעולם, השיבה כי היא לא יכולה להעריך את מהימנותו בנוגע לתוכן מיני משום
24 שהוא לא מסר לה כלום ו"אם ילד שולל פגיעה? אז אין לי בעצם תוכן לעבוד אתו, אני לא יכולה
25 לנתח". החוקרת הבהירה, כי גם אם האח הקטן היה מוסר שראה את הדברים, זה לא היה מחזק
26 או משנה מבחינתה את מהימנותה של המתלוננת, שכן הערכת המהימנות נעשית על סמך ניתוח
27 חקירת המתלוננת בלבד והמידע שהיא מסרה, על פי קריטריונים מקצועיים, ולא על סמך עדויות
28 אחרות או "תחושת בטן" (עמ' 460-465). בהמשך, לשאלה מדוע החקירה של האח הקטן היתה
29 קצרה, השיבה כי הוא ילד צעיר, תשובותיו היו מצומצמות, וההתרשמות היא שהוא לא רצה לשתף
30 פעולה בחקירה (עמ' 484-485). לגבי הטענה שגם ש' בחקירתו שלל את היותו עד לפגיעה מינית של
31 הנאשם במתלוננת, וזאת למרות שהיא התרשמה ממוטיבציה גבוהה מצדו לדווח על הנאשם,
32 השיבה החוקרת כי כשהחלה לדבר עם ש' על תכנים מיניים הוא ביקש שלא לדבר על דברים אלו,
33 ויכול להיות שהוא בכלל לא הבין את הסיטואציה שאולי הוא היה עד אליה; ובכל מקרה מאחר
34 שהוא לא אמר דבר היא לא יכולה להתייחס לכך (עמ' 488-489).

35
36 החוקרת אישרה, כי אחד מהקריטריונים המסייעים להערכת מהימנות זה תיאורי זמן ומקום;
37 ולגבי טענת הסנגור כי המתלוננת לא ידעה לספר באיזו עונה האירועים קרו, השיבה כי גם אם היא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לא זכרה את העונה, המתלוננת כן הצליחה למקם את האירועים לפי יום ההולדת שלה והטיול
2 להונג קונג, וכי "כשיש אירועים מתפתחים עם איזשהו דפוס פעולה שהוא דומה? אז אני צריכה
3 איזושהי הערכה כללית של זמן מבחינתי כחוקרת ילדים... אני כן יכולה להבין למה ילד מתקשה
4 לתת זמן מדויק באירועים מתמשכים", זאת בשונה מילד שחוה אירוע אחד ספציפי ויוצא דופן.
5 לדבריה, המתלוננת תיארה רצף של זמן בין המקרה הראשון שאירע כחודש לפני יום ההולדת שלה,
6 לבין האחרון שהתרחש בהונג קונג, ומבחינתה זה מספיק כדי לבסס מהימנות, והיא לא צריכה
7 למסור תאריך ושעה מדויקים (עמ' 473-474).

8
9 החוקרת אישרה, כי בחקירה של ש' היא זיהתה קיומו של קונפליקט נאמנות ביחס לאם, והתרשמה
10 שהילדים בחרו את הצד של האם, כאשר ש' גם צמצם בדיווח האלימות ע"י האם והרחיב לגבי
11 הנאשם; אך אמרה שיש הסבר לכך שהילדים בחרו בצד שלה, שכן הנאשם עזב את הבית והאם היא
12 הגורם שנמצא איתם שם (עמ' 467-469). לשאלה היכן הסב ממוקם ב"מפה המשפחתית", השיבה
13 כי מכך שהמתלוננת חשפה בפניו לראשונה את התלונה ניתן להבין שהוא דמות מאד משמעותית;
14 מה גם שהיא יודעת שבתקופת החקירה הסב תמך מאד באם וסייע לה עם הילדים, וכי מתחילת
15 הדרך היה ברור שהוא מהווה גם גורם תמיכה משמעותי עבור הנכדים. לגבי הטענה שלסב יש
16 השפעה מוחלטת על הילדים, והם "חומר ביד היוצר" עבורו, השיבה החוקרת כי היא לא התרשמה
17 כך, וכי גם במהלך שהותו במרכז ההגנה הוא ישב בצד, לא התערב בחקירות ונתן לצוות לעשות את
18 עבודתו, וכל התנהלותה היתה מול האם ובתיאום איתה; כי היא משערת שהוא הגיע עם הילדים
19 לחקירות בגלל שהוא מהווה גורם תמיכה משמעותי עבור האם, וברור שהוא יסייע לה בכך; וכי אין
20 מדובר בעניין יוצא דופן שבני משפחה מגיעים למרכז ותומכים (עמ' 470-471).

21
22 לשאלה אם יתכן שתיאורי הילדים לגבי האלימות מצד הנאשם "הושאלו" למעשה ממעשים שהאם
23 עשתה מאחר שהם בחרו את הצד שלה, השיבה החוקרת כי הם סיפרו גם על מעשים שהאם עשתה,
24 ואם לא היו מספרים בכלל עליה אולי היה ניתן לקבל את הדעה הזו, הגם שזה בספק מאחר שהם
25 תיארו אירועים מהימנים. לגבי הטענה שהחוקרת היתה צריכה "לחלוב" אותם כדי שיספרו, השיבה
26 כי שאלה את הילדים שאלות פתוחות, הם מסרו אינפורמציה בעצמם והיא הרחיבה עמם; ולשאלה
27 אם לא היה זיהום בין עדויות הילדים, השיבה כי היא לא התרשמה מזיהום (עמ' 482-483).

עדויות של האם ג'

30 בפתח עדותה הראשית העידה האם על יחסיה עם הנאשם, לו היתה נשואה במשך 17 שנים, עד
31 שהתגרשו במרץ 2019. לדבריה, בחודש יולי 2018 הנאשם הלך לעבודה ולא חזר הביתה לתקופה של
32 כחודש וחצי; בתקופה זו, כמדי כל קיץ, המתלוננת ומ' נסעו לבית הורי הנאשם בצפון, וכששוחחה
33 עמם בטלפון הם סיפרו לה שהנאשם לקח אותם בשבת לבית מלון, יחד עם "המנהלת שלו" וילדיה,
34 ושהנאשם נישק אותה, ולפי התיאורים שלהם היא הבינה שהנאשם בוגד בה; והמתלוננת היתה
35 נסערת מכך שזה נודע לה ומכך שהנאשם הכריח אותה ללבוש ביקיני ולחלל שבת. זמן מה לאחר
36 מכן היא נפגשה עם הנאשם, הוא הודה שהיה עם אשה אחרת וביקש לחזור הביתה; והיא הסכימה
37 שיחזור בגלל הילדים, אך התנתה זאת בחתימה על הסכם שבו הוא התחייב ללכת להדרכה הורית

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

ושאם יעלם שוב הוא יוותר על הדירה ויסכים לתשלום מזונות ולהסדרי ראייה. בספטמבר 2018 הנאשם חזר הביתה ומאז התנהג למופת, הן כבעל והן כאב (עמ' 8-12). בחקירתה הנגדית הוסיפה, כי בשלב זה כבר לא היו לה רגשות כלפי הנאשם, והיא רצתה אותו בשביל הילדים והבית (עמ' 60).

לגבי גילוי האירועים, העידה האם כי בפברואר 2019 בנם ש' אושפז עקב דלקת ריאות, הנאשם נשאר איתו בבית החולים והיא נשארה בבית עם הילדים. באחד הימים, כשחזרה הביתה מבית החולים, המתלוננת ישבה עליה ונראתה מאד עצובה, מדוכדכת ומכונסת בעצמה, כאשר דובר בתקופה שבה המתלוננת במשך זמן מה היתה דכאונית, סגורה ועצובה ואף עברה חרס בבית הספר. היא שאלה את המתלוננת מה קורה לה והאם היא רוצה לשתף אותה, המתלוננת השיבה בחיוב והן הלכו לחדר ההורים, "ואז היא אמרה לי, אבא אנס אותי, ככה... היא היתה נסערת, מפוחדת והיא בכתה כמובן אחרי שהיא אמרה את זה, ואני אמרתי לה, למה, את יודעת מה זה אנס? אני הייתי בשוק כי שוב, הילדים שלי לא כאלה חשופים למושגים האלה, אנחנו לא מדברים על זה בבית לצערי... ואז היא אמרה לי, כן, סבא הסביר לי מה זה, ואמרתי לה, אוקי, אז מה הוא עשה לך? ואז היא התחילה פשוט לתאר לי שהוא היה נוגע בה, שהוא היה נצמד אליה, שהיא הרגישה שנכנס משהו קשה למטה וזה כאב לה, שהוא דחף לה את הלשון לתוך הפה ושהוא שם אותה עליו, ואני כבר לא יכולתי לשמוע את התיאורים האלה ופשוט עצרתי אותה... לא נכנסתי לפרטים... היא מדברת והדמיון שלי התחיל לעבוד ופשוט עצרתי ואני לא שאלתי עוד שאלות, לא הייתי מסוגלת כאילו יותר מדי להיכנס לפרטים... ופשוט חיבקתי אותה, והדבר הראשון שהיה לי בראש זה להגיד לה שאני איתה קודם כל ושאני מאמינה לה, וחיבקתי אותה והיא אמרה לי כאילו, אני לא זוכרת אם זה היה באותה הסיטואציה או אחר כך אבל היא פחדה ממנו, זאת אומרת היא אמרה, היא כל פעם חזרה על זה ואמרה שזה הסוד שלהם ושאלה יכעס עליה" (עמ' 12-13).

לדבריה, מיד לאחר השיחה עם המתלוננת היא התקשרה בבכי לאביה (הסב) שכן המתלוננת אמרה שסיפרה לו על כך, וסיפרה לו על השיחה עם המתלוננת; הסב הגיע לביתם והם החליטו לחכות לשובו של הנאשם, ושהסב יהיה נוכח בעת שהיא תתעמת עם הנאשם על כך. כשהנאשם חזר מבית החולים, היא קראה לו לחדר ואמרה לו שהמתלוננת סיפרה לה מה הוא עשה לה, והנאשם מיד הכחיש ואמר "נראה לך? היא לא הבינה אותי נכון ואני רק נצמדתי אליה, נראה לך שדבר כזה גדול יכול להיכנס בגוף כזה קטן? היא לא היתה מצליחה ללכת". לאור הכחשתו, היא הציעה שייקחו את המתלוננת לבדיקה, ושם יתברר שהיא לא בתולה, הנאשם יודה במשטרה שעשה זאת, והנאשם מיד אמר שאין לו בעיה שהיא תעבור בדיקה, אך הזכיר לה שכשהמתלוננת היתה כבת 5 היא נפלה ממגלשה וקיבלה מכה חזקה באיבר המין ודיממה, וטען שהרופא אמר לו אז שהיא לא בתולה. הנאשם דרש שהסב יכנס לחדר, וחזר בפניו על הטענה שזה לא הגיוני שאיבר גדול יכול להכנס לגוף קטן, והסב לא ידע מה לומר כי מדובר בשתי גרסאות סותרות (עמ' 14-16).

בשלב זה הנאשם ביקש שיקראו למתלוננת כדי לשאול אותה, והיא קיבלה את הסכמת המתלוננת לכך שתכנס לחדר ביחד איתה ועם הסב. בהיותם בחדר, הנאשם "טען את מה שטען" והמתלוננת "הסתכלה עליו עם דמעות ואמרה לו, אתה עשית לי את זה", והיא הוציאה אותה מהחדר. לדברי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 האם "לי זה הספיק, כשהילדה מסתכלת עליו ואומרת לו אתה עשית את זה בשבילי הספיקה לי
2 ההוכחה שהוא עשה את זה, אני איתה וזה לא נתון פה יותר לפרשנות, לזיכוכים ולבדיקות", ולכן
3 היא ביקשה מהנאשם באותו רגע לעזוב את הבית, הוא נפרד מהילדים ויצא מהבית; ובחודש מרץ
4 2019 הם התגרשו בהסכמה, בהתאם להסכם עליו חתמו (עמ' 17).

6 לשאלה מדוע לא הגישה תלונה נגד הנאשם עם גילוי האירועים אלא רק ביום 20.6.19, השיבה האם
7 כי המתלוננת לא רצתה להתלונן ופחדה שהעניין יתפרסם ויוודע לחברותיה ובבית הספר; וכי היא
8 הבטיחה למתלוננת שהנאשם לא יתקרב אליה ושהיא תוכל לישון בשקט, שכן במסגרת ההסכם עם
9 הנאשם הוסכם שהוא לא יתקרב לבית או אל המתלוננת, וכי הסדרי הראיה שלו מתייחסים לבנים
10 בלבד; ובסופו של דבר התלונה הוגשה לאחר שהנאשם הפר את ההסכם (עמ' 18). בחקירתה הנגדית
11 בעניין זה הוסיפה האם, כי מאז שהמתלוננת סיפרה לה את הדברים היא הדחיקה אותם כפי שהיא
12 נוהגת להדחיק טראומות ו"זה היה ונגמר ומבחינתי מתקדמים הלאה"; מה גם שהנאשם המשיך
13 להיות אביהם של ששת ילדיה, והיא לא רצתה לקחת מהילדים את האב שלו הם זקוקים, והסתפקה
14 בכך שבתה מוגנת ושהנאשם מתרחק ממנה (עמ' 53-52).

16 האם סיפרה, כי לאחר שנודע לנאשם שיש לה חבר הוא נפגש עמה ובכה, אמר שאינו יודע מה לעשות
17 בלעדיה, והחל להתקשר אליה בשעות הלילה ולבכות, והיא חששה שהוא יפגע בעצמו, הכחישה שיש
18 לה בן זוג, והם סיכמו שיתמקדו רק בילדים. בתחילת יוני 2019 הנאשם הציע לחגוג יום הולדת 6
19 לאח הקטן, האם ביקשה את רשותה של המתלוננת לכך שהוא יבוא לביתם, והמתלוננת הסכימה
20 ואמרה שהיא תהיה בחדרה בעת שהמסיבה תתקיים בחצר, כך שלא תראה את הנאשם. בזמן
21 ההכנות למסיבה, האם הבחינה שנעלם לה הטלפון הנייד, ולאחר מכן גילתה אותו בידי הנאשם
22 אשר פתח אותו וקרא את ההתכתבויות שלה עם החבר; הנאשם התפרץ כלפיה בזעם ואמר לה
23 שהיא שיקרה לו ושכבה עם הבחור, ולאחר שהיא הרגיעה אותו הם המשיכו במסיבת יום ההולדת.
24 אחרי המסיבה, בעת שסידרה וניקתה עם חברתה, היא ראתה שהנאשם יושב בערסל בחצר
25 והמתלוננת בערסל מולו והם מדברים; היא שאלה את הנאשם לפרש מעשיו והזכירה לו את
26 ההסכם, והוא השיב שביקש רשות מהמתלוננת והיא הסכימה לדבר איתו, והמתלוננת אמרה לה
27 שזה בסדר מבחינתה; ולכן הם המשיכו לדבר כשהיא יושבת בקרבת מקום ומסתכלת עליהם.
28 כשסיימו לדבר, המתלוננת קראה לה לבית, סיפרה לה שהנאשם ביקש ממנה סליחה ואמרה שהיא
29 רוצה לדבר עם הסב; היא השיבה למתלוננת שהיא זו שצריכה להחליט עם עצמה אם היא רוצה
30 לסלוח לנאשם, והמתלוננת אמרה שהיא לא סולחת לו אך היא לא יכולה לומר זאת לנאשם בפניו
31 והלכה לחדרה, ולאחר מספר דקות הנאשם הלך (עמ' 21-19).

33 לדבריה, מאז שהנאשם גילה שהיא בקשר עם מישהו "השתבשה עליו דעתו", הוא הפסיק לקחת
34 את הילדים בהתאם להסדרי הראיה, נהג להתקשר אליה ללא הרף כדי לשאול מה היא עושה ואם
35 יש לה חבר והטריד אותה; ואף התברר לה שהוא יצר קשר עם אותו בחור שאיתו היא היתה בקשר,
36 התכתב איתו והטריד אותו תוך שהתחזה כאחר. בנוסף, היה מקרה שבו הנאשם הגיע לאסוף את
37 הילדים הקטנים כשהיא היתה בעבודה, והיא אישרה זאת בתנאי שלא ייכנס הביתה, אך הוא נכנס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הביתה בזמן שהמתלוננת היתה במקלחת; וכשהיא חזרה הביתה, המתלוננת היתה מאד מפוחדת
2 ואמרה לה שהיא רוצה להתלונן, ולכן היא פנתה למסל"ן ולאחר מכן לבית לין לצורך הגשת התלונה
3 (עמ' 21-23). בחקירתה הנגדית הבהירה האם, כי פחדה ונלחצה מהתנהגותו של הנאשם, וכי אם
4 הנאשם לא היה עוקב אחריה ולא היה נכנס לבית, היא לא היתה מתלוננת (עמ' 61-62); וכי פנתה
5 למסל"ן מספר ימים לאחר שהמתלוננת אמרה לה שהיא רוצה להתלונן נגדו (עמ' 63-64).

6
7 כשנשאלה על אירוע לו היתה עדה, סיפרה האם כי יום אחד היא חזרה מהעבודה בשעה מאוחרת,
8 שבה הילדים כבר אמורים לישון, וכשרצתה להכנס לחדר השינה שלה ראתה שהדלת נעולה; היא
9 פתחה את הדלת בעזרת כפית, וראתה את הנאשם שוכב כשהוא לבוש תחתונים ואת המתלוננת
10 עושה לו מסאז' ברגליים. היא שאלה את המתלוננת מדוע היא ערה והורתה לה ללכת לישון, ולאחר
11 מכן שאלה את הנאשם למה הוא שוכב בתחתונים ליד הילדה שכן זה לא צנוע, ולמה הדלת נעולה,
12 והוא אמר שהיא רק עשתה לו מסאז'; אך היא לא חשבה שקורה משהו אחר, כי זה לא חריג
13 שהילדים עושים להם מסאז' ברגליים (עמ' 25-26). בחקירתה הנגדית, לשאלה אם יש לה הסבר לכך
14 שני תיארה את האירוע באופן שונה, ואמרה שכשפתחו את הדלת הנאשם עשה את עצמו ישן
15 והמתלוננת שיחקה בטלפון, השיבה האם בשלילה, ואמרה שהיא לא זוכרת את נ' בסיטואציה הזו,
16 ושהסיטואציה לא היתה חשודה בעיניה (עמ' 73-74).

17
18 האם שללה את טענת הנאשם כי כל הסיפור הוא עלילת שווא, שהיא רקמה נגדו יחד עם הסב
19 והמתלוננת, וציינה כי היא נתנה לנאשם הזדמנות מבלי להתלונן נגדו, ואם הוא היה עומד בהסכם
20 ביניהם ולא מציק למתלוננת ונכנס לה לפרטיות, יתכן שהיא כלל לא היתה מתלוננת נגדו. לגבי טענת
21 הנאשם כי המתלוננת היתה חשופה לתכנים פורנוגרפיים בטלפון הנייד שלה, השיבה האם כי
22 המתלוננת לא היתה חשופה לתכנים כאלה (עמ' 26).

23
24 **בחקירתה הנגדית** אישרה האם כי אביה מאד מעורב בחייהם, וציינה כי המתלוננת לא היתה נכדה
25 מועדפת מבחינתו וכי לא היה ביניהם קשר עד לשלב שבו היא סיפרה לו על האירועים. לשאלה כיצד
26 היא מסבירה את זה שהסב שמע על הדברים מהמתלוננת בסוכות 2018 אך היא לא ידעה על כך עד
27 פברואר 2019, השיבה שנאמר לה שזה בגלל שהמתלוננת לא רצתה להתלונן ולא רצתה לספר לה,
28 והמתלוננת סמכה על הסב שלא יספר לאיש. לגבי הטענה שהסב אמר בחקירתו שהמתלוננת רצתה
29 לספר לאמה אך הוא מנע זאת וביקש ממנה לא לספר בינתיים לאמה, אישרה האם שזו הפעם
30 הראשונה שהיא שומעת על כך, ובהמשך אמרה שהיא לא מבינה למה (עמ' 34-36, 40). לשאלת בית
31 המשפט אם לאחר שהמתלוננת סיפרה לה היא התעמתה עם הסב ושאלה מדוע לא סיפר לה, השיבה
32 בשלילה ואמרה שלא חשבה על כלום באותו רגע, והדגישה שוב כי נאמר לה שהמתלוננת לא רצתה
33 לספר לה; והוסיפה כי בשלב הזה היא הבינה מדוע הסב נהג להתקשר אליה במשך כל התקופה הזו,
34 לומר לה לחזור הביתה ולהפסיק לעבוד עד מאוחר כי הילדים צריכים אותה, ומדוע הוא היה עצבני
35 וטעון בתקופה זו (עמ' 37-38).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לשאלה אם עלתה בדעתה האפשרות שאם בוצעו במתלוננת מעשים מיניים, הם בוצעו ע"י אדם אחר
2 ולא ע"י הנאשם, השיבה האם בשלילה (עמ' 36); ובהמשך שללה את האפשרות שהסב נגע במתלוננת
3 באופן מיני והיא השליכה זאת על הנאשם, והוסיפה שהסב **"לא בן אדם כזה חד משמעית"** (עמ' 41-
4 42). האם אישרה כי לאחר שהמתלוננת סיפרה לסב על הדברים, הוא דאג שיהיה לה טלפון נייד
5 ואמר שהוא רוצה שהיא תהיה איתו בקשר כי היא צריכה אותו, כאשר היא עצמה חשבה שזה בגלל
6 שהמתלוננת סבלה מחרמות ושהוא רוצה להעצים ולחזק אותה (עמ' 42-43).

7
8 לשאלות הסנגור השיבה האם, כי מאז חשיפת האירועים בפניה בפברואר 2019 והשיחה שבה עימתו
9 את הנאשם עם המתלוננת, הנאשם דיבר עם המתלוננת רק פעם אחת ביום ההולדת של האח הקטן.
10 לגבי הטענה שבניגוד לדבריה לגבי הסדרי הראיה, הנאשם לקח את המתלוננת מספר פעמים
11 בהסכמתה למסעדה יחד עם שאר אחיה, השיבה האם שזה חד משמעית לא קרה, ושהמתלוננת אף
12 פחדה ללכת לבית הספר שמא הוא יפגוש אותה בדרך וירביץ לה, מאחר שגילתה את הסוד שלהם
13 (עמ' 44-46). האם אישרה כי כשבועיים לפני התלונה, חברתה הטובה עשתה מסיבת יום הולדת
14 לבתה, היא והמתלוננת היו שם והנאשם הביא את הילדים לשם ונכנס בעצמו באישורה; אך הוסיפה
15 כי המתלוננת היתה מבוהלת והחלה לבכות, והיא החזירה אותה הביתה, וציינה שגם חברתה שאלה
16 אותה מה קרה למתלוננת (עמ' 92).

17
18 לשאלה אם במהלך החודשים פברואר עד יוני 2019 היא איימה על הנאשם שאם לא יקפיד על הסדרי
19 הראיה ותשלום המזונות, היא תגיש תלונה לגבי מה שקרה עם המתלוננת, השיבה האם בשלילה,
20 ובהמשך אמרה שכן אמרה לו שאם לא ישלם היא תלך להוצאה לפועל. עם זאת ציינה כי הזהירה
21 את הנאשם שהיא תגיש תלונה אם לא יתנהג כמו שצריך ואם יטריד אותם, וזאת לקראת סוף
22 התקופה אחרי שהוא גילה שיש לה חבר; וכי תגובתו של הנאשם לדבריה היו **"תעשי מה שאת רוצה,**
23 **זה לא אכפת לי, תשובות כאלה"**. האם אישרה כי הנאשם לא ביקש ממנה לא להתלונן, ולאורך כל
24 הדרך הכחיש את הטענות נגדו, אך הוסיפה כי **"מצד שני, הוא גם מאד רצה שנחזור והוא כל פעם**
25 **אמר לי, ואם היא תסלח לי אנחנו נחזור, אז על מה אני צריכה לסלוח לך אם לא היה כלום"** (עמ'
26 76-78, 94).

27
28 לשאלות הסנגור השיבה האם, כי בזמן שהמתלוננת והנאשם היו בהונג קונג היא שוחחה איתם
29 והנאשם שלח לה תמונות מהטיולים שלהם, וכי לא היה משהו חריג בשיחות פרט לתלונות של
30 הנאשם שהוא לא מרגיש נוח בבית של אחיה (עמ' 83-84). עוד אישרה, כי מאז שהנאשם חזר הביתה
31 בספטמבר 2018 ועד שהמתלוננת סיפרה לה על האירועים, ההתנהלות בבית בין המתלוננת לבין
32 הנאשם היתה רגילה והתנהגותה של המתלוננת לא היתה חריגה; אך הוסיפה כי **"היא תמיד היתה**
33 **כזאת שקטה וממושמעת לכל מה שהוא אומר, אז זה לא היה לי חריג שהיא מתנהגת באותה**
34 **הצורה כאילו... כאילו ילדה מופנמת, ילדה, אותה ההתנהגות"** (עמ' 94).
35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

עדותו של הסב

1 בעדותו הראשית העיד הסב, כי בחג הסוכות לא האחרון אלא בשנה שעברה (מאוחר יותר הבהיר כי
2 הכוונה לסוכות בשנת 2018), הם היו בבית אמו, כאשר המתלוננת ושי' ביקשו להשאיר איתו כששאר
3 המשפחה חזרה הביתה. הם ישבו בחדר ושי' החל לשאול אותו איך באים ילדים לעולם, והוא הסביר
4 לו ש"יש לגבר איבר ולאשה יש חור, והאיבר נכנס בחור מזריע ושמה צומח התינוק"; ואז
5 המתלוננת שישבה בצד ולא השתתפה בשיחה, שאלה אותו אם היא יכולה לדבר איתו. לאחר כמה
6 דקות הוא והמתלוננת יצאו לחדר, "ואז היא אומרת לי, סבא, אני חושבת שאני בהיריון, ואמרתי
7 לה, מה בהיריון, מאיפה זה בא הדבר הזה? אז היא אומרת לי, אתה עכשיו הסברת לשי' איך
8 נכנסים להיריון וככה אבא עושה לי". לדבריו, הוא לא ידע כיצד להגיב לדברים ואמר למתלוננת
9 שהם ידברו בבוקר, ולמחרת היא אמרה לו שהוא הבטיח לדבר איתה ושוב סיפרה לו את הסיפור,
10 הוא שאל אותה אם היא בטוחה, ואמר לה שאם זה היה כך, זה היה אונס והיא נאנסה (עמ' 326-
11 327). לדבריו, לאחר השיחה הוא החל לנהל עם המתלוננת שיחות, מה שלא היה ביניהם בעבר,
12 כאשר השיחות היו מקוטעות ובמשך הזמן היא נפתחה בפניו יותר, ובתחילה הוא התקשה לקבל
13 את זה שזה קרה, וזה נראה לו לא מציאותי כי הוא מכיר את הנאשם (עמ' 328-329); כאשר בשיחות
14 הוא ניסה להרגיע אותה ולומר לה שזה יעבור (עמ' 333).

15
16 לשאלה מה סיפרה לו המתלוננת, השיב הסב כי בהתחלה היא רק אמרה לו באופן כללי שהנאשם
17 עשה לה כמו שהוא הסביר לשי', "ובמשך הזמן כששאלתי אותה, והייתי שואל אותה, מה הוא עשה
18 וזה? ואז היא היתה אומרת לי שהיא היתה מרגישה בשר שמה, היתה מרגישה בשר, והיא תיארה
19 לי כמה פעמים היה יוצא לה נוזל כזה או, והיא היתה מנגבת או שהוא היה מנגב, אני לא יודע, כל
20 מיני דברים כאלה"; כי אמרה שהנאשם הצמיד אותה, וכששאל אותה אם הוא היה מעליה השיבה
21 "לא, הוא לא היה עליי, או שהוא היה לוקח אותי עליו או שזה היה מהצד, כאילו מאחורה כזה";
22 ו"תמיד היא הזכירה בשר, גוש" שנכנס אליה לגוף. עוד ציין כי המתלוננת אמרה לו שזה כאב לה
23 ו"פעם היא אמרה שהיא תפסה ככה את הסדין וצבטה כזה, כאב לה כאילו". לגבי המקומות שבהם
24 קרו המעשים, סיפרה לו המתלוננת שזה היה קורה בחדר השינה של ההורים, כשהנאשם היה אומר
25 לה לבוא לראות סרט או משהו דומה ולפעמים הוא היה סוגר את הדלת; והיא סיפרה לו שגם בטיול
26 בת המצווה שלה בהונג קונג, הנאשם עשה לה את זה כמעט כל ערב (עמ' 330, 332-333).

27
28 הסב סיפר, כי לאחר שהמתלוננת חשפה בפניו את הדברים, הוא התעקש שיהיה לה טלפון נייד
29 והשתתף בעלות הטלפון, כדי שאם היא תהיה בבעיה או במצוקה, היא תוכל לדבר איתו; והם אכן
30 דיברו והתכתבו בטלפון (עמ' 328, 333-334, ת/4).

31
32 לדבריו, זמן מה לאחר השיחה הוא שאל את המתלוננת אם היא רוצה ללכת למשטרה, והיא השיבה
33 בשלילה. כשנשאל מה לגבי לספר את הדברים לאם, השיב כי אמר למתלוננת שאם היא תספר לאמה
34 זו פשוט תפנה למשטרה ובסוף זה יתפוצץ, "אני אמרתי שהיא אולי תגיב בצורה יותר היסטורית
35 ותלך למשטרה, למה הילדה לא רצתה לשמוע על משטרה בהתחלה... היא לא רצתה לערב כי היא
36 פחדה מפרסום, שזה יתפרסם ושזה יהיה בבית ספר, כל מיני דברים כאלה, היו לה פחדים ממש,
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לגשת למשטרה היה לה פחד, ואז אמרתי לה, אם את תספרי לאימא אז אימא מסוגלת ללכת באותו
2 הרגע למשטרה וזו בעיה, כשתרצי ללכת למשטרה אז תספרי לאימא" (עמ' 328).

3
4 לשאלה איך לבסוף הוגשה התלונה, השיב הסב כי הוא לא זוכר מתי, אך בזמן שהנאשם היה עם ש'
5 בבית החולים, המתלוננת החליטה לספר את הדברים לאמה והאם התקשרה אליו, אמרה לו שהיא
6 סיפרה לה, וביקשה שיבוא כי היא לא רצתה להיות לבד בזמן שתדבר עם הנאשם. הוא הגיע לביתם
7 והם חיכו שהנאשם יחזור מבית החולים, ואז הנאשם והאם נכנסו לחדר ולאחר מספר דקות קראו
8 לו לחדר, הנאשם אמר לו שהמתלוננת טוענת שהוא עשה לה דברים אך זה מעולם לא קרה ושאל
9 מה הוא אומר על כך, והסב השיב שהוא לא יודע ושאל אם הוא רוצה לשאול את הילדה. הם הכניסו
10 את המתלוננת לחדר, והיא אמרה לנאשם משהו כמו "כן, אתה עשית לי את זה", או "כן, אתה
11 אנסת אותי"; והנאשם שאל אותו "מה, אתה מאמין לזה", והוא השיב ששמע את שניהם ונטיית
12 הלב שלו היא להאמין למתלוננת, ולאחר מכן הנאשם עזב את הבית (עמ' 335-336).

13
14 לגבי טענת הנאשם כי מדובר בעלילת שווא שנרקמה נגדו על ידו ועל ידי האם, במסגרת סכסוך
15 הגירושין שבין הנאשם לאם, אמר הסב כי זו טענה בזויה, שלל אותה נחרצות והוסיף "אני עד אותו
16 הזמן בכלל לא מדבר עם הבת שלו, ופתאום היא תבוא ותשמע לי, והיא תבוא להתלונן על אבא
17 שלה? מה זה, קונספירציות?" (עמ' 338-339).

18
19 **בחקירתו הנגדית**, לשאלה אם אי פעם שכב במיטה עם המתלוננת, השיב הסב בשלילה; לשאלה אם
20 הם ישבו יחד על המיטה, השיב בחיוב ואמר שהם ישבו על מיטת נוער בבית הוריו ובביתו, אך שלל
21 כי במקרים אלו הוא נגע במתלוננת או שהיא נגעה בו. כשנאמר לו שהנאשם טוען שמעבר לכך שהוא
22 שותף לעלילה נגדו הוא גם נגע במתלוננת, השיב הסב שזה לא היה ולא נברא (עמ' 340-342). לשאלה
23 אם עשה אי פעם למתלוננת מסאז', השיב הסב בשלילה, אך אישר שהיא עשתה לו פעם מסאז'
24 ברגליים ביחד עם ש'. כשהופנה לכך שש' נשאל בחקירת הילדים אם מישחו מהמשפחה שכב עם
25 המתלוננת במיטה, ואמר שהיא שכבה עם סבא שלהם ושהיא תמיד עושה לו מסאז' ברגליים, השיב
26 הסב שמדובר בילד; ועמד על כך שמעולם לא שכב עם המתלוננת באותה מיטה ושבע פעמים
27 שהמתלוננת עשתה לו מסאז' בגלל שכאבו לו הרגליים, הוא ישב על המיטה וש' היה איתם כל הזמן
28 (עמ' 343-345). לשאלה האם ג' מודעת לכך שהמתלוננת עשתה לו מסאז' ברגליים, השיב בחיוב,
29 ולשאלה אם גם הנאשם יודע זאת, השיב שאינו יודע; וציין שעד לשיחה בינו לבין המתלוננת בסוכות
30 לא היה ביניהם קשר, וכי הפעם הראשונה שהיא עשתה לו מסאז' היתה בסוכות (עמ' 381-384).

31
32 לגבי דברי הסנגור שהתנהלותו והעובדה שלא שיתף איש במה שהמתלוננת סיפרה לו אינן סבירות
33 ומעוררות תמיהה, השיב הסב כי "הילדה יותר חשובה לי מכל דבר אחר... ואם היא לא רוצה שאני
34 אלך ואספר, ואם היא לא רוצה ללכת למשטרה? אז אין עניין להיכנס לרכילות ואף אחד לא צריך
35 לדעת מזה, כשהיא תחליט ללכת למשטרה נפתח... אני לא יכול ללכת ולעשות נגד רצונה משהו
36 שיכול לפגוע בה... רק היא מחליטה, לא אני". לשאלה מדוע אם כך לא שיתף בכך את אמה, השיב
37 כי הוא לא ידע איך היא תגיב, וחשש שהיא תהיה יותר מדי היסטרית. לשאלה אם המתלוננת אמרה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לו שהיא לא רוצה לשתף את אמה, השיב שבאותו לילה של השיחה ולמחרת זה לא עלה, אך בשלב
2 מאוחר יותר, לאחר תקופה, היא אמרה לו שהיא רוצה לספר לאמה כי היא פחדה להיות לבד בבית.
3 הסב אישר את דבריו במשטרה, כי הוא מנע מהמתלוננת לספר לאמה, והסביר שאמר לה שתתקשר
4 אליו אם יהיה משהו ושלא כדאי לה לספר לאמה, כי **"כל זמן שהיא לא רצתה ללכת למשטרה לא**
5 **היה עניין לפתוח את זה"** (עמ' 352-348, 361-360). לשאלה אם הוא יודע מדוע לא הוגשה תלונה גם
6 לאחר שזה נודע לאם, השיב שזה בגלל שהמתלוננת לא רצתה; וציין שהיו להם שיחות על כך והוא
7 אמר למתלוננת שתקח בחשבון שצריך יהיה בשלב מסוים ללכת למשטרה, ולא אמר לה לשמור זאת
8 לעולם בסוד, **"אבל ילד צריך לקבל את זה לאט לאט"** (עמ' 366, 370).

10 לשאלה האם לא פחד שהנאשם ימשיך לפגוע במתלוננת בתקופה שבה הוא שמר את הדברים בסוד,
11 השיב **"אני חשבתי שזה לא יקרה יותר, למה כשאני שאלתי אותה האם אחרי הונג קונג זה היה**
12 **עוד פעם? היא אמרה לי, לא, ואז הבנתי שתקופה ארוכה הוא כבר לא התקרב אליה אז אמרתי**
13 **אולי הוא נרגע, אבל אמרתי אם יהיה משהו, אם הוא יתקרב? תרימי טלפון, אבל היו לי חששות,**
14 **וודאי"**; וציין כי זמן קצר אחרי סוכות הוא דאג שהיא תקבל טלפון (עמ' 372). לשאלה למה בתקופה
15 הזו הוא לא פנה לנאשם כדי להזהיר אותו שיתרחק מהמתלוננת, השיב הסב שהוא לא רצה לדבר
16 עם הנאשם בכלל, ושאלם היה ניגש אליו הוא היה מתפרץ עליו ו"מפוצץ" אותו (עמ' 377-376).

18 הסב אישר כי הוא זה שנקב במילה "אונס", וציין כי אינו זוכר מתי אמר למתלוננת שהנאשם אנס
19 אותה, אך הוא חושב שזה היה למחרת השיחה, **"כשנפל לי האסימון"** (עמ' 360); ובהמשך אמר
20 שזה היה יום או יומיים לאחר שהיא סיפרה לו (עמ' 369). לשאלה כמה שיחות היו לו עם המתלוננת
21 על האירועים, השיב שאינו זוכר אך יותר מארבע, ובמסגרתן הוא לא נכנס לפרטים אלא הקשיב
22 למה שהיא סיפרה לו (עמ' 364, 369); ובהמשך אמר שלאחר שהמתלוננת סיפרה על כך לאמה הוא
23 כבר יצא מהתמונה והיא דיברה על זה יותר עם אמה (עמ' 373, 387). לשאלה מדוע לא סיפר
24 בחקירתו שהמתלוננת סיפרה לו על "נוזל" כפי שסיפר בעדותו הראשית, השיב כי כנראה שלא שאלו
25 אותו על כך במשטרה, אבל היא סיפרה לו באחת השיחות שפעם נזל לה והיא ניגבה או שהנאשם
26 ניגב לה (עמ' 370-369).

28 הסב אישר, כי במהלך החודשים שחלפו מאז השיחה שלהם המתלוננת אמרה לו שוב שהיא חושבת
29 שהיא בהריון ואף שלחה לו תמונה של הבטן שלה, והוא אמר לה שהיא קיבלה מחזור והיא לא
30 יכולה להיות בהריון; וזה היה בשלב שהאם עדיין לא ידעה (עמ' 361). כשהופנה להודעה ששלחה לו
31 המתלוננת ב-15.1.19, בה כתבה לו שהיא בהריון, ולתשובתו שתפסיק לחשוב כך, ונשאל האם זה
32 לא הדליק לו נורה אדומה והאם לא מצא לנכון לבדוק שהנאשם לא עשה לה משהו, השיב הסב
33 בשלילה, ואמר שהוא היה מברר איתה מדי פעם בשיחות טלפון אם הנאשם עושה לה משהו, והיא
34 אמרה לו שאחרי הונג קונג הוא לא עשה לה כלום (עמ' 385-384).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

עדותה של האחות נ'

בעדותה הראשית סיפרה נ' שיום אחד, בעת שהיתה בבית עם כל המשפחה פרט לאמה, הנאשם קרא למתלוננת לבוא אליו לחדר ההורים ושניהם היו בתוך החדר, ואז "באתי לשם, כאילו, אני יודעת שאבא קרא ל[מתלוננת] אליו לחדר ואז, כאילו, רציתי לראות מה קורה שם אז שאלתי אותו מה לנקות תוך כדי... כאילו, רציתי לראות מה קורה שם. אני ראיתי שאבא, כאילו, שכב על הצד ו[המתלוננת] שכבה לידו, היא הייתה עם הטלפון והוא היה בלי חולצה והיא הייתה, כאילו, עם בגדים... והוא היה עם הראש עליה... כלומר, [המתלוננת] עם הגב לאבא והוא עם הפנים אליה מאחוריה ושניהם על המיטה" (עמ' 251-252). לדבריה, בעת שנכנסה לחדר, הדלת היתה חצי סגורה וחצי פתוחה; המתלוננת שכבה על המיטה כשפניה לקיר שבו נמצאת גם הדלת לחדר, עם הטלפון בידה, הנאשם שכב מאחוריה בלי חולצה וראשו היה מונח על כתפה של המתלוננת; והם שכבו "כמו כפיות" (עמ' 254, 257-258). לשאלה מתי זה קרה השיבה נ' שאינה זוכרת, זאת גם כשהופנתה לכך שבמשטרה אמרה שזה קרה בחורף; עם זאת בחקירה הנגדית, כשהוקראו לה דבריה במשטרה, השיבה שנראה לה שזה באמת היה בחורף, אך היא לא זוכרת אם זה היה בחורף האחרון (שנת 2019-ג.ש) או בזה שלפניו (עמ' 252-253, 285-286); ובהמשך אמרה לגבי השמיכה בה התכסו, כי היא זוכרת שדובר בשמיכת פוך עבה (עמ' 311-312).

נ' הסבירה, כי בזמן שניקתה והשגיחה על אחיה, שמעה שהנאשם קורא למתלוננת והיא התעניינה, "כי חשדתי במשהו, ראיתי שכל הזמן הוא קורא לה... אולי כל יום... תכנסי לחדר, בואי, כאילו, הוא קרא לה"; כאשר הוא היה קורא למתלוננת כשכולם היו בבית, פרט לאמה שתמיד היתה בעבודה; ואישרה כי היא סתם שאלה אותו מה לנקות כתירוץ כדי לראות מה קורה שם. לאחר ששאלה את הנאשם מה לנקות, הוא אמר לה שלא צריך לעשות דבר ושתחזור לחדר; והיא הלכה לאחיה א', אמרה לו שהיא לא יודעת מה קורה שם, שהיא חושדת וביקשה שהוא יבדוק, והוא אמר לה שתעזוב אותו (עמ' 253-254). לשאלה אם לא סיפרה על כך לאמה או למבוגר אחר, השיבה נ' בשלילה (עמ' 258).

נ' סיפרה על מקרה נוסף שקרה כשבוע לאחר מכן, שבו האם חזרה הביתה מהעבודה וראתה את דלת חדר ההורים נעולה. האם אמרה "מה קורה פה" ושאלה מי בחדר, ונ' שהיתה ליד החדר ו"כאילו, לא רציתי לפתוח את זה כי ידעתי שהוא יצעק עליי או משהו, רציתי גם לראות, להתעניין באותו זמן", אמרה לה שהנאשם והמתלוננת בחדר. האם פתחה את הדלת עם כפית ברזל ונ' עמדה לידה, וראתה את הנאשם שוכב על הצד בצד המיטה שקרוב לשירותים, "ישן, לא יודעת אם הוא ישן", והמתלוננת בצד השני שקרוב לדלת כשהיא משחקת בטלפון; ושניהם מפנים את הגב אחד לשנייה. לשאלה האם בסיטואציה הזו היא לא סיפרה לאמה על האירוע שאירע שבוע קודם לכן, השיבה נ' בשלילה (עמ' 259-261).

לשאלה מה דיברה עם המתלוננת לגבי המקרים הללו ומתי, השיבה נ' כי הן חולקות חדר, ולילה אחד היא ראתה את המתלוננת בוכה ושאלה מה קרה, והיא ענתה לה שהיא רוצה לשתף אותה במשהו וביקשה שלא תספר לאם, ואז סיפרה לה את כל מה שקרה לה, ובכתה בזמן שסיפרה לה על

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 כך. השיחה התקיימה מספר חודשים לאחר שהיא ראתה את המתלוננת והנאשם, בזמן שהנאשם
2 עוד היה בבית, לפני הגירושין; כאשר המתלוננת סיפרה לה שהכל התחיל מזה שהנאשם לקח אותה
3 לבית מלון כשהוא בגד באם, ושם הוא עשה לה את זה, ושזה קרה גם בבית; אמרה שהוא נישק
4 אותה בכח, "הכניס לה את זה" מהצד (העדה הצביעה על הירך), אך היא לא אמרה מה הוא הכניס,
5 ו"היא הרגישה משהו שכאב לה... כאילו, כל פעם שהיא... שכבה לידו אז היא הרגישה משהו
6 כואב והיא לא ידעה מה זה" (עמ' 262-264). בחקירתה הנגדית הסבירה נ' כי המתלוננת אמרה לה
7 שהנאשם "עשה לה את זה מאחורה, כאילו, מהצד ה... ככה היא הסבירה לי, היא אמרה לי שהיא
8 הרגישה משהו כואב מאחורה" (עמ' 307).

9
10 לשאלה כיצד היא הגיבה לדברי המתלוננת, השיבה כי בתחילה אמרה לה שהיא סתם משקרת ושזה
11 לא נשמע אמיתי וצחקה לה בפנים, וכשהמתלוננת אמרה לה שהיא רצינית והתחילה לבכות, היא
12 היתה ממש בהלם, והחלה לבכות ביחד איתה; ואז אמרה למתלוננת שהיא צריכה פשוט לקום
13 בבוקר ולשכוח מזה ושברגע שהאם תדע, היא תטפל בזה (עמ' 263). נ' אישרה כי המתלוננת אמרה
14 לה שהיא לא רוצה לספר לאמה אך לא אמרה לה למה; וציינה כי היא אמרה לה שהיא רוצה לשתף
15 בכך את הסב שיספר לאם. לשאלה אם היא סיפרה על כך למישהו, השיבה נ' בשלילה (עמ' 264).
16 בחקירתה הנגדית השיבה נ' כי בהתחלה היא אמרה למתלוננת שהיא רוצה לשתף את האם בכך,
17 אך המתלוננת אמרה לה שהיא לא רוצה שתעשה זאת (עמ' 296).

18
19 לגבי התנהגותה של המתלוננת בתקופה שלפני ואחרי שסיפרה לה, השיבה נ' כי "היא היתה תמיד,
20 כאילו, עם עצמה כזה ולפעמים בדיכאון"; אחרי השיחה ביניהן המתלוננת אמרה לה שהיא לא
21 רוצה להתקרב לבנים, ותמיד כשהיא היתה מדברת איתה על בנים, המתלוננת העדיפה שלא לדבר
22 על כך, וגם לא רצתה ללכת איתה לידיד שלה, בטענה שהיא מפחדת (עמ' 265).

23
24 **בחקירתה הנגדית** אישרה נ' כי שוחחה עם הסב כמה פעמים על מה שקרה למתלוננת, הוא אמר לה
25 שהנאשם אנס את המתלוננת והיא סיפרה על מה שהיא ראתה ואמרה לו שזה נראה לה חשוד;
26 השיחה התקיימה בבית הסב וגם המתלוננת נכחה, ונראה לה שזה היה לפני שנודע לאמה על כך
27 (עמ' 274-276, 310). לשאלה אם השיחה עם הסב היתה לפני או אחרי שהמתלוננת סיפרה לה על מה
28 שקרה, השיבה שהיא לא זוכרת והסבירה כי היא לא זוכרת בכלל זמנים (עמ' 292).

29
30 לגבי המקרה בו ראתה את הנאשם והמתלוננת בחדר השיבה נ' לשאלות הסנגור, כי הדלת היתה
31 סגורה אבל לא עד הסוף, אלא נשאר רווח קטן; כי היא פתחה את הדלת ונכנסה בלי לדפוק, ולא
32 ראתה שום תנועה או שמעה קול, והנאשם לא נראה לחוץ; וכי הם היו מכוסים בערך עד לחזה, והיא
33 ראתה שהנאשם בלי חולצה והמתלוננת לבושה בפיג'מה (עמ' 312-313, 319-320). לשאלה אם דיברה
34 פעם עם המתלוננת על כך שראתה מה הנאשם עשה לה, השיבה נ' בשלילה וציינה כי המתלוננת
35 ראתה שהיא נכנסה לחדר. לשאלה מדוע לא סיפרה לאמה על מה שראתה, השיבה כי "חשדתי בזה,
36 לא ראיתי"; והדגישה שראתה את הנאשם והמתלוננת שוכבים ביחד במיטה, שלא ראתה שהנאשם
37 עשה לה משהו במובן המיני אך הם היו מתחת לשמיכה, ומה שראתה נראה לה חשוד, כמו גם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

העובדה שהנאשם תמיד קרא רק למתלוננת. לשאלה מדוע לא סיפרה לאם או לסב בזמן אמת על הדברים, השיבה כי "מה שראיתי העדפתי שלא לספר... העדפתי לא לספר לאף אחד בהתחלה", והוסיפה כי זה נראה לה חשוד אבל "חשבתי שאולי זה לא זה"; ושללה את הטענה שלא סיפרה לאיש מאחר שלא ראתה דבר (עמ' 288-291).

לגבי האירוע שאמה חזרה הביתה ופתחה את דלת חדר ההורים עם כפית, הסבירה נ' כי היא ידעה שהמתלוננת והנאשם בחדר, מאחר שחיפשה את המתלוננת עוד לפני שהאם חזרה ולא מצאה אותה, וידעה שהיא בחדר כי הנאשם תמיד היה קורא לה. לגבי הטענה שהיא לא היתה שם ולא ראתה דבר אלא שמעה סיפורים מאמה, השיבה נ' כי היא היתה שם; לגבי הטענה שאמה מתארת את המקרה אחרת, ואומרת שכשהיא נכנסה לחדר המתלוננת עשתה לנאשם מסאז' ברגליים, השיבה שהיא זוכרת שהם היו כל אחד בצד אחר, כשהנאשם "שוכב, כאילו, ישן, לא יודעת מה הוא עשה שם", והוסיפה כי "אני זוכרת את מה שאני ראיתי בעיניים" (עמ' 293-296). לשאלה אם במקרה הזה אמרה לאמה שהנאשם כל הזמן עושה את זה, השיבה "לא... אני חשדתי בעצמי, אבל חשבתי שגם אימא חשדה כי היא גם אמרה מה קורה" (עמ' 298).

עדויות הדודים מהונג קונג

ל' דודה של המתלוננת ואחיה של ג' אמר בהודעתו במשטרה (ת/1), כי רק בהגיעם לחופשה בארץ ב-30.6.19, נודע לו על החשדות נגד הנאשם ועל כך שחלק מהאירועים אירעו בביתו בטיול בת המצווה של המתלוננת. לדבריו, הנאשם והמתלוננת ישנו בחדר האורחים בביתו, לאחר שהציעו למתלוננת לישון עם ילדיהם, אך הנאשם ביקש שהם יישנו יחד. הנאשם לא רצה להיות איתם ולשבת איתם אלא רצה להיות בחדר, והם בקושי ראו אותם; אך הוא לא דמיין שקורה שם משהו חשוד וחשב שזה בגלל שהנאשם לא רוצה להיות בקשר איתם (ת/1 ש' 8-13, 31-36). בחקירתו הנגדית, לשאלה אם הנאשם והמתלוננת היו יוצאים לטייל או שנשארו כל היום בחדר, השיב כי הם היו יוצאים אבל הוא לא יודע מתי כי זה תמיד היה אחרי שכולם עזבו את הבית, וחוזרים אחרי שכולם ישנים; והוסיף שכשהוא רצה לקחת אותם לטייל, הנאשם כל הזמן התחמק בטענה שהם עייפים או שלמתלוננת אין מצב רוח, והיה מסתגר איתה בחדר; וכי פעם ראה שאשתו או בתו ניסו לפתוח את דלת החדר, אך הדלת היתה נעולה (עמ' 194-196, 202-203).

לשאלה אם ראה שינוי בהתנהגותה של המתלוננת בעת ששהתה בביתו, השיב העד שהיא "התנהגה באופן מוזר", היתה שתקנית ומופנמת, לא דיברה, לא אמרה שלום, לא ענתה לשאלות ששאל אותה ולא שיחקה עם הילדים שלו, והוא חשב שלא נעים לה ממנו או שמדובר בגיל ההתבגרות (ת/1 ש' 22-29, 38, 42-45, פרוטוקול עמ' 200); ולמרות זאת, הוא לא דמיין שזה מה שקרה שם (עמ' 201).

נ' רעייתו של ל' סיפרה בהודעתה במשטרה (ת/2), שהתנהגותם של המתלוננת והנאשם בשבוע שבו התארחו בביתם היתה מוזרה, ושהיא אמרה זאת לבעלה; וכך למשל היא הכינה למתלוננת מיטה בחדר הילדים, אך היא לא זוכרת אם היא או הנאשם אמרו לה שיישנו יחד; יום אחד הנאשם יצא והמתלוננת נשארה, אך הנאשם אמר לה לא לצאת מהחדר כדי שלא תדבק בשפעת מילדיה, וכשהיא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 באה לקרוא למתלוננת לאכול, הדלת היתה נעולה והיא לא ענתה ויצאה רק לשירותים; ביום
2 הראשון הם אכלו איתם ארוחת ערב, אך בימים שלאחר מכן בקושי דיברו איתם, ורק "נכנסו ויצאו
3 מהחדר"; המתלוננת לא שיחקה עם ילדיה, לא דיברה ולא ענתה לה כשדיברה איתה (ת/ש' 36-8).
4 לדבריה היא אף אמרה לבעלה פעם שאולי הנאשם נוגע במתלוננת ולי' ענה לה "מה פתאום" (ת/ש' 2/47-48).
5 בחקירתה הנגדית הבהירה העדה, כי היא אמנם לא מכירה אישית את המתלוננת, אך
6 הם נהגו לבקר את המשפחה בארץ מדי שנה, ואז המתלוננת היתה משחקת עם ילדיה; ואילו בעת
7 שהתארחו בביתם התנהגותה היתה שונה, היא היתה מופנמת, סגורה, לא דיברה כל כך וכלל לא
8 התייחסה לילדים, והיא חשבה שזה "סוג של ביישנות" (עמ' 208-207).

9
10 לגבי החשד שתיארה בת/2 הסבירה העדה כי אמרה זאת בזמן שהמתלוננת והנאשם התארחו אצלם,
11 שכן "אמרתי לו שאני מרגישה ממש מוזר בקושי מדברים אתנו הולכים חוזרים כאילו לארח
12 מישהו בבית שלך ולהרגיש ככה זה לא היה נעים אז אמרתי לו כאילו מוזר לי גם שהיא לא
13 רצתה לישון עם הילדים... היא רצתה לישון בחדר" (עמ' 209-208).

ראיות התביעה בנוגע לאישום השני - עבירות אלימות כלפי המתלוננת ואחיה

עדות המתלוננת

16 בעדותה הראשית, העידה המתלוננת לגבי אירועי אלימות של הנאשם כלפיה. לדבריה היתה פעם
17 אחת שהנאשם אמר לה ללכת לישון והיא לא רצתה והוא צבט אותה. במקרה נוסף שקרה בשנה
18 שעברה, כשהיא היתה בתחילת כיתה ז', הנאשם "צבט אותי ומשך לי בשערות ובעט בי ונפלתי...
19 על המיטה... ואז אחר כך אני נכנסתי לחדר ובכייתי ואז אחר כך אמא שלי חכתי [כך במקור] את
20 שאמא שלי תבוא ואז אמא שלי באה ואמרה ואז אמרתי לה אמא אבא מרביץ לי ואחר כך נרגעתי
21 בחדר" (עמ' 119-118); לשאלה מה הרגישה במקרה זה, השיבה "הרגשתי כואב והתאפקתי כי לא
22 רציתי לבכות כי לא רציתי שכולם יסתכלו עליי בבית" (עמ' 121).

23
24 במקרה נוסף האח הקטן ביקש ממנה להכין לו קורנפלקס עם חלב, לנאשם לא היה מקום לעבור
25 והוא התנגש בה בטעות, הוא צבט אותה כדי לעבור וזה שרף לה, ואז "אחר כך שטפתי את זה במים
26 ונרגע לי" והיא הכינה לאח הקטן את הקורנפלקס (עמ' 120-119).

27
28 עוד סיפרה המתלוננת שבמקרה אחר הנאשם "בעט בי... עם איזשהו נעל של העבודה שלו נעל
29 חזקה", זה כאב לה וכתוצאה מהבעיטה היא נפלה על המיטה; לשאלות התובעת השיבה שהיא לא
30 זוכרת מתי זה קרה, אך זה היה כשהנאשם עוד היה בבית, קצת לפני הגירושין (עמ' 121-120).

31
32 לגבי האלימות כלפי אחיה סיפרה המתלוננת, כי אחיה מ' "היה הילד הכי מוכה בבית כאילו שאבא
33 הכי הרביץ לו שזה כאילו כמו שהוא לפני שהוא כאילו לפני שהוא הולך לישון הוא היה ישן עם
34 מכות הוא היה מתעורר עם מכות היה הולך בית ספר עם מכות... ראיתי שהוא צוות [צבט] אותו
35 חנק אותו משך לו בשערות ולא זוכרת עוד מה" (עמ' 121).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לגבי נ' אמרה המתלוננת, כי הנאשם "גם היה מרביץ לאחותי הגדולה היה מרביץ כאילו הוא היה
2 מושך לה בשערות צובט אותה... זה קרה הרבה כאילו היא כשהיא היתה מתעוררת אז הוא תמיד
3 היה מושך לה בשמיכה או מעורר אותה מהמיטה מהרגל או צובט אותה" (עמ' 121-122).

4
5 לגבי א' אמרה, שהנאשם "הרביץ גם כי אני לא זוכרת למה... וקרה איזה פעם שאח שלי בגלל
6 שאבא שלי לא נתן לו לצאת מהחדר בגלל שאח שלי פחד שאבא שלי ירביץ לו אז אח שלי עשה
7 פיפי במקום הוא לא אכל הוא סוג של צם כזה ובשבת בערב שבת מישהו כאילו לא היה עושה מה
8 שהוא רוצה אז תמיד הוא היה עושה את זה לאח שלי מ' או לאח שלי א' או לאחותי הגדולה כאילו
9 הוא לא היה נותן לנו לאכול בערב" (עמ' 122).

10
11 עוד סיפרה המתלוננת כי "לאח שלי... הקטן קרה פעם אחת שישבתי על האי ואכלתי ואז אח שלי
12 הקטן... הוא רצה כאילו להגיד לאבא שלי משהו ואבא שלי לא הקשיב לו אז אח שלי הקטן קם
13 מהמיטה של ההורים שלי כאילו הוא קם מהמיטה ואז אבא שלי נתן לו שתי סטירות... בטוסיק...
14 והוא בכה" (עמ' 123).

15
16 לדבריה, הנאשם הרביץ גם לש' "הוא נתן לו כאפות וגם צבט אותו כאילו אבא שלי היה צובט אותנו
17 הרבה כאילו... הוא היה יותר מרביץ בלחי הוא היה נותן לו בגוף כאילו"; ולשאלה כמה פעמים
18 ראתה שזה קרה, השיבה שהיא לא זוכרת אך זה קרה יותר מפעם אחת (עמ' 123).

19
20 בחקירתה הנגדית, לשאלה האם הוריה הרביצו לה ולאחיה, השיבה המתלוננת שרק הנאשם; לגבי
21 הטענה שחלק מאחיה אמרו שגם האם מרביצה, השיבה "רק כי נגיד כאילו לפעמים אמא כאילו
22 נגיד עכשיו נגיד ש'... הוא לא הקשיב או משהו כזה היא נתנה לו סטירה שכאילו תתעורר או משהו
23 כזה... כאילו היא אף פעם לא הגיעה למצב כזה שהיא מרביצה ברמה איך שאבא הרביץ היא אף
24 פעם לא הגיעה למצב כזה" (עמ' 240). לשאלה האם אמרה בזמן אמת לאמה שהנאשם הרביץ לה,
25 השיבה בחיוב, וציינה "היא כאילו באותו יום כאילו כל הזמן היא לא יכלה כבר להתמודד עם זה כי
26 היא העירה לו והוא לא הקשיב לה והיא אמרה לו והוא לא הקשיב לה לא התייחס אליה... היא
27 אמרה לו די... תפסיק כבר להרביץ לילדים"; ואישרה כי שמעה זאת (עמ' 240-241).

עדוּתה של האם ג'

28
29 בעדותה הראשית העידה האם, כי מבין כל ילדיה הנאשם פחות הסתדר עם נ', א' ומ'. בין הנאשם
30 לבין נ' היתה בעיית תקשורת קשה שכללה צרחות בכל בוקר, ו"הוא היה פשוט מושך אותה
31 מהשערות וככה זה היה בוקר טוב"; כאשר לרוב האם היתה מגיעה אחרי שזה קרה, לאחר ששמעה
32 את נ' צורחת והבינה שהוא עשה לה משהו, אך הנאשם תמיד טען שלא עשה לה כלום, שלא נגע בה
33 ושהיא סתם צורחת והיסטרית; ומנגד נ' היתה אומרת לה שהוא תפס אותה או אחז בה בחוזקה,
34 והיא ראתה סימנים כחולים על גופה וסימני ציפורניים, וגם ראתה שהוא משך את נ' בשיער. בנוסף,
35 נ' ספגה מהנאשם השפלות רבות, וכאשר היא היתה מנקה הוא היה אומר לה "תנקי את שפחה".
36
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

לגבי א' סיפרה האם, כי היה מקרה שבו היא היתה בחדרה ושמעה את א' צועק, וכשהגיעה לחדרו
ראתה אותו בתנוחת עובר כשהוא מגן על פניו, והנאשם רכן מעליו והכה אותו באגרופים, והיא
הפרידה ביניהם.

לגבי מ' סיפרה האם כי הוא משולב במסגרת חינוך מיוחד, יש לו קצת בעיות תקשורת והוא לא יודע
לבטא את עצמו, ושכל לילה הנאשם היה מרדים אותו עם "כאפה"; וכשהיא היתה מעירה לו
ושואלת למה הוא מרדים אותו כך, הוא היה משיב שמ' לא מבין אותו (עמ' 24-25). בחקירתה
הנגדית הוסיפה כי מ' מעולם לא קיבל מהנאשם חיבוק, ואישרה כי הנאשם לא ידע כיצד להתמודד
איתו (עמ' 79).

בחקירתה הנגדית הוסיפה האם, כי לגבי כל מקרי האלימות היא סברה שהם ברי טיפול ונובעים
מחוסר יכולת של הנאשם לתקשר ולדבר ומאחר ש"אצלו זה ישר בידיים", והם פנו מספר פעמים
לטיפול (עמ' 27); וכי לא חששה להשאיר את הילדים איתו בבית מאחר שהוא ידע גם לפנק ולהעניק
לילדיו ולא מדובר במי שהכה אותם מדי יום (עמ' 32-33). בהמשך אמרה, כי לא רצתה לעצור את
הנאשם ב"כאפה" הראשונה אלא רצתה ללכת לטיפול, שכן "שום דבר לא נעשה מרוע, זה מחוסר
התמודדות שלו עם הילדים, מחוסר כלים או מחוסר, אני לא יודעת איך תקרא לזה" (עמ' 79).

האם אישרה שהיו מקרים שגם היא הכתה את הילדים ו"נתתי פה סטירה או שם צביטה", ואישרה
שנחקרה תחת אזהרה בעניין זה, ושבחקירה אמרה שהיתה "מפליקה" לילדים וצובטת אותם כחלק
מהחינוך. לגבי הטענה שהתנהגותו של הנאשם לא היתה חריגה להתנהלות האלימה בבית, השיבה
שזה לא נכון, שכיום כשהיא לבד בבית היא לא מרימה יד על הילדים, וכשהנאשם היה בבית "היה
אש בבית... הבית היה בוער ואצלו זה היה הדיבור, זאת אומרת להעיר ילדה בבוקר טוב עם שיער
זה קצת יותר קיצוני מאשר כשילד עכשיו עושה משהו וכחינוך אתה מפליק לו איזו מכה, יש הבדל.
חוץ מזה [הנאשם] הוא בן אדם מאוד מאוד פיזי והמכה שלו או התפיסה שלו זה לא התפיסה
שלי... ומבחינתו גם יכול להיות שכשבאתי ואמרתי לו על נ', מה עשית לה? מבחינתו הוא לא אחז
אותה כלום כי הוא רק אחז אותה נורא נורא חזק אבל השאיר לה סימנים כחולים ביד" (עמ' 28-31).

לשאלה מדוע היא לא סיווגה גם את מעשיו של הנאשם כ"מכות חינוכיות" כפי שהגדירה את המכות
שהיא נתנה לילדים, השיבה האם כי "לא נותנים בוקסים בצורה כזו לילד" והתייחסה למכות
שהנאשם הכה את א'. לגבי הטענה שא' אמר בחקירתו שזה לא קרה ושהוא לא יודע על מה היא
מדברת, השיבה שזה מה שהיה, ושלא קשה להעיד כנגד הנאשם (עמ' 75).

עדוּתה של האחות נ'

בעדותה הראשית, לשאלה על היחסים בין הנאשם למתלוננת, השיבה נ' כי בהתחלה הנאשם היה
מתנהג אליה יפה אבל עם הזמן הוא החל להתנהג ולדבר אליה לא יפה, "ואם היא לא ניקתה למשל
את המטבח אז הוא היה מושך לה בשערות". לדבריה ראתה שני מקרים שבהם המתלוננת "לא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

הקשיבה לו, היא ראתה שהוא מדבר אליה לא יפה אז היא החליטה שלא לעשות אז הוא התעצבן עליה... הוא משך לה בשערות וצבט אותה", אך היא לא זוכרת מתי זה קרה (עמ' 265-266).

לשאלה איך היו היחסים שלה עם הנאשם, השיבה נ' "לא כל כך טובים... הוא היה פה ושם מתנהג אליי לא יפה, מדבר אליי לא יפה והוא היה גם מכה אותי. אם, למשל, לא רציתי לעשות משהו אז הוא איים עליי וצבט אותי כל הזמן"; ולשאלה מה איים עליה, השיבה "שאם אני, כאילו, לא אנהג אז הוא יעניש אותי, יצבט אותי". לשאלות התובעת השיבה נ' כי הנאשם נהג לקרוא לה ולבקש ממנה לנקות את הבית, והיה מאיים שאם לא תנקה הוא יעניש אותה; ואז הוא היה סוגר את הדלת והחלון של חדרה כדי שלא ישמעו אותה, ומרביץ לה כך ש"הוא היה נותן לי צביטות עם הציפורניים שלו ומרביץ לי עם אגרופים כאלה ובעיטות", כאשר פעם אחת הוא נתן לה אגרוף בפנים ופעם אחת בגב (עמ' 266-267). לדבריה, היא סיפרה פעם אחת לאמה שהנאשם מכה אותה, וזו לא האמינה לה "ואז הוא עשה לי סימנים כחולים על הגוף, באתי אליה והראיתי לה ואז היא, כאילו, היא האמינה לי בסוף, היא צעקה עליו ואמרה לו אל תתקרב לבת שלי". לשאלה באיזה גיל הנאשם החל להכות אותה, השיבה שבערך בגיל 14, ושזה הפסיק כשאמה אמרה לו שאם לא יפסיק להכות אותה הוא יעוף מהבית, זאת כחודש לפני הגירושין (עמ' 268).

נ' העידה בנוסף כי הנאשם הרביץ לאחיה הקטנים, בעיקר למ' שאותו הוא תמיד זרק על המיטה, והרביץ לו עם נעליים ועם קולב, וזאת כאשר הוא היה בן 5; ולדבריה למ' יש בעיה ואם הוא לא מקשיב צריך להתנהג אליו יפה, אך הנאשם לא התייחס אליו יפה. לש' שהיה בן 6, הוא לפעמים התייחס יפה ולפעמים הרביץ לו, כאשר "לש' הוא היה מרביץ ממש חזק עם היד שלו, פעם אחת ראיתי את זה, הוא זרק אותו חזק לרצפה". עוד סיפרה כי הנאשם הכה את א', וגם את האח הקטן ש"הוא היה זורק אותו, כאילו, נותן לו בעיטות כאלה וזורק אותו" (עמ' 269-270). בחקירתה הנגדית אישרה נ' כי הנאשם היה מכה את כל הילדים בבית, אך לש' שהיה הילד האהוב עליו הוא היה מרביץ פחות; ולמ' הוא היה מרביץ יותר "כי הוא עונה תמיד" (עמ' 320-321).

עדותו של האח ש' בפני חוקרת הילדים

ש' נחקר ע"י חוקרת הילדים מירית דהן ביום 27.6.19 וחקירתו תועדה (תמליל ת/א6); כאשר החקירה וטופס סיכום חקירת הילדים (ת/א6) הוגשו בהסכמה.

ש' סיפר בעדותו, כי מאז שהיה בן 5 הנאשם הרביץ לו ולאחים שלו עם חגורה, והמשיך להכות אותם גם כשהאם היתה אומרת לו שיפסיק. לשאלות החוקרת השיב כי הנאשם הכה אותו הרבה פעמים, וזאת "עם חגורה, עם נעל, כל מיני דברים"; וכי הוא הכה גם את מ' מספר פעמים (ת/א6 עמ' 7).

לשאלה איך הוא יודע שהנאשם הכה את מ', השיב "אני כל הזמן רואה, כאילו, אנחנו היינו במיטת קומתיים, אני הייתי בלמעלה והוא היה בלמטה ואני כל הזמן הסתכלתי שהוא מרביץ לו, ואז הוא הרביץ גם לי". לשאלה כיצד הנאשם הרביץ למ', השיב "הביא את החגורה ועשה לו ככה (מדגים)... ואז הוא עלה אליי עם הסולם וגם הוא הרביץ לי" (ת/א6 עמ' 7). בהמשך, כשהתבקש להרחיב לגבי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מקרה זה, סיפר ש' כי לפני כחמישה חודשים, הוא ומ' שיחקו מונופול על הרצפה בחדר והנאשם בא ואמר להם "אם אתם לא תלכו לישון אז אני אביא את החגורה", הם לא הקשיבו לו והמשיכו לשחק, ואז הוא בא עם החגורה והם ברחו למיטה והנאשם אמר להם "אני הבאתי אותה, אתם ניסיתם אותי". הנאשם הרביץ קודם למ' ואז אמר לש' "שכחתי גם אותך", עלה אליו בסולם והרביץ גם לו עם החגורה בגבו; כאשר מדובר בחגורה של הנאשם מבד שחור והוא הכה אותם עם "הברזל". כתוצאה מהמכות הוא ומ' התחילו לבכות, לו עצמו כאב מאד, הוא צרח מכאב וביקש מהנאשם להפסיק אבל הוא המשיך; כשהנאשם עצר, הוא אמר להם "עוד פעם אחת לא תשנו או תשחקו, אני אביא לכם את החגורה וארביץ לכם יותר חזק", ואז הנאשם כיבה את האור, הלך לחדרו והם הלכו לישון. לשאלה האם מישהו ראה שהנאשם הכה אותם השיב בשלילה, ואמר שכולם ישנו פרט לאמו שהיתה בסלון, וכשהנאשם יצא היא שאלה אותו למה הוא עושה להם את זה, ושאלה אם עשו משהו רע היא תטפל בזה, אבל לא צריך להכות אותם (ת/א6 עמ' 10-15).

לבקשה שיספר על הפעם האחרונה שהנאשם הרביץ לו, השיב ש' שהוא זוכר שלפני כחודש הנאשם לקח אותו, את מ' ואת האח הקטן לדירה ששכר, ובלילה הנאשם אמר לו שאם לא ילך לישון הוא ירביץ לו; ואחרי כעשר דקות הנאשם הרביץ לו- נתן לו "כאפה" בלחי ימין, הוא בכה הרבה והלחי שלו היתה קצת אדומה, ובנוסף הנאשם זרק אותו לרצפה, הוא נפל על הגב וכאב לו מאד; הנאשם גם הרביץ למ' בכך שצבט אותו עם הציפורניים "בכל מיני מקומות" ומ' צעק, כאשר ש' היה בשירותים ושמע את מ' צועק ולכן הציץ מהדלת; ובזמן הזה האח הקטן ישן או התחבא מתחת לשמיכה. ש' סיפר כי הוא בכה ורצה ללכת הביתה, וכשהתעוררו בבוקר הוא רצה לברוח, עשה כאילו הוא הולך לבית הספר, אך בפועל הלך לביתו וסיפר לאם על מה שקרה, היא אמרה שאם הם לא רוצים שלא ילכו אל הנאשם יותר, והוא אמר לה שהוא לא רוצה ללכת יותר לנאשם כי הוא לא רוצה לקבל ממנו עוד מכות (ת/א6 עמ' 7-10).

לשאלה האם מישהו פגע במתלוננת השיב ש', כי הנאשם פגע בה בכך שהרביץ לה ומשך לה בשיער, והוא יודע זאת מאחר שהיה שם והתחבא; וכי זה קרה כמה פעמים, כאשר הנאשם תמיד נכנס לחדרה ואומר לה שאם היא לא תלך לישון הוא ירביץ לה, והיו כמה פעמים שהיא לא הלכה לישון והוא הרביץ לה. כשהתבקש לפרט לגבי הפעם האחרונה שראה את הנאשם מרביץ למתלוננת, השיב "זה שהוא משך לה בשיער ונתן לה סטירה. לא סטירה, הוא צבט אותה... אני לא ראיתי ממש הכל, אני רק התחבאתי וראיתי שם הכל... שהוא משך לה בשיער וצבט אותה"; הדגים את משיכת השיער; הסביר כי הנאשם צבט אותה, נראה לו שבכתף; ושהיא צרחה ובכתה בזמן משיכת השיער. ש' השיב לשאלות החוקרת כי בעת האירוע הנאשם והמתלוננת היו ליד השירותים, והסביר היכן הוא התחבא ליד הספרייה כדי לראות מה קורה. ש' הוסיף, כי נראה לו שהכל היה באשמתו, שכן הוא אושפז בבית חולים לאחר שהתעלף בבית הספר, וכשהם חזרו לאחר יומיים, קרה המקרה הזה שהנאשם משך למתלוננת בשיער, ואז הוריו נכנסו לדבר בחדר ואמרו שהם רוצים להפרד, והוא ואחיו לקחו זאת קשה (ת/א6 עמ' 5-6). לשאלה האם עוד מישהו ראה את מה שקרה עם המתלוננת באותו יום, השיב ש' בשלילה (ת/א6 עמ' 7-9).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לשאלה האם מישו מהמשפחה נתן לו סטירה השיב ש' שאחיו א' והנאשם סטרו לו (ולאחר מכן
2 הוסיף גם את שאר אחיו ואת אמו); וכשהתבקש לספר על כך שהנאשם סטר לו, סיפר כי הוא נתן
3 לו הרבה סטירות ולא רק אחת, וזאת בלחיו ובעוד כמה מקומות (ת/א 6 עמ' 17-18).

4
5 בסיום החקירה, לשאלה מה היה רוצה שיקרה עם הנאשם השיב ש' כי הוא רוצה שהנאשם ישתנה
6 ולא ירביץ להם יותר, ושאמו תסכים להכניס אותו הביתה. לשאלה מה יאמר אם הנאשם יגיד שכל
7 מה שהוא סיפר לא נכון ושהוא סיפר זאת מאחר שאמו אמרה לו, השיב שאמו לא אמרה לו לספר
8 ושהוא לא משקר, ואם הנאשם יאמר זאת "הוא ישקר, לא אני" (ת/א 6 עמ' 21).

9
10 בטופס סיכום חקירת ילדים (ת/6) ציינה החוקרת לגבי התרשמותה משי', כי הוא כבן 9 וחצי, נראה
11 כפי גילו, הופעתו נקיה ומאורגנת; שיתף פעולה באופן מלא והבין את כללי השיחה ואת סיטואציית
12 החקירה ומשמעותה, אך עם התארכות החקירה הפגין חוסר ריכוז; והיא התרשמה מיכולות
13 ורבוליות מעט דלות ביחס לגילו (ת/6 עמ' 2).

14
15 לגבי התרשמותה ממנהיגותו של ש' ציינה החוקרת, כי דיווחו על מעשי האלימות כלפיו, כלפי
16 המתלוננת וכלפי אחיו מ', נמסר במלל חופשי ובתגובה לתשאל פתוח וישיר. לגבי האירוע שבו
17 הנאשם משך למתלוננת בשיער וצבט אותה, ישנם חלקים בדיווחו המחזקים את ההערכה כי דיווח
18 על אירוע שהיה עד לו; שכן האירוע מעוגן בזמן ובמקום, כלל שימוש בהדגמות והוא תיאר את מצבה
19 הרגשי של המתלוננת בעת האירוע. עם זאת ציינה, כי ישנם חלקים המקשים על הערכת המנהיגות,
20 שכן רצף השתלשלות האירוע אינו ברור, והדיווח חסר תיאורי אינטראקציות ותיאור נסיבות
21 התרחשות האירוע.

22
23 לגבי שני האירועים עליהם סיפר שהנאשם הרביץ לו ולמ', התרשמה חוקרת הילדים כי הוא דיווח
24 על אירועים אותם חווה ולהם היה עד; שכן רצף השתלשלות האירועים הגיוני ועקבי; האירועים
25 מעוגנים בזמן, מקום וקונטקסט; דיווחו כלל שימוש בהדגמות, תיאורי אינטראקציות, ציטוטי
26 שיחה חלקיים, ותיאור של אמצעי הפגיעה; הוא מסר תיאורים סנסוריים וכן תיאר את המצב
27 הרגשי שלו ושל מ' באירועים.

28
29 חוקרת הילדים ציינה, כי לאורך דיווחו של ש' היא התרשמה ממוטיבציה גבוהה לדווח על הנאשם,
30 ומכך שנראה שהוא מעורב בסכסוך בין הוריו ובחר את הצד של האם (החוקרת ציינה מספר
31 דוגמאות ששי' אמר שאמו לא היתה מכה אותו, או שהכתה אותו מעט יחסית לנאשם). עם זאת
32 ציינה כי לא התרשמה ממוטיבציה להפליל את הנאשם, שכן ש' דייק בדברים שמסר, לא הגזים
33 בדיווחו ואף אמר בסוף החקירה שהוא מעוניין שהנאשם ישוב הביתה (שם בעמ' 7).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

גרסת הנאשם

אמרות חוץ של הנאשם

הנאשם נחקר חמש פעמים, וכן נערכו לו עימותים לא קצרים עם הסב ועם האם; החל מחקירתו הראשונה הוא נחקר בחשד לביצוע עבירות של אינוס קטינה בת משפחה וכן בחשד לביצוע עבירות של הסגת גבול, פגיעה בפרטיות והטרדה באמצעות מתקן בזק (כלפי האם); כאשר בעימות עם האם ובחקירתו השניה הוא נחקר גם בחשד לביצוע עבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי.

בהודעת הנאשם מיום 25.6.19 (ת/8) סיפר הנאשם כי הוא וג' היו נשואים כ-17 שנים, והתגרשו כ-4 חודשים לפני כן מאחר שלא הסתדרו וגם בגלל הנושא שהועלה בחקירה, "שהיתה איזו פעם אחת שאותה בת שאנחנו מדברים עליה. היא היתה קרובה אליי המון, היא אהבה אותי מאד ואני אהבתי אותה יותר מכולם. היינו מחוברים בהכל... אני רוב הזמן הייתי לבד בבית עם הילדים והיא רוב הזמן היתה בעבודה. כל הזמן ובמשך הזמן היא היתה באה ושוכבת לידי במיטה ואני רואה טלוויזיה והיא שוכבת לידי. אחת הפעמים ג' הגיעה יום אחד מהעבודה בשעה מאוחרת ואני ו[המתלוננת]... נרדמנו על המיטה כשאני מחבק אותה והיא הגיעה מהעבודה והיא העירה אותי בצרחות 'מה אתה עושה עם הילדה, למה אתה נצמד אליה ולמה אתה מחבק אותה?' הסברתי לה שהיא באה אליי ו... היא שוכבת לידי ואנחנו רואים טלוויזיה ולא עושים שום דבר מעבר לזה וגם הילדה אמרה לה ש'הכל בסדר אבא חיבק אותי ולא עשינו שום דבר והכל בסדר'". לדבריו, לאחר מכן האם שכחה מזה והכל היה בסדר, אך במשך הזמן היא היתה מעלה את זה ומאיימת שתתלונן נגדו במשטרה על כך שהטריד את המתלוננת; ו"כל הזמן היא היתה מחדירה לה למוח ש...אבא עשה לך... כל הזמן היא היתה מחדירה לילדה את זה עד שהיא פיתחה מודעות שבאמת אבא עשה לה משהו" (ש' 19-31).

בהמשך, לשאלה האם אי פעם פגע מינית במתלוננת, השיב הנאשם בשלילה, ולשאלה האם הוא יודע שעלתה טענה כזו, השיב "אני יודע כי כבר אוימתי על זה מזמן". לגבי הטענה שנעשו מספר פעולות חקירה שחיזקו את החשד שהוא פגע מינית במתלוננת, השיב כי האם "הגיעה למצב שהיא הכניסה לילדה לראש. לידה היא אמרה לי דברים לילדה שלא עשיתי אותם. איך אתה רוצה שלא יהיה את הדברים האלה? היא טפטפה לה כל הזמן". לשאלה האם יש סיבה שהמתלוננת תשקר בעדות, השיב כי היא רוצה לרצות את אמה ולכן היא עושה זאת, ו"היא ילדה והיא לא מבינה בדברים האלה והיא אומרת מה שאמא שלה אומרת לה"; לגבי הטענה שהתיאורים שהמתלוננת מסרה הם תיאורים גרפיים ואמינים, השיב כי הוא שומע את התיאורים הללו כבר הרבה זמן, ומדובר במה שאמא אמרה לה להגיד, כאשר "היא אמרה שאני נצמדתי אליה והכנסתי את האיבר שלי לאיבר שלה. אני שואל אותך, ילדה בת 14, אם אני הייתי מחדיר אליה את האיבר שלי, היה יורד לה דם? היה כואב לה? היה כל מיני דברים. אני לא עשיתי שום דבר מעבר ל-לחבק אותה ולשכב לידה. מעבר לזה לא עשיתי כלום. כל מה שהיא אומרת זה ציורים של אמא שלה. היא כל הזמן אומרת לילדה שאבא עשה לך ככה ואבא עשה לך ככה. וזה מה שיש לה בתת מודע". לשאלות החוקר, שלל הנאשם כי הכניס את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת, ושלל משיכה מינית כלפיה או כלפי קטינים בכלל (ש' 122-149).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 כשנאמר לו שיש עדויות על מספר מקרים שבהם הוא ביצע "עבירת מין חמורה" בבתו, השיב הנאשם
3 כי הוא מכחיש הכל; והשיב בשלילה למספר רב של שאלות שהחוקר הפנה אליו. כך לגבי השאלה
4 אם איבר מינו היה בזקפה בזמן ששכב במיטה עם המתלוננת כדי לראות טלויזיה; אם שכב עם
5 המתלוננת במיטה כשהוא לבוש תחתונים בלבד; אם בעת שהיה שוכב עם המתלוננת במיטה בצורה
6 תמימה, היה נוגע באיבר מינו, באיבר מינה, בגופו או בגופה; אם היה מקרה שבו הוא החדיר את
7 איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת ו"גמר"; או אם קיים יחסי מין עם המתלוננת כאשר היו
8 אנשים נוספים בחדר (ש' 150-171).

9
10 במסגרת חקירה זו נחקר הנאשם בנוסף לגבי יחסיו עם ג', כך למשל נשאל האם לאחר שנפרדו ביקש
11 לחזור אליה בהזדמנויות כאלה ואחרות; האם התעניין בקשריה עם בחור אחר, חיטט במכשיר
12 הטלפון שלה במסיבת יום ההולדת של בנו, ושוחח עם הבחור שעמו היא יצאה; וכן נשאל על כך
13 שבתקופה שבה כבר לא גר בבית, הוא הגיע עם רכבו לבית בשעה מאוחרת לאחר חצות, התקשר
14 לחברתה של האם, וביקש שתבדוק אם האם יכולה לדבר איתו (ש' 115-132). כאשר הוטח בפניו, כי
15 הוא עוקב אחרי האם, כי התנהגותו מפחידה, וכי הוא הפחיד גם את האם וגם את חברתה, השיב
16 הנאשם "זה איך שציירו אותי. ככה היא ציירה אותי. זה מה שהיא רצתה. היא כל הזמן היתה
17 מאיימת עליי שהיא תתלונן במשטרה ושהיא תכניס אותי לכלא. היא פשוט חיכתה לתזמון הנכון
18 לעשות את זה" (ש' 119-120).

19
20 בתום החקירה ביקש הנאשם להוסיף כי "אני חף מפשע. אני יכול להגיד שכמו שאמרתי לך שכל
21 הזמן היא איימה עליי שהיא רוצה לעשות לי כל מיני דברים ובסוף היא עשתה את זה. אני מאד
22 מקווה שבית המשפט יבוא לקראתי". לשאלה מדוע שג' תאיים עליו שהיא תתלונן נגדו במשטרה
23 ותשלח אותו לכלא, השיב כי היא לא אהבה אותו אף פעם ו"זה המצב, זה מה שהיא רוצה. יש
24 אנשים רעים" (ש' 177-182).

25
26 בעימות שנערך בין הנאשם לבין הסב ביום 27.6.19 בשעה 14:00 (דוח עימות ת/9, תמלול ת/9א,
27 דיסק ת/9ב), לאחר שהסב תיאר את הסיטואציה שבה עימתו את הנאשם לראשונה עם הטענה שפגע
28 מינית בבתו (בדומה לאופן בו תיאר הסב את הדברים בפנינו), סיפר על כך שהנאשם ביקש שיכניסו
29 את המתלוננת לחדר, ואמר שכשהיא נכנסה הנאשם "שאל אותה אם אני עשיתי לך או לא עשיתי
30 לך והיא אמרה לו כן", ואז הוא אמר לנאשם שהוא לא יכול להאמין לו והוא בוחר להאמין לילדה;
31 הנאשם אמר בתגובה "מה שהוא תאר זה מה שהיה" (ת/9 עמ' 2 ש' 24-6, ת/9א עמ' 5-4).

32
33 לשאלה אם יש לו משהו להגיד, השיב הנאשם "אין לי הרבה מה להגיד. אני רק יכול להגיד שהילדה
34 מושפעת הרבה מאנשים. אני לא יודעת [כך במקור] ממי היא מושפעת והיא מושפעת מאנשים.
35 אני בוודאות לא עשיתי את מה שהיא אומרת" (שם בש' 31-33).

36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בהמשך, לאחר שהסב סיפר על אופן החשיפה בפניו בסוכות והנאשם נשאל על כך שהמתלוננת אמרה שזה מה שהוא עשה לה, השיב הנאשם כי באותה תקופה הוא אמר לאם שהילדים כל הזמן חשופים לסרטים "לא רצויים"; כי לא אחת הוא ראה שהם חיפשו ב"יוטיוב" איך עושים סקס, או איך מתנשקים; וכי הוא היה מנתק להם את האינטרנט. הנאשם הוסיף "איך אתה מצפה מילדה שחשופה לדברים כאלה שלא תחשוב על דברים כאלה?" (ת/9 עמ' 3 ש' 43-49); ובתגובה לדברי החוקר שהוא לא מצפה מילדה שהיתה חשופה לדברים כאלה שתאשים את אביה שעשה לה דברים כאלה או שהכניס אותה להריון, השיב הנאשם "את מי היא יכולה להאשים?... הסברתי לך כמה פעמים כשאני הייתי איתם הרבה לבד בבית, וכל הזמן היא הייתה באה ושוכבת לידי במיטה, והיינו רואים ביחד טלוויזיה, היא הייתה מחבקת אותי והייתי מחבק אותה אבל מעבר לזה לא היה כלום... אז תגיד לי אתה, ילדה בת שתיים עשרה, על מה היא יכולה לחשוב את מי היא יכולה להאשים שהיא בסיטואציה כזאת?" (ת/9 עמ' 8 ש' 31-5).

בעימות שנערך בין הנאשם לבין האם ביום 27.6.19 בשעה 19:40 (דוח עימות ת/10, תמלול ת/11א, דיסק ת/11ב), בתגובה לדברי האם שסיפרה כיצד המתלוננת סיפרה לה על המקרה, כיצד התעמתו על כך עם הנאשם ובעקבות זאת הם התגרשו (בדומה לעדותה בפנינו), אמר הנאשם שהיא לא שמעה על כך רק כשהוא היה בבית החולים, אלא "היא ידעה מזה כבר, כבר לפני... כמה פעמים שהיא באה לבית... אני כל הזמן הייתי עם הילדים לבד, ו[המתלוננת] כל הזמן הייתה רוצה לבוא להיות איתי במיטה, והייתי אומר לה 'בסדר אין בעיה, אבל לא... לא יותר מדי צמודים, לא יותר מדי זה' והיא הייתה מחבקת אותי, הייתי מחבק אותה, ולא היה מעבר לזה. וכמה פעמים אמא שלה באה ו... כאילו היא הייתה רואה אותנו במיטה, אז היא הייתה אומרת לה 'מה קרה' וזה, כאילו 'מה עשיתם' ואז... [המתלוננת] גם בעצמה אמרה לה 'אבא רק חיבק אותי, הכל בסדר, לא קרה שום דבר' היא כל הזמן הייתה אומרת לי 'מה עשית לה, מה עשית לה?' הייתי אומר לה בבירור 'לא עשיתי שום דבר'... אז זה.. זה שהיא שאומרת שזה זה לא נכון, והיא ידעה את זה כבר לפני" (ת/11א עמ' 5 ש' 20-37). הנאשם הוסיף שכנראה שהסב השפיע עליה (לא ברור אם הכוונה למתלוננת או לאם - ג.ש); ושפרט לכך הוא אמר שהילדים, ובעיקר המתלוננת, היו חשופים לסרטונים פורנוגרפיים, ו"ילדה שחשופה לדברים כאלה בעוד שאבא שלה מסביר לה... איך עושים, מסביר לה זה. אז איך איך אתה תצפה מילדה כזאת שלא תחשוב על דברים כאלה?" (שם, עמ' 6 ש' 20-4).

לשאלת החוקר מדוע הוא ישן מחובק עם בתו בת ה-13 במיטה, השיב הנאשם כי המתלוננת אהבה אותו מאד ועד היום אוהבת אותו, ואמה בקושי היתה בבית והיתה חסרה לה, אז היא היתה מאד מחוברת אליו ומשתפת אותו בכל, ורצתה מדי פעם לבוא לראות אותו סרט, "אז כן, אז הייתי מסכים לה לבוא לחבק אותה לא קרה שום דבר. זה לא שהייתי עכשיו ישן איתה... אני לא חושב שיש בזה משהו אהה... לחבק ילדה. לא משנה באיזה גיל" (ת/11א עמ' 6-7). הנאשם הוסיף שכפי שאמר בחקירותיו, הוא מוכן שיבדקו את המתלוננת כי הוא לא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, "ואני אומר את זה עוד פעם, ילדה קטנה, ילדה בגיל הזה, שאיבר גדול נכנס לגוף שלה, אלף כל היא מדממת, דבר שני יש איזה סימן כלשהו, רואים סימן... ואני בטוח במאה אחוז שלא היה שום דבר ואני רוצה שתיבדק כדי שידעו בוודאות שלא עשיתי את זה" (ת/11א עמ' 7 ש' 21-14).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 לשאלה מדוע שהמתלוננת שלדבריו מאד אוהבת אותו תאמר עליו דברים כה חמורים, ומדוע שהיא
3 תאמר שהחדיר לה את איבר מינו כאשר היא יכולה להגיד דברים פשוטים יותר, השיב הנאשם "זה
4 דבר שלא היה מעכשיו, זה כבר הרבה זמן, למה אמא שלה או היא לא עשו את זה מזמן כבר? למה
5 דווקא עכשיו פתאום היא נזכרה לבוא להגיד... אני כל הזמן הסברתי לה שאני בסך הכל מחבב את
6 הילדה, למה היא לא עשתה את זה אז? למה אז היא לא באה ל.. למשטרה והגישה תלונה? זה
7 היה איזה משהו שהיא הבינה שהכל בסדר. מה קרה?... פתאום היא נזכרה שצריך להתלונן?...
8 אני חזרתי על זה כל הזמן, היא היא ואבא שלה מחפשים אותי הרבה זמן, ויש לי גם הוכחות... יש
9 לי הוכחות מוקלטות שהיא כל הזמן אומרת לי ומאיימת עליי ש'אני אשבור אותך, ואני... אתלונן
10 עליך ואגרום לך סבל', כל מיני דברים כאלה. מאז הגירושים" (ת/א 11 עמ' 8 ש' 12-30).

11
12 בהמשך, בתגובה לדברי האם שהיא היתה עדה למקרי אלימות של הנאשם כלפי ילדיהם נ', א' ומ',
13 אמר הנאשם שהוא מעולם לא הרים יד על הילדים, פרט אולי ל"מכה בטוסיק", והוסיף שהילדים
14 אוהבים אותו, נ', א' ושי' יוצרים איתו קשר בטלפון ורוצים להפגש אתו, וילדים שאביהם מכה אותם
15 לא אוהבים אותו. לטענתו, האם השתמשה באלימות כלפיו ובמקרה אחד שבו היא חזרה הביתה
16 מהעבודה והבית לא היה "מתוקתק" היא איימה עליו בסכין וסילקה אותו מהבית; וגם את א' היא
17 זרקת כמה פעמים מהבית, פעם אחת מהחלון, והוא ישן מחוץ לבית לילה שלם (ת/א 11 עמ' 11-12).

18
19 **בחקירתו השניה מיום 27.6.19 בשעה 20:27** (הודעה ת/א 11, תמלול ת/א 11, דיסק ת/א 11), חזר
20 הנאשם על טענותיו שג' ואביה רוצים כבר תקופה ארוכה מאז הגירושים "להפיל" אותו; ג' כל הזמן
21 "מרעילה" את הילדים, אומרת להם ש"אבא עשה ככה" ו"אוטומטית ילד מפנים לעצמו דברים
22 לראש... שאבא עשה לי ככה". כשנאמר לו שלא כל הילדים הפלילו אותו בחקירותיהם ושהם לא
23 אמרו אותו דבר, מה שלא מתיישב עם כך שאמרו להם מה להגיד, השיב הנאשם ש"כל ילד מצייר
24 את זה בראש בצורה אחרת. כל ילד מוציא את זה אחרת", ושם הוא אכן התעלל בילדים, למה
25 היא נזכרה בכך רק עכשיו ואפשרה לו להשאר בבית (ת/א 11 עמ' 17-19).

26
27 לשאלה לגבי יחסיו עם הילדים, ואם מי מהם היה רוצה סתם להפליל אותו במשטרה, השיב הנאשם
28 "לא. רק בהשפעה של האמא. לבד לא"; לשאלה לגבי יחסיו עם ש', אמר שהיחסים איתו הכי טובים
29 מכולם. כשנאמר לו ששי' העיד כי ראה אותו מושך למתלוננת בשיער והיא בכתה, השיב שלא עשה
30 זאת ושהכל בהשפעת האם; לגבי טענתו של ש' כי הנאשם הרביץ לו מספר פעמים עם חגורה ועם
31 נעל, שראה אותו כל הזמן תוקף את מ', ששמע אותו מאיים על מ' ועל האח הקטן שאם הם לא ילכו
32 לישון הוא ירביץ להם, ושהיה מקרה בו הוא הכה אותו ואת מ' באמצעות אבזם של חגורה, השיב
33 הנאשם שזה לא היה ולא נברא, ושזו ההשפעה של האם (ת/א 11 ש' 29-56).

34
35 הנאשם שב והכחיש את טענת המתלוננת כי הוא הכניס את איבר מינו לאיבר מינה; הכחיש את
36 טענתה כי נגע לה בחזה ובבטן; והכחיש את טענתה כי תקף אותה באלימות, במשיכות שיער,
37 דחיפות מהגב, ובעיטות בגב ובישבן (ת/א 11 ש' 57-65). בהמשך, לשאלה כיצד הוא מסביר את העובדה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 שהמתלוננת כתבה בהודעות לסבה שהוא מאיים עליה שיכה אותה, וזאת בחודש ינואר, חודשים
2 לפני התלונה, השיב שלא היה דבר כזה, שהוא כבר אמר שהקנוניה נגדו היא כבר מזמן, ושטעה בכך
3 שלא הלך להתלונן נגדם כבר אז (ת/11 ש' 119-105 ת/11א עמ' 33-31).

4
5 עוד הכחיש הנאשם את טענות המתלוננת לפיהן ראתה אותו לא פעם תוקף את מ' בצביטות, משיכות
6 שיער וחניקה מהחולצה, ושפעם אחת נעצרה למ' הנשימה והוא הכחיל; הכחיש את דבריה שראתה
7 אותו תוקף את ש' יותר מפעם אחת ב"כאפות" חזקות לגב, סטירות וצביטות; את טענתה שראתה
8 אותו תוקף את נ' במשיכת שיער חזקות, וצביטות בגב ובידיים; ואת טענתה שהוא תקף את האח
9 הקטן מספר פעמים במכות לטוסיק עם היד ועם כפכף, אם כי אמר שהוא והאם נהגו לתת מכה
10 קטנה בטוסיק אם ילד היה עושה משהו לא נכון. הנאשם שב וטען שכל הטענות הללו נאמרו
11 בהשפעת האם (ת/11 ש' 66-78, ת/11א עמ' 26-25).

12
13 בסיום החקירה המשיך הנאשם לשוחח עם החוקר, ושב על טענתו שהוא לא אנס את המתלוננת
14 ושהוא מוכן שיעשו לה בדיקה של קרום הבתולין כדי לגלות את האמת. לשאלה אם יתכן שבשלב
15 מסוים הוא טען שכן נקרע לה קרום הבתולין (בהתייחס לדבריה של ג' בעימות לגבי כך, כפי שסיפרה
16 אף בפנינו-ג.ש), השיב כי "אני אמרתי כמה פעמים ש[המתלוננת] היתה קטנה, היא שיחקה בגן
17 שעשועים... והיא נפלה בצורה לא (מילה לא ברורה)... על האיבר שלה... ונקרע לה... ולא יודע אם
18 נקרע לה הבתולים אבל לקחתי אותה לבית חולים והאיבר שלה היה ממש נפוח... פשוט לא יכלו
19 לעשות לה בדיקה... כי לא יכלו להכניס לה כלום, אבל אמרו לי שמה... שיכול להיות מצב שנקרעו
20 לה הבתולים, לא בטוח"; והוסיף שאפשר לבדוק את זה בבית החולים (ת/11א עמ' 46-44).

21
22 כשהופנה לכך שהתיאורים של המתלוננת ואחיה בחקירותיהם היו מאוד מפורטים, ספציפיים
23 ואותנטיים ולא מתיישבים עם הטענה של המצאה או קנוניה, השיב הנאשם שלא אמר שילדיו
24 שקרנים אלא שהם הושפעו, עברו שטיפת מוח, וסיפרו על מה ש"ציירו להם" בראש (ת/11א עמ' 49-
25 53); וגם המתלוננת עברה שטיפת מוח ע"י אמה שאמרה לה כל הזמן שהוא אונס אותה (שם בעמ'
26 55-56). כשהופנה לכך שהסיפור התפוצץ כשהמתלוננת שמעה את הסב מדבר עם ש' ואמרה לו שהיא
27 חושבת שהיא בהריון, מאחר שהנאשם עשה לה מה שהוא הסביר, השיב הנאשם כי זה לא קשור
28 בכלל למה שהסב אמר, אלא לכך שהמתלוננת היתה חשופה לתכנים מאוד אינטימיים, והוא ראה
29 את זה מהחיפוש ב"יטיוב" (ת/11א עמ' 58).

30
31 הנאשם עמד על כך שלא היה שום דבר מיני עם המתלוננת, פרט לכך שהיא היתה באה לשכב לידו
32 והוא היה מחבק אותה; טען כי לא היה לבוש בתחתונים אלא בלבוש מלא; ואף פעם לא היתה לו
33 זקפה כשהוא חיבק אותה (ת/11א עמ' 61).

34
35 **בחקירתו השלישית מיום 2.7.19** (הודעה ת/12, תמלול ת/12א, דיסק ת/12ב), שלל הנאשם כי קרה
36 משהו חריג בעת נסיעתו עם המתלוננת לטיול בת המצווה בהונג קונג בשנת 2018, טען שהם טיילו
37 באתרים שונים וקנו דברים; ושלל כי פגע מינית במתלוננת בעת שהותם בהונג קונג. לגבי הטענה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

שגיסו וגיסתו שבביתם הם התארחו אמרו שהתנהגות שלו ושל המתלוננת במהלך אותם ימים היתה מוזרה, השיב שלא היתה שום התנהגות מוזרה, שהם טיילו כל היום וחזרו רק בשעות הערב לבית כדי לישון, כך שבקושי היו בבית; ולשאלה היכן ישנו, השיב כי הוא ישן עם המתלוננת בחדר שנתנו להם, באותה מיטה. לגבי הטענה שהשניים סיפרו שהתנהגותה של המתלוננת היתה מוזרה- היא לא שיחקה עם בני הדודים שלה, היתה קצת אפסית, לא אמרה להם שלום, ויצאה מהחדר רק לשירותים, השיב הנאשם כי המתלוננת ביישנית מאד, ושאלו זה היה כך רק בימים הראשונים, ולאחר מכן היא נפתחה, שיחקה עם הילדים וישבה איתם; לגבי הטענה שהם ישבו כל היום בחדר עם דלת נעולה, השיב שהם לא היו כל הזמן בחדר, ושהדלת היתה נעולה רק כשהמתלוננת היתה לבד בחדר כי היא התביישה, אך הוא עצמו היה בבית; לשאלה אם אמר למתלוננת לא לצאת מהחדר, בתואנה שהילדים חולים, השיב שלא אמר דבר כזה, אך הם השתדלו למעט לשהות בבית (ת/12 ש' 276-325).

לגבי דברי גיסו, כי בעת ששהה בבית הנאשם בשנה שעברה הוא ראה את הנאשם מושך את ילדיו באופן אליס בזמן שהשכיבם לישון, השיב הנאשם שאף פעם לא השכיב את ילדיו לישון באופן אליס; והוסיף שזה מתחבר לדבריו בחקירות קודמות כי ג' ואביה מנסים להעליל עליו עלילות שווא ו"להפיל" אותו, ולשם כך הם מערבים אנשים נוספים, ושאלם הוא באמת היה מתעלל בילדיו אשתו לא היתה משאירה אותו בבית (ת/12 ש' 326-342).

בחקירה זו נחקר הנאשם בעיקר לגבי החשד להטרדות טלפוניות כלפי ג', ובמסגרתה אישר כי ג' חסמה את מספר הטלפון שלו ביום 6.6.19 בטענה שהוא מטריד אותה, בעוד הוא רק רצה לתאם הגעה כדי לראות את הילדים; והוסיף כי היא לא אפשרה לו ליצור קשר עם הילדים ואיימה עליו כל הזמן שאם יצור איתם קשר היא תתלונן נגדו (ת/12 ש' 82-9). בנוסף אישר הנאשם כי יצר קשר בוואטסאפ עם בחור בשם אייל, שג' סיפרה לו שיש לה קשר איתו, ושאל על יחסיו עם ג', לטענתו מתוך דאגה לג' (ת/12 ש' 249-83). לגבי הטענה שהתנהלותו בנוגע לג' היא התנהגות אובססיבית, השיב שהוא בסך הכל רצה לראות מה שלום הילדים ושיחותיו עם אייל היו רק התעניינות; והוסיף כי הוא כל הזמן אמר לג' שגם אחרי שהם יתגרשו הוא ימשיך לדאוג לה, כי הם סיכמו שישתפו אחד את השניה, והיא אמרה שהיא תעדכן אותו בכל מערכת יחסים שתהיה לה (שם בש' 250-262).

בחקירתו הרביעית מיום 7.7.19 בשעה 12:59 (הודעה ת/13, תמלול ת/14א, דיסק ת/14ב), נשאל הנאשם לגבי מסיבת יום ההולדת של האח הקטן, וציין כי היא נערכה בביתה של ג' והוא הגיע וארגן את הכל. הנאשם אישר שבמסיבה הוא שוחח עם המתלוננת **"סתם בגלל שאמא שלה יותר מדי דיברה איתה על הנושא הזה שאנחנו כרגע מדברים עליו על [המתלוננת] שלא עשיתי בכלל שום דבר וכבר תקופה מעל שנה שג' ואבא שלה מטיפים לילדה על כל מיני דברים שעשיתי לה ובגלל זה הילדה התרחקה ממני ולא רצתה לדבר איתי אז סתם אמרתי אולי אני אשב ואדבר איתה ואנסה לראות מה היא אומרת"** (ת/13 ש' 20-14). לשאלה מה אמר למתלוננת, השיב הנאשם ששאל אותה מה שלומה, איך היא מסתדרת ו**"מה עשיתי לך כל כך רע שאת לא רוצה לדבר איתי"**, היא ענתה שהיא לא רוצה להגיד כלום ולא רצתה לדבר איתו, ואז **"ניסיתי להגיד לה מה מה כל הזמן אמא**

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 וסבא אומרים לך שאת לא רוצה לדבר איתי? ... ניסיתי פחות או יותר להגיע איתה למקום של...
2 לנסות כאילו מה מה מפריע לה? מה מה לא נותן לה לדבר איתי. אבל היא לא היא לא רצתה לדבר
3 על זה. וזהו זה היה ממש עניין של חמש דקות, אולי" (ת/א 14 עמ' 3 ש' 20 עד עמ' 4 ש' 1). לשאלות
4 החוקרת השיב כי הם ישבו על הערסלים בחצר ואישר כי ג' התערבה בשיחה, אם כי לטענתו אחרי
5 שהוא כבר קם ג' שאלה אותו מה אמר למתלוננת והוא השיב שרק רצה לשאול אותה למה היא לא
6 מדברת איתו (ת/א 13 ש' 27-33). כשהופנה לדברי האם כי היה ביניהם הסכם שהוא לא ידבר עם
7 המתלוננת ביום ההולדת, השיב "נכון היא אמרה לי, בגלל שישבתי עם [המתלוננת] אז היא לא
8 רצתה יותר שאני אדבר איתה אז אמרתי לה בסדר אני לא אדבר איתה יותר" (ת/א 13 ש' 175-177).

9
10 הנאשם הכחיש כי במהלך השיחה ביקש סליחה מהמתלוננת, אמר שלא יבקש סליחה על משהו שלא
11 עשה, וכי הוא רק רצה לדעת למה היא לא מדברת איתו ומה אמה וסבה מכניסים לה לראש. לגבי
12 טענת המתלוננת שהוא אמר לה בשיחה שהוא עשה לה דברים לא טובים שאסור לעשות ושהוא
13 מבקש על כך סליחה, השיב שלא אמר זאת; לגבי טענתה שהוא רצה לחבק אותה והיא סירבה, השיב
14 שאין פסול בכך שרצה לחבק אותה, אישר שהיא סירבה והוסיף "למה היא סרבה? ... ילדה שעושים
15 לה שטיפות מוח שאבא ככה ואבא ככה... בטח שהיא יכולה לסרב" (ת/א 13 ש' 48-34). בהמשך,
16 כשהופנה לדבריה של ג' שהוא אמר לה פעמים רבות שהוא רוצה לבקש סליחה מהמתלוננת, ושאל
17 המתלוננת תסלח לו הם יחזרו, השיב הנאשם שלא אמר שהוא רוצה לבקש סליחה מהמתלוננת אלא
18 רק אמר לג' שהוא רוצה לחזור בלי קשר למתלוננת (ת/א 13 ש' 174-171). כשנאמר לו שג' אמרה לו
19 שגם אם אלוהים יסלח לו היא לא תסלח לו ולא תוכל להיות איתו אחרי שהוא שכב עם המתלוננת,
20 השיב שהוא אף פעם לא דיבר עם ג' על המתלוננת, ושג' תמיד היתה טוענת כלפיו שהוא עשה את
21 המעשים האלה למתלוננת והוא תמיד היה מכחיש ואומר שזה לא נכון (ת/א 13 ש' 182-178).

22
23 לגבי הטענה שהמתלוננת תיארה בחקירתה מקרים רבים שבהם הוא נצמד אליה מאחור כששניהם
24 שוכבים על מיטת ההורים, והכאיב לה עם איבר מינו באיבר מינה, השיב שזה נכון שהם שכבו יחד
25 במיטה, ושהוא סיפר שהיא כל הזמן היתה באה ושוכבת לידו, אך הוא לא עשה דבר מלבד לחבק
26 אותה, לא נצמד ולא הכאיב לה באיבר המין; ובהמשך הוסיף שהוא מעולם לא הכריח אותה לבוא,
27 והיא היתה באה מיוזמתה לראות סרט ולשכב לידו. לשאלות החוקרת השיב כי הוא היה לבוש
28 במכנסיים וחולצה בעת שחבק את המתלוננת במיטה; וכי הוא אף פעם לא נעל את הדלת, שאפילו
29 לא היתה טרוקה. כשנאמר לו שיש עדויות הסותרות את עדותו, לרבות של המתלוננת, שב הנאשם
30 על טענותיו כי האם והסב עשו לה הרבה שטיפות מוח, וכי הוא סיפר שהמתלוננת לא פעם נכנסה
31 לסרטי סקס ושהוא הזהיר את האם מכך, אך כלום לא עזר "והנה בסוף הגיע היום הזה והילדה
32 פשוט מכניסה לעצמה דברים לראש. ובמקום שאמא שלה וסבא שלה יראו באמת את הצד הנכון
33 של הדבר, הם רק מכניסים לה עוד שטויות לראש וזה מה קורה... להיפך, הם באים ועושים לה
34 שטיפות מוח ואומרים לה אבא עשה ככה אבא עשה ככה. מה אפשר לצפות מילדה כזאת שגם
35 חשופה לסרטים לא נכונים ולסבא ואמא ש... מטיפים לה" (ת/א 14 עמ' 7 ש' 23 עד עמ' 8 ש' 7, וכן
36 ת/א 13 ש' 49-77).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

הנאשם הכחיש את תיאורי המתלוננת בחקירתה בנוגע למקרה בו הוא הזיז את תחתוניה הצדה והיא הרגישה את איבר מינו בתוך איבר מינה; ובנוגע למקרה שבו יצא לו נוזל מאיבר המין והוא הלך למקלחת, ואמר שמעולם לא קרו דברים כאלה (ת/13 ש' 91-84).

לשאלה אלו סרטים פורנוגרפיים ראתה המתלוננת, השיב הנאשם שאינו יכול להגיד בדיוק, אך הוא יכול לומר שהיא היתה מחפשת דברים כמו "סקס", "איך אישה נכנסת להיריון", "איך מביאים ילד לעולם", "איך גבר מנשק אישה", "איך גבר מכניס לאישה את איבר המין"; לשאלה אם החיפושים הללו נמצאים בטלפון שלו, השיב שהם נמצאים בטלפון שכבר לא אצלו, ושזה קרה לפני כשנתיים. לשאלה אם ראה את המתלוננת צופה בסרטים פורנוגרפיים, השיב הנאשם שהיו מקרים שבהם הוא חזר מוקדם והמתלוננת היתה סגורה בחדר, ולפני שהוא נכנס לחדר הוא שמע גניחות של אשה, וכשנכנס היא היתה מפסיקה את הסרט וממציאה לו תירוצים; ולאחר מכן הוסיף שהיה מקרה שבו היא שכבה על הספה עם אוזניות, והוא הגיע מאחוריה וראה שהיא צופה בסרט שבו גבר ואשה מקיימים יחסי מין, ובתגובה הוא לקח לה את הטלפון אך אמה החזירה לה אותו למחרת (ת/13 ש' 92-127). לשאלה איך הוא יודע שהמתלוננת היא זו שחיפשה באינטרנט ולא ילדיו האחרים, השיב כי הוא יכל לראות את החיפושים דרך חשבון הגוגל שלו רק לגבי הטלפונים של המתלוננת ושל נ', ונ' ילדה מאד צנועה וכמעט לא מתעסקת עם הטלפון; וכשהופנה לדבריה של נ' כי המתלוננת ילדה תמימה ואפילו לא יודעת מה זה להתנשק, השיב כי היא לא תמימה בכלל (שם בש' 163-128).

בחקירתו החמישית מיום 19.7.19 בשעה 15:16 (הודעה ת/14, תמלול ת/14א, דיסק ת/14ב), הציגה החוקרת לנאשם את מכשיר הטלפון שלו כדי שיוכל להשמיע את ההקלטות של איומיה של ג' כלפיו (לאחר שטען בת/13 שיש לו אפליקציה להקלטת שיחות, ושהוא יכול להשמיע את כל האיומים של ג' כלפיו ולהציג ראיות נוספות שנמצאות בטלפון-ג.ש), אך הנאשם טען כי קיבל הנחיות מעורך דינו שלא לפתוח את הטלפון אלא בצו של בית המשפט; והוסיף שלא ביקש להשמיע את האיומים כעת אלא רק אמר שיש לו ראיות בטלפון וכשיגיע הזמן הוא ימסור אותן (ת/14 ש' 9-2).

עדות הנאשם בפנינו

בעדותו הראשית סיפר הנאשם, כי התגרש מג' בחודש פברואר 2019 לאחר כ-17 שנות נישואים, וכי חיי הנישואין ביניהם בשנים האחרונות היו "בסדר גמור" ולא היו בעיות, פרט לחיכוכים בבית כמו בין כל בני זוג. בשלוש השנים שלפני מעצרו, על מנת לאפשר לג' ללמוד ולקדם את הקריירה שלה, הוא היה הרבה בבית וטיפל בענייני הבית והילדים, "כמו אב חד הורי... הילדים לא ידעו מה זה אמא, ידעו רק מה זה אבא כי רק אני הייתי בבית". בשלב מסוים זה הפריע לו שהוא כל הזמן עם הילדים והם לא רואים את אמם, והוא שוחח איתה על כך אך היא אמרה לו שהלימודים שלה יותר חשובים, ולכן עזב את הבית לתקופה של כחודש וחצי-חודשיים, הכיר מישהי בשם ג'ני, חי אצלה והתכוון להתגרש מג'; כשדבריו המתלוננת ומ' פגשו את ג'ני, אותה הוא הציג כמנהלת בעבודה שלו, בעת שלקח אותם מבית הוריו לסוף שבוע בטבריה. ג' כל הזמן הפצירה בו לחזור הביתה, ויום אחד הם נפגשו והוא אמר לה שאם היא רוצה שהוא יחזור, הדברים צריכים לחזור להתנהל בצורה רגילה; ולאחר מכן הוא חזר הביתה, אך הקשר ביניהם היה "רופף" ולא כתמיד, ובתקופה זו ג'

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 חיפשה כל הזמן תירוצים להתגרש (עמ' 520-522). בחקירתו הנגדית הסביר הנאשם כי עזב את הבית
2 ועבר לגור עם ג'ני בסוף יוני 2018 וחזר בספטמבר; כי לא עשה דבר עם רצונו להתגרש מג' וזה רק
3 היה לו בראש; וכי נמנע מלספר לג' איפה הוא גר באותה תקופה והיא גילתה על הבגידה לאחר שמי
4 והמתלוננת היו איתו במלון. לגבי טענתה של ג' שלאחר חזרתו הביתה הוא התנהג למופת כבעל
5 וכאבא ולא היתה אלימות בבית, השיב שדווקא לאחר שובו הוא עשה פחות בבית, מערכת היחסים
6 ביניהם היתה רופפת וג' המשיכה לצעוק עליו שהוא מכה את הילדים, וכל מה שהבטיחה שישתנה
7 לא השתנה; וטען כי ג' רצתה "להצדיק את עצמה" בעדותה, כדי שתוכל לומר שלפני כן הוא הרביץ
8 לילדים ולאחר מכן השתפר (עמ' 544-538, 550).

9
10 לגבי יחסיו עם הסב, אמר הנאשם כי היה ביניהם קשר רגיל של חתן וחם ולא מעבר לכך; וכי הסב
11 הוא זה שייעץ וקבע לג' כל הזמן מה לעשות בבית (עמ' 523-522).

12
13 לגבי עבירות האלימות, העיד הנאשם "אצלנו היה מנהג בבית גם אצלי וגם אצל ג' שילד סתם
14 דוגמה לא מקשיב או משהו כזה זה נקרא פליקים, נותנים פליקים, פליק בטוסיק וככה זה היה
15 הנוהג שלי ושלה, בתקופה הזאת שחזרתי לבית אפילו גם לפני... הרבה מצבים היו שכביכול הייתי
16 מתווכח עם הילדים סתם וויכוח של אבא וילד שילד לא רוצה לעשות איזה משהו אז יש וויכוח,
17 שהיא הייתה נוכחת בבית והיא הייתה שומעת את הוויכוח שהבת שלי הגדולה היא כל הזמן
18 בוויכוח היא צועקת, ממש צועקת... תמיד שהיא הייתה צועקת ג' פשוט הייתה נכנסת לחדר, אלי
19 כביכול, היא אומרת לי למה אתה מרביץ לה... אמרתי לה אבל ג' לא הרבצתי לה אבל בסך הכל
20 התווכחתי אתה אז היא הייתה הולכת אתי ביחד אתה אבא הרביץ לך נכון? היא הייתה אומרת לה
21 כן... אותו דבר זה היה גם ש' ומ', עכשיו מ'... הוא ילד מאד בעייתי, הוא גם ילד שצורח הרבה
22 בקיצור גם אתו היה אותו סיפור, תמיד שהוא היה צורח היא הייתה נכנסת לחדר אומרת לי למה
23 אתה מרביץ לילד אמרתי לה אבל ג' לא הרבצתי לו בסך הכל דיברתי אתו את יודעת שהוא צורח,
24 ולידו היא אומרת כביכול, לידו, ליד הילד, למה אתה מרביץ לו". כשנאמר לו שכתב האישום מייחס
25 לו מכות קשות ומעשים חמורים בהרבה מ"פליקים", השיב הנאשם "ככל שעבר הזמן והילדים
26 שמעו את אימא שלהם כל הזמן אומרת לאבא שאבא מרביץ לילדים ואבא עושה כל מיני דברים
27 אז הילדים כביכול איך אומרים זה, זה משהו שנכנס להם, זה ילד זה נכנס לו לראש, הילד מבין
28 שאבא מרביץ לו אפילו שלא נגעתי בהם ולא עשיתי להם כלום, בסך הכל אני הייתי אבא שאוהב
29 את הילדים שלו, הייתי אבא חם לילדים שלו". הנאשם ציין כי הקשר הטוב ביותר שיש לו עם מי
30 מילדיו זה עם ש' והאח הקטן, ושעם נ' והמתלוננת היתה מערכת יחסים "בסדר" (עמ' 525-523).

31
32 לבקשת הסנגור שיתאר את שגרת היומיום במשפחה מבחינת מגע, מסאז'ים וכיוצ"ב, אמר הנאשם
33 שהוא תמיד היה חם לילדים, מחבק אותם כל הזמן וכשהיה שוכב במיטה וצופה בטלוויזיה "הילדים
34 היו אתי כל הזמן מחבקים אותי מתחבקים כולם... אני שוכב במיטה... על הגב, מסתכל בטלוויזיה
35 הילדים כל אחד בצד אחר, אני מחבק ילד בצד אחד, אני מחבק ילד בצד שני והמתלוננת] גם נמצאת
36 לידי כל הזמן... זה היה בשגרה הזאת שכולם לידי במיטה" (עמ' 525). לגבי תיאורה של המתלוננת
37 כי הוא שכב איתה במצב "כפיות", השיב שמעולם לא שכב איתה בצורה כזו, אלא תמיד שכב על

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

הגב והיא היתה לידו והוא חיבק אותה על הכתף; ומעולם לא קרה מצב שבו איבר המין שלו היה באזור איבר המין שלה (עמ' 527).

לגבי מסאז'ים בכפות הרגליים טען, כי היתה רק פעם אחת שהוא ביקש מהמתלוננת לעשות לו מסאז' ברגליים, וזו אותה פעם שלגביה העידה ג'. לבקשת הסנגור תיאר הנאשם את המקרה האמור כך: "כמו שתיארתי, היא עשתה לי מסאז', הילדה עשתה לי מסאז' הייתי עם שורט, הייתי עם חולצה, שכבתי על המיטה... היא עשתה לי מסאז' הדלת לא היתה סגורה, לא היתה נעולה, היא היתה בוא נגיד סגורה בוא נגיד מרווח כזה, ג' נכנסה לחדר, היא אומרת לילדה מה את עושה לאבא, אז היא אומרת לה אני עושה לו מסאז' לא עשיתי שום דבר, אמרתי לה גם אני בסך הכל הילדה עשתה לי מסאז' וזהו היא אמרה לילדה תלכי מהחדר, אני לא רוצה שתהיי ליד אבא וזה". הנאשם הסביר כי לבש מכנסי "שורט" קצרים יחסית, ומתחתם לבש תחתונים (עמ' 525-526).

כשהתבקש להתייחס לכך שבכתב האישום מתואר מעין ריטואל של מעשים שעשה במתלוננת כאשר קרא לה לחדר ההורים ואנס אותה, השיב הנאשם שמעולם לא קרא למתלוננת לבוא אליו לחדר, פרט לאותו מקרה בו קרא לה לעשות לו מסאז' ברגליים, אלא היא היתה נכנסת לחדר בעצמה ושוכבת לידו וגם הילדים האחרים - ש', מ' והאח הקטן - היו באים ושוכבים; וכי פרט למקרה המסאז' אף פעם לא היתה סיטואציה שהיא היתה איתו לבד בחדר. לגבי המקרה שמיוחס לו בחדר של המתלוננת, טען הנאשם כי הוא נכנס לחדר של הבנות רק כשרצה לדבר איתן, וכי מעולם לא שכב במיטה שלהן (עמ' 531-532).

לגבי הטענות שאנס את המתלוננת בטיול בת המצווה בהונג קונג, השיב הנאשם כי הם כל הזמן טיילו, בקושי היו בבית ורק בלילה ישנו בחדר; ביקש להבהיר כי המיטה בחדר בו ישנו בבית גיסו מחולקת לשתי מיטות צרות, וקשה לחבר ולהצמיד את שני החלקים, כך שגם אם היה רוצה הוא לא יכל להתחבק עם המתלוננת; והכחיש שאנס אותה (עמ' 533). בחקירתו הנגדית אישר, כי הם שהו בהונג קונג בין ה-9.1.18 ועד ה-17.1.18; שלל את טענותיהם של גיסו ורעייתו כי כשהיו בבית הם כמעט ולא יצאו מהחדר, וטען כי בשבת הוא ישב ושיחק עם ילדיהם, והמתלוננת היתה יותר בחדר כי היא התביישה, מה גם שגיסו מנע ממנה להתקרב לבנו הקטן שהיה חולה (עמ' 579-580).

לשאלה מה יש לו לומר על עבירות המין שמיוחסות לו, השיב הנאשם "מה שאני חושב זה פשוט מישוהו שהטיפ לילדה כל מיני דברים בראש, אני חושב שזה גם קשור לבגידה שלי שבגדתי בג' באותו זמן שיצאתי מהבית, וגם הילדה היתה נוכחת אתי ביחד כי היא ראתה אותי ביחד עם ג'ני מתנשק אתה בבריכה, או שזה יכול להיות שמישהו אחר פגע בה ומאשימים אותי, זה יכול להיות שני הצדדים". כשנאמר לו שהמתלוננת אמרה שזה הוא עשה את המעשים ולא אחר, חזר שוב על הטענה שמדובר בעלילה והוסיף "אנשים כביכול לוקחים את זה שאני הייתי באמת אבא שמחבק את הילדים כל הזמן, לוקחים את הקטע של החיבוק והנישוק ועושים אותו איך אומרים 90 מעלות ימינה למצב שהוא הכי גרוע שיש וזה מה שאמת החדירו לילדה כל הזמן" (עמ' 526-527). בהמשך, חזר על הטענה שקיימות שתי אפשרויות: האחת שמדובר בנקמה של ג' והסב על כך שבגד בג',

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

והשניים "מילאו" למתלוננת ולילדים האחרים את הראש, כשלהבנתו העלילה החלה אצל הסב וג' נגררה אחריו רק לאחר מכן; והשניה שמישהו אחר פגע במתלוננת. לשאלת בית המשפט הבהיר, כי לדעתו סיפור החשיפה בפני הסב בסוכות כלל לא קרה (עמ' 536-533).

לשאלה מדוע, אם יחסיו עם הילדים היו טובים שמישהו יחליט להעליל עליו, החל הנאשם לספר על היום שבו חזר מבית החולים שם שהה ביחד עם ש'. לדבריו, מיד כשהגיע הביתה, ג' ביקשה ממנו להכנס ולדבר איתה בחדר, ושם אמרה לו שהיא שמעה שהוא פגע במתלוננת, פירטה את הדברים ושאלה אם זה נכון; הוא היה בהלם, שאל אותה אם היא השתגעה והאם נראה לה שהוא יעשה דבר כזה לבת שלו, וג' אמרה לו שהיא לא יודעת אם להאמין או לא, ומאחר שהיא אמרה לו שהסב שמע על כך מהמתלוננת בסוכות הוא ביקש ממנה שתקרא לו לחדר. הסב נכנס לחדר, ולשאלתו אמר לו שאכן המתלוננת סיפרה לו שהוא עשה לה "ככה וככה וככה" כלומר שהיא אמרה לו שהנאשם אנס אותה, ואז הוא שאל אם המתלוננת יכולה להכנס לחדר והאם הוא יכול לדבר איתה, ג' הסכימה והסב התעקש להשאר בחדר; וכשהמתלוננת נכנסה לחדר "אמרתי לה... את אמרת לסבא דברים כאלה שאני עשיתי לך? והיא לא ענתה, היא לא ענתה, היא לא רצתה לענות... אחר כך אבא שלה אומר לה... את אמרת לי דברים כאלה נכון אז היא עשתה ככה עם הראש וזהו", והסביר כי היא הנהנה. לדברי הנאשם, הסב אמר לו שהיא בהלם ולא יכולה לדבר עכשיו, ואז הוא אמר לג' "אני רואה שיש ביניכם איזה משהו מחובר שאתם רוצים כנראה להפיל עלי איזה משהו, לא נראה לי שאני אשאר בבית", היא הסכימה, וכשיצא מהבית הוא אמר לג' ש"יש משהו מוזר באבא שלך אמרתי לה שהוא מתערב כל כך בשיחות שלו עם הילדה יש משהו מוזר באבא שלך אני לא יודע מה זה, אני לא נראה לי שהוא דובר אמת ולא נראה לי שהילדה דוברת אמת" (עמ' 529-527).

לדבריו, חודשיים לאחר שעזב את הבית, הוא וג' התגרשו; כשהתבקש לתאר את מערכת היחסים עם ג' ועם המתלוננת אחרי שעזב את הבית, אמר "בחודשיים הראשונים זה היה ממש קשר טוב ביני לבין ג', אמרתי לה אני לא רוצה להתגרש בצורה שהילדים ייקחו את זה קשה, אני רוצה שנהיה ביחד מה זה ביחד לא ממש בבית, שנבוא ונפגש מדי פעם עם הילדים... וזה מה שעשינו בעצם, ישבנו אתם בבתי קפה, יצאנו אתם לבתי קולנוע, ראינו אתם סרטים, יצאנו תמיד ביחד, וגם עם [המתלוננת], [המתלוננת] פחות או יותר, פחות היתה בקשר אתי בוא נגיד ככה, מאותו מקרה שעזבתי את הבית היא פחות היתה בקשר אתי". לשאלה לגבי יום ההולדת בבית חברתה של ג', סיפר הנאשם כי בעת שהיה בדרך חזרה עם הילדים מבית הוריו בצפון, ג' התקשרה אליו ושאלה אם הוא רוצה להגיע עם הילדים ליום ההולדת, הוא הסכים והגיע לבית החברה; המתלוננת גם היתה במקום, הוא ניסה לומר לה שלום אך היא לא התייחסה אליו. לגבי הטענה שבאותו אירוע הוא התנצל בפני המתלוננת על מעשיו (יוער, כי מדובר בטעות שכן נטען שהוא התנצל בפני המתלוננת ביום ההולדת של האח הקטן שהתקיים בבית-ג.ש), השיב הנאשם "אני לא התנצלתי בפני הילדה, ישבתי עם הילדה ואמרתי לה... אני לא יודע מה קרה בזמן האחרון שאת התרחקת ממני, אני לא יודע מה אמרו לך אבל את יודעת טוב מאד שאני אוהב אותך ואת יודעת טוב מאד שאני לא אעשה לך את הדברים האלה מה שאת אומרת, מה שאומרים אז היא הנהנה לי ככה עם הראש... והיא אמרה לי עדיף שלא נדבר על זה, וזהו, אמרתי לה בסדר אין שום בעיה וכך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **הסתיימה השיחה** (עמ' 530-531). בחקירתו הנגדית לגבי יום ההולדת של האח הקטן, טען כי ג'
2 הסכימה שייכנס הביתה ללא תנאים והכחיש שהיא התנתה זאת בכך שלא יתקרב למתלוננת ולא
3 ידבר איתה; שלל שביקש מהמתלוננת סליחה באותו מעמד, ואמר שגם בכך היא משקרת (עמ' 587,
4 590).

5
6 כשנשאל לגבי דבריו בחקירות שהוא יכל לראות בחשבון הגוגל שלו את החיפוש של ילדיו
7 באינטרנט, סיפר הנאשם כי הוא כל הזמן עקב אחרי מה שהילדים רואים באינטרנט כי לא רצה
8 שהם ייחשפו לתכנים לא רצויים, וראה חיפוש גם של המתלוננת וגם של א' על איך עושים סקס
9 ואיך מתנשקים ודברים דומים. לדבריו, הוא שוחח על כך עם המתלוננת ואמר לה שהוא יודע שהיא
10 צופה בדברים לא טובים וביקש ממנה להפסיק, ולאחר מכן פנה לג' וביקש ממנה לקחת למתלוננת
11 את הטלפון, והיא עשתה כן אך החזירה לה את הטלפון אחרי שבוע; וזה קרה כ- 4-6 חודשים לפני
12 היום שבו הטיחו בפניו את החשדות (עמ' 532). בחקירתו הנגדית, כשהופנה לכך שבת/13 טען כי זה
13 קרה כשנתיים לפני החקירה, השיב הנאשם **"גם, היו כמה פעמים... הייתה תקופה שזה היה לפני
14 שנתיים ועצרנו את זה ואימא שלה החזירה לה עוד פעם את הטלפון וזה חזר עוד פעם"**. לטענתו,
15 החיפוש הללו רלוונטיים מאחר שהמתלוננת נחשפה לתכנים כאלה **"ואז היא מציירת לעצמה כל
16 מיני ציורים בראש ואחרי שסבא שלה מכניס לה כל מיני דברים אז אוטומטית"**, וכן אמר כי **"היא
17 עושה אחד פלוס אחד ומגיעה... פשוט הופכים את זה למשהו אחר לאבא שאונס את הילדה"** (עמ'
18 573-577).

19
20 עוד סיפר הנאשם, כי היו לו בטלפון הנייד הרבה תמונות מהטיול בהונג קונג וכן הקלטות של ג'
21 מהתקופה שלפני הגשת התלונה, שבהן היא אמרה לו שאם לא ישלם את המזונות או יחסיר מהם,
22 ואם לא יקח את הילדים לפי הסדרי הראיה, היא תלך למשטרה להתלונן עליו; אך כאשר הוא ביקש
23 מהסנגור לפתוח את המכשיר התברר לו שמחקו משם הכל (עמ' 533, 536).

24
25 כשהתבקש לספר על אירוע בחודש יוני שבו הוא הגיע סמוך לביתה של ג', ושלחבתו היה הטריגר
26 להגשת התלונה במשטרה, סיפר הנאשם כי באותו יום ש' התקשר אליו, אמר לו שהוא פוחד, וכן
27 אמר לו שהוא הסב רבו בבית, האם בכתה והסב צעק גם על הילדים; הוא הבטיח לש' שיבוא
28 לראות שהכל בסדר אחרי אירוע שיש לו בערב, ולאחר האירוע, בערך ב-24:30, הוא הגיע למרחק
29 של כ-500 מ' מהבית ושלח הודעה לג' בה שאל אם הכל בסדר ואם קרה משהו אך היא לא ענתה.
30 בעת שהיה במקום ראה את א' חברתה של ג' נכנסת לבית, ולכן שלח לה הודעה בה כתב שהוא נמצא
31 ליד הבית וביקש שתבדוק אם הכל בסדר עם ג' כי הוא דואג לה; החברה השיבה לו שג' ישנה,
32 וכשביקש ממנה להעיר את ג' כדי לראות שהכל בסדר, זו השיבה שהיא לא יכולה להעיר אותה;
33 ובבוקר הוא שוב שלח הודעה לחברה, אשר השיבה שהכל בסדר ושהיה רק "קצת חיוך" בין ג' לסב
34 (עמ' 536-537). לגבי פנייתו למחזר של ג', סיפר הנאשם כי ג' פגשה בעבודה מישהו בשם אייל, ומאחר
35 שהוא לקח את עניין הגירושין אחרי 17 שנה מאד קשה, הוא התקשה לראות שיש לה מישהו אחר,
36 ולכן שלח לאייל הודעה בערך בחודש מאי ושאל מי הוא והאם הוא מכיר את ג', אייל לא רצה לענות
37 לו וכך זה הסתיים (עמ' 537).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 **בחקירתו הנגדית** עמד הנאשם על טענתו כי כל המעשים המיניים שעליהם העידה המתלוננת לא
3 היו ולא נבראו ומדובר בהמצאה (עמ' 577-578).

4
5 לשאלה כיצד התגלגלה הסיטואציה שהוא והמתלוננת במיטה ביחד, השיב הנאשם כי אף פעם לא
6 היה איתה לבד במיטה פרט למקרה עם המסאז', שאז הוא שכב במיטה והיא עמדה; כשהופנה לכך
7 שבחקירתו הראשונה אמר שהיא היתה מגיעה ושוכבת לידו במיטה בעת שצפה בטלוויזיה ולא הזכיר
8 את הילדים האחרים, השיב **"תמיד כללתי את כולם והתכוונתי כולם אתי בדרך כלל והיא הייתה**
9 **תמיד באה לידי שוכבת לידי זה מה שאמרתי"**. כשנאמר לו שהוא כלל במסגרת כל אותן פעמים גם
10 את הפעם שבה ג' נכנסה לחדר ואף אמר שג' שאלה למה הוא מחבק אותה, השיב שהמתלוננת עשתה
11 לו מסאז' ואז הוא נרדם והיא שכבה לידו והוא חיבק אותה כשג' נכנסה. כשהופנה לתיאור של ג'
12 שהדלת היתה נעולה ולאחר שפתחה אותה היא ראתה את המתלוננת עושה לו מסאז', השיב שג'
13 משקרת שכן הדלת אף פעם לא היתה נעולה, וג' לא ראתה את המסאז' אלא הגיעה כשהם שכבו
14 במיטה והמתלוננת אמרה לה שהיא עשתה לו מסאז'; עוד עמד על כך שהוא לא לבש תחתונים אלא
15 מכנסי שורט, וכי המתלוננת וג' משקרות גם בעניין זה. לגבי דבריה של נ' שהוא כל הזמן היה קורא
16 למתלוננת לחדר ושוכב איתה במיטה, מה שעורר את חשדה, עמד הנאשם על גרסתו שאף פעם לא
17 קרא למתלוננת ולא היה איתה לבד במיטה, וטען כי נ' משקרת, שהיא בקושי יצאה מחדרה ובקושי
18 ראתה דברים בבית, ושכנראה גם לה אמרו מה להגיד (עמ' 573-567).

19
20 הנאשם השיב לשאלות התובעת, כי מערכת היחסים שלו עם המתלוננת היתה בסדר גמור, אך היא
21 לא היתה הילדה האהובה עליו; כשהופנה לדבריו בחקירתו הראשונה שם אמר שהיא היתה הילדה
22 האהובה עליו יותר מכולם, השיב כי כך היה לתקופה מסוימת בלבד. כשנאמר לו כי לא בכדי שינה
23 גרסתו וטען בעדותו הראשית שהילדים המועדפים עליו הם ש' והאח הקטן, שכן רצה לטשטש את
24 הראיות נגדו בנוגע לעבירות המין כלפי המתלוננת, השיב שוב שהיתה תקופה שבה הוא היה בקשר
25 טוב עם המתלוננת, אך זה לא היה סמוך לחקירה אלא כשהיתה בכיתה ג' או ד' (עמ' 567-566).

26
27 לגבי מעשי האלימות שיוחסו לו, חזר הנאשם על טענתו כי דובר רק במכות חינוכיות של "פליקים"
28 בישבן, אך לא יותר מכך. לגבי טענת המתלוננת כי במקרה אחד הוא משך אותה בשיער, דחף אותה
29 בגב לתוך החדר והיא בכתה וצעקה, השיב כי אכן דחף אותה, אך לא משך אותה מהשיער ולא בעט
30 בה. כן שלל את תיאוריהם של ש' ונ' לגבי אלימות, וטען כי שלושתם משקרים כחלק מההשפעה של
31 האם ומהדברים שהיא הכניסה להם לראש. לגבי הטענה שהילדים מסרו תיאורים ספציפיים כמו
32 אגרופים או מכות עם אבזם של חגורה, ולא טענות כלליות כמו "תפסיק להרביץ להם" כפי שלטענתו
33 ג' נהגה לומר להם, השיב כי **"כנראה שהכינו אותם לפני זה"**; לגבי הטענה שחלק מהילדים חזקו
34 את הטענות של האחרים לגבי האלימות, השיב כי הכל תואם ע"י האם (עמ' 586-584).

35
36 הנאשם נחקר ארוכות בחקירתו הנגדית לגבי מערכת היחסים שלו עם האם ולגבי טענת הקנוניה
37 שהעלה, כפי שיפורט בהמשך. יצוין כבר עתה, כי כשנאמר לו שטענת הקנוניה אינה מתיישבת עם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 כך שתלונתה של המתלוננת עלתה לראשונה אגב שיחה שבה הסביר הסב לש' כיצד מגיעים ילדים
2 לעולם, השיב הנאשם שזה מה שהם טוענים אך זה לא נכון, וש"יכול להיות שש' שאל אותו את
3 השאלה הזאת יכול להיות ש[המתלוננת] גם שאלה אותו אבל אני לא מאמין לזה שהוא אומר
4 ש[המתלוננת] אמרה לו כביכול איך ילדים לעולם ואני חושבת שאבא עשה לי ככה, לא, אני לא
5 מאמין לדברים האלה"; ואישר שגם המתלוננת משקרת (עמ' 564). לשאלת בית המשפט מדוע
6 שהסב ימציא שיחה שהתקיימה לכאורה בסוכות, חודשים לפני התלונה, אם הוא רצה להעליל נגדו,
7 השיב הנאשם שזה מה שחשוד, שכן אם הסב באמת חשב שהוא פוגע במתלוננת למה הוא לא דאג
8 באותו רגע להתלון; כשנאמר לו שגם לאחר שהתעמתו איתו לא הוגשה תלונה מה שמעיד שהם לא
9 רצו להתלון נגדו, השיב כי "אני חושב כל התקופה הזאת הם פשוט ישבו לילדה לראש כמו
10 שצריך" (עמ' 565-566). בהמשך, כשנאמר לו שאם הסב רצה לנקום בו הוא היה מתלון מיד
11 בסוכות, וכי הוא למעשה הגן עליו, השיב כי הוא לא הגן עליו אלא "עשה עם הילדה עבודה כמו
12 שצריך, כדי שהיא תגיד בדיוק את מה שהיא תגיד ואמרו לה מה להגיד"; והוסיף את חשדותיו כי
13 הסב ביצע במתלוננת את המעשים (עמ' 589-588).

14
15 לשאלת בית המשפט, אם כטענתו ג' והסב ניצלו את פרק הזמן הארוך כדי להכין את המתלוננת
16 ואמרו לה מה להגיד, כיצד העדות שלה מלאה בתיאורים ייחודיים ולא בנאליים, כמו למשל נושא
17 הבגדים בעת האירועים, השיב הנאשם "אמרתי שזה יכול להיות משני דברים, או בגלל מה שאמרו
18 כל התקופה הזאת להגיד או שהסבא עשה לה את הדברים האלה והוא מנסה לכסות על עצמו...
19 יכול להיות שהתיאורים שלה אמיתיים פשוט מישהו אחר עשה לה את זה"; ולשאלה מדוע שהיא
20 תשליך את המעשים עליו, השיב כי הסב היה איתה בקשר במשך כל התקופה הזו (עמ' 591-592).
21 לשאלה כיצד הוא מסביר את העובדה שהמתלוננת אמרה שהמעשים המיניים נפסקו לאחר שובם
22 מהונג קונג, מה שלא מתיישב עם טענת העלילה, השיב שגם זה היה חלק מהתיאום (עמ' 593).

23
24 לשאלה מדוע לא התלון ולא עשה דבר כששמע שג' מכניסה דברים לראש של הילדים נגדו
25 וכשאימה שתגיש נגדו תלונות, השיב כי חשב על ילדיו, לא רצה לפרק את משפחתו ו"לא נראה לי...
26 לבוא למשטרה ולהגיש תלונה על דבר כזה"; ושוב טען כי היו לו ראיות בטלפון שלו, אשר נעלמו
27 (עמ' 556-562).

דיון והכרעה

28
29 לגבי האישום הראשון, במסגרתו יוחסה לנאשם סדרה של מעשי אינוס ומעשים מגונים שביצע
30 במתלוננת, באופן כללי הוצגו בפנינו שתי גרסאות מנוגדות. האחת, של המתלוננת, במסגרתה גוללה
31 את מסכת מעשיו המיניים של הנאשם בגופה, במשך תקופה שנעה בין חודש לפני בת המצווה שלה
32 לבין שובם מהונג קונג בינואר 2018. והאחרת, של הנאשם, אשר הכחיש מכל וכל את המעשים
33 הנטענים, וטען כי מעולם לא נגע במתלוננת באופן מיני; כאשר לטענתו מדובר בעדות שקרית
34 שניתנה כחלק מעלילה שנרקמה נגדו ע"י האם והסב כנקמה על בגידתו באם; או שהמתלוננת
35 השליכה על הנאשם מעשים שעשה בה אדם אחר, ככל הנראה הסב בעצמו, או ייחסה לו תכנים
36 מיניים שאותם שאבה מסרטים מיניים בהם צפתה באינטרנט.
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 עדותה של המתלוננת היא עדות יחידה לגבי חלק ניכר מהמעשים שתיארה, הגם שאמה ואחותה נ'
3 סיפרו על שני אירועים שלהם הן היו עדות ואשר היו חריגים בעיניהן, ועדויותיהן מתיישבות עם
4 עדותה של המתלוננת ומחזקות אותה. מכל מקום, כידוע, אין מניעה לבסס הרשעה בפלילים על
5 עדותו של עד יחיד, והדבר תלוי בעיקר במשקלה הסגולי של עדותו, וזאת בכפוף לחובת האזהרה
6 העצמית של בית המשפט, ולחובת ההנמקה בנוגע להסתפקות בעדות יחידה של נפגע עבירת מין
7 (סעיף 54 (ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971).

8
9 בנוגע לאישום השני, בו יוחסו לנאשם עבירות אלימות כלפי חלק מילדיו, העידו המתלוננת, אחותה
10 נ' ואחיה ש' על מעשים שבוצעו בגופם או על מעשים שבוצעו במי מהאחים בנוכחותם, וגם האם
11 העידה על חלק מהמעשים, וחלק מהעדויות שנשמעו תמכו זו בזו. הנאשם הכחיש גם את עבירות
12 האלימות שיוחסו לו, למעט הודאה במכות קלות בישבן למטרות חינוך; וטען כי גם כאן מדובר
13 בעלילה שנרקמה והובלה בעיקר ע"י האם, אשר במשך תקופה ארוכה "הכניסה לראשם" של
14 הילדים שהוא תוקף אותם, וכתוצאה מכך נטענו ע"י הילדים טענות שקריות.

15
16 כפי שיפורט להלן, עדותה של המתלוננת עשתה עליי רושם אמין מאוד, היא העידה עדות עקבית,
17 קוהרנטית וסדורה, שלא נפלו בה סתירות של ממש. מעבר לכך, הוצגו בפנינו חיזוקים רבים לעדותה,
18 ובראשם העדויות לגבי האופן בו חשפה המתלוננת את האירועים לראשונה בפני הסב, באופן
19 ספונטני, מתוך חשש עז שמא נכנסה להריון ולא מתוך רצון לספר על מעללי הנאשם; סיפור ייחודי
20 ואותנטי, העומד בפני עצמו ומהווה למעשה ראיה עצמאית המנותקת מעדותה של המתלוננת; ואשר
21 יש בו להחליש עד מאוד את טענת העלילה שהעלתה ההגנה. פרט לכך הובאו עדויות של אמה של
22 המתלוננת ושל חלק מאחיה אשר היו עדים לחלק מהמעשים, בעיקר בנוגע לעבירות האלימות;
23 ועדויות לגבי מצבה הנפשי בתקופה הרלוונטית ובעיקר בעת חשיפת האירועים; ויצוין כבר עתה, כי
24 גם עדויותיהם של הסב ושל האם עשו עליי רושם אמין מאוד. מנגד, עדותו של הנאשם לא הותירה
25 רושם אמין, גרסתו התפתחה והתפתלה ונפלו בה אי דיוקים, תמיהות וסתירות של ממש, לרבות
26 בנקודות המחלוקת העיקריות, וגם בכך יש כדי להוות חיזוק לעדות המתלוננת.

27
28 **א. ההתרשמות מעדותה של המתלוננת**

29 עדותה של המתלוננת הותירה בי רושם אמין מאוד. על אף גילה הצעיר, היא העידה באופן שוטף,
30 עקבי וקוהרנטי, תיארה את ההתרשמות השונות לפרטי פרטים, ולאורך כל עדותה ניכרה כנותה
31 הרבה, מחויבותה לדיוק ונאמנותה לזכרונה, כך שלאורך עדותה בפנינו היא הקפידה לספר את
32 הדברים כפי שהיא זוכרת, גם אם אלו שונים מהדברים שאמרה בחקירת הילדים, ולא היססה לומר
33 כי אינה זוכרת דברים, גם לאחר שרוענן זכרונה מתוך חקירת הילדים. כך למשל סיפרה המתלוננת
34 כי בעת שהותם בהונג קונג האירועים קרו "כמעט כאילו כל יום" אבל לא כל הזמן; ובחקירתה
35 הנגדית אמרה שאינה זוכרת שבחקירה אמרה שזה קרה מדי יום, ושהיא תיקנה עצמה בשיחת
36 ההכנה עם התובעת ואמרה שזה לא קרה כל יום (עמ' 115-114, 178). המתלוננת לא זכרה בעדותה
37 באיזה בגדים היתה לבושה בכל אחד מהאירועים, וגם כאשר הופנתה ע"י התובעת לכך שאמרה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בחקירת הילדים שבמקרה הראשון לבשה חצאית, אשר היתה קצת מורמת, השיבה שאינה זוכרת
2 זאת (עמ' 105-106). המתלוננת נותרה נאמנה לזכרונה גם כאשר הוטח בפניה כי בעניינים מסוימים
3 אמרו בני משפחתה דברים אחרים ממנה (לגבי ש' והאח הקטן- עמ' 166-167, לגבי אמה ונ'- עמ'
4 232-233), וגם כאשר נאמר לה שכתבה לסב בווטסאפ שהנאשם מאיים עליה, אמרה שאינה זוכרת
5 זאת (עמ' 215-216). נראה אם כך, כי המתלוננת היטיבה לתאר את עצמה כאשר נשאלה בחקירת
6 הילדים השניה מה תאמר אם הנאשם יכחיש ויאמר שהיא ממציאה, והשיבה **"אני אף פעם לא
7 ממציאה. אני לא... לא ממציאה לא משקרת"** (במ/ עמ' 29).

8
9 עדותה של המתלוננת נותרה עקבית, והיא עמדה על גרסתה גם במהלך חקירה נגדית ארוכה
10 ומדוקדקת; זאת גם כאשר נשאלה שאלות חוזרות ונשנות, בהן נדרשה להבהיר תמיהות או בעיות
11 בגרסתה (בעיקר בנוגע לנושא הבגדים); גם כאשר הוטחו בפניה סתירות לכאורה בין עדותה לבין
12 עדויות של עדים אחרים, או בין עדותה לבין דבריה בחקירות הילדים; ואף כאשר נשאלה שאלות
13 שהיה בהן כדי להטעות, תוך הפניה לא מדויקת לדבריה בחקירות הילדים. כך למשל, כאשר
14 המתלוננת הסבירה שהיה מקרה שבו לפני שהנאשם החדיר את איבר מינו, היא הרגישה גם את ידו
15 על גבה, ושלכך התכוונה כשאמרה שהוא נגע באיבר מינו; הסגור שאל אותה מספר פעמים מדוע
16 אמרה לחוקרת הילדים שהיא ראתה שהוא החזיק את איבר מינו, והיא השיבה שאינה זוכרת זאת
17 (עמ' 182-184). ואולם, עיון בחקירת הילדים מעלה כי המתלוננת לא אמרה את מה שהטיח בפניה
18 הסגור, וכי גם בחקירת הילדים היא הסבירה, בדיוק כפי שהסבירה בפנינו, כי הנאשם חיבק אותה
19 ביד אחת והיא הרגישה על הגב **"גם את האיבר וגם את היד שלו"**, ואחר כך הרגישה ש"הגוש" נכנס
20 (במ/ עמ' 9 ש' 16 עד עמ' 10 ש' 3); ועל כך גם הערנו לסגור במהלך הדיון (עמ' 184-186).

21
22 בסופו של דבר, ניתן לומר כי חקירותיה הנגדיות של המתלוננת (שנשמעו כאמור בשלושה מועדים
23 נפרדים, במשך למעלה משנה וחצי) לא הצליחו לעורר קשיים בעדותה; ולהיפך, היא עמדה על
24 הדברים שמסרה בעדותה הראשית ואצל חוקרת הילדים, ובסופו של דבר מצאתי כי לא רק
25 שהחקירה הנגדית לא הצליחה לעורר ספק באמון המלא שנתתי בעדותה של המתלוננת, אלא היא
26 אף חיזקה את הרושם האמין שהותירה עדותה.

27
28 עוד יצוין, כי צפיה בחקירותיה הארוכות של המתלוננת בפני חוקרת הילדים מחזקת את המסקנה
29 בדבר מהימנותה הגבוהה, העקביות בתיאוריה, נסיונה לדלות מזכרונה פרטים רבים ככל הניתן כדי
30 להשיב לשאלות שנשאלה, כנותה הרבה, ומחויבותה לדיוק.

31
32 אמנם המתלוננת העידה, כי המעשים המיניים שתיארה חזרו על עצמם פעמים רבות במהלך
33 התקופה שבין חודש לפני בת המצווה ועד לשובם מהונג קונג (עמ' 113-114, במ/ עמ' 41 ש' 7); אך
34 היא פירטה בעדותה ובחקירותיה שבעה מקרים בלבד (השביעי הוא האירוע שבו ראתה את ה"נוזל",
35 עליו סיפרה בחקירות הילדים ובחקירתה הנגדית בפנינו). זאת ככל הנראה משום שבאותם שבעה
36 מקרים, למרות הדמיון במעשי הנאשם, היה משהו מובחן וייחודי או קרה משהו לא רגיל (כמו
37 נוכחות או הגעה של מי מבני המשפחה, התרחשות במיקום אחר פרט למיטת ההורים, וכיוצ"ב).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בהקשר זה נקבע בפסיקה, כי אין בעובדה שמתלוננת בעבירות מין לא העידה על אירועים ספציפיים כדי לפגום בעדותה, כאשר מדובר במעשים שבוצעו בה תקופה ארוכה ובתדירות גבוהה, ובעיקר כשמדובר במקרה בו המעשים בוצעו בקטינה (ראו למשל ע"פ 4453/16 מדינת ישראל נ' פלוני (20.7.17), וכן ע"פ 8080/11 פלוני נ' מדינת ישראל (31.12.13)).

ראוי להפנות בנוסף לדברים שכתבנו בתפ"ח (ב"ש) 65062-09-19 מדינת ישראל נ' פלוני (9.2.21), והגם ששם דובר בפגיעה שהתמשכה תקופה ארוכה יותר, נראה כי הם יפים גם לענייננו:

"ידוע כי במקרים בהם מדובר בפגיעה מורכבת וממושכת, לא אחת מתעורר קושי לתאר בפרוטרוט את המקרים, בשל כך שהם שזורים בתוך שגרת החיים ופעמים רבות קורים בסיטואציות דומות, באותם מקומות – בבית לדוגמא, והדבר נכון במיוחד כשמדובר בילדים. פעמים רבות מתוך אותו רצף של פגיעה לאורך שנים, מצליח נפגע העבירה לתאר באופן ספציפי חלק מסוים הנוגע לאירועים מובחנים להם יש מאפיינים מיוחדים ואותם הוא זוכר... ביחס ליתר המקרים המתאפיינים בנרטיב של חזרתיות בעלי מאפיינים דומים... קשה לנפגע העבירה לחלצם או לבודד אותם זה ממשנהו".

מכל מקום, בנוגע למקרים הספציפיים שאותם תיארה המתלוננת בעדותה ובחקירותיה, היא מסרה תיאורים מפורטים ומוחשיים, המעוגנים ככל הניתן בזמן ובמקום, ובעיקר תיארה את הסיטואציות השונות שבהן התרחש כל אחד מהמקרים; ותיאורים מפורטים אלו גם הם מעידים על מהימנותה הרבה. כך למשל תיארה המתלוננת את פרק הזמן בו בוצעו המקרים (כאמור, תקופה של כחודש-חודשיים); הסבירה כי רוב המקרים קרו בשעות הערב, בימים שבהם אמה חזרה מאוחר, לרוב במיטת ההורים ואף הסבירה היכן שכבה במיטה כשפניה לקיר בו נמצאת הדלת; תיארה ככל שניתן מה לבשה בעת האירועים, כאשר בעדותה הסבירה כי אינה זוכרת מה לבשה בכל מקרה, אך היא בדרך כלל לבשה תלבושת בית ספר הכוללת חצאית וחולצה ולעתים פיג'מה הכוללת מכנסיים ארוכים נוחים; ויוער כי בחקירות הילדים המתלוננת זכרה יותר ופירטה כי במקרה הראשון לבשה חצאית וחולצה, ובמקרה עם ש' והאח הקטן ובמקרה שני נכנסה לחדר לבשה מכנסי פיג'מה (במ/1 עמ' 10, 23, 33, 36; במ/3 עמ' 6).

עוד תיארה המתלוננת בפרוטרוט את האינטראקציות בינה לבין הנאשם אשר הובילו למעשים המיניים: כיצד היה קורא לה לשכב איתו בחדר, סיטואציה לכאורה תמימה, אך היא הבהירה כי לא קרתה מעולם קודם לכן ומעולם לא קרתה באופן תמים; כיצד נהג לסגור את הדלת כמעט עד הסוף; כיצד נהג לתת לה את הטלפון הנייד כדי שתראה סרט, כשהיא שוכבת על צדה וגבה אליו; וכיצד היה מתחיל הריטואל של המעשים המיניים, שלרוב כלל את הצמדתה לגופו תוך שהוא שוכב מאחוריה ומחבק אותה, החדרת ה"גוש" לאיבר מינה, ליטופה בשיערה תוך כדי שהוא מחמיא לה (וגם את תוכן המחמאות פירטה), ולעתים אף ליטף את חזה ובטנה ונישקה בפיה; והסיום שבו הוא מוציא את ה"גוש" ושולח אותה לחדרה. המתלוננת גם תיארה מקרים ייחודיים שחרגו מהריטואל (מעבר לסיטואציות השונות שבהן אנשים שונים נכנסו לחדר), כמו למשל דבריה שבמקרה הראשון הנאשם הרים אותה והניחה כשהוא שוכב על גבו וגבה מעליו, והוא החדיר פעם נוספת את ה"גוש"

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

לגופה; תיאורה את הנוזל שראתה באחד המקרים, כאשר בשלב זה ראתה שהנאשם הלך להתקלח; והמקרה שבו נכנס לחדרה באמצע הלילה, החל במעשיו בהיותה ישנה והיא התעוררה מכך.

המתלוננת אף תיארה באופן מוחשי ואותנטי את תחושותיה ורגשותיה בעת שהנאשם ביצע בה את המעשים, כאשר פעמים רבות תיארה בעדותה את הכאב העז שחשה ב"חור של המחזור" בעת שה"גוש" נכנס וכיצד הרגישה שהכאב נפסק ברגע שיצא, אך לכך היא צירפה תיאורים ציוריים וייחודיים של תחושת הכאב והתחושות באיבר מינה. וכך תיארה מקרה שבו הכאב של החדרת ה"גוש" היה כה חזק, עד ש"אני כאילו צבטתי עם הציפורניים את המיטה" (עמ' 112 ש' 19-23; במ/1 עמ' 30); תיארה כיצד תמיד כשהיא מדברת על מה שהנאשם עשה לה, היא מרגישה משהו "פה" (הצביעה על אזור איבר המין), כאילו משהו מציץ לה (במ/1 עמ' 34 ש' 21-26); כי "תמיד שאני עושה פיפי... אני מרגישה שמהו כזה פתוח לי כזה" (במ/1 עמ' 35 ש' 14-15); וכי בגלל התנוחה שבה הנאשם ביצע את המעשים "אז עכשיו כשאני שוכבת על... המותן, אז זה אני מרגישה כאילו האיבר... אני מרגישה כאילו עוד פעם מישהו נכנס אליי" (במ/1 עמ' 42 ש' 5-9, התמלול אינו מלא, אך הדברים נשמעים היטב בדיסק). עוד תיארה המתלוננת כי כשהנאשם נגע לה בחזה זה לא היה לה נעים (במ/1 עמ' 11, 38), וגם לא היה לה נעים כשליטף את בטנה (במ/2 עמ' 3); וכי לפעמים היא עצמה עיניים בעת המעשים (במ/1 עמ' 34 ש' 28). עוד ביטאה המתלוננת באופן אותנטי ומשכנע תחושת אשמה מסוימת על כך ששבה והגיעה לחדרו של הנאשם בעת שהוא קרא לה, והסבירה תוך שהיא בוכה ש"עד היום יש לי בעיה כזאת שאני לא יכולה להגיד לא לדברים" (עמ' 116).

בנוסף, המתלוננת ליוותה את תיאוריה בהדגמות רבות, כפי שאף ניתן לראות בחקירות הילדים המתועדות. כך למשל תיארה והדגימה כיצד הנאשם היה מצמיד אותה לגופו כשהוא שוכב מאחוריה (עמ' 103, 176; במ/1 עמ' 14, 22); כיצד הרים אותה והשכיב אותה מעליו במקרה הראשון (עמ' 107; במ/1 עמ' 5, 13); כיצד סובב את ראשה לאחור ונישק אותה בפיה, כאשר היא אף הביעה תחושת גועל מהנשיקה תוך נגיעה בפיה (עמ' 103; במ/1 עמ' 7, 11-12); כיצד ליטף את שיערה (במ/1 עמ' 11) ואת בטנה (במ/2 עמ' 3). בנוסף, הדגימה המתלוננת כיצד נראה הנוזל שראתה באחד המקרים, כאשר בחקירתה הנגדית הדגימה הוצאת משהו (עמ' 511), ובחקירות הילדים תיארה נוזל שקוף שהנאשם נגע בו, והדגימה מספר פעמים מעין תנועת משיכה בידיה, כאילו מדובר בנוזל דביק מעט שנמתח כשנוגעים בו (במ/1 עמ' 30, במ/3 עמ' 8-10).

גם בנוגע לעבירות האלימות, המתלוננת נתנה תיאורים מפורטים וחיים- כך למשל תיארה את ההתרחשויות לרבות פרטים שוליים (המקרה שהכינה לאח הקטן קורנפלקס, המקרה שהנאשם הכה את האח הקטן והיא ישבה על ה"איי"); תיארה את תחושותיה, כמו למשל "הרגשתי כואב והתאפקתי כי לא רציתי לבכות כי לא רציתי שכולם יסתכלו עליי בבית" (עמ' 121); או שהצביטה שרפה לה עד כדי כך שהיא שטפה אותה במים וזה נרגע (עמ' 120, במ/2 עמ' 13). גם לגבי מקרים אלו, ליוותה המתלוננת את דבריה לכל אורך חקירת הילדים בהסברים והדגמות כיצד הנאשם הכה אותה ואת אחיה, או היכן בגופה פגע בה (ראו במ/2 עמ' 4, 6, 7-10, 12-16, 18-20, 24).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 לכל האמור יש להוסיף, כי על אף שהמתלוננת אישרה בחקירתה הנגדית כי מאז שיחתה עם הסב
3 בסוכות היא התחילה לשנוא את הנאשם, הרי שעדותה בפנינו כמו גם בפני חוקרת הילדים, היתה
4 מתונה ומדודה, לא ניכרו בה מגמתיות או הגזמה, והיא לא ניסתה להעצים את אשמתו של הנאשם.
5 ניתן אף לומר, כי המתלוננת היתה מאד זהירה וניכר היה כי היא מקפידה מאד לדייק בתשובותיה
6 ובתיאוריה, גם כאשר דובר בדברים שהיה בהם להיטיב עם הנאשם. כך למשל, המתלוננת תחמה
7 את מעשיו של הנאשם בפרק זמן קצר יחסית, ועמדה על כך שהמעשים פסקו בעת ששבו מהונג קונג,
8 למרות שלכאורה דבר לא השתנה, הנאשם המשיך לגור איתם חודשים ארוכים לאחר מכן ולכאורה
9 היתה לו הזדמנות להמשיך במעשיו; היא שבה וסיפרה כי הנאשם לא הפשיט אותה מבגדיה, כי לא
10 ראתה אותו מתפשט וכי הוא לא ביקש ממנה לגעת בגופו, ועמדה על כך למרות שאלות חוזרות
11 ונשנות, ולמרות שנטען בפניה כי גרסתה לגבי החדרת "הגוש" לגופה אינה הגיונית; היא הקפידה
12 לסייג כי הנאשם נהג לגעת לה בחזה ובבטן, אך רק לפעמים ולא בכל המקרים; אישרה כי הנאשם
13 מעולם לא איים עליה לבל תספר את הדברים; סיפרה כי לאחר הגירושין, הנאשם היה מסייע לאמה,
14 ועורך עבורה קניות (עמ' 129); ולגבי עבירות האלימות המתלוננת כלל לא סיפרה עליהן לחוקרת
15 הילדים, אלא רק לאחר שנשאלה על כך במפורש (במ' 2/ עמ' 4).

16
17 עוד ראוי לציין, כי נוכח ההשתלשלות החריגה בתיק זה, פגשנו במתלוננת מספר פעמים לאורך
18 תקופה ארוכה, ויחד עם ארבע חקירות הילדים המצולמות, ניתן לומר כי ראינו כיצד היא התבגרה
19 לנגד עינינו ממש. בתחילת חקירת הילדים הראשונה מיום 25.6.19, אז היתה המתלוננת בת 13 ו-7
20 חודשים, ניתן לראות את המבוכה בה היא היתה שרויה, כיצד מדי פעם היא שמה את ידה על פניה
21 מול המצלמה, עד שלאט לאט התרגלה למעמד; בחקירה זו ניכר אף שמדובר בנערה צעירה, ילדותית
22 משהו, אשר התקשתה לעמוד בחקירה (שארכה כשעה וארבעים), ובשלב מסוים היתה חסרת מנוחה
23 והרבתה לפהק. כבר בחקירה השלישית מיום 4.7.19 נראתה המתלוננת יותר בטוחה בעצמה
24 ושוטפת; ובחקירה הרביעית מיום 18.9.19 וכן בעדותה בפנינו, למרות שחלפו רק שלושה חודשים,
25 כבר נדמה כי היא בוגרת יותר, למרות שעדיין ניכר מאד גילה הצעיר, והיא התקשתה להתמודד עם
26 המעמד מבחינה רגשית והרבתה לבכות ולהתייפח במהלך העדות. בחקירתה הנגדית הנוספת, לאחר
27 תיקון כתב האישום, המתלוננת בגרה בשנה, ובעדותה השלישית בעקבות עדויותיו של האח א',
28 המתלוננת כבר היתה כבת 15 וחצי, וניכר כי היא התבגרה באופן משמעותי. העובדה שראינו את
29 המתלוננת ושמענו את עדותה במהלך כמעט שנתיים, והיא עמדה על גרסתה פעם אחר פעם במשך
30 חקירות ארוכות ולא פשוטות ולמרות התמורות שחלו במשפחתה בתקופה האמורה, מחזקת גם
31 היא את האמון שנתתי בעדותה.

32
33 מכל האמור עולה, כי עדותה של המתלוננת בפנינו, כמו גם עדותה בפני חוקרת הילדים, הותירה
34 רושם אמין ביותר, היתה עשירה בפרטים ולוותה בהסברים והדגמות, תוך תיאור אותנטי של
35 תחושותיה במהלך האירועים ומתן פרטים ייחודיים לגבי האירועים המיניים הספציפיים שלגביהם
36 סיפרה. מהאופן בו העידה המתלוננת בפנינו ומתכני העדות עצמה, ניכרו באופן ברור אותות האמת,
37 וניתן היה להתרשם בנקל, כי היא העידה על אירועים שחוותה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 טענת ההגנה כי עדותה של המתלוננת "זוהמה"
3 אחת הטענות המרכזיות לה טענה ההגנה בסיכומיה, היא כי עדותה של המתלוננת זוהמה בעקבות
4 השיחה ששמעה בין הסב לש' בסוכות, והשיחות הרבות שקיימה לאחר מכן עם הסב ובהמשך עם
5 האם והאחות נ' בתקופה הארוכה שבה התעכבה הגשת התלונה; כי היא היתה "כחומר ביד היוצר"
6 בידי אנשים שהשפעתם עליה אדירה; וכי הדבר מכרסם משמעותית במשקלה של עדות המתלוננת.
7 לשיטת ההגנה, נוכח האמור, לא ניתן לומר בוודאות האם הדברים שסיפרה המתלוננת נכונים, ומה
8 מבין התכנים עליהם סיפרה הם שלה ולא נאמרו לה או הגיעו לתודעתה ע"י הסב, האם או אחרים,
9 וכדברי הסנגור "יש פה הרבה "קאברים" לשיר הזה ולא זוכרים מה היה השיר המקורי" (עמ'
10 724-725, 748).

11
12 לטענת הסנגור, גם חוקרת הילדים התייחסה לאפשרות של זיהום העדות כתוצאה מהשיחה ששמעה
13 המתלוננת בין הסב לש', וזו היתה אחת הסיבות לכך שהיא התקשתה לבסס הערכת מהימנות לגבי
14 עניין החדירה. עם זאת, לטעמו, חוקרת הילדים שגתה כשהתייחסה רק לשיחה בין הסב לש' כבסיס
15 לזיהום, והתעלמה מהשיחות שהתקיימו בין המתלוננת לסב ולאחרים בתקופה הארוכה שחלפה עד
16 להגשת התלונה.

17
18 במסגרת הסיכומים הפנה הסנגור לכך שבשיחה שבין הסב לש', לה היתה עדה המתלוננת, הסב
19 הסביר להם כיצד הגבר מכניס את איבר מינו לאשה תוך שהשתמש במילה "זין", והדגים
20 באצבעותיו החדרה של אצבע לתוך עיגול. יתרה מכך, בשיחה שלאחר מכן, הסב אמר למתלוננת
21 שהנאשם אנס אותה, והוא זה ש"הכניס את המילה אונס ללקסיקון" שכן המתלוננת לא ידעה לפני
22 כן מה משמעות המילה, ומאוחר יותר המתלוננת עשתה שימוש במילה זו כשסיפרה על המעשים
23 לאמה; מה גם שלדברי המתלוננת רק לאחר השיחה עם הסב היא החלה לשנוא את הנאשם. עוד
24 הפנה לשיחוי הרב בהגשת התלונה, כאשר אין מדובר בכבישת עדות רגילה שכן המתלוננת סיפרה
25 על כך לסב וזה שמר את סודה במשך ארבעה חודשים, הסתירו גם מפני האם ומנע מהמתלוננת
26 מלספר לאם; וגם לאחר שהמתלוננת סיפרה לאם, לא הוגשה תלונה במשך עוד ארבעה חודשים;
27 כאשר בתקופה ארוכה זו המתלוננת המשיכה לדבר על הדברים עם בני משפחתה. משכך, ומאחר
28 שהשיחות הרבות שהתקיימו בתקופה זו לא תועדו, סבור הסנגור כי עדותה של המתלוננת זוהמה,
29 באופן שאין דרך להבחין בין גרעין האמת של העדות לבין דברים שהיא שאבה ממקור אחר (עמ'
30 714-717, 720, 724-726).

31
32 הסנגור הפנה בסיכומיו למספר פסקי דין שבהם התייחס בית המשפט העליון לחשש מזיהום עדות
33 ופגיעה במהימנותה ובמשקלה, כתוצאה משיחות עם גורם לא מקצועי על האירועים עובר לחקירת
34 הילדים. בין היתר הפנה לע"פ 4649/01 **אסולין נ' מדינת ישראל**, נו(1) 616 (2001) (להלן- עניין
35 **אסולין**), שם זוכה המערער בשל החשש לזיהום; ולע"פ 8805/14 **כהן נ' מדינת ישראל** (7.1.16)
36 (להלן- עניין **כהן**), שם נקבע שיש להבחין בין שיחות העוסקות בתוכן העדות הצפויה, לגבי תרחיש

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הפגיעה ופרטיה, המעוררות חשש כבד יותר לזיהום, לבין שיחות על עצם קיומו של האירוע ועידוד
2 לחשוף את הפגיעה.

3
4 לאחר שבחנתי היטב את טענות הסנגור ועיינתי בפסיקה אליה הפנה ובפסיקה רבה נוספת, נחה
5 דעתי כי יש לדחות את טענות ההגנה בעניין זה, ולקבוע כי למרות השיהוי הרב בהגשת התלונה
6 והעובדה שטרם הגשת התלונה המתלוננת שוחחה על האירועים עם הסב, האם ואחותה נ', עדותה
7 לא זוהמה והיא לא שאבה תכנים מפלילים ממקורות אחרים, אלא העידה על דברים שחוותה
8 בעצמה.

9
10 תחילה אציין, כי בפסיקת בית המשפט העליון שדנה בסוגיית זיהום החקירה והשלכתה על עדות
11 נפגע עבירה, נקבע כי גם כאשר הוכח זיהום של חקירה מסוימת, אין בכך בהכרח כדי להוביל
12 לפסילת העדות, וגם אז יש לבחון את אמינות ואותנטיות הגרסה לגופה, לאור נסיבות המקרה
13 ובשים לב לעוצמת הזיהום ולאפשרות שהוא השפיע על תוכן העדות (ראו למשל עניין כהן).
14

15 יפים בהקשר זה דבריו של כבוד השופט עמית בע"פ 1647/17 פלוני נ' מדינת ישראל (9.1.19):

16 "חשוב להדגיש כי זיהום העדות, כשלעצמו, אינו מלמד שהגרסה שקרית או שגויה.
17 טענה לזיהום עדות אינה נבחנת במנותק מהערכה כוללת של מהימנות ואמינות
18 העדות, והשאלה היא אם הגורם הזר השפיע על תוכן העדות והוביל את העד לתאר
19 התרחשות שלא קרתה במציאות. פעמים רבות, הטענה לזיהום העדות נשמעת ביחס
20 לעדויות של ילדים, מתוך הנחה שהם נתונים להשפעה רבה מצד גורמים חיצוניים
21 וסמכותיים: "כאשר ילד נפגע עבירה משוחח עם אדם אחר, לפני החקירה, עלול
22 להתעורר חשש שבמסגרת שיחה זו 'זוהמה' העדות בכך שהמציאות אותה חווה
23 הילד התערבבה ב'עובדות' שאין להן אחיזה במציאות, או הושפעה מעמדותיהם של
24 אחרים" (עניין כהן, בפסקה 31). לכן, נודעת חשיבות רבה לכך שחשד לביצוע עבירה
25 ידווח למשטרה בהקדם ויטופל על-ידי גורמים מקצועיים בלבד, אך פעמים רבות
26 המציאות היא שונה.

27 במקרים שבהם מתעורר חשש לזיהום העדות, נדרשת זהירות יתרה מצד בית
28 המשפט, אך כלי העבודה המרכזי הוא עדיין הערכת מהימנות העדות, בין היתר על
29 סמך בחינת האותנטיות של התיאורים, עיגונם בזמן ובמקום, השתלבותם בראיות
30 אחרות, ו"ממשות החוויה" שעליה מספר העד".
31

32 בענייננו, אין ספק כי ראוי היה שבני המשפחה ששמעו על תלונתה של המתלוננת ידאגו להגיש תלונה
33 במשטרה באופן מיידי; וכי מטבע הדברים, בזמן הרב שחלף מרגע החשיפה בפני הסב באוקטובר
34 2018 ועד להגשת התלונה ביוני 2019, המתלוננת שוחחה על הדברים עם הסב, האם והאחות, כפי
35 שאף העידה בכנות. עם זאת, לאור הסיפור הייחודי והאותנטי של אופן חשיפת האירועים בפני הסב;
36 לאור התרשמותי החיובית מעדותו של הסב בכללותה; ובעיקר לאור התרשמותי הבלתי אמצעית
37 מהמתלוננת, מיושרה ומכנותה, ומהאופן בו עמדה על גרסתה ועל זכרונה גם כאשר הופנתה לראיות
38 אחרות, התרשמות העומדת בסתירה לחשש כי היא הושפעה ונטלה באופן סוגסטיבי תכנים ששמעה
39 מאחרים; אינני סבורה כי התכנים עליהם העידה המתלוננת זוהמו או נלקחו ממקור אחר שאינו
40 נובע מחווייתה האישית.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **אשר לשיחת החשיפה הראשונה עם הסב-** על פי העדויות שנשמעו, המתלוננת היתה עדה לשיחה
2 בין הסב לש' שבמהלכה הסביר הסב איך באים ילדים לעולם, אמר ש"יש לגבר איבר ולאישה יש
3 חור, והאיבר נכנס בחור מזריע ושמה צומח התינוק"; או כדברי המתלוננת "סבא אמר שכאילו
4 האבא והאמא מתחבקים ואז אחר כך כאילו... הזין של כאילו... הוא אמר שכאילו הגבר מכניס את
5 זה לאישה... את הזין"; ותיארה כי הסב הדגים באצבעותיו עיגול ואצבע נכנסת לתוך העיגול.

6
7 המתלוננת סיפרה כי היא לא זוכרת מה בדיוק הסב אמר, אבל "אז כאילו פתאום כאילו איך שהוא
8 דיבר אז לכל השאר לא התייחסתי... כאילו פתאום נזכרתי איך שאבא עשה לי את זה" (עמ' 142),
9 והיא מיד נלחצה וחשבה שהיא נכנסה להריון ומיד ניגשה לסב ואמרה שהיא רוצה לדבר איתו. ואכן,
10 כמה דקות לאחר מכן, היא שוחחה עם הסב ביחידות ואמרה לו "סבא, אני חושבת שאני בהיריון",
11 והוסיפה ש"אתה עכשיו הסברת לש' איך נכנסים להריון וככה אבא עושה לי".

12
13 תיאור זה של המתלוננת, אשר נתמך בעדותו של הסב, הוא תיאור אותנטי וייחודי שהותיר רושם
14 אמין מאוד והוא מתאר באופן ציורי את הלך הרוח שלה, כיצד לפתע במהלך השיחה נפלה עליה
15 ההכרה, היא הבינה בדיעבד מה הנאשם עשה לה בתקופה הרלוונטית, והפסיקה לשמוע את שאר
16 הדברים שנאמרו. הדברים אף מתיישבים עם הסבריה הכנים והאמינים של המתלוננת לשאלת
17 הסנגור אם זו היתה הפעם הראשונה בה הבינה שקרה משהו לא בסדר עם הנאשם: "כאילו בכל
18 שאר הפעם שהוא עשה לי את זה... כאילו איך אני יסביר את זה כאילו הבנתי שמשו פה לא
19 בסדר כי כאב לי וכאילו לא כאילו כי הייתי מבולבלת ולא כאילו הבנתי מה קורה פה כאילו, ואז
20 שסבא וש' דיברו על זה אז חשבתי שנכנסתי להריון... בגלל זה כי על איך שהם דיברו ואיך
21 שמביאים ילדים לעולם אז אמרתי זה כמו שאבא עשה לי וחשבתי שנכנסתי להריון" (עמ' 141);
22 ולשאלה מדוע החלה לשנוא את הנאשם לאחר הסבריו של הסב השיבה: "כאילו שהוא עשה לי את
23 זה אז הבנתי שמשו פה מוזר אבל לא ידעתי שקוראים לזה כאילו אנס" (עמ' 218). לאמור יש
24 להוסיף את דברי המתלוננת, האם והאחות, כי המתלוננת כנערה צעירה (כבת 12 בעת המעשים)
25 ממשפחה דתית לא היתה חשופה לתכנים מיניים.

26
27 מכל האמור עולה, כי בשיחה של הסב עם ש' לא היה כדי ליצור עבור המתלוננת מציאות שלא היתה,
28 אלא רק כדי לתת שם וקונטקסט למציאות שהיא חוותה, לאותם מעשים שהנאשם עשה לה, אשר
29 היא לא הבינה את משמעותם, פרט לכך שהם הסבו לה כאב ולא היו נעימים לה.

30
31 כך גם יש להתייחס לדברי הסב למתלוננת לאחר מכן כי הנאשם אנס אותה. מעדויות הסב
32 והמתלוננת עולה, כי המתלוננת סיפרה לסב בקצרה מה עשה הנאשם, והוא אמר לה שאם זה כך,
33 נשמע שהנאשם אנס אותה. המתלוננת אף סיפרה שכשהסב הסביר לה מה זה אונס, הוא אמר לה
34 שזה "כאילו כמו מה שאבא עשה לך" (עמ' 149). כלומר הסב רק הגיב לתיאוריה של המתלוננת ונתן
35 להם שם, אך הוא לא יצר את עדותה ולא סיפק לה את התוכן. העובדה שהמתלוננת לא ידעה קודם
36 לכן את משמעות המילה "אונס" אינה מעלה או מורידה דבר, שכן כאמור, המילה היוותה עבורה
37 בדיעבד הגדרה לחוויות שאותן עברה; ואותה מילה אף הגיעה לאחר שהמתלוננת כבר הבינה את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מהות מעשיו של הנאשם מהשיחה בין הסב לש', והצליחה לשייך אותם למעשים שקורים בין גבר ואשה המובילים להריון ולהבאת ילדים לעולם. עוד יצוין, כי המתלוננת מיעטה להשתמש במילה אונס שהסב "הכניס ללקסיקון", פרט לאמירתה לאם ולני בכלליות שהנאשם אנס אותה; ובמהלך עדותה בפנינו ובפני חוקרת הילדים היא לא עשתה בה שימוש, אלא חזרה לכל אורך הדרך על מילותיה הייחודיות כדי לתאר בפירוט מה בדיוק הנאשם עשה לה, כפי שיפורט בהמשך.

אמנם, חוקרת הילדים ציינה בטופס סיכום חקירת הילדים לגבי חקירתה הראשונה של המתלוננת, כי היא מתקשה לבסס הערכת מהימנות לגבי עניין החדירה, מאחר ש"לא ניתן להתעלם כי הקטינה היתה חשופה לתכנים ספציפיים מהותיים לגבי תוכן מיני עליו דיווחה בחקירתה (שיחת הסב עם אחיה ש')", והוסיפה כי "יתכן ועניין זה גרם לקושי בהבחנת הקטינה בין אופן הפעולה באירועים השונים עליהם דיווחה, שכן בחלק מהאירועים דיווחה כי היתה עם בגדים אך תיארה חדירה. כשנשאלה לגבי עניין זה, התקשתה למסור הסבר מספק" (ת/5 עמ' 8).

עם זאת, במהלך חקירתה הנגדית של החוקרת הוברר, כי הקושי העיקרי בהערכת המהימנות לגבי עניין החדירה נעוץ בנושא הבגדים בלבד ובעובדה שהמתלוננת לא נתנה הסבר לשאלה כיצד בוצעה החדירה אם במהלך המעשים היא היתה לבושה. וכך, החוקרת אישרה לשאלה מפורשת של הסנגור כי התקשתה לבסס את הערכת המהימנות בנושא החדירה רק בגלל עניין הבגדים (עמ' 482); ובהמשך, לשאלת בית המשפט האם ניסתה לברר עם המתלוננת את האפשרות שהיא שאלה את התכנים בנוגע לחדירה מהשיחה שבין הסב לש', לאור מה שכתבה בת/5, השיבה החוקרת "לא, אני לא הערכתי מהימנות לגבי העניין הזה, כי היא לא הצליחה להסביר לי את עניין הבגדים ולהרחיב על זה... זאת אומרת זה איזשהו פער שעלה בחקירה שאני לא הצלחתי להבין" (עמ' 492-489).

זאת ועוד, כשנשאלה על האפשרות של זיהום העדות כתוצאה מכך שהסב אמר למתלוננת שהנאשם אנס אותה, או כתוצאה מאותו "עימות" שנערך בין המתלוננת לנאשם בנוכחות האם והסב לאחר שהמקרה נודע לאם, שללה זאת החוקרת; והשיבה בצורה נוקבת וברורה, שיש בה למעשה להבהיר כי גם חוקרת הילדים אינה סבורה כי עדותה של המתלוננת זוהמה, וכי הספקות היחידים שהיו לה נוגעים לקושי שהיה לה ליישב בין גרסת החדירה לבין דברי המתלוננת כי היא היתה לבושה במהלך המעשים. וכך השיבה החוקרת לשאלות הסנגור:

"זה תלוי מה בדיוק התכנים שהיו שם, אם אני מתרשמת שיש זיהום בחקירה אז לי לא מספיק רק שהיתה שיחה, אני באמת צריכה לראות אם ילד שואב... שואל איזשהם תכנים שהם לא שלו. עכשיו, לאורך כל החקירות [המתלוננת] היתה עקבית בתיאור של הדברים... אם ילד, באמת, שואל תכנים שהוא לא חווה אותם?... אז הוא יתקשה לתת לי באמת אירועים מובחנים מההתחלה ועד לסוף, לתאר תחושות סנסוריות..." (עמ' 478).

וכשנאמר לה שבמהלך החודשים שבהם לא הוגשה התלונה יתכן שהתנהלו שיחות בבית על האירועים, השיבה החוקרת:

"במקרה של [המתלוננת] אני לא התרשמתי שיש זיהום לגבי החלקים... לגבי האירועים שעליהם הערכתי מהימנות, הם החלקים כשבעצם עליהם הערכתי מהימנות מלבד עניין החדירה, כשעל זה אני התקשיתי להעריך מהימנות. ואני

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מסבירה שהעניין, האם החוקר התרשם האם יש זיהום חקירה או לא? זה לא רק
אם דיברו עם הילד, אלא אם הוא בעצם שואב איזשהם תכנים. עכשיו, הילדה לאורך
החקירה מוסרת תכנים ייחודיים שלה, אם זה כשהיא דיברה על הלהקה
הקוריאנית, כשאחר כך האבא אמר לה ללכת לראות בטלפון וזה מה שהיא צפתה.
והיא מתארת איזשהו דינמיקה בבית, את התיאור של התחתונים שלו, היה שם
באחד האירוע תיאור ייחודי על זה כשהיא בעצם לחצה את המיטה... את הסדין מרוב
שזה כאב לה... אם אני רואה ילד שמצליח לתת לי אירוע מההתחלה ועד לסוף,
כשהוא מעוגן בזמן, מקום וקונטקסט, וכשיש בחלק מהאירועים דמויות נוספות, וזו
בעצם כל הערכת המהימנות שלי, כשהיא מוסרת תיאורים סנסוריים והיא אומרת,
הוא הכניס לי מן גוש כזה. זאת אומרת זה תכנים מהעולם שלה... זה תכנים של
ילד... אם היא היתה אומרת לי, אבא שלי אנס אותי, והיא לא היתה מסבירה, והיא
היתה אומרת לי, הוא הכניס את איבר המין שלו למחזור שלי, או איך שהיא לא
קוראת לזה, והיא לא היתה מרחיבה? אז הייתי אומרת שזה הגיוני, שיש מצב שיש
פה כן איזשהו זיהום, כי הילדה לא הצליחה להרחיב לי על האירועים, היא לא
הצליחה להביא את עצמה, את החלקים שלה לתוך האירוע. ואצל [המתלוננת] אין על
זה ולאורך כל החקירות היא היתה עקבית, ילד שמושפע מזיהום חקירה יעצים
בדיווח שלו ואצל [המתלוננת] לא רואים את זה, גם כשעשיתי השלמת חקירה לגבי
העניין של הבגדים, להבין, היא היתה יכולה לפתור לי בעיה מאוד פשוטה ולהגיד
שהיא היתה בלי הבגדים, ואז היה פה סעיף אחר...
זה מה אני התרשמתי, וזו האמירה המקצועית שלי לגבי עניין הזיהום. עצם זה
כשהיא היתה עקבית, וכשהיא הצליחה להרחיב על כל אחד מהאירועים ולמסור
פרטים ייחודיים? זה מבחינתי מחזק את זה שלא היה זיהום לגבי התכנים האלה,
ובגלל זה היא היתה מהימנה לגבי זה" (עמ' 481-479).

אם כך, מחקירתה הנגדית של חוקרת הילדים עולה, כי היא לא סבורה שעדותה של המתלוננת
זוהמה, וכי גם היא התרשמה ממהימנותה הגבוהה של המתלוננת; וכי למרות האמור בת/5, היא
לא העריכה מהימנות בנוגע לחדירה, אך ורק בשל הקושי ליישב בין טענת החדירה לבין דברי
המתלוננת בנוגע לבגדים, ולא בשל חשש שהמתלוננת שאלה תכנים משיחותיה עם אחרים.

ראוי לציין בהקשר זה, כי בפסיקה נקבע שהתרשמות חוקר ילדים משמשת אף היא ראיה רלוונטית
לבחינת טענה בדבר זיהום עדותו של קטין (ראו למשל ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל
(13.5.09), וע"פ 854/04 פלוני נ' מדינת ישראל (30.3.05)); ובענייננו יש בהתרשמותה המקצועית של
חוקרת הילדים כדי להצטרף לנימוקים שפירטתי לעיל באשר לדחיית טענת הזיהום.

מכל המקובץ לעיל - ההתרשמות מעדותה ומאופיה של המתלוננת, תיאוריה הייחודיים והעשירים
בפרטים ותחושות, העקביות בגרסתה, והתיאור הייחודי והאותנטי של אופן החשיפה - ניתן ללמוד,
כי השיחה בין הסב לש' לה היתה עדה המתלוננת, לא זיהמה את עדותה, אלא להיפך, היא רק נתנה
שם וקונטקסט למעשי הנאשם אותם נצרה המתלוננת לעצמה, והבהירה לה את מהות מעשיו;
ולמעשה היוותה את הטריגר לחשיפה, בשל החשש העז שהתעורר במתלוננת מיד עם שמיעת
השיחה, שמא נכנסה להריון כתוצאה ממעשים אלו.

אשר לשיחות המאוחרות יותר של המתלוננת עם הסב, האם והאחות נ' - הרי שהן המתלוננת והן
העדים האחרים אישרו כי התנהלו מספר שיחות שבהן סיפרה להם המתלוננת על מעשי הנאשם,
אם כי לא ברור עד תום עד כמה מפורטות היו שיחות אלו. כך למשל, המתלוננת והסב סיפרו שהיו
ביניהם מספר שיחות שבהן היא סיפרה לו על מעשי הנאשם; המתלוננת אמרה כי סיפרה לסב את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הדברים "בדיוק כמו שסיפרתי לכם... עם הגוש והכל" (עמ' 515); וגם הסב אמר שבמהלך הזמן
2 היא סיפרה לו עוד פרטים ותיאר מה היא סיפרה לו יחסית בפירוט, אם כי אמר שהוא לא נכנס
3 לפרטים אלא רק הקשיב למה שהיא סיפרה לו (עמ' 333-330, 364, 369). מבחינת השיחה של
4 המתלוננת עם האם, הרי ששתיהן העידו כי המתלוננת סיפרה לאם על הדברים באופן כללי ובצמצום
5 (עמ' 127), שכן האם לא יכלה לשמוע יותר ולא שאלה שאלות (עמ' 13). ולגבי נ', המתלוננת טענה כי
6 היא סיפרה לה בצמצום ולא רצתה להרחיב בעניין (עמ' 130, 223).

7
8 גם בנוגע לשיחה שבמהלכה עומתה המתלוננת עם הנאשם, אמרו הן האם והן הסב, כי המתלוננת
9 לא חזרה על גרסתה בפני הנאשם, אלא רק אמרה לנאשם "אתה עשית לי את זה" והיא מיד הוצאה
10 מן החדר (עמ' 17, 335).

11
12 כפי שהובא לעיל מפסיקת בית המשפט העליון, כאשר מתקיימות לפני הגשת התלונה שיחות
13 העוסקות בתוכן העדות ובפרטי הפגיעה, בשונה מעידוד גרידא להגשת תלונה, קיים חשש לזיהום
14 העדות; ואולם גם במקרה בו הוכח שהיה זיהום, אין בכך כדי להוביל בהכרח לפסילת העדות, ויש
15 לבחון את נסיבות המקרה בכללותן.

16
17 כעולה מהפסיקה, גם במקרים שבהם התקיימו שיחות רבות על האירועים בטרם החקירה, נערכה
18 בחינה קונקרטית של העדויות ונבדק האם אותן שיחות השפיעו בפועל על תוכן העדות, ובסופו של
19 דבר העדויות לא נפסלו והנאשמים הורשעו. כך למשל בעניין כהן (וכן בתיק הקשור אליו- ע"פ
20 4583/13 ס' נ' מדינת ישראל (21.9.15)) דובר בפגיעה בילדי שכונה שלמה שהובילה לאווירת
21 פאניקה וחרדה, לחילופי מידע, שמועות ורכילויות בין התושבים, ואף נעשו נסיונות עצמאיים של
22 הורים ותושבים לברר את החשדות בדרך של "חקירה" עצמאית, ונקבע כי "חלקם אולי נקטו
23 באמצעים שעשויים היו לזיהום או חלילה לזיהום, הלכה למעשה, את גרסת הקטינים"; ולמרות
24 זאת ערעורי ההגנה נדחו. טענות בדבר זיהום החקירה נדחו גם בע"פ 446/02 מדינת ישראל נ' קובי,
25 נז(3) 769 (2002), שם מורתה של המתלוננת, אשר היתה זו שהביאה להגשת התלונה, שוחחה עם
26 הקטינה לאחר שזו לא שיתפה פעולה בחקירת הילדים הראשונה, נכחה יחד איתה בחקירת הילדים
27 השניה, ולאחר שבתחילת החקירה השניה חוקרת הילדים התקשתה לדובב את הקטינה, יצאו
28 השתיים להפסקה והשיחה ביניהן לא תועדה, ולאחריה החלה הקטינה לשתף פעולה בחקירה.

29
30 בעניין אסולין, שהוא המקרה היחיד אליו הפנה הסגור שבו זוכה המערער בשל חשש לזיהום
31 העדויות, התקיימה סיטואציה קיצונית שבמסגרתה לפני חקירת הקטינות, שכנותיו של המערער,
32 נערכו מספר פגישות בהשתתפות הקטינות והוריהן, שבמהלכן אחת האמהות חקרה את הקטינות
33 באופן אינטנסיבי ומדריך, ובאחד המקרים אף אמרה לאחת הקטינות שהיא תקבל 10 שקלים אם
34 תגיד שהמערער נגע בה. ראוי לציין, כי באותו מקרה הקטינות לא העידו בפני בית המשפט אלא
35 הוגשו חקירות הילדים שלהן, ואחת מחוקרות הילדים אף סברה שקיים חשש לזיהום.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

המקרה שלפנינו רחוק מלהדמות למקרה שנדון בעניין **אסולין**, ולא הובאה בענייננו כל ראייה לכך שבמהלך השיחות שהתקיימו בין המתלוננת לבני משפחתה, נמסרו לה תכנים נוספים, נאמר לה מה לומר במשטרה, או נעשה נסיון להעצים את אשמת הנאשם ולהפלילו. ניתן אף לומר כי ההיפך הוא הנכון, שכן המתלוננת סיפרה לסב, לאם ולנ', בין בהרחבה ובין בצמצום, דברים דומים לאלו שסיפרה בעדותה בנוגע לפרטי המעשים שביצע בה הנאשם; ואלו לא רק שלא רצו להפליל את הנאשם, אלא אף ניסו במשך תקופה לא מבוטלת להמנע מהגשת התלונה נגדו.

יתרה מכך, מתוכן עדותה של המתלוננת ניתן ללמוד כי עדותה לא זוהמה, וכי היא נותרה נאמנה לתיאורים הספציפיים והייחודיים שלה, **למרות** ששוחחה עם אמה, סבה ואחותה.

ניתן לראות כי המתלוננת תיארה את המקרים, הן בחקירות הילדים והן בעדותה בפנינו, בלשון ילדותית, של מי שאינה בקיאה במושגים מתחום יחסי המין. וכך, המתלוננת לא נקטה במינוח "בוגר" לגבי איבר המין שלה, אלא כינתה אותו לרוב "החור של המחזור" או "החור האמצעי". בהקשר זה ראוי להפנות להסברה הילדותי בחקירת הילדים כי היא הרגישה משהו נכנס אליה **"לא באיפה שעושים פיפי ולא באיפה שעושים קקי, זה היה באמצע כזה איפה שיוצא המחזור"**, ובהמשך אמרה שהרגישה זאת **"באמצע. לא הרגשתי את זה שזה לא נכנס לא לטוטו ולא לטוסיק"** (במ/1 עמ' 5 ש' 8-12, עמ' 6 ש' 29, וכן בעמ' 10 ש' 7); ובהמשך כשנשאלה ע"י החוקרת למה היא מתכוונת ואיך קוראים למקום הזה שבאמצע, השיבה בתמימות **"חור אמצעי קוראים לזה? ... אני קוראת לזה... חור של מחזור"** (שם בעמ' 23 ש' 14-20). בנוסף, ולמרות דברי המתלוננת שהסב כינה את איבר המין של הגבר במילה "זין", היא כמעט לא עשתה שימוש במילה זו או במילים "איבר מין", ולרוב דיברה על "גוש". המתלוננת אף לא אמרה בעדותה שהנאשם אנס אותה (למעט כשהעידה על מה שסבה אמר לה), לא עשתה שימוש במילים כמו "חדירה", "יחסי מין" או "שכב איתי"; ולא תיארה תנועות שעשה הנאשם של הכנסה והוצאה של איבר מינו לאיבר מינה, זאת למרות אותה תנועה שבה הדגים הסב באצבעותיו את האופן בו הגבר מכניס את ה"איבר" ל"חור".

לאורך כל הדרך תיארה המתלוננת רק את החוויה שלה ואת התחושות שלה בשעת מעשה - תחושה של גוש הנכנס לגופה ל"חור של המחזור" וגורם לה לכאב עז; ולא הוסיפה עליהן את מה שאולי שמעה מבני משפחתה ואת מה שהבינה לאחר מכן. אין חולק, כי לאחר שהמתלוננת שוחחה על הדברים, בעיקר עם הסב, כיום היא יודעת כיצד מקיימים יחסי מין ומבינה בדיעבד מה הנאשם עשה לה, ולמרות זאת היא לא הוסיפה דבר לגרסתה ולא "עיבתה" אותה; היא לא דיברה על הפשטתה מבגדיה, ולמרות שעומתה פעמים רבות (כבר מחקירת הילדים הראשונה) עם הקושי שבדבר, אמרה בכנות רבה כי היא לא יודעת להסביר כיצד הדברים מתיישבים; וכאמור לא תיארה אקט מיני הכולל הוצאה והכנסה של איבר המין של הנאשם. גם התיאור האוטנטי של המתלוננת את הנוזל שיצא מהנאשם באחד המקרים, אותו היא שבה והדגימה בחקירותיה ובעדותה כמשהו דביק שנמתח, הוא תיאור שנמסר בתגובה לשאלה של חוקרת הילדים אם יצא לה או לנאשם משהו מאיבר המין באירוע הראשון (ראו במ/1 ש' 33-18); כאשר לא נראה היה שהמתלוננת מבינה מה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הוא אותו נוזל, והיא גם לא עשתה שימוש במילים המשמשות מבוגרים לתאר את הנוזל הזה או את
2 מהותו (כמו למשל "זרע", "גמר" או "שפך").

3
4 לו היתה המתלוננת שואבת תכנים מהשיחות שערכה בתקופה שקדמה להגשת התלונה, לאחר
5 ששוחחה על כך עם סבה ואמה (ועל אחת כמה וכמה אם מדובר היה בהכנסה מכוונת של דברים
6 לפיה, כאמור בטענת העלילה שהעלה הנאשם), ניתן היה לצפות כי היא תתן גרסה מגובשת, שלמה
7 ו"בוגרת" יותר מבחינת אופי המעשים שביצע בה הנאשם, כמו למשל בעניין הבגדים או הנוזל.

8
9 מכאן שלא ניתן לומר כי השיחות שניהלה המתלוננת בתקופה שלפני הגשת התלונה זיהמו את
10 עדותה של המתלוננת, בוודאי לא באופן המשמיט את הקרקע תחת אמינות עדותה. לכך יש לצרף,
11 כפי שצוין לעיל בפירוט, את ההתרשמות ממנהיגותה של המתלוננת ואת הסממנים הרבים לכך
12 שהיא העידה על אירועים שחוותה בגופה, וכן את הנימוקים שפירטה חוקרת הילדים בחקירתה
13 הנגדית, בעת שדחתה את הטענה לזיהום עדותה.

14
15 נוכח כל האמור, אני דוחה את הטענה כי עדותה של המתלוננת זוהמה וקובעת כי היא סיפרה מהרגע
16 הראשון על אירועים אותם חוותה בגופה, במילותיה שלה, וכי לא היה בשיחת החשיפה עם הסב או
17 בשיחות הנוספות שערכה עם בני משפחתה לגבי המקרים, כדי להשפיע או לשנות את עדותה.

טענת ההגנה לסתירות ותמיהות בעדות המתלוננת

18
19 במסגרת סיכומי הפנה הסנגור למספר סתירות בין גרסת המתלוננת בעדותה לבין הגרסה שמסרה
20 בחקירות הילדים, ולבין עדויותיהם של עדים אחרים כפי שיפורט להלן. יוער, כי הסנגור לא הפנה
21 בעניין זה למראי מקום בחקירות הילדים, אלא הסתפק בהפניה לפרוטוקול הדיון, למקומות שבהם
22 הוטחו במתלוננת הסתירות בחקירתה הנגדית; אלא שכפי שצוין לעיל, חלק מחקירתה הנגדית בנוגע
23 לאמרותיה בחקירות הילדים כלל הפניות לא מדויקות לדברים שאמרה שם.

24
25 הסנגור טען למשל לסתירות בגרסת המתלוננת בנוגע לאירוע שאירע בעת שש' והאח הקטן נכחו
26 בחדר ההורים. לטענתו, המתלוננת סיפרה לחוקרת הילדים שהאח הקטן כבר היה בחדר כשהנאשם
27 קרא לה לבוא, ושהמעשה המיני בוצע בנוכחותו ובנוכחות ש' כשהם מסתכלים על המעשה, ואילו
28 בעדותה סיפרה שהאח הקטן נכנס לאחר שהנאשם החל במעשיו, ושהיא לא יודעת אם אחיה ראו
29 זאת. עוד הפנה הסנגור לכך שש' והאח הקטן שללו בחקירות הילדים שנערכו להם קיומו של אירוע
30 כזה (עמ' 735-736, עמ' 10, 14 לתמצית הסיכומים).

31
32 עיון בחקירות הילדים מעלה, כי הסתירות אליהן הפנה הסנגור אינן סתירות של ממש. מחקירת
33 הילדים אכן ניתן להבין שהאח הקטן שהה בחדר מתחילת האירוע, ואולם, הדבר לא הובהר עד
34 תום, ולא ברור אם הוא כבר נכח בחדר בעת שהנאשם קרא למתלוננת לבוא אליו, שכן חוקרת
35 הילדים לא שאלה אותה על כך; ויתכן מאד שדבריה של המתלוננת שהוא היה בחדר מתייחסים
36 לעצם שהותו בחדר בעת שהנאשם ביצע בה את המעשים (ראו במ' 1/ עמ' 25-18). ראוי עוד לציין

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בהקשר זה, כי בשלב זה של החקירה המתלוננת מעט קפצה מנושא לנושא (למשל בבמ/1 עמ' 19 ש' 13-17, עמ' 21 ש' 14-1); אמרה שהיא לא מרוכזת (המשפט לא תומלל בבמ/1 עמ' 18 ש' 30, ונכתב "לב", אך ניתן לשמוע זאת בדיסק-ג.ש); הרבתה לפהק, ואף חוקרת הילדים החליטה לערוך הפסקה בחקירה (שם בעמ' 26). מכל מקום, בעדותה בפנינו (שגם בתחילתה השתמע כאילו האח הקטן היה בחדר, ראו עמ' 107 ש' 21, אך מיד במשפט הבא היא הבהירה זאת), המתלוננת עמדה על כך שהאח הקטן נכנס לחדר בתחילת האירוע, לאחר שהנאשם כבר החל במעשיו, ואמרה שאינה זוכרת שאמרה משהו אחר בחקירת הילדים (עמ' 110-108, 160). אשר לש', המתלוננת מעולם לא אמרה שהוא נכח בחדר בעת ביצוע המעשים, ומהרגע הראשון סיפרה שברגע שש' נכנס לחדר והסתכל עליהם, הנאשם הוציא את איבר המין שלו, הזיז אותה והלך להתקלח (במ/1 עמ' 19).

הסתירה היחידה לגבי מקרה זה נוגעת לדברי המתלוננת בחקירת הילדים, כי במהלך האירוע האח הקטן כל הזמן הסתכל עליה ועל הנאשם ואף הסבירה כיצד ראתה זאת (במ/1 עמ' 19 ש' 5, עמ' 24 ש' 34-27); בעוד שבעדותה בפנינו אמרה שאינה יודעת אם אחיה ראו מה הנאשם עשה לה, שאינה יודעת למה אמרה בחקירה שהאח הקטן הסתכל עליהם, שאינה זוכרת זאת ושלא נראה לה שהוא הסתכל עליהם (עמ' 162-160). ואולם, לא מצאתי כי מדובר בסתירה היורדת לשורשו של עניין.

אשר לעובדה שהאח הקטן וש' שללו בחקירות הילדים שנערכו להם את קיומו של האירוע, הרי שעיון בחקירות הילדים מעלה כי האח הקטן כלל לא רצה לשתף פעולה עם החוקרת, ומיד כשהיא אמרה לו שהיא מבחינה שאולי קרה לו משהו, הוא השיב "לא בא לי להגיד לך" (ת/א עמ' 3 ש' 31); לאחר מכן השיב בשלילה לרוב שאלות החוקרת, וכשנשאל מפורשות אם ראה מישהו שליטף ונישק את המתלוננת השיב בשלילה והוסיף "לא בא לי לדבר על זה עוד" (שם בעמ' 4 ש' 33); ומיד לאחר מכן ביקש לסיים את השיחה, ולכן החוקרת לא העריכה מהימנות לגביו. ראוי לזכור בהקשר זה, כי מדובר בילד בילד 26.5.13, אשר בעת החקירה היה כבן 6, ובעת המעשים היה כבן 4 וחצי בלבד, כך שגם אם אכן הסתכל על הנאשם והמתלוננת, שהיו מכוסים בשמיכה בעת האירוע, ברור כי לא יכול היה להבין מה ראה.

לגבי ש', מדובר בילד מעט בוגר יותר, כבן תשע וחצי בעת החקירה וכבן שמונה בעת האירוע, אשר בחקירת הילדים שנערכה לו נשאל אם ראה מישהו שוכב עם המתלוננת במיטה, והשיב בשלילה, פרט לכך שראה אותה מרדימה את האח הקטן ועושה מסאז' ברגליים לסב. כשנשאל מפורשות האם היה מקרה שבו הוא ראה סרט בטלוויזיה עם האח הקטן והמתלוננת שכבה עם מישהו במיטה, השיב שאינו יודע; וכשנשאל אם הוא יודע מה זה איבר מין, השיב בחיוב (הגם ששאל אם אפשר שלא לדבר על כך) ובהמשך שלל שמישהו הכניס את איבר המין שלו למתלוננת (ת/א עמ' 17-16). גם בהקשר זה לא ניתן לייחס לסתירה משקל רב, שכן לדברי המתלוננת בעת שש' נכנס לחדר, האח הקטן צפה בטלוויזיה וגם היא צפתה בטלוויזיה או בטלפון של הנאשם, היא והנאשם היו מכוסים בשמיכה והנאשם מיד חדל ממעשיו וקם מהמיטה; כך שגם אם לדבריה ש' הסתכל עליהם, לא נראה כי מדובר באירוע שאמור להחרט בזכרוננו כדבר מה חריג.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

יצוין, כי כמו בשאר עדותה, גם בעניין זה, נותרה המתלוננת נאמנה לזכרונה, וכשהוטח בפניה כי אחיה לא אישרו את גרסתה בדבר האירוע, היא עמדה על גרסתה ואמרה שהיא זוכרת שזה מה שהיה (עמ' 166-167).

הסנגור טען עוד, כי המתלוננת אמרה בחקירת הילדים שהאח הקטן שכב לידה, ואילו בעדותה אמרה שהנאשם שכב לידה, והפנה לכך שכאשר נחקרה על כך בחקירתה הנגדית אמרה שהיא לא זוכרת ששכבה ליד האח הקטן. עיון בחקירת הילדים מעלה, כי לא נפלה כל סתירה בעדותה של המתלוננת בעניין זה, וכי השאלה שהופנתה אליה בחקירה הנגדית היא שאלה מטעה. בחקירת הילדים תיארה המתלוננת בדיוק כפי שתיארה בעדותה בפנינו את הסדר בו הם שכבו במיטה ואף הדגימה זאת: היא על המותן כשגבה אל הנאשם ופניה לקיר, הנאשם על המותן מאחוריה והאח הקטן ליד הנאשם כשפניו לטלויזיה שמולו (במ/1 עמ' 21 ש' 32 עד עמ' 22 ש' 25); ואחרי שש' נכנס לחדר, הנאשם הוציא את איבר מינו, הזיז אותה הצידה והלך להתקלח, ורק בשלב זה היא שכבה ליד האח הקטן וראתה סרט עם אחיה עד שהנאשם אמר לה ללכת לחדר (שם בעמ' 19 ש' 23-19).

עוד הפנה הסנגור לסתירות בנוגע לאירוע שבו האם ראתה את הנאשם והמתלוננת בחדר (עמ' 736, עמ' 10 לתמצית הסיכומים), שכן המתלוננת סיפרה כי דלת החדר היתה פתוחה במעט, ואילו האם ונ' סיפרו כי הדלת היתה נעולה, כך שהאם נדרשה לפתוח אותה באמצעות כפית; ובנוסף, המתלוננת והאם סיפרו כי בעת פתיחת הדלת המתלוננת עשתה לנאשם מסאז', ואילו נ' סיפרה שהנאשם עשה את עצמו ישן והמתלוננת שיחקה בטלפון. אכן קיימת סתירה בנוגע לתיאור של כל אחת מהעדות את האירוע, ולמרות שהמתלוננת עמדה על כך שהדלת לא היתה נעולה באירוע זה, לא ניתן להתעלם מהתיאור הייחודי של האם את פתיחת הדלת באמצעות כפית; ולא ניתן להוציא מכלל אפשרות כי המתלוננת שחוותה אירועים רבים דומים בתקופה קצרה, בשונה מהאם שהיתה עדה לאירוע אחד בלבד, התבלבלה או טעתה בנוגע למצב הדלת באירוע. מכל מקום אינני סבורה כי מדובר בסתירה מהותית שיש בה לפגוע בתיאור ליבת האירוע ע"י המתלוננת ובחיזוק שיש בעדות האם לעניין זה.

לגבי התיאור של נ', הרי שלמרות השוני אשר לא יושב בחקירות הנגדיות, לא מצאתי שיש בו להחליש את עדותה של המתלוננת, שבה נתתי אמון רב, לפיה הנאשם הורה לה לעשות לו מסאז' ברגע ששמע את האם נכנסת הביתה, מה שמתיישב גם עם עדותה של האם. עם זאת יוער, כי הנאשם עצמו מסר תיאורים סותרים לאירוע זה (כפי שיפורט בהמשך), כאשר באחד מהם תיאר בדומה לנ' כי בעת שהאם נכנסה לחדר הוא ישן; ובעימות עם האם הוא אף אמר שהיו כמה פעמים שהאם הגיעה וראתה אותו ואת המתלוננת במיטה.

הסנגור הפנה בנוסף לדבריה של נ', כי המתלוננת סיפרה לה שהאירוע הראשון אירע במלון, בעת שהנאשם בגד באם עם ג'ני (עמ' 722, עמ' 5 לתמצית הסיכומים), ואילו המתלוננת כלל לא סיפרה על אירוע שאירע בבית מלון. אכן מדובר בסתירה, אך ראוי לציין כי המתלוננת כלל לא נחקרה בעניין זה, לא נשאלה אם אכן אמרה את הדברים לנ' ולא ניתנה לה הזדמנות להסביר זאת; מאידך,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מחקירתה הנגדית של נ', הגם שעמדה על הדברים, עולה כי היא לא אמרה זאת בחקירה במשטרה אלא העלתה זאת לראשונה בפני התובעת בעת רענון הזכרון (ראו עמ' 302-303).

בהקשר זה יצוין, כי המתלוננת אכן העידה בפנינו על הפעם שבה הנאשם לקח אותה ואת מ' למלון בטבריה והתברר שהוא בוגד באמם (עמ' 139-138, 216), ובחקירות הילדים סיפרה על כך יחסית בהרחבה, תוך מתן תיאורים נרחבים ואוטנטיים, כאשר נראה שהמקרה נחרט בזכרונה בעיקר בגלל הבגידה באם ובגלל שהנאשם הכריח אותה ללבוש ביקיני ולחלל שבת (במ/2 עמ' 20-23). ואולם, המתלוננת היתה עקבית מאוד בגרסתה, כי מעשיו של הנאשם החלו כחודש לפני בת המצווה שלה והסתיימו עם חזרתם מהונג קונג (בינואר 2018), כפי שסיפרה גם לסב חודשים לפני הגשת התלונה; ומעדותה בנוגע למלון עולה בבירור, כי מדובר בתקופה מאוחרת למעשים (בחופש הגדול בשנה שלפני הגשת התלונה, כלומר בקיץ 2018), כאשר גם הנאשם והאם אישרו כי מדובר בתקופה שבה הנאשם עזב את הבית למספר חודשים בקיץ 2018. מכאן שהסיכוי שהמתלוננת סיפרה לני כי גם באותו אירוע במלון הנאשם אנס אותה, הוא קלוש ביותר, ונראה סביר יותר כי נ' ערבבה בין שני עניינים שאינם קשורים זה לזה. מכל מקום גם בעניין זה אני מעדיפה את גרסתה של המתלוננת.

עוד הפנה הסנגור לשוני שבין עדות הסב לעדות המתלוננת בנוגע לשלב שבו סיפרה לו בהרחבה על המעשים, האם זמן קצר לאחר השיחה בין הסב לש' כפי שסיפרה המתלוננת או למחרת כדברי הסב (עמ' 716). גם בכך לא מצאתי משום סתירה מהותית. שכן שניהם תיארו את שיחת החשיפה באופן דומה- גם הסב אמר שהמתלוננת מיד ניגשה וביקשה לדבר איתו, שכשיצאו החוצה לאחר מספר דקות היא כבר אמרה לו שהיא חושבת שהיא בהריון וסיפרה לו שהנאשם עשה לה את מה שהוא הסביר לש', ולמחרת היא שוב סיפרה לו את הסיפור, אלא שלדבריו רק למחרת היא הרחיבה בפניו לגבי המקרים. ראוי אף לזכור בהקשר זה, כי הן המתלוננת והן הסב היו נסערים מאוד מהגילוי ביום שבו התקיימה השיחה ביניהם, ויתכן שגם בכך יש כדי להסביר את השוני המסוים בין גרסאותיהם.

הסנגור לא פירט בסיכומיו מה הוא מבקש ללמוד מאותן סתירות אליהן הפנה. אך בכל מקרה, בחנתי היטב את כלל אמרותיה של המתלוננת, ולא מצאתי כי בסתירות אליהן הפנה הסנגור יש כדי לשנות מהתרשמותי החיובית מעדות המתלוננת, אשר כאמור נסמכת על אותות האמת שניכרו מעדותה כמכלול, העקביות והמחויבות לדיוק בדבריה, לרבות בחקירה נגדית ארוכה, ותיאור האירועים באופן אותנטי ועשיר בפרטים.

זאת ועוד, בפסיקה ענפה קבע בית המשפט העליון, כי נוכח המאפיינים המיוחדים של עבירות המין, נוכח הקושי הרב בשחזור הפגיעה ע"י קורבן העבירה, ובעיקר כאשר מדובר בעבירות מין שבוצעו כנגד קטינים בתוך התא המשפחתי, "אשר מעורבים בהם יחסי תלות ושליטה, פחד והכחשה" (ע"פ 5582/09 פלוני נ' מדינת ישראל (20.10.10)); הרי שאין לצפות לגרסה שלמה, עקבית, קוהרנטית ונעדרת סתירות או אי דיוקים, ועל כן יש לבחון את אמינות גרסת הקורבן בכללותה, ולעתים אף ניתן להסתפק רק ב"גרעין הקשה" של הגרסה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בע"פ 7874/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.11.17), נקבע בהקשר זה:

"כידוע, בית המשפט אינו צריך לתור אחר גרסה עובדתית מושלמת מצד נפגע עבירות מין. כבר נפסק כי במקרים כגון אלה, 'קיומם של אי-דיוקים, או היעדרם של פרטים מסוימים מגרסת הקורבן – לא יהוו, בדרך כלל, עילה להטלת ספק במהימנותו, ובלבד שהמיקשה כולה, כפי שנמסרה מפיו, היא אמينة' (ע"פ 1965/14 אילני נ' מדינת ישראל, פסקה 36 (17.8.2016)). אלה הם הדברים גם אשר לגרסת המתלוננת לפנינו. גם אם אקבל את טענת המערער כי קיימים אי דיוקים מסוימים בגרסאות שמסרה המתלוננת, איני סבור כי הם מטילים דופי במהימנות גרסתה הכוללת, וכי הם מבססים את טענת המערער..."

ובע"פ 5582/09 הנ"ל, התייחס בית המשפט ליחודן של עבירות המין ולשוני שבין הערכת עדויות וקביעת ממצאי עובדה בתיקים פליליים "רגילים", אל מול תיקי עבירות מין, כדלקמן:

"במצב הדברים הרגיל, בית המשפט "מדקדק" בסתירות ובאי דיוקים בדברי העדים שהופיעו בפניו, וידועה האמירה ש"אלוקים נמצא בפרטים הקטנים". אך בעבירות מין הגישה היא שונה, בית המשפט לא מצפה מהקורבנות להיות 'מכשיר דיוק אוטומטי'..., ופעמים רבות אנו מוצאים בפסיקה אמירות בנוסח 'קיומם של אי התאמות, אי דיוקים וסתירות מסוימות בעדות המתלוננת, הם חזון נפרץ בעדותם של עדים וקורבנות עבירה, ובמיוחד עבירות מין'...

בתי המשפט הכירו בכך שעדותם של קורבנות עבירות מין מתאפיינת בכך 'שהדברים מתערבבים זה בזה, קיים חוסר בהירות בשאלה מה קדם למה, מה בדיוק נאמר בשלב זה או אחר על ידי מי מן הצדדים וכיוצא בכך'... כאשר בגילוי עריות עסקינן, קורבן העבירה נאלץ לעיתים לשחזר בדיעבד, על פני תקופה ארוכה ובחלופ זמן, חוויה טראומטית קשה שארעה בהיותו קטין על הקשיים הכרוכים בכך. לכן, אין לצפות כי מי שהיה רך בשנים במועד האירועים הטראומטיים יוכל ליתן תמונה בהירה ומדויקת של האירועים... לכך יש להוסיף את המצב הנפשי המיוחד של קורבן העבירה... כל אלה יכולים להביא לידי בלבול, אי דיוק, וחוסר עקביות בעדויות נפגעי עבירות מין".

בענייננו, כאמור, המתלוננת מסרה גרסה שלמה, קוהרנטית ועקבית, וגם אם ניתן להצביע על אי דיוקים מסוימים, או על שוני בין אמרה כזו או אחרת, הרי שכאמור אין מדובר בסתירות של ממש, ומדובר בעניינים מינוריים יחסית שאינם משליכים על אמינות גרסתה בכללותה, ואינם מקימים ולו ספק בדבר התקיימותם של האירועים אותם תיארה.

מעבר לסתירות טען הסנגור בסיכומיו, כי גרסתה של המתלוננת מייחסת לנאשם מעשים שאינם סבירים או הגיוניים, וכי התנהגותו באירועים לא מתיישבת עם "ההתנהלות הרגילה של עבריו מין". הסנגור פירט למשל, כי לדברי המתלוננת הנאשם נהג להשאיר את דלת חדר ההורים חצי פתוחה ולא היה נועל אותה; כי מעולם לא איים עליה או אמר לה שלא לספר על מעשיו; כי לטענתה באחד האירועים המעשים נעשו כשהאח הקטן ושי' שוהים בחדר; כי לטענתה אחד האירועים בוצע בחדרה כשהאם ישנה בבית; כי במקרים שהאם וני' נכנסו לחדר לא נטען כי הנאשם היה לחוץ; וכי לא עלתה כל סיבה נראית לעין לכך שהמעשים פסקו באחת לאחר כחודש (עמ' 746 וכן עמ' 15 לתמצית הסיכומים).

בהקשר זה נקבע לא אחת בפסיקה, כי "ניסיון החיים מלמדנו שעברייני מין אינם נרתעים מביצוע עבירות בסיטואציות "לא הגיוניות", בקרבת בני משפחה ואף בשעות היום ובמקומות פתוחים" (ע"פ 4453/16 הנ"ל); כי "עברייני מין... מוכנים ליטול סיכונים הנתפסים כבלתי סבירים, על-מנת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לספק את תאוותם ואת יצריהם המיניים המעוותים" (ע"פ 8080/11 פלוני נ' מדינת ישראל
2 (31.12.13)); וכי "העובדה שעבריו מין מבצע את מעשיו באופן הנראה בלתי הגיוני ותוך לקיחת
3 סיכונים, אין בה, כשלעצמה, לשלול את עצם ביצוע המעשים" (ע"פ 6630/13 פלוני נ' מדינת
4 ישראל (10.7.14)).

5
6 דברים דומים נקבעו בע"פ 5832/20 פלוני נ' מדינת ישראל (22.8.21), שניתן אך לאחרונה:

7 "גם אם אניח כי המעשים המיוחסים למערער "אינם הגיוניים", לא היה בכך כדי
8 להצדיק קביעה כי לא נעשו על ידו. הניסיון השיפוטי מלמד כי עבירות מין
9 מתרחשות בנסיבות שונות ומשונות, ועל כן לא ניתן להכריע בין גרסאות המתלוננת
10 והנאשם באמצעות מבחני סבירות והגיון המניחים כי העבריו פועל כאדם מן
11 היישוב. אומר זאת בלשון ברורה: עבריו מין אינם פועלים כ"אדם סביר",
12 ועבירות מין מבוצעות בדרכים שאינן מתיישבות עם "השכל הישר". לפיכך עצם
13 העובדה שאופן הפעולה המיוחס למערער בכתב האישום חושף אותו לסיכון "בלתי
14 הגיוני" להיתפס, אינה יכולה ללמד כי הדברים לא התרחשו כפי שמעידה
15 המתלוננת. למרבה הצער, כשמדובר בעבירות מין, לא כל שכן בעבירות מין בתוך
16 המשפחה, המציאות עולה על כל הגיון".

17
18 מהאמור עולה, כי גם אם התנהלותו של הנאשם באירועים נראית לא סבירה, לא הגיונית, או שונה
19 מזו של עבריו המין ה"טיפוסי" (אם יש דבר כזה), הרי שאין בכך כדי ללמד שהאירועים עליהם
20 סיפרה המתלוננת לא התרחשו; וגם בכך אין כדי לקעקע או להטיל ספק באמון המלא שנתתי
21 בעדותה של המתלוננת בכללותה.

ב. החיזוקים לגרסתה של המתלוננת

22
23 כאמור, מצאתי את עדות המתלוננת אמינה מאד, עקבית ונעדרת סתירות של ממש, ודחיתי את
24 טענות ההגנה לגבי החשש כי עדותה זוהמה. די בכך (ועל אחת כמה וכמה נוכח דחיית גרסתו של
25 הנאשם כלא אמינה, כפי שיפורט בהמשך), כדי לעמוד בתנאי החוק לצורך הסתמכות על עדות
26 המתלוננת כעדות יחידה לשם הרשעת הנאשם. עם זאת, ומעבר לנדרש, הובאו בפנינו ראיות נוספות,
27 שיש בהן כדי לחזק את גרסת המתלוננת ולהוסיף משנה תוקף להתרשמותי ממהימנותה, כפי
28 שיפורט להלן.

אופן חשיפת האירועים בפני הסב

29
30
31 כפי שהובא לעיל בפרוטרוט, סיפור חשיפת האירועים בפני הסב, שתואר הן ע"י המתלוננת והן ע"י
32 הסב, הוא סיפור אותנטי מאד וייחודי, שמחזק את עדותה של המתלוננת ומחליש עד מאד את טענות
33 ההגנה בדבר עלילה או זיהום. האופן הספונטני בו חשפה המתלוננת את האירועים בפני הסב,
34 בתגובה לשיחה שבה שמעה את הסב מסביר לאחיה ש' איך באים ילדים לעולם, כאשר מיד ניגשה
35 לסב וביקשה לשוחח עמו ובסמוך לאחר מכן הביעה את חששה כי היא בהריון; התיאור הציורי
36 והמזוקק, כיצד במהלך השיחה נפלה עליה התובנה והיא הפסיקה לשמוע את שאר הדברים באותה
37 שיחה, ממחיש כיצד המתלוננת לפתע עשתה אחד ועוד אחד, הבינה מה עשה לה הנאשם ונתקפה
38 פחד שמא נכנסה להריון. מעדויותיהם של הסב והמתלוננת עולה בבירור, כי הדגש של המתלוננת
39 בפנייתה לסב היה חששה מהריון, ורק לאחר מכן היא סיפרה והרחיבה לגבי מעשי הנאשם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 כפי שתואר לעיל, מדובר בתיאור שהותיר רושם אמין מאוד, שלווה בהסבריה ובתחושותיה של
2 המתלוננת בעת שהבינה את מהות המעשים שנעשו בה חודשים לפני כן; ויש בו אף כדי לחזק את
3 טענת המתלוננת ובני משפחתה, בניגוד לטענת הנאשם, כי המתלוננת לא ידעה דבר לגבי מין או כיצד
4 באים ילדים לעולם, וכי עד לרגע השיחה עם הסב לא היה לה מושג מה בדיוק הנאשם עשה לה.

5
6 יודגש, כי תיאור ייחודי זה ובעיקר תיאור הפחד המוחשי והעז שתקף את המתלוננת, אותו חשש
7 שמא נכנסה להריון אשר היווה את הטריגר לחשיפה, והתנהגותה של המתלוננת בסמוך לשיחתה
8 עם הסב, מהווה למעשה ראיה עצמאית ובעלת משקל בפני עצמה; העומדת במנותק מעדותה של
9 המתלוננת ויכולה לשמש חיזוק לעדותה, בדומה לעדות על מצב נפשי או התנהגות מפלילה.

10
11 ראוי לציין, כי אותו חשש עז שעלה בלבה של המתלוננת שמא נכנסה להריון, אשר הביאה לחשוק
12 את הדברים בפני הסב, אינו עולה רק מעדויותיהם של המתלוננת ושל הסב, אלא יש לו חיזוק
13 משמעותי בראיה חיצונית - במסגרת ההתכתבות בטלפון בינה לבין הסב לאחר שיחת החשיפה.

14
15 אין חולק, כי בעקבות השיחה האמורה, דאג הסב לצייד את המתלוננת בטלפון, על מנת שהיא תוכל
16 לעמוד איתו בקשר, וכי מאז אותה שיחה יחסיהם הפכו הדוקים יותר, והם החלו להתכתב ולשוחח
17 בטלפון. במהלך ההתכתבויות, מספר חודשים לפני הגשת התלונה, העלתה המתלוננת בפני הסב שוב
18 את חששה מפני הריון. וכך, ביום 15/1/19 בשעה 14:34 המתלוננת שלחה לסב תמונה של הבטן שלה
19 (ת/4 תמונה אמצעית מלמטה) וכתבה לו "סבא אני בהריון", ובתגובה הסב כתב לה בשעה 15:32:
20 "מה זה השטויות האלה יש לך גזים. ותפסיקי לחשוב ככה". בשעה 15:33 כתבה לו המתלוננת
21 "יש לי בטן נפוחה מלמטה", והסב השיב בשעה 15:34: "חחחחח את לא נורמאלית אם ככה גם
22 אני בהריון" והוסיף בשעה 15:35: "הבטן שלך ריקה כי לא אכלת כלום היום ולכן היא נפוחה".
23 בהמשך, בשעה 16:23 המתלוננת שלחה לסב שתי הודעות קוליות ובהן אמרה "סבא גם כואב לי
24 הבטן ואני לא יכולה... מאתמול בלילה וזה לא עובר לי" ו"ולא קיבלתי" (קבצים שמיני ותשיעי
25 בת/4), ובשעה 16:28 הסב השיב "יש מספיק בעיות בבטן אני אתקשר אלייך אחרי הכולל".

26
27 שיחת החשיפה האמורה, שבמסגרתה הגיעה המתלוננת מיוזמתה וסיפרה לסב על המעשים שביצע
28 בה הנאשם, נוכח החשש האמור שמא נכנסה להריון, מפריכה על פניה את טענת הקנוניה ואת
29 הטענה שהמעשים בוצעו ע"י הסב, ומחזקת את ההתרשמות כי המתלוננת סיפרה לאורך כל הדרך
30 על דברים שהיא חוותה מידי הנאשם.

31
32 עדויותיהן של האם ושל האחות נ' לגבי המקרים להן היו עדות
33 חיזוק משמעותי נוסף לעדותה של המתלוננת, בנוגע לשניים מתוך האירועים המיניים אותם תיארה,
34 עלה מתוך עדויותיהן של נ' ושל האם.

35
36 לגבי האירוע שבו האם נכנסה לחדר- העידה האם כאמור, כי יום אחד חזרה מהעבודה בשעה
37 מאוחרת, וכשרצתה להכנס לחדר השינה ראתה שהדלת נעולה ופתחה אותה בעזרת כפית, ואז

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ראתה את הנאשם שוכב כשהוא לבוש תחתונים ואת המתלוננת עושה לו מסאז' ברגליים; היא
2 הורתה למתלוננת ללכת לישון, והתעמתה עם הנאשם על כך שהוא שוכב בתחתונים ליד המתלוננת
3 ועל כך שהדלת נעולה, והוא אמר שהיא רק עשתה לו מסאז'. סיפור זה מתיישב היטב עם עדותה של
4 המתלוננת, כי לאחר שהנאשם ביצע בה את המעשים עליהם העידה, הוא שמע שהאם נכנסה הביתה
5 והורה לה ללכת לעשות לו מסאז' והיא עשתה כן, האם נכנסה, שאלה אותה מה היא עושה ואמרה
6 לה ללכת לחדר. האם אף הסבירה, כי בשעתו לא חשדה בדבר, שכן אין זה חריג שהילדים עושים
7 להם מסאז' ברגליים.

8
9 גם נ' סיפרה על מקרה שבו האם חזרה הביתה מהעבודה וראתה את דלת החדר נעולה ופתחה אותה
10 באמצעות כפית, אם כי סיפרה פרטים מעט שונים, כשלדבריה בעת פתיחת הדלת היא ראתה
11 שהנאשם שוכב וכאילו ישן והמתלוננת משחקת בטלפון.

12
13 כפי שצינתי לעיל, לא מצאתי בסתירות שעלו בעניין זה (הן בשאלה אם הדלת היתה פתוחה או
14 נעולה, והן בדבריה של נ' כי ראתה את הנאשם כאילו ישן) כדי לפגוע בהתרשמותי ממהימנות
15 המתלוננת או כדי לפגוע בהיות העדויות האמורות, ובעיקר עדותה של האם, משום עדויות מחזקות
16 לעדות המתלוננת. אציין, כי גם בעדות הנאשם עצמו יש כדי לחזק את העדויות האמורות, שכן
17 בעדותו בפנינו הוא אישר קיומו של מקרה שבו האם נכנסה לחדר בעת שהוא והמתלוננת שהו בו
18 ביחידות, כשדלת החדר סגורה חלקית, והאם כעסה עליו מאחר שדובר בסיטואציה לא הולמת;
19 והגם שהנאשם סתר עצמו בשאלה אם בעת שהאם נכנסה לחדר המתלוננת עשתה לו מסאז', או
20 שהם ישנו יחד חבוקים (גרסה המתיישבת דווקא עם גרסתה של נ'), הרי שיש בכך כדי לחזק את
21 גרסת המתלוננת ולהחליש את גרסת הנאשם.

22
23 ראוי עוד לציין, כי בשונה מטענת הסנגור בסיכומיו, כי הנאשם לא נלחץ בעת שהאם נכנסה לחדר,
24 הרי שמעדות המתלוננת עולה כי ברגע שהוא שמע את האם נכנסת הביתה, הוא שלח אותה במהירות
25 לעשות לו מסאז', כדי לשוות אופי תמים למעשיו, וכך אכן קרה, שכן האם לא חשדה במעשיו.

26
27 לגבי האירוע שבו נ' נכנסה לחדר- העידה נ' כי נוכח חשדה בשל כך שהנאשם נהג לקרוא למתלוננת
28 לחדרו, יום אחד לאחר שהוא קרא לה, היא נכנסה לחדר באמתלה שהיא רוצה לדעת מה לנקות,
29 כאשר הדלת היתה סגורה למעט רווח קטן; והיא ראתה שהנאשם שוכב על המיטה בלי חולצה, על
30 צדו כשפניו אל המתלוננת, המתלוננת שוכבת כשגבה אליו עם הטלפון בידה, כשהיא לבושה
31 בפיג'מה, והם מכוסים בשמיכה. התיאור האמור מתיישב היטב עם האירוע שתיארה המתלוננת,
32 ובכלל עם האופן בו תיארה את כלל המעשים – כשהם שוכבים במיטה בצורת "כפיות", היא לבושה
33 והנאשם לבוש בתחתונים, שניהם מכוסים והיא צופה בטלפון בעת שהנאשם מבצע את מעשיו. אין
34 בכך שני' אמרה כי לא ראתה תנועה או שמעה קול או שהנאשם לא נראה לחוץ, כדי לכרסם מעדותה
35 של המתלוננת, שכן הם היו מכוסים בשמיכה, ונ' לא יכלה לראות דבר מהמתרחש מתחתיה. נ'
36 חיזקה גם את עדותה של המתלוננת לגבי ריבוי המעשים, שכן העידה כי הנאשם היה קורא
37 למתלוננת לבוא לחדר כמעט בכל יום, בעת שהאם היתה בעבודה, מה שעורר את חשדה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 חיזוק משמעותי לעדותה של נ' בעניין זה מצוי בשיחתה עם א' (נ/1), אותה הקליט א' ללא ידיעתה,
3 ואשר אין חולק כי היא משיחה בה לפי תומה; ובמסגרת השיחה (שלגביה יורחב בהמשך),
4 שהתקיימה בשלב מתקדם של ניהול המשפט, לאחר שמיעת פרשת ההגנה, נשמעה נ' עומדת על
5 הגרסה עליה סיפרה בפנינו. וכך, לאחר שא' אמר לנ' כי ראה את הסב שוכב עם המתלוננת "כפיות",
6 נ' שאלה אותו אם נראה לו שהסב יעשה דברים כאלה למתלוננת, וא' השיב בשאלה אם נראה לה
7 שהנאשם יעשה זאת, ולכך השיבה נ' בכנות "אני לא יודעת, תשמע אני, אני לא יודעת אבל אני כן
8 ראיתי את אבא כאילו שוכב איתה במיטה ואותו דבר... וזה היה חשוד כזה" (נ/1 עמ' 3). גם בהמשך,
9 כאשר א' שאל את נ' על כך שנאמר לו בבית המשפט שהיא העידה שראתה את הנאשם והמתלוננת
10 יחד, השיבה לו נ' "נכון. ראיתי אותם, אבל לא שוכבים ממש... ראיתי אותו נוגע בה... אני הייתי
11 עדה לזה. ראיתי את זה. מה אני אשקר? מה אני אתחיל להמציא דברים? אבל אני לא, אמרתי
12 שאני לא יודעת מה קרה שמה בדיוק, אמרתי שאני ראיתי אותם רק שוכבים... על המיטה
13 ושהוא... כפיות כאילו... וכל פעם קורא לה" (נ/1 עמ' 7).
14

15 בסיכומו של דבר, עדויותיהן אלו של האם ושל נ', הגם שלא ראו כל מגע מיני בין הנאשם לבין
16 המתלוננת, מחזקות עד מאד את גרסת המתלוננת, שכן הן מתארות כי עוד טרם המתלוננת חשפה
17 את מעשי הנאשם בפני איש, הן היו עדות לסיטואציות בעלת גוון אינטימי בין הנאשם למתלוננת
18 אשר עוררו תמיהה וכעס אצל האם, וחשד של ממש אצל נ'.
19

מצבה הנפשי של המתלוננת

20
21 כפי שציין הסגור, הראיות לגבי מצבה הנפשי של המתלוננת בתקופת ביצוע המעשים, אינן חד
22 משמעיות ולא ניתן לקשור אותן למעשיו של הנאשם דווקא; כאשר לפי דברי האם, בסמוך לפני
23 מועד החשיפה בפניה, עברה המתלוננת חרם בבית הספר והיתה דכאונית, סגורה ועצובה, והיא אף
24 סברה כי הסב דאג שיהיה לה טלפון בגלל שרצה לחזקה על רקע זה. גם מעדותם של הגיס ורעייתו
25 שדיברו על התנהגות מוזרה ושונה מצד המתלוננת בעת שהותה בביתם בהונג קונג, לא ניתן ללמוד
26 כי הדבר קשור בהכרח למעשיו של הנאשם באותה תקופה, ואף המתלוננת עצמה לא קשרה בין
27 התנהגותה בהונג קונג למעשי הנאשם דווקא.
28

29 אולם, על פי ההלכה הפסוקה, לא רק עדות על מצבו הנפשי של מתלונן בעבירת מין בתקופת ביצוע
30 העבירות יכולה לשמש כראיה אובייקטיבית תומכת לעדותו (ואף כסיוע לעדות הטעונה סיוע), אלא
31 גם עדות על מצבו לאחר מכן, בעת שהוא מעלה מחדש את האירוע או מספר עליו לאחרים;
32 ובמילותיו של כב' השופט זילברטל, עדות לגבי "ההתרגשות שנתלוותה ל'שחרור הניצרה מהלב'
33 בעת שנאלצה להעלות מחדש בפני אמה את האירועים הטראומטיים" (ע"פ 7508/10 פלוני נ'
34 מדינת ישראל (27.8.12)).
35

36 כעולה מהפסיקה "מצבו הנפשי של קורבן בסמוך לאחר ביצוע העבירה שבוצעה בו או בשעה שהוא
37 נדרש להתייחס לאירוע הקשור למעשה וכך להעלות מחדש בתודעתו את האירוע הטראומטי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 יכולים לשמש כראיה אובייקטיבית שיש בה כדי לסייע לעדותו" (ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת
2 ישראל (13.1.14), ההדגשה לא במקור); שכן "מעשה אונס פוגע בקורבן פגיעה חמורה, פיזית
3 ונפשית. לפיכך קבילה כראיה עדות בדבר מצבו הפיזי של הקורבן לאחר מעשה ובדבר "הרישום
4 הפיזי" שנותר בגופו. כך קבילה כראיה גם עדות בדבר התנהגותו של הקורבן ובדבר מצבו הנפשי
5 לאחר מעשה... על מצבו הנפשי של הקורבן לאחר מעשה מעיד, בדרך-כלל, אדם שהיה עד לגילוי
6 חיצוני בהתנהגותו של הקורבן, לדוגמה: התפרצות בכי, סערת רגשות, פחד, היסטריה ותגובות
7 אחרות שיש בהן כדי ללמד על המתחולל בנפשו פנימה. ניתן לומר שעדות כזאת היא מעין "צילום
8 רנטגן" של נפש הקורבן, כמו "צילום רנטגן" של גופו, שזה כמו זה קבילים כראיה" (ע"פ 3416/98
9 איפרגן נ' מדינת ישראל, נד(4) 769).

10
11 בענייננו, הובאו ראיות רבות מצד עדים רבים לגבי מצבה הנפשי הקשה של המתלוננת בעת שהעלתה
12 את הדברים בתודעתה וסיפרה עליהם לאחרים, ולגבי ההשלכות של המעשים עליה בחלוף הזמן;
13 ויש בכך כדי להוות ראיה עצמאית בעלת משקל רב המחזקת עד מאד את גרסתה.

14
15 וכך, האם העידה כי במועד בו המתלוננת סיפרה לה על האירוע, המתלוננת נראתה לה מאד עצובה,
16 מדוכדכת ומכונסת בעצמה, היא שאלה אותה האם היא רוצה לשתף אותה בכך, והמתלוננת השיבה
17 בחיוב; וכאשר המתלוננת סיפרה לה על מעשיו של הנאשם "היא היתה נסערת, מפוחדת והיא
18 בכתה כמובן אחרי שהיא אמרה את זה... ופשוט חיבקתי אותה... והיא אמרה לי כאילו, אני לא
19 זוכרת אם זה היה באותה הסיטואציה או אחר כך אבל היא פחדה ממנו, זאת אומרת היא אמרה,
20 היא כל פעם חזרה על זה ואמרה שזה הסוד שלהם ושאלה יכעס עליה" (עמ' 12-13). עוד סיפרה,
21 כי בשלב שבו הם עימתו את המתלוננת עם הנאשם, לאחר שובו מבית החולים, המתלוננת פחדה
22 והם הרגיעו אותה, וכשהמתלוננת הטיחה בנאשם שהוא עשה לה את זה, היא דמעה (עמ' 17). דברים
23 אלו מתיישבים עם דברי המתלוננת בחקירת הילדים הראשונה כי היא פוחדת שהנאשם ירצה לנקום
24 בה בגלל שסיפרה על מעשיו (במ' 1/ עמ' 41).

25
26 עוד סיפרה האם, כי לאחר חשיפת האירועים המתלוננת פחדה מאד מהנאשם, מכך שגילתה את
27 הסוד שלהם ומכך שהוא יפגע בה (עמ' 46); כי כשהנאשם הגיע למסיבת יום ההולדת בבית חברתה,
28 המתלוננת היתה מבוהלת מאד והחלה לבכות, ולכן היא לקחה אותה הביתה (עמ' 92); וכי ביום
29 שבו הנאשם נכנס לבית מבלי לתאם איתה, והמתלוננת היתה בבית "כשאני חזרתי [המתלוננת]
30 היתה נורא נורא מפוחדת ואמרה לי שאבא נכנס הביתה ושהיא רוצה להתלונן" (עמ' 22-23).

31
32 גם נ' העידה, כי לילה אחד כשהן שכבו במיטה, היא ראתה שהמתלוננת בוכה ושאלה אותה מה
33 קרה, ואז המתלוננת שיתפה אותה במעשי הנאשם, ו"היא התחילה לבכות ואז הייתי ממש בהלם
34 כשהיא אמרה לי את זה והתחלתי לבכות איתה ביחד" (עמ' 262-263). נ' אמרה בנוסף, כי המתלוננת
35 "היתה תמיד, כאילו, עם עצמה כזה ולפעמים בדיכאון"; כי "כשהייתי מדברת איתה על בנים
36 וכולי, כל זה, היא העדיפה שאני לא אדבר איתה על בנים, היא גם אמרה לי שהיא לא רוצה
37 להתקרב לבנים ולא למה שקורה בחוץ"; וכי היה מקרה בו "שאלתי אותה אם היא רוצה לבוא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **איתי לידיד עם חברות וזה, היא אמרה לי לא, אני מעדיפה שלא, ככה היא אמרה לי... כי היא**
2 **מפחדת"** (עמ' 265). דברים אלו אף מתיישבים עם דבריה של המתלוננת עצמה בחקירת הילדים
3 האחרונה, שבה אמרה כי בכל פעם שהיא עוברת ליד בנים ברחוב או מסתכלת על בנים, היא פוחדת
4 ומתחילה לרעוד (במ' 4/ עמ' 3).

5
6 המתלוננת עצמה סיפרה בעדותה על תחושותיה בעת שסיפרה על הדברים לסב, ולאחר שהבינה מה
7 הנאשם עשה לה **"אני בפעם הראשונה שסיפרתי את זה קצת רעדתי כי זה היה פעם ראשונה**
8 **שסיפרתי את זה למישהו... כאילו גם לפני זה כאילו גם ירד לי יותר הביטחון העצמי וכאילו יותר**
9 **פחדתי מגברים בגלל הדבר הזה יותר פחדתי כאילו להסתובב עם בנים או לא יודעת אז כאילו אז**
10 **סבא שלי ניסה להרים לי את הביטחון העצמי וכאילו אחר כך הוא דיבר איתי על זה... כאילו איך**
11 **שסיפרתי את זה לסבא שלי אז סבא שלי הסביר לי כאילו שהוא אנס אותי... ואז כאילו כאילו גם**
12 **מתי שאבא שלי עשה לי את זה אז אחרי כאילו יותר כאילו גם פחדתי להסתובב עם גברים כי**
13 **פחדתי גם כאילו שכל גבר שראיתי ברחוב פחדתי ממנו... ואחר כך סבא שלי ניסה להעלות לי יותר**
14 **את הביטחון העצמי... כאילו דיבר איתי ואמר לי שאני לא צריכה לפחד מאף אחד"** (עמ' 125-126).
15 כשנשאלה לגבי מצבה בעת שסיפרה לאמה, השיבה **"כאילו כל פעם שאני מספרת את זה אז אני**
16 **כאילו מתחילה כאילו לרעוד ולגמגם"** (עמ' 126-127).

17
18 המתלוננת אף סיפרה על תחושות הפחד שחשה לאחר החשיפה, כאשר אמרה שלאחר שסיפרה על
19 המעשים לסב היא נלחצה ופחדה שהנאשם יעשה לה את זה שוב (עמ' 153). סיפרה כיצד חששה
20 שהוא יבוא לקחת אותה מהרכבת, כי פחדה להיות איתו לבד ו**"לא יודעת, שהוא יכול לעשות לי**
21 **דברים שלא נעימים לי... כאילו לגעת בי"** (עמ' 124). ואמרה שלאחר שסיפרה לאם, כשהנאשם היה
22 מגיע הביתה להביא מצרכים לאמה, היא לא היתה יוצאת מהחדר עד שהנאשם היה הולך מאחר
23 ש**"פחדתי שהוא ידבר איתי או יבוא אליי"** (עמ' 129). גם הסב העיד כי המתלוננת נהגה לומר לו
24 שהיא פוחדת להשאר לבד בבית, והוא אמר לה שאם יקרה משהו שתתקשר אליו (עמ' 351).

25
26 בנוסף, בחקירתה הנגדית הנוספת אמרה המתלוננת כי היא לא זוכרת היטב את האירועים, מאחר
27 שהיא נמצאת בטיפול פסיכולוגי ומנסה לשכוח מכך, וכי **"אם נתחיל לדבר על זה אז אני אתחיל**
28 **להיזכר"** (עמ' 500, 509).

29
30 לכל האמור יש להוסיף את העובדה, כי במהלך עדותה הראשונה של המתלוננת, ניכר עד מאד כי
31 מעמד העדות קשה למתלוננת, כבר בתחילת העדות היא פרצה בבכי ובמהלך עדותה פעמים רבות
32 בכתה והתייפחה, ולכן נערכו הפסקות רבות בעדות (עמ' 97); זאת הן בעת שנדרשה לתאר את
33 האירועים בעדותה הראשית (ראו למשל בעמ' 102, 114, 116), והן בעת שהתבקשה להתייחס לגרסת
34 הנאשם בחקירתה הנגדית, אז התפרצה בבכי ואמרה שהנאשם שקרן (עמ' 157-158).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

החשיפה בפני האם וה"עיונות" שנערך בין המתלוננת לנאשם

כאמור, האם והמתלוננת תיארו את האירוע בו סיפרה המתלוננת לאם על מעשי הנאשם, בעת שהנאשם שהה בבית החולים ביחד עם ש' שאושפז. לאחר שהאם הנסערת שמעה את הדברים, היא התקשרה מיד לסב שהגיע לביתם, והם המתינו לבואו של הנאשם הביתה. בשונה מהחשיפה בפני הסב, אשר לא דווחה לאיש בשל דבריה של המתלוננת כי היא לא רוצה להגיש תלונה; במקרה זה התבצעה תגובה מיידית, ואין חולק כי מיד לאחר שהדברים הוטחו בפני הנאשם, הוא עזב את הבית, וזמן קצר לאחר מכן הנאשם וג' התגרשו בהסכמה.

הן הסב והן האם תיארו את האירוע באופן דומה. לטענתם, מיד עם שובו של הנאשם מבית החולים, האם קראה לו לחדר, הטיחה בפניו את הדברים שסיפרה לה המתלוננת, והוא הכחיש אותם; הנאשם ביקש שהסב ייכנס לחדר והוא אכן נכנס והם שוחחו על הדברים ואז הנאשם ביקש שהם יקראו למתלוננת. לאחר שהמתלוננת נכנסה לחדר, הנאשם הכחיש את הדברים, והמתלוננת הטיחה בפניו שהוא עשה לה את זה, ולאחר מכן האם הוציאה אותה מהחדר; האם והסב אמרו לנאשם שהם מאמינים למתלוננת, והאם ביקשה ממנו לעזוב את הבית.

כאמור, במהלך העיונות שנערך בין הנאשם לסב, תיאר הסב את האירוע האמור באופן דומה למה שאמר בעדותו בפניו; ובין היתר סיפר כי הנאשם ביקש שיכניסו את המתלוננת לחדר, וכשהיא נכנסה הנאשם "שאל אותה אם אני עשיתי לך או לא עשיתי לך והיא אמרה לו כן"; ובתגובה לדבריו, השיב הנאשם "מה שהוא תאר זה מה שהיה" (ת/9 עמ' 2 ש' 24-6, ת/9 עמ' 5-4).

בעדותו בפניו, הציג הנאשם את הדברים בצורה מעט שונה, תוך שניסה לחבר זאת לגרסת העלילה ולטענתו כי הסב הכניס מילים בפי המתלוננת. לדבריו, לאחר שהאם אמרה לו את הדברים, הוא היה בהלם, ולאחר שלבקשתו שמע זאת גם מהסב, ביקש שיכניסו את המתלוננת לחדר. כשהיא נכנסה הוא שאל אותה אם סיפרה לסב על דברים שהוא עשה לה, אך היא לא ענתה, ורק כשהסב אמר לה "את אמרת לי דברים כאלה נכון אז היא עשתה ככה עם הראש וזהו", והסביר כי היא הנהנה; ומשם הוא הבין שרוצים להפיל אותו, ואמר לג' שיש משהו מוזר בהתנהגות של הסב. בחקירתו הנגדית, כשהופנה לכך שבעיונות הוא אישר את התיאור של הסב, השיב הנאשם באופן מתחמק, טען שיכול להיות שלא שמע טוב בעיונות, שלא ישן טוב בלילה הקודם ולא היה מרוכז.

מעבר לכך שעדויותיהם של הסב והאם היו אמינות עליו, הרי שעדותו של הנאשם גם בעניין זה היתה מגמתית וכבושה, וחזקה כי לו הדברים היו נכונים הוא היה מעלה אותם מיד בעיונות עם הסב, כפי שידע להעלות טענות מטענות שונות (כמו למשל נושא הגלישה באתרים מיניים).

שיחה זו, שהנאשם למעשה מאשר את קיומה, מחזקת עד מאד את מהימנותה של המתלוננת, אשר עמדה מול הנאשם ואישרה בפניו את תלונותיה נגדו; ויש בה אף כדי לכרסם ולהחליש עד מאד את טענת העלילה שהעלה הנאשם, שכן כבר במועד השיחה, בחודש פברואר 2019, הוטחו בפני הנאשם הדברים שאומרת לגביו המתלוננת, ולמרות זאת התלונה הוגשה רק בחלוף ארבעה חודשים נוספים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לו אכן היה מדובר בקנוניה מתוכננת שנרקמה מראש, הדעת נותנת כי ברגע שהדברים הוטחו
2 בנאשם היתה מוגשת נגדו תלונה, ולא היתה לאם ולסב כל סיבה להמתין עם כך.

הודיית הנאשם במעשים בפני המתלוננת ביום ההולדת של האח הקטן

5 עניין נוסף שיש בו כדי לחזק את גרסת המתלוננת בנוגע למעשים המיניים, הוא השיחה שבין
6 המתלוננת לנאשם ביום ההולדת של האח הקטן, שבה לדבריה הנאשם ביקש ממנה סליחה על
7 מעשיו. על כך העידו הן המתלוננת, הן האם ששמעה על כך מהמתלוננת באותו יום, והן הנאשם,
8 אשר למרות שהכחיש כי ביקש מהמתלוננת סליחה על מעשיו, אישר כמעט את כל פרטי האחרים
9 של האירוע.

11 ראוי לציין, כי המתלוננת סיפרה על כך בחקירת הילדים הראשונה כבדרך אגב, כאשר נשאלה על
12 הקשר בינה לבין הנאשם, ולאחר שסיפרה על ריב שהיה ביניהם בעבר והם השלימו, הוסיפה
13 מיוזמתה "עכשיו הדבר הזה שהוא עשה לי אז אני בכלל לא רוצה לדבר איתו... ולפ.. בערך לפני
14 חודש נראה לי, היה לאח שלי... יום הולדת שהוא עשה שש... ואבא שלי כאילו ביקש סליחה ו...
15 על דבר כזה אני לא יכולה לסלוח כי זה קשה לסלוח"; לשאלת החוקרת ממי ועל מה הוא ביקש
16 סליחה, השיבה כי הוא ביקש ממנה סליחה על מה שעשה לה, ו"הוא אמר לי אני יודע... שעשיתי
17 דברים שאסור לי לעשות ואני רוצה שתסלחי לי, וזה קשה לסלוח על דבר כזה" (במ/1 עמ' 45).

19 בחקירת הילדים השלישית, כשהתבקשה להרחיב בעניין זה, הסבירה המתלוננת כי הם ישבו
20 בערסלים שבסוף החצר ואמה היתה על הספה עם חברתה, הנאשם אמר לה שהוא עשה דברים לא
21 טובים שאסור לעשות ושהוא מבקש על זה סליחה, והיא אמרה לו שהיא תחשוב אם לדבר איתו או
22 לא, ולאחר מכן הוא ביקש ממנה חיבוק והיא אמרה שהיא לא רוצה; ולדבריה, לאחר מכן סיפרה
23 על כך לאמה ואמרה לה שאין לה מה לסלוח לו על זה, והאם אמרה לה שהיא צודקת ושעל דבר כזה
24 אי אפשר לסלוח. בהזדמנות זו, תיארה המתלוננת את מחשבותיה ותחושותיה באותו רגע באופן
25 מוחשי, שהוסיף מימד נוסף של אמינות לסיפור: "אמרתי... לעצמי כאילו מה יש לסלוח פה"; וכן
26 "כל השיחה אני לא יכולתי ממש להסתכל עליו כאילו. ניסיתי להרים את הראש, הגוף כאילו עצר
27 אותי, כאילו לא יכולתי להרים את הראש, להסתכל עליו"; והסבירה כי "לא יכולתי כאילו לחבק
28 אותו" (במ/3 עמ' 4-3).

30 המתלוננת תיארה את הדברים באופן דומה בעדותה בפנינו בעדותה הראשית, כאשר בחקירתה
31 הנגדית כלל לא נשאלה על כך, ולא הוטחה בפניה גרסת הנאשם כי באותו מעמד הנאשם לא התוודה
32 בפניה ולא ביקש ממנה סליחה, אלא רק שאל אותה למה היא לא מדברת איתו.

34 האם תיארה את הדברים באופן דומה, וסיפרה כי כאשר הנאשם הציע לחגוג יום הולדת 6 לאח
35 הקטן, היא ביקשה את רשותה של המתלוננת שהוא יבוא לביתם, וזו הסכימה ואמרה שהיא תהיה
36 בחדרה, כך שהיא לא תראה את הנאשם שיהיה בחצר. בתום המסיבה, בעת שסידרה וניקתה עם
37 חברתה, היא ראתה שהנאשם והמתלוננת יושבים בערסלים בחצר ומדברים, ולכן ניגשה ושאלה את

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הנאשם לפשר מעשיו, נוכח ההסכם ביניהם שהוא לא יתקרב למתלוננת, והוא השיב שביקש רשות
2 מהמתלוננת והיא הסכימה לדבר איתו, וגם המתלוננת אישרה זאת. לכן היא ישבה בקרבת מקום
3 והביטה עליהם כשהמשיכו לדבר, ולאחר מכן המתלוננת קראה לה, סיפרה לה שהנאשם ביקש
4 ממנה סליחה, ושהיא לא סולחת לו אך היא לא יכולה לומר זאת בפניו, האם אמרה לה שלא תגיד
5 לו והוא יבין לבד, והמתלוננת הלכה לחדרה.

6
7 הנאשם אישר בחקירתו הרביעית (ת/13) את מרבית הפרטים הקשורים באירוע: אישר כי במסיבת
8 יום ההולדת הוא שוחח עם המתלוננת; כי הם ישבו על הערסלים שבחצר; כי האם התערבה בשיחה;
9 כי הוא רצה לחבק את המתלוננת והיא סירבה; וכי היה בינו לבין האם הסכם שהוא לא ידבר עם
10 המתלוננת. הנאשם הכחיש רק את הפרטים שיש בהם להפלייל, כלומר את הטענה שהודה בפני
11 המתלוננת שעשה לה דברים לא טובים ושהתנצל בפניה, וטען כי רצה לברר איתה מה עשה לה ומה
12 אמרו לה שגרם לה לא לרצות לדבר איתו, אך היא לא רצתה לדבר על כך. דברים דומים אמר הנאשם
13 בעדותו בפניו, אם כי הפעם הכחיש שהאם התנתה את הגעתו לבית ביום ההולדת בכך שלא יתקרב
14 למתלוננת ולא ידבר איתה.

15
16 מעבר לכך שכאמור גרסה זו של הנאשם לא הוטחה בפני המתלוננת ולא התבקשה תגובתה לה, הרי
17 שגרסתו של הנאשם אינה הגיונית. הנאשם ידע היטב שהרחקתו מהבית ואף הגירושין נבעו
18 מטענותיה של המתלוננת כי הוא פגע בה מינית, כפי שהדבר הוטח בו ארבעה חודשים קודם לכן;
19 וידע היטב שהאם אוסרת עליו לפגוש את המתלוננת כחלק מההסכם ביניהם; ועל כן, לא היתה כל
20 סיבה שידבר עם המתלוננת, ישאל אותה מדוע היא לא רוצה לדבר איתו, וינסה לברר איתה מה הוא
21 עשה לה.

22
23 מכל האמור, ניתן לראות בגרסתו של הנאשם דווקא חיזוק לגרסת המתלוננת בנוגע לשיחה זו.
24 והדברים שתוארו בעדות המתלוננת ונמסרו עוד באותו יום לאם, בדבר פנייתו אליה כדי להתנצל
25 על כך שעשה לה מעשים אסורים ולא טובים, מהווים למעשה הודיית נאשם, או לפחות ראשית
26 הודיה.

התרשמותה של חוקרת הילדים

27
28 על פי ההלכה הפסוקה, הגם שברור כי ההכרעה הסופית והבלעדית בעניין מהימנות עדותו של קטין
29 מסורה לבית המשפט, הרי שהתרשמות חוקר הילדים שגבה את עדותו, היא ראיה קבילה, ולעתים
30 אף ראיה מרכזית מבין הראיות המשמשות את בית המשפט לגיבוש מסקנתו בדבר מהימנות העדות
31 (לרוב במקרים שבהם הקטין לא העיד בבית המשפט); שכן "ברשות החוקר כלים להערכת
32 מהימנות הקטין יתרים על אלה שבידי בית המשפט. ראשית, החוקר מתרשם התרשמות בלתי
33 אמצעית מהופעת הקטין בפניו. שנית, ברשותו כלים מקצועיים פסיכולוגיים להערכת מהימנותו
34 של הקטין" (ראו למשל ע"פ 7832/04 פלוני נ' מדינת ישראל (4.5.06)).
35
36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

עם זאת, קיימת מחלוקת פוסקים בשאלה אם בית המשפט רשאי להזדקק להתרשמותו של חוקר הילדים ממהימנות הקטין, מקום בו הקטין עצמו מעיד בבית המשפט; כאשר יש הגורסים כי כלל לא מדובר בעדות קבילה, לעומת אחרים שסבורים כי מדובר בראיה קבילה ובשאלה של משקל בלבד (ראו ע"פ 337/13 פלוני נ' מדינת ישראל (9.9.13) וכן ע"פ 3204/17 הנ"ל, והפסיקה שהובאה שם). בע"פ 229/19 מדינת ישראל נ' פלוני (30.12.19), נקבע בהקשר זה כדלקמן:

"לעמדת, התרשמותו של חוקר הילדים ממהימנות הקטין מהווה ראיה קבילה אשר ערכה הראייתי יקבע בהתאם לנסיבותיו השונות של כל מקרה. אכן, קביעות בדבר מהימנותם של עדים היא מלאכה המסורה לשיקול דעתו של בית המשפט – ולו בלבד.

יחד עם זאת, בית המשפט יכול להסתייע בהתרשמותו של חוקר הילדים בדבר מהימנות הקטין ככלי עזר. זאת, לנוכח מומחיותו ומקצועיותו של חוקר הילדים, כמו גם לנוכח העובדה שהערכת המהימנות של חוקר הילדים מתבצעת מיד עם תום מסירת עדותו של הקטין בפעם הראשונה, בסמוך ככל הניתן לביצוע העבירות. לעובדה זו משמעות מיוחדת כאשר מדובר בקטינים רכים בשנים, אשר זכרונם נוטה לעיתים להיות קצר טווח בהשוואה לבגירים".

בענייננו, מאחר שהמתלוננת העידה עדות מלאה בפנינו, שלוש פעמים ולאורך זמן, וניתן היה להתרשם ממנה באופן בלתי אמצעי ומאותות האמת שעלו מאופן מסירת עדותה, ואף ניתן היה להתרשם באופן בלתי אמצעי מהאופן בו מסרה את אמרותיה בפני חוקרת הילדים; הרי שמשקלה של הערכת המהימנות של חוקרת הילדים אינו רב.

בנסיבות האמורות, אין לתת להערכת המהימנות של חוקרת הילדים משקל רב או מכריע, ואין בכך כדי להוסיף או לגרוע על התרשמותי הבלתי אמצעית ממהימנותה של המתלוננת. יחד עם זאת, ראוי לציין, כי חוקרת הילדים התייחסה בהערכת המהימנות לקריטריונים וכלים מקצועיים הקשורים בעבודתה, שיש בהם לתת משנה תוקף להתרשמותי מהמתלוננת ולדוגמאות שפירטתי כדי לבסס התרשמות זו. כך למשל ציינה חוקרת הילדים, כי התרשמותה שהמתלוננת דיווחה על אירועים ותכנים אותם חוותה, מתבססת בין היתר על כך שדיווחה נמסר במלל חופשי ובתגובה לתשואול פתוח וישיר, כלל הדגמות, תיאורי אינטראקציות מילוליים ופיזיים, ציטוטי שיחה, תיאורים סנסוריים; וכן מאחר שהופיע לאורך החקירה "מאפיין דינאמי המוכר בעבירות מסוג זה - חוסר הבנה של המתרחש", תוך שצירפה דוגמאות לעניין זה.

ג. ההתרשמות מעדות הנאשם

כאמור, עדותו של הנאשם לא הותירה בי רושם אמין, וניכר כי לאורך כל הדרך הוא מסר גרסה מתחמקת ומתפתחת, אותה פיתח ושכלל בהתאם לשאלות ולראיות שעמדו בפניו. תוך מאמץ ניכר להציג עצמו כאב טוב ואוהב שנפל קורבן לעלילה מרושעת, כאשר גם בנוגע לטענת העלילה גרסתו הלכה והתפתחה עם הזמן. הגם שהנאשם לאורך כל הדרך כפר בביצוע העבירות שיוחסו לו, הרי שבגרסתו נפלו סתירות רבות, הן בנושאים צדדיים והן בנושאים המרכזיים שבמחלוקת; וניכר כי כל אימת שהוא התבקש להסביר עניינים לא ברורים, תמיהות או סתירות בעדותו, הוא התפתל והסתבך בתשובותיו והעלה טענות מטענות שונות, לעתים סותרות, כדי לנסות להסבירם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

להלן יפורטו הסתירות והקשיים המרכזיים בעדותו של הנאשם, הן בעדות עצמה והן בבחינתה אל מול אמרותיו במשטרה; ובהמשך אדון בנפרד בטענת העלילה שהעלה, ובטענתו החלופית כי יתכן שהמתלוננת נפגעה מינית ע"י הסב.

הסתירה העיקרית בין גרסאותיו של הנאשם, קשורה בכך שבעדותו בפנינו הוא ניסה להרחיק עצמו מהמתלוננת ומקיומן של הזדמנויות לביצוע העבירות המיוחסות לו, תוך סתירה חזיתית עם דבריו בחקירותיו במשטרה. סתירה זו, שלה לא ניתן כל הסבר, מבטאת תחושת אשם של הנאשם, רצון להרחיק עצמו מן העבירות שיוחסו לו, ונסיון להתחמק מאמרותיו בעניין זה בחקירה, שיש בהן כמעט משום ראשית הודיה, למרות שגם שם שלל את ביצוע המעשים.

וכך, ממש בתחילת חקירתו הראשונה (ת/8), כשנשאל מדוע הוא והאם התגרשו, פתח הנאשם מיוזמתו וסיפר לגבי המתלוננת כי **"היא היתה קרובה אליי המון, היא אהבה אותי מאד ואני אהבתי אותה יותר מכולם. היינו מחוברים בהכל"**, וכי המתלוננת נהגה לבוא ולשכב לידו במיטה כשהוא צפה בטלוויזיה, ויום אחד הם נרדמו על המיטה כשהוא מחבק אותה וג' הגיעה מהעבודה, ראתה אותם וצרח עליהם; ובהמשך אמר כי לא עשה דבר מעבר לכך ששכב לידה וחילק אותה. בעימות עם הסב (ת/9) הוסיף הנאשם, כי המתלוננת היתה באה לשכב איתו במיטה כל הזמן, היתה מחבקת אותו והוא מחבק אותה; בעימות עם האם (ת/10) הוסיף שזה היה ביוזמת המתלוננת ושהוא הסכים שהיא תשכב איתו במיטה **"אבל לא יותר מדי צמודים"**; והוא שב וחזר על גרסה זו לאורך כל אמרותיו במשטרה.

לעומת זאת, בעדותו בפנינו טען הנאשם, כי מעולם לא היה עם המתלוננת לבד במיטה, פרט למקרה אחד שבו היא עשתה לו מסאז' ברגליים; וכי היא אמנם היתה מגיעה למיטתו כדי לראות טלוויזיה, אך זאת תמיד יחד עם הילדים האחרים, דבר שנעשה בשגרה, כשהוא היה שוכב על הגב ומחבק בכל יד ילד אחר (עמ' 525, 531, 567). כשהופנה בחקירתו הנגדית לדבריו בת/8 ולכך שלא הזכיר שם את הילדים האחרים איתם במיטה, השיב הנאשם באופן סתום, שאין בו כדי לתת הסבר לסתירה האמורה: **"תמיד כללתי את כולם והתכוונתי כולם אתי בדרך כלל והיא היתה תמיד באה לידי שוכבת לידי זה מה שאמרתי"** (עמ' 568). בהקשר זה יוער, כי גרסה חדשה זו של הנאשם עומדת בסתירה לטענתו כי יתכן שמעשיו הוצאו מהקשרם בגלל שהיה אב חם, אוהב ומחבק, ולטענה שעלתה בסיכומי ההגנה כי יתכן שהיה אירוע תמים שבו **"היה מגע ארעי, לא מיני... שיש תזוזה והיא מרגישה מה שהיא מרגישה. תמים לחלוטין"** (עמ' 728).

זאת ועוד, בעדותו הראשית השיב הנאשם לשאלת הסנגור כי מבין כל ילדיו, הקשר הכי טוב שיש לו הוא עם ש' והאח הקטן, ושעם המתלוננת מערכת היחסים שלו היתה **"בסדר"** (עמ' 525-524). כשהופנה בחקירתו הנגדית לכך שבת/8 אמר שהמתלוננת היתה הילדה האהובה עליו והם היו מחוברים בכל, השיב הנאשם באופן מתחמק **"אבל אם אני מכליל את הכל את כל החיים כל ה-17 שנה שלי אז אמרתי ש', מ', [האח הקטן], אבל תקופה מסוימת זאת היתה [המתלוננת]"**, והדגיש כי בחקירה התכוון שהיתה תקופה מסוימת שבה הם היו בקשר טוב. עם זאת, כשנשאל אם מדובר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בתקופה שהיתה קרובה לחקירה, השיב בשלילה וטען כי מדובר בתקופה שהמתלוננת היתה בכיתה ג' או ד', וכי בתקופת החקירה אהב הכי הרבה את ש' והאח הקטן (עמ' 567-566). כלומר, בסופו של דבר הנאשם לא הסביר מדוע סיפר בחקירה על אהבתו הרבה למתלוננת (אותה קשר גם לכך שהיו שוכבים יחד במיטה ולחשדות נגדו), ומדוע שינה את גרסתו בעדותו הראשית.

סתירה נוספת עלתה בגרסתו של הנאשם בנוגע לאירוע שבו האם נכנסה לחדר ומצאה אותו ואת המתלוננת במיטה. כאמור, בחקירתו הראשונה (ת/8) טען הנאשם, כי באחד המקרים שהמתלוננת שכבה לידו במיטה הם נרדמו על המיטה כשהוא מחבק אותה, וג' הגיעה מהעבודה והעירה אותו בצרחות **"מה אתה עושה עם הילדה, למה אתה נצמד אליה ולמה אתה מחבק אותה?"**, הוא הסביר שהם לא עשו דבר ורק צפו בטלוויזיה, וגם המתלוננת אמרה ש**"אבא חיבק אותי ולא עשינו שום דבר והכל בסדר"**. בעימות עם האם (ת/10) הוסיף שזה קרה כמה פעמים שהאם הגיעה וראתה אותם במיטה, והמתלוננת אמרה לה שהכל בסדר.

לעומת זאת, בעדותו בפנינו טען הנאשם, כי היה מקרה שבו הוא ביקש מהמתלוננת לעשות לו מסאז' ברגליים, כאשר הוא שכב על המיטה לבוש במכנסיים קצרים, והמתלוננת עשתה לו מסאז', ובשלב זה האם נכנסה לחדר ושאלה את המתלוננת מה היא עושה, המתלוננת אמרה **"אני עושה לו מסאז' לא עשיתי שום דבר"**, וגם הנאשם עצמו אמר **"בסך הכל הילדה עשתה לי מסאז'"**, והאם אמרה למתלוננת שתצא מהחדר. הגם שמדובר במקרה שונה מזה שעליו סיפר הנאשם במשטרה, הוא טען כי היתה רק פעם אחת כזו, וכי זה המקרה שעליו העידה האם (עמ' 526-525). עוד יצוין, כי בחקירתו הנגדית טען הנאשם כי זו היתה הפעם היחידה שבה הוא היה לבד עם המתלוננת במיטה, אך לשאלת בית המשפט אם היא עשתה לו מסאז' במיטה, השיב כי הוא שכב והיא עמדה כשרגליה על הרצפה. כשהופנה לכך שבת/8 סיפר משהו שונה בתכלית, שהם שכבו במיטה ונרדמו מחובקים כשהאם נכנסה, הנאשם ביקש להסביר תוך שהוא מפתח את גרסתו: **"היא עשתה לי מסאז' שכבנו אחר כך ואז אותה [כך במקור] נכנסה לחדר"**; ולשאלה אם בעת שהאם נכנסה המתלוננת עמדה על הרצפה ועשתה לו מסאז' השיב **"לא היא עשתה לי מסאז' שכבתי לישון, נרדמתי ו[המתלוננת] שכבה לידי"** ואישר כי הוא חיבק אותה בזמן זה **"אבל לא כפיות"**; והוסיף כי האם אמנם לא ראתה את המסאז' אך המתלוננת אמרה לה שהיא עשתה לו מסאז' (עמ' 569-567).

הסתירה האמורה, שגם לה לא ניתן הסבר הגיוני, ממחישה כיצד הנאשם נוהג לשנות את גרסתו ולהתאימה לפי הצורך, תוך שהוא מנסה להרחיק עצמו מהגרסה שמסר במשטרה שבה קשר עצמו לאירועים רבים שבהם שכב במיטה ביחד עם המתלוננת. בסופו של דבר סיפר הנאשם שתי גרסאות שונות לאותו אירוע שבו ג' נכנסה לחדר, באחת הם נרדמו מחובקים במיטה, ובשניה המתלוננת עשתה לו מסאז' בעת שהאם נכנסה, ואף שינה בהתאם את המלל שלכאורה הוחלף ביניהם בשני המקרים.

התפתחות משמעותית נוספת בגרסת הנאשם ניתן לראות בכל הנוגע לטענתו שהמתלוננת נחשפה לתכנים מיניים באינטרנט, וכי משם היא שאבה את המקורות לתלונתה (זאת לאחר שבחקירה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

הראשונה טען רק כי האם החדירה לה דברים לראש). הפעם הראשונה בה טען זאת היתה בעימות עם הסב (ת/9), אז טען באופן כללי כי הוא נהג לומר לאם שהילדים חשופים לסרטים "לא רצויים", ושהוא ראה שהם חיפשו ב"יוטיוב" דברים הקשורים במין; בעימות עם האם (ת/10) טען כי הילדים, ובעיקר המתלוננת היו חשופים לתכנים מיניים; ובחקירתו השניה (ת/11) כבר טען כי מהחיפוש ב"יוטיוב" הוא למד כי המתלוננת היתה חשופה לתכנים אינטימיים. בחקירתו הרביעית (ת/13) סיפר הנאשם כי החיפוש הללו היו כשנתיים לפני החקירה; וכשנשאל איך הוא יודע שהמתלוננת היא זו שערכה את החיפוש באינטרנט, השיב כי רק למתלוננת, לא' ולני יש טלפונים, וכי הוא יכל לראות בחשבון הגוגל שלו רק את החיפוש של המתלוננת ושל ני, מאחר שלא יש חשבון גוגל נפרד, והוסיף שני היא ילדה מאד צנועה שכמעט לא מתעסקת עם הטלפון שלה.

בחקירה הרביעית הנאשם כבר הקצין את עדותו וטען כי המתלוננת נכנסה לא פעם לסרטי סקס והוא הזהיר את האם מכך, וכשנשאל על הסרטים שראתה השיב כי הוא לא יודע בדיוק, אך היא היתה מחפשת דברים כמו "סקס", "איך מביאים ילד לעולם", "איך גבר מנשק אישה" וכיוצ"ב; כשנשאל אם ראה את המתלוננת צופה בסרטים פורנוגרפיים, השיב תחילה שהיו מקרים שבהם הוא חזר מוקדם והמתלוננת היתה סגורה בחדר, הוא שמע גניחות של אשה, וכשנכנס לחדר היא היתה מפסיקה את הסרט וממציאה לו תירוצים; ורק לשאלה נוספת הוסיף שהיה מקרה שבו היא שכבה על הספה עם אוזניות, והוא הגיע מאחוריה וראה שהיא צופה בסרט שבו גבר ואשה מקיימים יחסי מין, ולכן לקח לה את הטלפון.

בעדותו בפנינו הנאשם כבר לא חזר על הטענה כי תפס את המתלוננת צופה בסרטי סקס, וטען רק שעקב אחרי החיפוש שהילדים עשו באינטרנט; אלא שהפעם טען כי ראה חיפוש של תכנים מיניים שערכו המתלוננת וא' (בניגוד לדבריו במשטרה, כי לא' היה חשבון גוגל עצמאי). לטענתו, הוא אמר למתלוננת שהוא יודע שהיא צופה בדברים לא טובים וביקש ממנה להפסיק, ולאחר מכן ביקש מהאם לקחת לה את הטלפון והיא לקחה לה את הטלפון לשבוע בלבד, וזאת כ-4-6 חודשים לפני השיחה בפברואר 2019 בה הוטחו בפניו החשדות. כשהופנה בחקירתו הנגדית לכך שבחקירה אמר שזה קרה כשנתיים קודם לכן, התחמק ואמר "היו כמה פעמים... הייתה תקופה שזה היה לפני שנתיים ועצרנו את זה ואימא שלה החזירה לה עוד פעם את הטלפון וזה חזר עוד פעם".

מעבר לסתירות הרבות בגרסה זו, אשר שוכללה והתפתחה על מנת לנסות ולהסביר את תלונתה של המתלוננת ואת העובדה כי היא עשירה בפרטים, ועל מנת להפריך את הטענה שהמתלוננת חשפה את האירועים בעקבות השיחה עם הסב; הרי שחשוב לציין כי מרבית הטענות שהעלה הנאשם בעניין זה, ובעיקר הטענה כי הוא תפס את המתלוננת צופה בסרטים עם תכנים מיניים, התריע בפני האם על כך, או דרש כי תקח לה את הטלפון בשל כך, לא הוטחו במתלוננת ובאם במהלך חקירותיהן הנגדיות, ולא ניתנה להן הזדמנות להתמודד איתן.

סתירות נוספות בגרסת הנאשם עלו בנושאים צדדיים יותר, ובעיקר בתיאורי הנאשם לגבי יחסי עם האם לפני ואחרי שהתגרשו.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 וכך, בחקירתו הראשונה במשטרה אישר הנאשם כי ביקש במספר הזדמנויות מהאם שהם יחזרו
3 להיות יחד, אם כי לטענתו זה **"לא עכשיו, זה היה בהתחלה"** (ת/ש' 39); ואף אישר כי היה ביניהם
4 מפגש בתחנת דלק, שבו הוא בכה ואמר לה שהוא רוצה לחזור אליה, ושכמפגש הזה הם סיכמו
5 לערוך יום הולדת לאחד הילדים (שם בש' 48-52). בחקירתו הרביעית, כשנשאל על דברי האם כי
6 הוא אמר לה מספר פעמים שהוא רוצה לבקש סליחה מהמתלוננת, ושאלה היא תסלח לו אז הם
7 יחזרו, שלל זאת הנאשם ואמר **"בסך הכל דיברנו על זה שאני רוצה לחזור לא דיברנו על**
8 **[המתלוננת]"** (ת/ש' 13-171). לעומת זאת בעדותו בפנינו שלל הנאשם שלאחר הגירושין הוא
9 ביקש מהאם שתחזור אליו, ושלל כי במפגש בתחנת הדלק בכה או ביקש לחזור אליה; וכשהתבקש
10 להסביר את דבריו בת/ש' 8, השיב **"בהתחלה התכוונתי לא בהתחלה אחרי שהתגרשנו, בהתחלה זה**
11 **לפני זה... בתקופה של ג'ני"** (עמ' 545-547). ראוי לציין, כי דברים אלו עומדים בסתירה לא רק
12 לדבריו בחקירות (שם ברור כי הוא מדבר על התקופה שלאחר הגירושין), אלא גם לדבריו בעדות
13 הראשית, שם טען כי כבר בתקופה שהוא עזב את הבית ועבר לגור עם ג'ני הוא רצה להתגרש, וכי
14 הוא חזר רק בגלל שהאם כל הזמן הפצירה בו לחזור והוא התנה את חזרתו בתנאים (עמ' 520-522).

15
16 במאמר מוסגר יצוין, כי לכל אורך עדותו ניסה הנאשם להעצים את עצמו ולהציג תמונה של הורה
17 מסור לילדיו, שגידל את הילדים לבד כמו אב חד הורי, בעוד האם העדיפה את הקריירה שלה על
18 פניהם, והדגיש כיצד המורים של הילדים הכירו רק אותו, והוא זה שהגיע לכל האירועים במוסדות
19 הלימוד. ועם זאת, הוא לא הצליח להסביר כיצד הדבר מתיישב עם כך שיום בהיר אחד הוא החליט
20 לעזוב את הבית לתקופה ארוכה בלי להודיע דבר, בלי לדאוג לסידור לילדים, ובלי לומר לאיש איפה
21 הוא גר ומה הוא עושה (ראו שאלות בית המשפט בהקשר זה בעמ' 541).

22
23 הנאשם סתר עצמו גם בנוגע לנושא ההטרדות הטלפוניות שהטריד את האם בתקופה שקדמה
24 להגשת התלונה, ובכל הנוגע לנסיונותיו ליצור קשר עם בחור בשם אייל שאיתו היא יצאה, כאשר
25 בהקשר זה לא בחל בשקרים ומסר גרסה מניפולטיבית ומתפתחת בהתאם לראיות שהוצגו בפניו.

26
27 בחקירתו השלישית אישר הנאשם כי האם חסמה אותו בטלפון **"בגלל שהיא טענה שאני לא מפסיק**
28 **להתקשר אליה או משהו כזה"**, בעוד הוא רק רצה לתאם הגעה כדי לראות את הילדים מאחר שהיא
29 לא הרשתה לו להכנס לבית ולא נתנה לו ליצור קשר עם הילדים. עם זאת, אישר כי יש להם הסדרי
30 ראייה, וכי הוא לא נפגש עם הילדים בשעות הלילה המאוחרות (לאחר שהופנה לכך שהשיחות
31 התקיימו פעמים רבות בלילה ולפנות בוקר), אך אמר שיתכן שרצה לתאם איתה הגעה למחרת (ת/ש' 12-82).
32 בעדותו, כשהתבקש להסביר את שיחות הטלפון הרבות לג' בתקופה שלאחר הגירושין,
33 השיב שמדובר בתקופה של כחודש וחצי שהיא מנעה ממנו לראות את הילדים; ולגבי הטענה שהיא
34 חסמה אותו ביוני 2019 מכיוון שהוא הטריד אותה, השיב **"נכון הטרדתי אותה אבל לא בצורה של**
35 **הטרדה בצורה של לשאול אותה למה היא לא רוצה להיות אתי בקשר, למה היא לא רוצה שאני**
36 **אדבר עם הילדים, למה היא לא רוצה שאני אראה את הילדים"**, ואישר כי לשם כך התקשר אליה
37 גם לפנות בוקר וגם בשעות הלילה המאוחרות (עמ' 548).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 כשנשאל בחקירתו הראשונה אם חיטט לאם במכשיר הטלפון ביום ההולדת של האח הקטן, השיב
3 בשלילה ואמר שהיא נתנה לו את הטלפון וביקשה שישים שירים; כשנאמר לו שלדברי האם הוא
4 חיטט לה בהודעות וקרא הודעות בינה לבין בחור אחר, שלל זאת ואמר שבעת שהטלפון היה אצלו
5 קפצה הודעה והוא שאל אותה מי הבחור; כשנשאל לגבי אדם בשם אייל (ונאמר לו גם שם משפחתו),
6 אמר הנאשם שהוא לא מכיר אותו והכחיש שדיבר איתו או שאל אותו שאלות בנוגע לג' (ת/ש' 58-
7 73). כשנשאל על כך שוב בחקירתו השלישית, הכחיש הנאשם תחילה כי הוא מכיר אותו או ששאל
8 אותו שאלות על ג'; כשנאמר לו שהוא התכתב עם אייל ושידי החוקר יש את ההודעות, אמר תחילה
9 "יכול להיות, אני לא זוכר", ולשאלה נוספת אישר כי שלח אליו הודעות, ושזכר בכך לאט לאט.
10 בשלב זה טען הנאשם כי כעת הוא נזכר שבעת שישב עם ג' בתחנת הדלק, היא סיפרה לו שהיא בקשר
11 עם אייל, וכי הוא שלח לו הודעות בווטסאפ לאחר ששינה את שמו בסטטוס, ושאל על יחסיו עם ג'
12 מתוך דאגה אליה, למרות שזה קרה אחרי הגירושין; ולאחר שהופנה לכך שכתב לאייל שיש השלכות
13 למה שהוא עושה, טען כי לא התכוון לאיים אלא פעל מדאגה לג' לאור הודעות שהיא הראתה לו
14 שקיבלה מאותו אייל. לשאלת החוקר אמר הנאשם כי החליף את שמו בסטטוס לאמיר, וכשנשאל
15 אם שוחח איתו יותר מפעם אחת השיב בשלילה; עם זאת, כשהבין שבידי החוקר ראיות גם לכך
16 שהתחזה בשם אושרי, אישר זאת ואמר שאינו זוכר עוד התכתבות; כשנאמר לו שהוא הזדהה גם
17 כאשה אמר שזה יכול להיות, אישר שיתכן שהשתמש בשם שני, ולבסוף גם אישר שניסה "להתחיל"
18 עם אייל, אם כי טען שרק רצה להתעניין במצבה של ג' (ת/ש' 94-249).

19
20 בעדותו הראשית הציג הנאשם גרסה מאד מינורית לגבי הקשר שלו עם אייל, וטען רק שהוא התקשה
21 להתמודד עם הגירושין ולראות שיש לג' מישוהו אחר, ולכן שלח לאייל הודעה בה שאל אם הוא מכיר
22 אותה, אייל לא ענה וכך זה הסתיים (עמ' 537). רק בחקירה הנגדית אישר הנאשם את שיחות
23 הווטסאפ שניהל עם אייל בסמוך לכך שג' חסמה אותו בטלפון, ואף אישר שהתחזה לאשה וניסה
24 להתחיל איתו, והסביר שעשה זאת מאחר שרצה לדעת האם הוא בקשר עם ג'; וכשנשאל למה הוא
25 צריך לדעת זאת, שהרי הם כבר היו גרושים, ונאמר לו שמדובר בנדבך נוסף המצביע על אובססיביות
26 וקנאה שלו כלפי ג', השיב "כן, הייתי קנאי, אני יכול להתוודות בזה שהייתי קנאי" (עמ' 549). עם
27 זאת, הנאשם לא הצליח להסביר כיצד אותן קנאה והתנהגות אובססיבית כלפי האם מתיישבות עם
28 טענתו בעדותו כי רצה להתגרש ממנה מזמן וכי לא רצה לחזור אליה לאחר הגירושין; ובעיקר כיצד
29 הן מתיישבות עם טענת העלילה, ולפיה עוד לפני הגירושין (וגם אחריהם), האם כל הזמן איימה עליו
30 שתגיש נגדו תלונות שווא במשטרה.

31
32 מעבר למפורט לעיל, הנאשם מסר גרסה מתפתחת ורצופת סתירות גם בנוגע לטענת העלילה ולטענה
33 כי הסב ביצע את המעשים במתלוננת, כפי שיפורט להלן; ועל יסוד כל האמור, מצאתי את גרסת
34 הנאשם כלא אמינה, ואני דוחה אותה.

35
36 אציין, כי חלק מהסתירות והתמיהות שעלו בגרסאותיו של הנאשם הן סתירות מהותיות (כמו למשל
37 בנוגע לטענתו כי אף פעם לא שכב ביחידות עם המתלוננת במיטה), הממלאות אחר הדרישות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

שנקבעו בפסיקה לשקרי נאשם, שיש בהם כדי להוות ראיות סיוע, מקום שזה נדרש. בענייננו, די בעדותה של המתלוננת ואין צורך בראיית סיוע, ואולם, יש בשקרים ובסתירות הרבות בגרסת הנאשם כדי להוות נדבך נוסף לחיזוק ראיות התביעה, ולחיזוק התרשמותי ממהימנות המתלוננת.

הטענה כי מקור התלונה בעלילה שרקמו האם והסב

במסגרת אמרותיו השונות ועדותו בפנינו שב הנאשם וטען, כי מקורה של התלונה נגדו בכללותה (הן בנוגע לעבירות המין והן בנוגע לעבירות האלימות) בעלילה שרקמו נגדו האם והסב; וכאמור, במענה לכתב האישום זו היתה גרסתו העיקרית של הנאשם, תוך שקשר את העלילה לבגידה שלו באם.

עיון באמרותיו השונות של הנאשם מעלה, כי גם לגבי טענת העלילה מסר הנאשם גרסה מתפתחת, שעברה שינויים לאורך הזמן, כי גם בעניין זה עלו בעדותו סתירות ותמיהות, ולכן יש לדחות גרסה זו כבלתי אמינה.

הנאשם אמנם העלה טענה זו כבר בתחילת חקירתו הראשונה, אך רק לגבי האם, וכלל לא הזכיר את הסב. וכך, בעת שסיפר על המקרה שבו הוא והמתלוננת נרדמו במיטה והאם הגיעה והעירה אותו בצרחות, הוסיף הנאשם כי האם שכחה מכך והכל היה בסדר, אך במשך הזמן היא היתה מזכירה את הסיפור הזה ומאיימת שתתלונן נגדו במשטרה על כך שהטריד את המתלוננת; ו"כל הזמן היא היתה מחדירה לה למוח ש... 'אבא עשה לך...' כל הזמן היא היתה מחדירה לילדה את זה עד שהיא פיתחה מודעות שבאמת אבא עשה לה משהו"; ובהמשך אמר כי האם "הגיעה למצב שהיא הכניסה לילדה לראש. לידה היא אמרה לי דברים לילדה שלא עשיתי אותם... היא טפטפה לה כל הזמן" (ת/ש' 31-27, ש' 130-129). עוד טען, כי האם כל הזמן איימה עליו שהיא תתלונן במשטרה ושתכניס אותו לכלא, ורק חיכתה לתזמון הנכון, ובסוף היא מימשה את איומיה (שם בש' 120-119, ובש' 178-177).

גם בעימות עם הסב, הנאשם לא אמר דבר לגבי הקשר שלו לעלילה, ורק אמר "אני רק יכול להגיד שהילדה מושפעת הרבה מאנשים. אני לא יודעת [כך במקור] ממי היא מושפעת והיא מושפעת מאנשים" (ת/ש' 32-31). עניין זה מהותי, שכן בשלב זה הנאשם כבר ידע על מעורבותו לכאורה של הסב, שהרי הסב היה נוכח יחד עם האם והמתלוננת בשיחה שבה הוטחה בפני הנאשם גרסת המתלוננת בפברואר 2019, ובעדותו בפנינו הנאשם אף טען שלפני שעזב את הבית באותו יום הוא הטיח בפני האם שיש משהו מוזר באביה, ושלא נראה לו שהסב והמתלוננת אומרים אמת. אם כך, חזקה על הנאשם כי לו היו לו טענות כה קשות כלפי הסב (כפי שהתפתחו ועלו בהמשך), הוא היה מטיח אותן בפניו במעמד העימות ולא אומר שהיחסים ביניהם בסדר גמור וש"אף פעם לא היה משהו מעבר" (ת/ש' 5).

הפעם הראשונה שבה הזכיר הנאשם את הסב היתה בעימות עם האם, כחמש שעות בלבד לאחר העימות עם הסב, שם טען שכנראה שהסב השפיע עליה (כאמור, לא ברור אם התכוון למתלוננת או לאם-ת/א עמ' 6 ש' 7-6); ובהמשך כבר אמר בבטחון כי האם והסב "מחפשים אותי הרבה זמן,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 **ויש לי גם הוכחות** (ת/11א עמ' 8 ש' 12-23). בחקירתו השניה, זמן קצר לאחר העימות עם האם,
2 הנאשם חזר על גרסתו כי האם והסב רוצים כבר תקופה ארוכה "להפיל" אותו, והוסיף שזה מאז
3 הגירושין. בחקירה זו, בה נחקר לראשונה על עבירות האלימות, שב וטען כי האם כל הזמן
4 "מרעילה" את הילדים, אומרת להם דברים שקריים שהוא עשה ושוטפת את מוחם, וכך גם לגבי
5 המתלוננת ועבירות המין. בחקירה השלישית, לאחר שהוטחו בפניו טענותיו של גיסו מהונג קונג, כי
6 הוא ראה אותו משכיב את הילדים לישון באופן אליס, הרחיב הנאשם את טענת הקנוניה, וטען כי
7 זה נובע מכך שהאם והסב מנסים "להפיל" אותו, ולשם כך הם מערבים אנשים נוספים שהצטרפו
8 לקנוניה (ת/12 ש' 330-338).

9
10 בעדותו הראשית, כשנשאל מדוע שמישהו יחליט להעליל עליו אם יחסיו עם הילדים היו טובים,
11 סיפר הנאשם על היום שבו חזר מבית החולים והוטחו בפניו הדברים. לטענתו, האם ביקשה לדעת
12 אם מה שהמתלוננת אמרה נכון ואף אמרה לו שהיא לא יודעת אם להאמין לכך או לא, ולאחר
13 ה"עימות" עם המתלוננת הוא אמר לאם **"אני רואה שיש ביניכם איזה משהו מחובר שאתם רוצים
14 כנראה להפיל עלי איזה משהו, לא נראה לי שאני אשאר בבית"**, וכשיצא מהבית אמר לה ש"יש
15 משהו מוזר באבא שלך אני לא יודע מה זה, אני לא נראה לי שהוא דובר אמת ולא נראה לי שהילדה
16 **דוברת אמת**" (עמ' 529-527). בהמשך, כשאמר שהוא חושב שמקור התלונה בנקמה של הסב והאם
17 בגלל הבגידה שלו, הערנו לו כי מהסיפור שסיפר קודם עולה שבזמן שג' הטיחה בו את גרסת
18 המתלוננת, היא לא היתה חלק מהקנוניה, שכן אמרה לו שאינה יודעת למי להאמין ואף הוא אמר
19 לה שנראה לו שמישהו מוזר עם הסב; והנאשם השיב כי **"א' כל לא אמרתי שהיא מספר אחת,
20 אמרתי שמספר אחד זה הסבא... והוא גרר אותה ביחד איתו"**, ולאחר מכן הוסיף כי **"בהתחלה
21 היא לא היתה מודעת לזה אבל אחר כך היא נגררה אחריו"**, ואישר כי הסב הוא זה שרקם את
22 העלילה (עמ' 536-533).

23
24 בחקירתו הנגדית טען הנאשם שוב כי הקנוניה נרקמה ע"י הסב והאם, הוסיף שלדעתו היא החלה
25 אחרי הבגידה שלו, ושכנראה שהאם הסכימה שיחזור הביתה אחרי הבגידה, כדי לקדם את העלילה.
26 כשנאמר לו שקודם הוא השיב לשאלות בית המשפט כי העלילה לא החלה מג' אלא מהסב, השיב כי
27 **"אחר-כך זה התחיל ממנה. בשלב יותר מאוחר"**. כשהופנה לכך שבחקירתו הראשונה טען שג'
28 עומדת מאחורי הקנוניה וכלל לא הזכיר את הסב בנושא זה, השיב שהתייחס לעניין עבירות
29 האלימות, שהיא עומדת מאחורי העלילה בנוגע לעבירות האלימות, ו"את הנושא של עבירות המין
30 היא קיבלה את כל הפרוצדורה מאבא שלה... ונגררה אחריו"; כל זאת למרות שבחקירה זו הוא
31 עדיין לא נחקר על עבירות האלימות, וטרם נודע לצוות החקירה עליהן. בהמשך, כשנאמר לו
32 שמדובר בגרסה חדשה, ושהוא מעולם לא אמר שג' הרעילה את הילדים רק בנוגע לאלימות ולא
33 בנוגע לעבירות המין, שינה הנאשם שוב את גרסתו ואמר שהוא תמיד אמר שהיא והסב עשו את זה
34 ביחד (עמ' 556-550). גם בשלב זה טען הנאשם כי גם גיסו ורעייתו הצטרפו לקנוניה, מאחר שהם לא
35 אוהבים אותו (עמ' 581-579).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 מהאמור עולה, כי גרסת העלילה התפתחה והתרחבה אצל הנאשם לאורך הזמן ובהתאם לראיות
2 שהיו בפניו, והתגלו בה סתירות ותמיהות לא מעטות.

3
4 עוד יצוין בנוגע לטענת העלילה, כי בעת חקירתו במשטרה טען הנאשם שהילדים לא היו חלק
5 מהקנוניה, אלא שימשו כלי בידי האם והסב, אשר שטפו את מוחם והכניסו להם דברים שלא היו
6 ולא נבראו לראש.

7
8 כך כאמור, אמר כבר בחקירתו הראשונה כי האם היתה מחדירה למתלוננת לראש שהוא עשה לה
9 דברים "עד שהיא פיתחה מודעות שבאמת אבא עשה לה משהו" (ת/ש' 29-31); כי כל מה
10 שהמתלוננת אמרה "זה ציורים של אמא שלה. היא כל הזמן אומרת לילדה שאבא עשה לך ככה
11 ואבא עשה לך ככה. וזה מה שיש לה בתת מודע" (שם בש' 140-141). ובחקירה השניה אמר דברים
12 דומים גם לגבי עבירות האלימות, כשאמר שהאם כל הזמן "מרעילה" את הילדים, אומרת להם
13 ש"אבא עשה ככה" ו"אוטומטית ילד מפנים לעצמו דברים לראש... שאבא עשה לי ככה" (ת/א 11/א
14 עמ' 18). כפועל יוצא, טען הנאשם כי המתלוננת לא משקרת אלא "היא ילדה והיא לא מבינה
15 בדברים האלה והיא אומרת מה שאמא שלה אומרת לה" (ת/ש' 132-133); כי אף אחד מילדיו
16 לא היה רוצה להפלילו סתם, אלא "רק בהשפעה של האמא" (ת/ש' 31-32); כי "ברגע שילד
17 מושפע, אז הוא אומר את מה שיש לו בראש... זה הציור שציירו להם בראש", ו"יש הבדל בין ילד
18 מושפע שעבר שטיפת מוח, לבין ילד שקרן. אני לא אמרתי שהילדים שלי שקרנים... הם לא
19 שיקרו, הם מושפעים" (ת/א 11/א עמ' 51, 53). בעדותו בפניו חזר הנאשם על תיאורים דומים בנוגע
20 לעבירות האלימות, וטען כי "הילדים כביכול איך אומרים זה, זה משהו שנכנס להם, זה ילד זה
21 נכנס לו לראש, הילד מבין שאבא מרביץ לו אפילו שלא נגעתי בהם ולא עשיתי להם כלום" (עמ'
22 523-525).

23
24 המדובר בטענה שניתן לומר כי היא אינה סבירה, שכן בעת הגשת התלונה היתה המתלוננת כבת 13
25 וחצי, נ' כבת 16 ושי' כבן 9 וחצי, ילדים בוגרים יחסית ובעלי תובנה ומודעות, שלדברי הנאשם
26 אוהבים אותו כאב חם ואוהב. קשה אם כך להלום מצב שבו הם אימצו דברים שאמם טפטפה
27 לראשם זמן רב - שהנאשם הכה אותם או אנס את המתלוננת - דברים שקריים שלא קרו כלל,
28 הכניסו אותם לזכרון והאמינו כי הם קרו, כאשר אף מדובר במקרים שקרו בעבר הלא רחוק, ואין
29 סיבה שכתוצאה מ"שטיפת מוח" הם יאמינו שקרו להם. לכך יש להוסיף את העובדה שיש שוני בין
30 עדויותיהם של הילדים, הן בנוגע לעבירות האלימות והן בנוגע לעבירות המין, והסבירות שלכל אחד
31 מהם "הוכנסו" פרטים אחרים, קטנה עוד יותר. אם כך, אין כל הגיון בטענה מעין זו (בשונה למשל
32 מטענה - שנשללה ע"י הנאשם - כי ילדיו הצטרפו לעלילה שרקמו האם והסב ושיקרו במודע
33 בחקירותיהם מאחר שהוסתו נגדו); ואף לא הונח כל בסיס לכך, כאשר ראוי לציין, כי אף אחד
34 מהעדים, לרבות המתלוננת והאם, לא נחקר לגביה ולא התבקשה התייחסותו לאפשרות זו. יוער,
35 כי בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם ע"י בית המשפט בנוגע לאי ההגיון בטענה זו, אך לא נתן לכך
36 הסבר (עמ' 591).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מעבר לאמור לעיל, לנאשם לא היתה תשובה לאורך חקירותיו ועדותו כיצד מאותם משפטים
שלאורה האם הכניסה לפי הילדים, שאבא עשה להם כך וכך, הם סיפרו על מקרים שונים שאירעו,
הכוללים תיאורים של זמן, מקום, חפצים, אינטראקציות, הדגמות ותחושות.

בעדותו בפנינו הוסיף הנאשם ורמז, בשונה מדבריו בחקירות, כי יתכן שגם למתלוננת יש מניע נגדו
שכן מעבר לשטיפת המוח שהיא עברה "אני חושב שזה גם קשור לבגידה שלי שבגדתי בג' באותו
זמן שיצאתי מהבית, וגם הילדה היתה נוכחת אתי ביחד כי היא ראתה אותי ביחד עם ג'ני מתנשק
אתה בבירכה"; והוסיף על כך את הטענה שיתכן שמישהו אחר פגע במתלוננת ואת הטענה
ש"אנשים כביכול לוקחים את זה שאני הייתי באמת אבא שמחבק את הילדים כל הזמן, לוקחים
את הקטע של החיבוק והנישוק ועושים אותו איך אומרים 90 מעלות ימינה למצב שהוא הכי גרוע
שיש זה מה שאמת החדירו לילדה כל הזמן" (עמ' 526-527). כשנשאל בחקירה הנגדית אם לדעתו
האם והסב הכניסו גם את המתלוננת לקנוניה ולכן היא אמרה את מה שאמרה, השיב "לדעתי מה
שקרה הסבא כביכול היה בקשר עם הילדה כל התקופה הזאת... בטלפון שהוא קנה לה, אם תראי
את ההודעות לבבות, אני אוהבת אותך וזה, היה בקשר עם הילדה, כדי לחבב אותה עליו, שהוא
סבא טוב, שהוא תומך בה, אני לא יודע איזה דברים הוא אמר לה עוד אבל לדעתי הוא מילא לה
את כל הראש"; וטען שאת כל התיאורים של המעשים המיניים שהמתלוננת תיארה בעדותה, הסב
או האם אמרו לה להגיד, כאשר הסב "הוא המרכזי" (עמ' 564-562). לטענתו, התלונה הוגשה
בשיהוי מאחר שבתקופה הזו "הם פשוט ישבו לילדה לראש כמו שצריך", "כדי שהיא תגיד בדיוק
את מה שהיא תגיד ואמרו לה מה להגיד" (עמ' 566-565, 589-588).

עוד יצוין בהקשר זה, כי החל בעימות במשטרה עם הסב, הנאשם כך את טענת העלילה גם עם
טענתו שהמתלוננת שאבה תכנים מיניים מהאינטרנט, והסביר את התלונה נגדו ב"איך אתה מצפה
מילדה שחשופה לדברים כאלה שלא תחשוב על דברים כאלה?"; ולשאלה למה שתאשים דווקא
אותו השיב "את מי היא יכולה להאשים?... כל הזמן היא הייתה באה ושוכבת לידי במיטה, והיינו
רואים ביחד טלוויזיה, היא הייתה מחבבת אותי והייתי מחבק אותה... אז תגיד לי אתה, ילדה בת
שתיים עשרה, על מה היא יכולה לחשוב את מי היא יכולה להאשים שהיא בסיטואציה כזאת?"
(ת/9 עמ' 7-8). בחקירתו הרביעית אמר כי האם והסב עשו לה הרבה שטיפות מוח, וכי המתלוננת
נכנסה לא פעם לסרטי סקס "והנה בסוף הגיע היום הזה והילדה פשוט מכניסה לעצמה דברים
לראש. ובמקום שאמא שלה וסבא שלה יראו באמת את הצד הנכון של הדבר, הם רק מכניסים לה
עוד שטויות לראש וזה מה קורה... להיפך, הם באים ועושים לה שטיפות מוח ואומרים לה אבא
עשה ככה אבא עשה ככה. מה אפשר לצפות מילדה כזאת שגם חשופה לסרטים לא נכונים ולסבא
ואמא ש... מטיפים לה" (ת/14 עמ' 6-8).

מעבר לכך שהמתלוננת שללה את טענותיו של הנאשם כי היא צפתה בסרטים עם תכנים מיניים
ושללה שראתה אף "סרטים של נשיקות" (עמ' 158, 169-168), וכאמור נתתי אמון מלא בדבריה,
שמתיישים גם עם התרשמותי ממנה כנערה ילדותית משהו, נעדרת חינוך מיני ותמימה; ומעבר
לכך שגרסתו של הנאשם בעניין זה הלכה והתפתחה ומרביתה לא הוטחה במתלוננת או באם; הרי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

שגם בטענה זו לא מצאתי הגיון רב. גם אם נניח שהמתלוננת צפתה בסרטים מיניים, הנאשם לא הצביע על סיבה כלשהי לכך שהיא תשאל תכנים מתוך אותם סרטים ותשליך אותם על מישהו, כלומר תחליט סתם כך לומר שמישהו ביצע בה מעשים מיניים; ועל אחת כמה וכמה הנאשם לא הסביר מדוע שהיא תשליך מעשים כאלו שראתה בסרטים דווקא עליו, אביה המסור, שעמה היו לו יחסים מאד טובים, חמים ואוהבים.

עוד ראוי להזכיר בנוגע לטענת הקנוניה, כי הנאשם טען בשלבים מוקדמים בחקירה כי יש לו ראיות מוקלטות לקנוניה שנרקמה בין הסב לאם ולאימוניה של האם כלפיו (ת/11א עמ' 8 ש' 22-30); אלא שהוא לא הציג אותן בחקירה, וכשהוצע לו להציגן אף סירב לעשות כן. מעבר לכך שמצופה מאדם שנעצר בגין עלילת שווא שנרקמה נגדו ויש לו ראיות לכך, כי ידרוש להציג בהקדם האפשרי את הראיות המוכיחות את טענתו; הרי שגם בהקשר זה נפלו סתירות ותמיהות בגרסאותיו השונות של הנאשם.

וכך, בחקירתו הרביעית, כשנשאל היכן ההקלטות המתעדות את איומיה של האם, השיב שבטלפון האישי שלו יש אפליקציה להקלטת שיחות והוא יכול להשמיע את כל האיומים שלה, ויש לו ראיות נוספות כמו הודעות שבהן המתלוננת כתבה לו שהיא אוהבת אותו, מתגעגעת אליו ושואלת מתי הוא בא לקחת את הילדים (ת/13 ש' 164-170). כשעתיים לאחר מכן, כשהחוקרת הגיעה אליו שוב עם מכשיר הטלפון שלו וביקשה שישמיע לה את ההקלטות של איומי האם, כפי שביקש, השיב הנאשם כי קיבל הנחיות מעורך דינו שלא לפתוח את הטלפון ללא צו בית המשפט; והוסיף שלא ביקש לפתוח את הטלפון עכשיו, אלא רק אמר שיש לו ראיות בטלפון וכשיגיע הזמן הוא ימסור אותן (ת/14 ש' 2-9).

וראה זה פלא, בעדותו של הנאשם בפנינו, טען הנאשם כי כאשר ביקש מהסנגור לפתוח את מכשיר הטלפון הנייד שלו (שהוחזק במשטרה) התברר שמחקו לו משם הכל, לרבות ההקלטות של איומיה של האם שאם לא ישלם את המזונות או לא יעמוד בהסדרי הראיה, היא תגיש נגדו תלונה במשטרה. לא למותר לציין, כי גם טענה זו הופרחה לחלל האויר מבלי שהובאו לגביה כל ראיות, ומבלי שההגנה ביקשה לחקור בעניין זה את חוקרי המשטרה, אשר לכאורה העלימו או מחקו ראיות מהותיות. בחקירתו הנגדית, כשנשאל מדוע לא הציג את ההקלטות הללו כשהתבקש לעשות כן בחקירותיו, השיב הנאשם באופן מתחמק, מתפתל ושקרי; טען שיש להפריד בין שני טלפונים: אחד שהיה אצל ג' והוא נעל לה אותו, והשני הוא הטלפון שלו שלגביו מסר את הקוד במשטרה; כשנאמר לו שבחקירתו האחרונה הוא אמר מפורשות שהוא לא מסכים להציג את ההקלטות לחוקרת וכי הוא יציג אותן בבית המשפט, אישר זאת והוסיף "אני פחדתי... שלא יפתחו את הטלפון ובאמת זה מה שהם עשו בסוף מחקו את הכל"; וכשנאמר לו שרצו לפתוח את הטלפון בנוכחותו, חזר על כך שלאחר מכן הוא מסר לחוקרים את הקוד לטלפון, ולא הסביר מדוע אם כך לא אמר לחוקרת שהקוד בידיה ושהיא יכולה לפתוח את הטלפון (עמ' 558-562).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ראוי לציין בהקשר זה, כי למרות התעקשותו של הנאשם כי הוא מסר לחוקרים את הקוד לפתיחת
2 הטלפון שלו, שהוא תאריך הלידה שלו, עיון באמרתיו מעלה כי הוא לא מדייק גם בכך. בחקירתו
3 השניה של הנאשם הוא נשאל בנוגע למכשיר טלפון מסוים, ואמר שהוא היה שייך לו אך הוא שכח
4 אותו כשעזב את הבית ומאז הוא נותר אצל האם, ומאחר שהיא סירבה לשלם לו עבורו הוא נעל
5 אותו דרך האפליקציה; הנאשם סירב לפתוח את המכשיר לבקשת החוקר, ולבסוף הסכים למסור
6 את קוד הגישה שלו שהוא תאריך הלידה שלו (ת/11 ש' 130-79). בחקירה הרביעית הבהיר כי הטלפון
7 שבו מצויות ההקלטות הוא הטלפון האישי שלו שנמצא ברשות המשטרה, כפי שמסר אף בעדותו
8 בפנינו, וזה הטלפון שהובא אליו בחקירתו החמישית והוא סירב לפתוח. מכאן שאין ממש בטענת
9 הנאשם כי הוא מסר לחוקרים את הקוד של הטלפון שבו הקלטות האיומים, מה גם שהיא עומדת
10 בכל מקרה בסתירה לדבריו בחקירה החמישית, בה סירב לפתוח את הטלפון ואמר שיציג את
11 הראיות רק בבית המשפט.

12
13 מהאמור ניתן להסיק כי לנאשם לא היו ראיות שיכלו להוכיח את טענת העלילה, אלא מדובר בטענת
14 סרק שהוא העלה במשטרה, כמו טענות אחרות שהפריח ופיתח לאורך הזמן מבלי לגבותן בראיות
15 (כמו למשל היסטוריית הגלישה של המתלוננת, שלטענתו ראה). לכך יש לצרף את העובדה שלמרות
16 שלטענתו הוא אוים במשך תקופה ארוכה שהאם תתלונן נגדו (תלונת שווא) ותדאג שהוא ייכנס
17 לכלא, והוא אף שמע אותה מכניסה דברים שלא היו ולא נבראו לראשם של הילדים, הוא לא עשה
18 עם כך דבר ולא הגיש תלונה במשטרה. תשובותיו של הנאשם בעניין זה בחקירתו הנגדית, כי חשב
19 על ילדיו ולא רצה לפרק את משפחתו, וכי "לא נראה לי... לבוא למשטרה ולהגיש תלונה על דבר
20 כזה" (עמ' 557-556), אינן מספקות ואינן מתיישבות עם היקף וחומרת הקנוניה והאיומים שתיאר.

21
22 מעבר לרושם הלא אמין שהותירו הסבריו והתפתלויותיו של הנאשם בנוגע לטענת הקנוניה, אשר
23 כשלעצמו מכרסם ומחליש אותה מאד, אני סבורה כי מדובר בטענה תלושה שאינה מתיישבת עם
24 מכלול הראיות בתיק.

25
26 תחילה אזכיר את התרשמותי הבלתי אמצעית ממהימנותה של המתלוננת, על נימוקיה שפורטו לעיל
27 בהרחבה; ואת התרשמותי כי בעדותה לא ניכרו מגמתיות או נסיון להעצים את אשמתו של הנאשם.
28 כאמור, התרשמתי כי המתלוננת היא נערה כנה מאד, שהקפידה מאד לדייק בעדותה, ולא ניתן כל
29 הסבר מניח את הדעת לטענת ההגנה כי היא סיפרה שהנאשם עשה לה מעשים שלא היו ולא נבראו,
30 כתוצאה מדברים שמאן דהוא הכניס לראשה, שראתה בסרטים או שחוותה מידי מישהו אחר. לא
31 התרשמתי גם שהיא הפלילה את הנאשם בכזב כתוצאה מהסתה של האם והסב, טענה שאף הנאשם
32 עצמו לא העלה במפורש.

33
34 עוד ראוי להזכיר את האופן האוטנטי ומעורר האמון שבו השיבה המתלוננת לגרסת הנאשם
35 שהוטחה בה בחקירה הנגדית, ולפיה הנאשם שכב איתה, חיבק אותה, נישק אותה וליטף לה את
36 השיער מתוך אהבה של אבא לבת, כמו שעשה לילדים האחרים, וכי היא נתנה פרשנות אחרת
37 לדברים רק לאחר שהסב אמר לה שהנאשם אנס אותה. בשלב זה השיבה המתלוננת "אתה סתם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מבלבל את השכל הוא שקרן" ופרצה בבכי ; ולאחר מכן הוסיפה "זה כאילו שתמיד הוא היה מחבק אותי כאילו שהוא היה חוזר מהעבודה אז תמיד הייתי באה אליו מחבק אותי כמו שהיה מחבק כל ילד אבל הוא נישק אותי בפה אני לא מכניסה לעצמי דברים לראש אני לא רואה סרטים כאלה כמו שהוא אמר בחקירה אני לא עושה דברים כאלה אני לא משקרת" (עמ' 157-158).

אוסף לאמור גם את התרשמותי מאמינות גרסתם של הסב והאם. עדותו של הסב הותירה רושם אמין ביותר, ניכר כי הוא אדם מיוחד מאד, האומר את אשר על לבו, לעתים באופן בוטה, מבלי לנסות לייפות את מחשבותיו ומעשיו, וההתרשמות העיקרית היא כי הוא מקפיד על האמת ופעל לאורך כל הדרך מתוך רצון להגן על המתלוננת. לא התרשמתי כי הסב מבקש להעליל על הנאשם או מונע מרגשי נקמה נגדו, אלא להיפך, במהלך השנים הוא סייע להשכין "שלום בית" בינו לבין האם, גם לאחר שהנאשם בגד בה. גם עדותה של האם היתה אמינה בעיני, ולא התרשמתי מרצון להשחיר ולהכפיש את הנאשם, כפי שניכר למשל מדבריה בנוגע לעבירות האלימות של הנאשם, כי היא לא חושבת שמעשיו נעשו מרוע, אלא מחוסר כלים ויכולת לתקשר, וכי הוא גם ידע לפנק את ילדיו ; או מהעובדה שבחרה שלא להגיש תלונה, אלא רק להרחיק את הנאשם מהמתלוננת, ולאפשר לו להמשיך לעמוד בקשר עם הילדים.

מעבר לכל האמור, פרק הזמן שחלף מאז שהמתלוננת חשפה את הדברים לראשונה ועד להגשת התלונה ביוני 2019, אינו מתיישב עם הטענה שמדובר בעלילת שווא. גם אם נניח, כטענת הנאשם בעדותו בבית המשפט, כי אירוע החשיפה בסוכות 2018 לא קרה והוא חלק מהסיפור שהומצא נגדו במסגרת הקנוניה, הרי שגם הנאשם מאשר כי בפברואר 2019, מיד לאחר שהמתלוננת סיפרה על כך לאם, הוא עומת עם הטענות והוצא מן הבית. לו אכן היה מדובר בקנוניה מתוכננת שנרקמה עוד מזמן הבגידה שלו באם, מדוע שהאם והסב ימתינו ארבעה חודשים נוספים עד להגשת התלונה? איזו סיבה היתה להם להקל עמו ולהמתין עם נקמתם על אותה בגידה מיוני 2018? הסבריו של הנאשם בעניין זה, כי הם רצו להמשיך ולהכניס למתלוננת דברים לראש או כי הוא נסחט בנוגע להליך הגירושין, אינם סבירים ואין בידי לקבלם. הגם שראוי היה כי התלונה תוגש כבר בשלב זה, אם לא קודם לכן, הרי שהאם הסבירה כי בתחילה כלל לא רצתה להתלונן כדי לא לפגוע במשפחה, ודרשה רק שהנאשם יתרחק מהמתלוננת ; ורק משהוא הפר את הבטחתו להתרחק ממנה ואף הקצין את הטרדותיו כלפי האם, היא חשה שכלו כל הקיצין והגישתה את התלונה. הסבר זה היה מפורט והגיוני והותיר רושם אמין ; והמחיש כיצד, לא רק שהאם והסב לא פעלו כדי להפליל את הנאשם, אלא תחילה הם אף הגנו עליו ונתנו לו הזדמנות לחמוק מעונש על אותם מעשים קשים שביצע כלפי המתלוננת, תוך התמקדות באמצעים שיגנו על המתלוננת מפניו בהמשך (רכישת הטלפון והרחקתו של הנאשם מהבית).

זאת ועוד, הטענה שבשל הבגידה באם, היא והסב ירקמו נגד הנאשם עלילה כה חמורה, הכוללת מסכת קשה של עבירות מין נגד המתלוננת, ויובילו את המתלוננת - נערה כבת 13 וחצי - דרך תחתיתים של חקירות ילדים ועדות קשה וארוכה בבית משפט, אינה מתיישבת עם ההגיון. בהקשר זה אפנה לתגובתה הנכונה של האם בעדותה בפנינו, כשהופנתה לטענת הנאשם כי מדובר בעלילת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 שווא שהיא רקמה נגד הנאשם עם הסב והמתלוננת: "זה ממש לא בדיה, שאם אני הייתי רוצה
2 לבדות משהו? אז מספיק כשאני הייתי אומרת שהוא נתן לי מכות והוא היה באותו מצב... אני לא
3 הייתי מעבירה את כל הילדים שלי את החקירות האלה, ואת הילדה שלי בדיקות, כל כך הרבה
4 עברנו בתקופה הזו" (עמ' 26).

5
6 נוכח כל האמור אני דוחה את טענת העלילה שהעלתה ההגנה.

הטענה כי המעשים המיניים בוצעו במתלוננת על ידי הסב

7
8 טענה מרכזית נוספת שהעלתה ההגנה כבר בשלבים מוקדמים של המשפט, שעמדה למעשה כטענה
9 חלופית לטענת העלילה, היא כי המתלוננת אכן נפגעה מינית אך מי שפגע בה הוא הסב, וכי היא
10 ביצעה "השלכה" של המעשים על הנאשם.

11
12 טענה זו עלתה כבר בחקירותיהם הנגדיות של הסב, המתלוננת והאם, אשר הכחישו אותה מכל וכל.
13 בפרשת ההגנה התווספה לאמור עדותו של האב א', אשר סיפר תחילה כי לאחר מעצרו של הנאשם
14 הוא היה עד לשלושה מקרים שבהם ביצע הסב מעשים עם גוון מיני כלפי המתלוננת; ובעדותו
15 השניה, כשלושה חודשים לאחר מכן, השמיע הקלטת של שיחה שערך עם נ', שבה היא סיפרה לו
16 ששמעה את המתלוננת מספרת לאם על התנהגות לא נאותה של הסב. בעקבות עדותו של א', ולאחר
17 שחלפו חודשים ארוכים מאז סיום פרשת התביעה, הובא הסב כעד הזמה, ולבקשת ההגנה זומנו
18 האם, נ' והמתלוננת להעיד פעם נוספת, וכולם הכחישו את טענותיו של א'.

19
20
21 אציין כבר עתה, כי עיון במכלול העדויות והראיות שהובאו בנוגע לעניין זה מעלה, כי הטענה
22 שהמתלוננת חוותה פגיעה מינית בידי הסב או בידי אדם אחר, לא בוססה ולו לכאורה; זאת מעבר
23 לכך שמדובר בטענה כבושה, שלא הועלתה בחקירותיו הרבות של הנאשם במשטרה או בעימותים
24 שנערכו לו עם הסב ועם האם.

25
26 **ראש וראשית** יש לזכור, כי המתלוננת העידה בפנינו שלוש פעמים, במשך תקופה ארוכה שנפרשה
27 על כשנה וחצי, וכאמור התרשמתי ממהימנותה הגבוהה. בעדותה עמדה המתלוננת פעם אחר פעם
28 על גרסתה כי הנאשם הוא זה שביצע בה את המעשים המיניים שתיארה, ושללה את הטענה שהסב
29 נגע בה באופן מיני. וכך, בחקירתה הנגדית בפעם הראשונה שהעידה בפנינו, לשאלה למי היא היתה
30 מספרת אם הסב היה עושה לה דברים מיניים שאסור לעשות השיבה המתלוננת "אם הוא היה
31 כאילו הוא אף פעם לא יעשה לי את זה אבל כאילו אם הוא היה עושה הייתי מספרת לאמא אבל
32 הוא אף פעם לא היה עושה דבר כזה" (עמ' 155-156). בהמשך, לשאלה אם יתכן שהסב נגע בה,
33 השיבה "אף פעם"; ולשאלה אם יתכן שבגלל זה הוא אמר לה לא לספר לאמא, עמדה המתלוננת
34 על כך שהוא לא נגע בה (עמ' 243-244). ראוי לציין, כי כבר בחקירתה הראשונה בפני חוקרת הילדים
35 נשאלה המתלוננת על האפשרות שהדברים שעליהם היא מספרת קרו עם מישהו אחר ולא עם
36 הנאשם, ושללה זאת נחרצות (במ' 1/עמ' 45 ש' 32 עד עמ' 46 ש' 2).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

המדובר בנערה בוגרת יחסית, שהעידה בפנינו בהיותה כבת 14-15, אשר אין כל בסיס או סיבה לחשוב כי היא עשתה השלכה בלתי מודעת של מעשים שנעשו בה ע"י אחר, על אביה. מעבר להתרשמותי מהמתלוננת כנערה ישרה ואמינה מאד, אף לא התרשמתי כי היתה למתלוננת סיבה לשקר במודע ולהעליל עלילה נגד אביה, בעוד האשם האמיתי במעשים הוא הסב שאיתו היא מנהלת מערכת יחסים טובה וחמה (מערכת יחסים אשר התהדקה רק לאחר סוכות, חודשים לאחר הפגיעה).

בהקשר זה יצוין, כי מהתכתבויות הוואטסאפ שהתקיימו בין המתלוננת לסב בין דצמבר 2018 לפברואר 2019 (4/ת) עולה כי המתלוננת מאד אוהבת את הסב, משתפת אותו במתרחש בחייה ובמחשבותיה ומחפשת את קרבתו. כך למשל היא שלחה לו הודעות רבות בהן היא מאחלת לו לילה טוב, בוקר טוב, שבוע טוב או שבת שלום; כותבת שהיא אוהבת אותו, קוראת לו בשם חיבה "סבוש", ושולחת לו אימוג'ים של לבבות ונשיקות; מבקשת לבוא להתארח אצלו (למשל בהתכתבויות מיום 29.12.18, מיום 3.1.19 ומיום 22.1.19) או מחכה לבואו אליהם (למשל ביום 31.1.19). גם ההתכתבויות האמורות, המשקפות את העובדה שהסב היווה משען ומקור תמיכה למתלוננת בתקופה זו, אינן מתיישבות עם הטענה שהסב הוא זה שלמעשה פגע בה מינית.

עוד ראוי לציין, כי חוקרת הילדים שללה בחקירתה הנגדית את האפשרות שהסב הוא זה שביצע במתלוננת את המעשים המיניים, ובכלל שללה את טענת ההשלכה, והסבירה כי **"מתוך הדינמיקה ש[המתלוננת] תיארה במהלך החקירה, תיאורי האינטראקציות שהיא נתנה? זו דינמיקה שממש משתלבת עם מה שקורה אצלה בבית, ואני לא חושבת שאפשר להעתיק את הפגיעה הזאת למקום אחר... זו דינמיקה שיכולה להתרחש רק אצלה בבית... יש את העדים הנוספים, ההפרעות הבלתי צפויות של האחים שלה כשהם נכנסו, הדינמיקה כשהיא מתארת מתי שזה היה קורה ושזה היה קורה במיטה של ההורים..."**; ושללה את האפשרות שהמתלוננת החליפה בין הסב ששהה רבות אצלם בבית לבין הנאשם, שכן **"היא נתנה תיאורים ייחודיים לגבי האבא, לגבי האירועים עצמם... אני אומרת שהתיאורים הייחודיים האלה שהילדה נתנה, על הפגיעה ועל הדינמיקה... כל אלה בעצם מחזקים לגמרי את זה שהילדה היא מהימנה"** (עמ' 416-417).

מעבר לכל האמור, כפי שצינתי לעיל, אני סבורה כי הטענות שהועלו כנגד הסב במהלך המשפט אינן מבוססות, ואין בהן כדי להקים ולו ספק באמיתות תלונת המתלוננת נגד הנאשם.

לגבי הטענה המקורית שהעלתה ההגנה נגד הסב - טענת ה"השלכה", דהיינו שהסב הוא זה שביצע במתלוננת את עבירות המין המיוחסות לנאשם בתקופה שקדמה להגשת כתב האישום - הרי שמהחקירות הנגדיות של עדי התביעה עולה, כי ההגנה ניסתה לבססה על התנהלות "שאינה רגילה" מצד הסב. בהקשר זה הפנתה ההגנה לשמירת הסוד בין הסב לבין המתלוננת תקופה ארוכה, תופעה המוכרת בקרב מבצעי עבירות מין בקטינים; העובדה שהסב לא סיפר על החשדות החמורים לאם, ואף אמר בחקירתו כי מנע מהמתלוננת לספר על כך לאם (דברים אותם אישר בעדותו בפנינו); העובדה שדאג לרכוש למתלוננת טלפון, שבאמצעותו שוחח איתה והתכתב איתה, התכתבויות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הכוללות גילויי חיבה; וכן העובדה שכאשר ש' נשאל בחקירתו אם ראה מישהו שוכב עם המתלוננת
2 במיטה, הוא אמר רק שראה אותה עם הסב עושה לו מסאז' ברגליים (ראו סיכומי ההגנה בעמ' 731-
3 733 וכן בעמ' 8 לתמצית הסיכומים).

4
5 גם הנאשם העלה טענות דומות במהלך חקירתו הנגדית, אם כי לא הרחיב בהן או ביסס אותן
6 בראיות, ואף לא העלה אותן באופן מפורש אלא במרומז בלבד. וכך, בעת שנשאל על טענת הקנוניה,
7 אמר כי הוא מבסס אותה על ידיעה אישית ולא על תחושת בטן, שכן **"ראיתי שכל הזמן הסבא...
8 היה בקשר עם הילדה, קנה לה טלפון, היה בקשר אתה כל הזמן... קונה טלפון והוא לא מעדכן את
9 אימא שיש לה טלפון, הקשר ביניהם אינטימי"**; ולשאלה אם מכך שהסב קנה למתלוננת טלפון
10 הוא מסיק שהוא קשר נגדו קשר עם האם, השיב **"או שהוא קושר קשר או שהוא מנסה לכסות
11 משהו שהוא עשה לילדה"**. עוד הפנה הנאשם להתכתבויות ביניהם שהיו בהן **"לבבות, אני אוהבת
12 אותך וזה"**; וכאשר נשאל אם ראה או שמע משהו המעיד על כך שהסב עשה משהו למתלוננת, השיב
13 באופן סתום **"לא שמעתי שום משפט ולא ראיתי אבל לפי הדברים שמסתכמים בסופו של דבר יש
14 הרבה דברים שרואים בסופו של דבר את האמת"** (עמ' 562-563). בהמשך, כשנשאל על כך שהסב
15 לא דיווח מיד על מה ששמע מהמתלוננת, מה שמעיד על כך שהוא לא רצה לנקום בו, השיב הנאשם
16 כי בזמן הזה הסב עבד עם המתלוננת כדי שתאמר מה שאמרו לה, והוסיף **"ואל תשכחי שיש גם בן
17 אדם שגם אנחנו חושדים בו שעשה את המעשה שזה הסבא שהוא פחד לפתוח את זה"** (עמ' 589);
18 ולאחר מכן אמר דברים דומים, כשטען שיש אפשרות שהסב ניסה לכסות על עצמו מאחר שעשה
19 בעצמו את המעשים, וכי המתלוננת השליכה את המעשים עליו בגלל שהסב היה איתה בקשר בכל
20 התקופה הזו (עמ' 592).

21
22 בכל הכבוד, נראה כי ההגנה בנתה תאוריה שלמה וערמה תלי תלים של השערות על בסיס מספר
23 משפטים שאין ביניהם ובין ההאשמות הקשות שהעלתה כלפי הסב דבר, ואשר ניתנו להם הסברים
24 מספקים ע"י הסב והעדים האחרים.

25
26 בנוגע לעובדה שהסב לא דיווח על הדברים ששמע מהמתלוננת לרשויות, לא הגיש תלונה ואף לא
27 סיפר אותם לאם, אלא שמר אותם בסוד תקופה של כארבעה חודשים (מאוקטובר 2018 ועד פברואר
28 2019, אז נודע לאם), הרי שהסב נתן לכך הסבר בעדותו, והסבר זה עשה עליי רושם אמין.

29
30 הסב הסביר הן בעדותו הראשית והן בחקירתו הנגדית, כי כבר בשיחות הראשונות עם המתלוננת
31 הוא שאל אותה אם היא רוצה ללכת להתלונן במשטרה והיא השיבה בשלילה, כי היא פחדה שהעניין
32 יתפרסם; והדגיש כי **"הילדה יותר חשובה לי מכל דבר אחר... ואם היא לא רוצה ללכת למשטרה?
33 אז אין עניין להיכנס לרכילויות ואף אחד לא צריך לדעת מזה, כשהיא תחליט ללכת למשטרה
34 נפתח... אני לא יכול ללכת ולעשות נגד רצונה משהו שיכול לפגוע בה... רק היא מחליטה, לא אני"**
35 (עמ' 348). המתלוננת אישרה אף היא כי עניין הסוד היה החלטה של שניהם **"כי אני לא רציתי לספר
36 את זה בגלל שפחדתי שזה יתפרסם... לא יודעת פחדתי שידברו על זה"** (עמ' 145).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לגבי כך שהוא מנע מהמתלוננת לספר את הדברים לאמה, הסביר הסב כי הוא לא ידע איך האם
2 תגיב לדברים, והגם שבשלב מסוים המתלוננת רצתה לספר לאמה הוא אמר לה שאם היא תספר
3 לאם יש סיכוי גדול שזו תפנה למשטרה והסיפור יתפוצץ, ומאחר שהמתלוננת לא היתה מוכנה
4 להתלונן במשטרה אמר לה לא לספר גם לאם, שכן **"אם את תספרי לאימא אז אימא מסוגלת ללכת**
5 **באותו הרגע למשטרה וזו בעיה, כשתרצי ללכת למשטרה אז תספרי לאימא"** (עמ' 328). גם האם
6 שאישרה שלא היתה מודעת לכך שהסב מנע מהמתלוננת לספר לה, אמרה כי לא ידעה על הדברים
7 עד שהמתלוננת סיפרה לה על כך, שכן **"לי נאמר שזה בגלל שהילדה לא רצתה להתלונן"** (עמ' 34).

8
9 הסב גם הסביר שמבחינתו הוא לא חשש שהמתלוננת תשוב לבית בו גר גם הנאשם, שכן המתלוננת
10 סיפרה לו שהמעשים נפסקו לאחר הטיול להונג קונג (בינואר 2018, כתשעה חודשים לפני שיחת
11 החשיפה); וכי על מנת לוודא שלא יאונה לה כל רע הוא דאג שיהיה לה טלפון נייד כדי שהיא תוכל
12 לדבר איתו אם היא תהיה במצוקה, ואכן מאז הם שמרו על קשר (כפי שניתן לראות גם בת/4).

13
14 לגבי עדותו של ש', אשר נשאל בחקירת הילדים אם יש מישהו מהמשפחה ששכב עם המתלוננת
15 במיטה, הרי שבתחילה הוא השיב בשלילה, וכאשר נאמר לו שהמתלוננת סיפרה שהוא ראה שמישהו
16 מהמשפחה שכב איתה במיטה, אמר תחילה שהיא מרדימה את האח הקטן, וכשנשאל על עוד מישהו
17 השיב **"לא זוכר. עם סבא שלי... סבא שלי... לא יודע, היא תמיד עושה לו ברגליים... עושה לו**
18 **כאילו מסאז"** (ת/6 עמ' 16); ש' לא פירט מעבר לכך וחוקרת הילדים לא העמיקה איתו בנושא,
19 אך מכל מקום, הוא לא תיאר סיטואציה מינית אלא שראה את המתלוננת עושה מסאז' לסב.

20
21 כאשר הסב נשאל על הנושא, השיב שמעולם לא שכב עם המתלוננת במיטה ומעולם לא נגע בה, אך
22 הם ישבו יחד על מיטת נוער בבית הוריו ובביתו, ועוד לפני שהוטחה בפניו גרסתו של ש' אמר כי
23 המתלוננת עשתה לו מסאז' ברגליים ביחד עם ש'. לאחר שהוטחה בפניו גרסתו של ש' הבהיר הסב
24 כי היו מספר פעמים שהמתלוננת עשתה לו מסאז' ברגליים, זאת רק לאחר אותה שיחה בסוכות,
25 אך הם לא שכבו במיטה אלא הוא ישב, וש' היה איתם כל הזמן. ראוי לציין בהקשר זה, כי למרות
26 הביקורת שהעביר הסנגור על חוקרת הילדים, אשר לא העמיקה ולא חקרה את המתלוננת על עניין
27 זה, הרי שגם בחקירתה הנגדית של המתלוננת על ידו היא לא נשאלה לגבי דבריו אלו של ש' בחקירה.

28
29 מכל האמור עולה, כי לא הובאה כל ראיה או ראשית ראיה לכך שהסב ביצע מעשים מיניים
30 במתלוננת; וכי גם אם היינו מצפים מהסב כ"מבוגר הסביר" שמקבל תלונה על מעשים מיניים כה
31 חמורים שנעשו בנכדתו, שידווח על כך לרשויות או לכל הפחות יספר על כך לאמה, הרי שהוא נתן
32 הסבר מניח את הדעת להתנהלותו, והדגיש כי בראש ובראשונה כיבד את רצונה של המתלוננת שלא
33 לדווח על הדברים מחשש שהם יתפרסמו. לא מצאתי כל קשר בין שמירת הסוד עליה סיפרו
34 המתלוננת והסב, לבין בקשה או הוראה של פוגע מיני מהנפגע לשמור את הדברים בסוד; ולא
35 מצאתי ממש בטענה כי הסב נמנע מלדווח על הדברים מאחר שהוא עצמו ביצע את המעשים ומנע
36 את גילויים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

לגבי הטענות הנוספות שעלו בעדויותיו של האח א' - הרי שאני סבורה כי הראיות שהובאו בעניין זה בעלות משקל נמוך, וגם בעניין זה אני מעדיפה את עדויותיהם של המתלוננת ושל הסב, אשר היו אמינות עליו מאד. למעלה מן הנדרש אציין, כי גם לו היה מדובר בראיות אמינות, הרי שעסקינן באירועים שאירעו לכאורה לאחר מעצרו של הנאשם והגשת כתב האישום, שנים לאחר האירועים נשוא כתב האישום; כך שגם אם אכן התרחשו, אין להם כל השלכה על המעשים שתיארה המתלוננת שהנאשם ביצע בגופה, כמתואר בכתב האישום.

בעדותו הראשונה של א' מיום 26.11.20, הוא סיפר כי בחג הסוכות האחרון (אוקטובר 2020 - ג.ש) בשעות הלילה, כשכולם ישנו, הוא יצא מהחדר כדי לשתות מים וראה בספה שבסלון "את סבא שלי ואת אחותי [המתלוננת] שוכבים... יענו, צמודים אחד לשני והוא עם היד בביצים, כאילו", והסביר כי ידו של הסב היתה בתוך מכנסיו. לדבריו, הוא רצה לצלם את זה, אך הסב ראה אותו ואמר למתלוננת "בואי נלך" והם יצאו מהבית; ובהמשך השיב כי ראה את זה קורה שלוש פעמים (עמ' 604-606). בחקירתו הנגדית הבהיר, כי הסב שהה בביתם תקופה של כחודש בכל תקופת החגים, וכי הוא היה עד לשלושה מקרים שהתרחשו בשלושה ימים שונים במהלך חג הסוכות. לדבריו, בכל המקרים ראה אותו דבר: זה קרה בשעות 02:00-03:00 כשכולם ישנים; הסב והמתלוננת שכבו ערים על הספה, כשהם צמודים זה לזה, כשגבו של הסב מופנה לספה, וגבה של המתלוננת מופנה לסב; וידו של הסב מתחת למכנסיו; הם ראו אותו והשתתקו, ואז הסב אמר לה שתבוא איתו החוצה כי הוא רוצה לעשן והם יצאו (עמ' 610-614). בהמשך הסביר, כי חדרו נמצא מול הספה ואישר כי בצאתו מהחדר הוא אמר לראות את המתלוננת; ולשאלה כיצד אם כך ראה את ידו של הסב שאמור להיות מאחוריה, השיב "לא, הוא לא מסתיר אותה, היא קטנה, רואים את היד שלו. זה לא שאני אבוא ואגיד לך סתם, אנפח את זה, מה?" (עמ' 618-619).

המתלוננת נחקרה בעניין זה כבר בחקירה הנגדית השניה (שנערכה בעקבות תיקון כתב האישום) ביום 22.10.20, עוד בטרם נשמעה עדותו של א', ושללה את הטענה שבחודשים האחרונים, הסב שכב לידה או שהם "שכבו כפיות" בעת שהוא שהה בביתם (עמ' 515). בעדותה השלישית מיום 3.6.21, אליה זומנה לבקשת ההגנה בעקבות עדותו השניה של א', שללה המתלוננת כי הסב אי פעם ישב קרוב אליה כשידו בתוך המכנסיים (עמ' 700); ובהמשך שללה את הסיטואציה שא' תיאר כי בסוכות היא והסב שכבו "כפיות" על הספה וכשראו את א' הם קמו ויצאו מהבית (עמ' 704).

הסב אשר זומן להעיד כעד הזמה לעדותו של א', הכחיש מכל וכל את טענותיו אלו של א' ואמר שזה לא היה ולא נברא; כי לא היתה סיטואציה כזו שהוא שכב עם המתלוננת בצורת "כפיות" על הספה; וכי א' בדה את הדברים, מתוך מה שאביו כנראה "מרעיל" אותו (עמ' 633-634, 644-645).

בעדותו השניה מיום 15.2.21, סיפר א' על הנסיבות שבהן הקליט את שיחתו עם נ' (ההקלטה והתמליל 1/1 הוגשו מאוחר יותר). לדבריו, לאחר שהעיד לטובת הנאשם, האם העיפה אותו מהבית ומאז הוא מתגורר אצל סבו וסבתו בצפון, והוא רצה להקליט את נ' כדי להוכיח לעובדת הסוציאלית שזו היתה הסיבה להוצאתו מהבית ושהאם רוצה להעיף גם את נ' מהבית (עמ' 647-648). במהלך

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

השיחה נ' סיפרה לו לפתע שבשבת שלפני עדותו הקודמת, כשהמתלוננת היתה בבית הסב, הסב היה מעט שיכור ורצה להוריד לה את החולצה; והמתלוננת סיפרה על כך לני ולאם (עמ' 649, 654).

ההקלטה עצמה (נ/1) מוקלטת באיכות מאד ירודה, וחלק גדול מהדברים שנאמרו בשיחה אינו ברור. עם זאת, ניתן לשמוע בבירור כי בשלב מוקדם של השיחה, בעת שא' מנסה לשכנע את נ' בכך שהסב הוא החשוד האמיתי במעשים כלפי המתלוננת, ומספר לה מה שאמר בבית המשפט על כך שראה אותם שוכבים יחד "כפיות", נ' הגיבה באופן ספונטני למדי "כן גם כבר [המתלוננת] אמרה לה שבבית של סבא אז הוא, היה שיכור כזה, ואז הוא בא הוריד לה את החולצה. ככה היא אמרה... לאמא... ואמא, גם היתה בהלם אבל היא אמרה כזה הוא היה שיכור... סבא לא היה עושה כזה דבר" (נ/1 עמ' 5). בהמשך, נ' נשמעת פחות בטוחה בעצמה ואומרת "שמעתי... שהוא הרים לה את החולצה וזה מה שיש לי. זה מה שכאילו הבנתי" (שם בעמ' 15).

נ' נחקרה בנוגע לשיחה זו בעדותה השניה מיום 6.4.21, ומסרה עדות מבולבלת ומלאה סתירות לגבי השאלה אם ידעה שיש הקלטה שבה היא אמרה את הדברים הללו לא'- תחילה טענה כי כלל לא ידעה לפני הדיון שיש הקלטה או שא' הקליט אותה; לאחר מכן אמרה שאמה אמרה לה שהדיון קשור לא' ואמרה לה שא' הקליט אותה אך לא אמרה לה מה תוכן ההקלטה; כשנאמר לה שאמה אישרה כי הן דיברו על כך, השיבה "היא הסבירה לי כאילו אבל היא לא אמרה לי בפועל", ולאחר מכן אמרה שהיא לא זוכרת מה היה; בהמשך שללה ששוחחה עם האם על ההקלטה, ומיד לאחר מכן מסרה תשובות סותרות לגבי השאלה אם שוחחה על כך עם הסב (עמ' 676-678, 687-685).

כשנשאלה על אותה שיחה בין המתלוננת לאם שעליה סיפרה לא', השיבה נ' שזה לא קרה, שכן "היא לא באמת סיפרה לי את זה. כנראה גם לא סיפרה לאימא. אני ניסיתי כאילו להמציא סיפור לא' כדי שישחרר ממני כי הוא כל הזמן הטריד אותי וניסה להוציא ממני דברים... כל הזמן הטריד אותי ושלח לי הודעות איפה אתם גרים ושלח לי חברים שלו אלי להטריד אותי גם. אז המצאתי את הכול"; והוסיפה שהמציאה את זה באותו רגע כש"זרמתי איתו. עם הסיפורים שלו" (עמ' 678-680, 682).

גם האם שללה שהתנהלה שיחה כזו בינה לבין המתלוננת, והוסיפה שכלל לא שמעה את הטענות הללו לגבי הסב, עד שהסב עצמו סיפר לה עליהן כשחזר מאד נסער מהדיון הקודם ומהתנהגותו של א', וכשביררה זאת עם נ', זו אמרה לה שהיא סתם המציאה את הדברים (עמ' 665-666).

המתלוננת העידה בעדותה השלישית, כי נ' והאם סיפרו לה שהיתה שיחה שהוקלטה בין נ' לא', בה נ' סיפרה לא' על משהו שקרה עם הסב; נ' סיפרה לה על כך לאחר שהעידה בפעם השניה בבית המשפט, ואמרה לה שהיא המציאה לא' סיפור שבעת שהסב היה שיכור הוא הרים למתלוננת את החולצה (עמ' 696-698). המתלוננת שללה כי היתה אי פעם אצל הסב כשהוא שיכור, ואמרה שמה שני סיפרה לא' לא נכון, שאירוע כזה לא קרה בכלל ושמדובר בהמצאה של נ' (עמ' 699-702).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בעדותו השניה של הסב, כעד הזמה לטענותיו של א', כשנשאל אם ניסה להפשיט את המתלוננת
2 מחולצתה, השיב "מה פתאום, מה זה הדברים האלה?" (עמ' 635). כשהושמע לו קטע מהשיחה בין
3 נ' לא', והוא נשאל על דבריה של נ' שהוא היה שיכור והוריד למתלוננת את החולצה, השיב הסב שזה
4 לא היה ולא נברא, שזה מעליב ופוגע ושנעשה לו עוול (עמ' 641-643).

5
6 בשוקלי את מכלול העדויות שהובאו בנוגע לטענות של א' על מעשים מיניים שביצע הסב במתלוננת,
7 אני מעדיפה את עדויותיהם של המתלוננת ושל הסב ששללו זאת מכל וכל, על פני עדותו של א', וזאת
8 לא רק משום הנימוקים שפורטו קודם לכן בדבר האמון שנתתי בעדויותיהם של המתלוננת והסב.

9
10 עדותו של א' באופן כללי הותירה רושם לא אמין ועגום למדי; וניכר היה משתי הפעמים בהן העיד
11 בפנינו ומההקלטה של השיחה עם נ', כי מדובר בנער צעיר, כבן 16 וחצי בלבד, מבולבל ושבור, שמצא
12 עצמו קרוע בין ביתו, אמו, אחותו ויתר אחיו, לבין אביו ששוהה תקופה ארוכה במעצר. האם סיפרה
13 כבר בעדותה הראשונה ביום 26.9.19, כי א' מאד מתקשה להתמודד עם המצב, מתקשה לקבל את
14 זה שאביו אנס את המתלוננת ושהוא עצור, ותיארה כי שלושה שבועות לפני כן הוא הטיח במתלוננת
15 שהוא שונא אותה, שהוא לא מאמין שאביו עשה לה את זה ושהוא לא רוצה שום קשר אליה (עמ'
16 69-70). תיאורה זה של האם, שהועלה בפנינו הרבה לפני עדותו של א' בבית המשפט ולפני שהרחיקה
17 אותו מהבית, מתיישב עם התרשמותי מעדותו של א' בכללותה ומהדברים שאמר לני בהקלטה, לגבי
18 תחושתו העזה כי הנאשם לא ביצע את המעשים שיוחסו לו (ראו למשל בעמ' 619-620) וחוסר האמון
19 שלו בגרסת המתלוננת; רצונו העז להביא לשחרורו של הנאשם ולסייע לו להוכיח את חפותו;
20 ומאמציו להוכיח לני בשיחה ביניהם שהסב הוא זה שביצע מעשים מיניים במתלוננת.

21
22 מצבו של א' החמיר אחרי עדותו הראשונה בפנינו, כאשר מספר ימים לאחר מכן הוא הגיש תלונות
23 במשטרה נגד אמו וסבו, ואמו הרחיקה אותו מהבית (כאשר כל אחד מהם מסר גרסה שונה לגבי
24 הסיבה להרחקתו). בשיחה המוקלטת עם נ', בשונה מדבריו של א' כי כוונתו היתה להקליט את נ'
25 מדברת על ההרחקה מהבית כדי להציג זאת בפני העובדת הסוציאלית, ניתן לראות כי הוא היה
26 ממוקד מטרה, והוביל את השיחה כל הזמן כדי לשכנע את נ' בכך שהסב הוא החשוד האמיתי
27 במעשים כלפי המתלוננת; סיפר לה על התלונה שהגיש נגד הסב על כך ששכב "כפיות" עם המתלוננת
28 ועל עדותו בבית המשפט; ואמר לה שהסב עומד להכנס לכלא על מעשיו (נ' 1/ עמ' 3-5, 13-14, 17-
29 18). ובנוסף, נראה כי הוא מנסה לפתות את נ' לעזוב את הבית ולבוא איתו להורי הנאשם בצפון
30 ומבטיח שיסייע לה כלכלית (שם בעמ' 8-10, 12-13, 17).

31
32 א' אף סיפר לני בשיחה, כי הוא משוחח עם הנאשם מדי יום ומתכנן לעבור לגור איתו כשיתחרר
33 מהכלא (נ' 1/ עמ' 10); ויתרה מכך, כאשר נ' סיפרה לו שהנאשם אמר לה בשיחת טלפון "תעשי את
34 הכל כדי, תדברי עם [המתלוננת], כדי שיוציאו אותו מהכלא", השיב א' "נכון" (שם בעמ' 8). דברים
35 אלו מתיישבים עם דברי האם, כי "א' בקשר עם אבא שלו מהכלא מאז שהוא במעצר פחות או
36 יותר... אבא שלו מתקשר אליו ומנהל אתו שיחות... באיזהו שלב כבר לא הפריע לי, אמרתי זה
37 אבא שלו, שידבר אתו. א' פשוט התהפך ומתנהל בצורה שזה לא הילד שלי. הוא מטיח בי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

האשמות, הוא בא ומתחקר את [המתלוננת] 20 אלף פעם על הסיפור הזה. היא כל פעם בוכה מזה
והיא לא מבינה למה הוא לא מאמין לה. היא הייתה נורא נורא מתוסכלת מזה שבכלל הוא בא
ושואל אותה כל פעם על הסיפור הזה. ואותי אישית הוא האשים שאני הכנסתי את אבא שלו
לכלא, ואת המצאת, וכאילו נהיה ממש טעון בבית" (עמ' 666); ובהמשך אמרה ש"הוא פשוט
מתנהג בצורה שזה לא הילד שלי. הוא מבחינתו, להוציא את אבא שלו מהכלא. הוא גם כתב את
זה לאחותו ב-SMS: צריך לעשות את הכול כדי שאבא יצא מהכלא. תבחרי צד... נורא נורא הרעילו
אותו עלי והוא פשוט מנסה לפגוע בי. הוא איים עלי. אני עברתי דירה בגללו" (עמ' 667).

מכל האמור ניתן ללמוד על המגמתיות של א' ועל רצונו לסייע לנאשם ולסבך את הסב כמי שביצע
בעצמו את המעשים כלפי המתלוננת; ויש בכך כדי להחליש במידה רבה את המשקל שיש לתת
לעדו. ראוי לציין בהקשר זה, כי בעת שא' ניסה לשכנע את נ' בשיחה שאם יהיו עוד עדים נגד הסב
הוא ייכנס לכלא (נ' 1 בעמ' 13-14), ואמר לה שהאם יודעת שהיא תבוא ותעיד, נ' אמרה לו שהיא
יכולה רק לומר שהיא שמעה שהסב הרים למתלוננת את החולצה; ולכך הגיב א' תגובה המדברת
בעד עצמה "את יכולה גם להמציא... ביג דיל... כמו ש[המתלוננת] המציאה" (יוער, כי הדברים לא
תומללו במלואם בנ' 1- עמ' 15, אך נשמעים בהאזנה לדיסק).

מעבר למגמתיות האמורה, הרי שעדותו של א' בנוגע לאירועים שלהם היה עד לכאורה בסוכות, היא
עדות לקונית כשלעצמה, שלא ניכרו בה סימני האמת. לטענתו שלושת האירועים שראה התרחשו
בדיוק באותו האופן, כשהוא יוצא מחדרו ורואה את הסב והמתלוננת שוכבים באותה צורה על
הספה כשידו של הסב במבושיו, ומיד כשהם רואים אותו הסב אומר למתלוננת שייצאו החוצה
לעשן; והוא לא נתן ולו נתון אחד שהשתנה ממקרה אחד למשנהו; ועל פי הנטען גם הסב והמתלוננת,
אשר לכאורה נתפסו בקלקלתם בפעם הראשונה, חזרו וביצעו את אותם מעשים פעמיים נוספות,
בדיוק באותה דרך, באותה שעה ובאותו מקום, מבלי לנסות להסתיר את מעשיהם בפעמים הבאות.

יתרה מכך, א' טען בעדותו שלא סיפר על המעשים לאיש פרט לנאשם (עמ' 606), ובחקירתו הנגדית
לא הצליח לתת כל הסבר מניח את הדעת לכך שכאחיה הגדול של המתלוננת לא אמר דבר לאם, לא
התעמת עם הסב ואף לא פנה לברר את הדברים מול המתלוננת עצמה; פרט לטענה בעלמא כי פחד
מאמו, הגם שלא הצליח להסביר מה קרה שלאחר כחודש הוא הפסיק לפחד והחליט לספר את
הדברים בבית המשפט. גם לגבי העובדה שלא פנה למשטרה בסמוך לקרות המקרים בסוכות (א'
פנה למשטרה כמעט חודשיים לאחר מכן, לאחר עדותו בפנינו ביום 26.11.20 - ג.ש) כדי לדווח על
המעשים, א' לא נתן הסברים מספקים (עמ' 615-618). גם לגבי השיחה עם נ', א' לא הצליח להסביר
מדוע לא פנה למשטרה, בעיקר לאחר שכבר הגיש תלונה נגד הסב, וכאשר הקלטת השיחה עם נ'
מחזקת לכאורה את החשדות שהעלה קודם לכן לגבי האירועים בסוכות (עמ' 655-656, 658).
לטענתו, השיחה עם נ' התקיימה כשבוע לאחר עדותו הקודמת, לאחר שהוא סולק מהבית והגיש
תלונה נגד הסב על המקרים מסוכות (עמ' 650-653), כלומר בחודש דצמבר 2020; והוא לא הסביר
מדוע המתין עד לעדותו השניה בבית המשפט ביום 15.2.21 כדי להעלות את הדברים לראשונה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 אמנם, כעולה מההקלטה, נ' אמרה בשיחה עם א' ששמעה שהמתלוננת סיפרה לאם כי הסב הרים
2 לה את החולצה, ואף נראה כי אמרה זאת בספונטניות וללא לחץ ממשי מצד א'. נ' אמנם העידה כי
3 המציאה את הדברים, אך קשה ליתן אמון בעדותה בעניין זה, שכן היא היתה רצופת סתירות, ואף
4 עמדה בסתירה לעדותה של האם שהעידה בכנות כי הן שוחחו על ההקלטה בבית לאחר עדותו של
5 הסב. יחד עם זאת, תיאורה של נ' בהקלטה לוקה בחסר ולא ברורה עד תום הסיטואציה בה שמעה
6 לכאורה את דברי המתלוננת, וכאמור בשלב מסוים היא אמרה שרק הבינה ממה ששמעה שהסב
7 הרים למתלוננת את החולצה. עדות זו שמשקלה נמוך מלכתחילה, עומדת בסתירה לעדויותיהן של
8 האם והמתלוננת, שבהן כאמור נתתי אמון, אשר הכחישו את קיומה של השיחה שלכאורה התנהלה
9 ביניהן; ובנוסף, לפי תיאורה של נ' מדובר בעדות שמיעה על כל המשתמע מכך.

10
11 מכל מקום, כפי שציינתי לעיל, גם לו אירוע כזה התרחש לאחר מעצרו של הנאשם, אין בו כדי לפגוע
12 באמון שנתתי בעדותה של המתלוננת, על המעשים שביצע בה הנאשם שנים לפני כן.

13
14 נוכח כל המפורט לעיל, אני דוחה את טענת ההגנה כי מי שביצע את המעשים המיוחסים לנאשם
15 הוא הסב, וכי המתלוננת השליכה את המעשים הללו על הנאשם.

ד. האם הוכחו יסודות עבירות המין שיוחסו לנאשם

16
17 לאחר שמצאתי את עדות המתלוננת אמינה ומבוססת, ודחיתי את גרסת הנאשם וטענות ההגנה,
18 דומה כי לא יכול להיות חולק כי מעשיו של הנאשם במתלוננת - שכללו בין היתר חיבוקים מאחור
19 תוך הצמדתה לגופו, ליטופים בבטן ובחזה, ונשיקות על פיה תוך החדרת לשונו לפיה - מבססים
20 ריבוי עבירות של מעשים מגונים בקטינה בת משפחה.

21
22
23 המחלוקת העיקרית בנוגע לפן המשפטי מתייחסת לעבירות האינוס שבהן הואשם הנאשם בכתב
24 האישום המתוקן.

25
26 לטענת ההגנה, גם אם עדותה של המתלוננת תתקבל במלואה, הרי שלא ניתן להרשיע על פיה את
27 הנאשם בעבירת אינוס, שכן לא הוכח יסוד הבעילה, מאחר שהמתלוננת לא הצליחה לתת הסבר
28 המניח את הדעת, הכיצד חדר איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה, כשלפי תיאוריה הם נותרו לבושים
29 בעת המעשים; היא לא הרגישה מגע של עור בעור; ולא תיארה תנועות של הכנסה והוצאה של איבר
30 המין. עוד נטען, כי הספק שהיה בלב התביעה בעת הגשת כתב האישום המקורי, שהתבסס על
31 הערכת המהימנות של חוקרת הילדים, קיים גם כעת, ויש בו להוביל לפחות למסקנה כי קיים ספק
32 סביר בנוגע ליסוד החדירה (עמ' 743-738, ועמ' 12-11 לתמצית סיכומי ההגנה). עוד נטען, כי
33 השתלשלות העניינים החריגה בתיק ותיקון כתב האישום בשיהוי ניכר ע"י המאשימה, גרמו לעינוי
34 דין לנאשם, באופן הגובל בטענת הגנה מן הצדק, ומצדיק דחיית עתירת המאשימה להרשעת הנאשם
35 בכתב האישום המתוקן (עמ' 713-711).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

מנגד, טענה המאשימה כי תיאוריה של המתלוננת בנוגע למעשים מדברים בעד עצמם ומבססים את יסוד הבעילה; וכי אם בית המשפט לא יסבור כך, הרי שיש בתיאורים אלו לכל הפחות כדי לבסס "ראשית חדירה", אשר כאמור בפסיקה די בה כדי לקבוע שהתקיימו יסודות עבירת האינוס.

בהתייחסו לטענה החלופית שהעלתה המאשימה בטיעוניה, כי לכל הפחות מדובר בראשית חדירה, טען הסנגור כי לא הונח מסד ראיתי עובדתי לכך, ועל כן יש לדחות גם טענה זו (עמ' 740).

אין ספק כי מדובר במקרה מורכב וחריג, כפי שאף מעידה השתלשלות העניינים שתוארה בהרחבה בפתח הדברים; ואולם, לאחר ששבתי ובחנתי את עדות המתלוננת ואת טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי הוכחו בפנינו כל יסודות עבירת האינוס.

סעיף 345 לחוק, קובע כדלקמן:

- "(א) הבוועל אשה -**
(1) שלא בהסכמתה החופשית;
(2) בהסכמת האשה, שהושגה במרמה לגבי מיהות העושה או מהות המעשה;
(3) כשהאשה היא קטינה שטרם מלאו לה ארבע עשרה שנים, אף בהסכמתה; או
(4) תוך ניצול מצב של חוסר הכרה בו שרויה האשה, או מצב אחר המונע ממנה לתת הסכמה חופשית;
 ...
הרי הוא אונוס ודינו - מאסר שש עשרה שנים.
(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), דין האונס - מאסר עשרים שנים אם האינוס נעשה באחת מנסיבות אלה:
(1) בקטינה שטרם מלאו לה שש עשרה שנים ובנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(1), (2), (4) או (5).
 ...
(ג) בסימן זה -
"בוועל" - המחזיר איבר מאיברי הגוף או חפץ לאיבר המין של האישה;"

וסעיף 351 לחוק קובע:

- "(א) העובר עבירה של אינוס לפי סעיף 345(א) או של מעשה סדום לפי סעיף 347(ב) באדם שהוא קטין, והוא בן משפחתו או באדם שהוא חסר ישע והוא אחראי עליו, דינו - מאסר עשרים שנים."**
 ...

אין מחלוקת כי המתלוננת היא קטינה בת משפחתו של הנאשם; כי לא התבקשה הסכמתה למעשי הנאשם, וגם לו היתה מתבקשת הסכמתה, הרי שאין לכך נפקות, מאחר שבעת האירועים אותם תיארה היא היתה קטינה שטרם מלאו לה 14 שנה; וכי היא אף תיארה אירוע אחד שאירע בחדרה בעת שישנה (לעניין סעיף 345(א)(4) לחוק).

המחלוקת היחידה בעניין זה היא האם התקיים יסוד הבעילה, דהיינו האם הנאשם החזיר את איבר מינו (או חפץ אחר) לאיבר מינה של המתלוננת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 בעניין זה היו תיאוריה של המתלוננת ברורים ונכוחים, ולא בכדי כבר במהלך שמיעת עדותה
2 הראשית, ממש בהפסקה הראשונה שנערכה, פנינו לב"כ המאשימה ושאלנו לגבי הפער שבין עדותה
3 לבין האמור בכתב האישום המקורי, שכן בתיאור הדברים שמסרה המתלוננת במילותיה שלה, היה
4 כדי להעיד על כך שבוצעו בה מעשי אינוס.

5
6 וכך, המתלוננת תיארה באופן עקבי כי החל מהאירוע הראשון ועד לאחרון, לאחר שהנאשם הצמיד
7 אותה אל גופו, כשהיא שוכבת על צדה והוא מאחוריה כשפניו אל גבה, היא לפתע הרגישה "איזה
8 גוש כזה" שנכנס אליה, "ל"חור של המחזור", אשר הכאיב לה; ותיארה כיצד בד בבד הנאשם ליטף
9 אותה, נישק אותה עם הלשון ואמר לה מילות אהבה.

10
11 המתלוננת שבה ותיארה את תחושת הכאב העז שחשה ב"חור של המחזור" בעת שה"גוש" נכנס
12 לגופה, כאשר במקרה אחד אף ציינה כי "יש לי כוח סבל ומתי שזה כאב לי אז צבטתי את המיטה...
13 אני כאילו צבטתי עם הציפורניים את המיטה" (עמ' 112); ובמקרה אחר תיארה כיצד הכאב העיר
14 אותה משינה, כאשר מדובר בכאב "כמו כל הפעמים", ואז ראתה את הנאשם מאחוריה (עמ' 115-
15 116). כן תיארה את תחושת ההקלה בעת שה"גוש" יצא, כאשר למשל אמרה לגבי המקרה הראשון
16 כי "הרגשתי שהגוש יצא והכאבים קצת הפסיקו" (עמ' 106).

17
18 עוד ראוי לציין, כי בחקירות הילדים, כשהתבקשה להרחיב על כך שהרגישה משהו נכנס אליה,
19 תיארה המתלוננת את ה"גוש" כמשהו עגול: "אני הרגשתי בערך עיגול כזה ככה, ונכנס אליי"
20 (במ' 1 עמ' 10 ש' 11); מאוחר יותר כשנשאלה איך היא יודעת שזה איבר מין ולא משהו אחר,
21 הסבירה כי אם הנאשם היה מכניס את האצבעות היא היתה מרגישה "חלקים זזים", אך היא
22 הרגישה גוש שלגביו אמרה כי "הרגשתי שזה נכנס לי בערך ככה נגיד" והדגימה באצבעותיה גודל
23 של כ-5 ס"מ (במ' 3 עמ' 7).

24
25 המדובר בתיאורים אותנטיים, חיים, שאינם משתמעים לשני פנים, כאשר למרות שהמתלוננת לא
26 ראתה את איבר מינו של הנאשם, לא ראתה מה הוא עושה לה ואף לא ידעה לומר מה קרה עם
27 בגדיה, היא ידעה לתאר היטב מה היא מרגישה - תחושת כאב עזה, בשל דבר מה אותו תיארה כגוש,
28 הנכנס לתוך איבר מינה (הוא "החור האמצעי" או "החור של המחזור"), ולאחר מספר דקות הרגישה
29 את אותו "גוש" יוצא מגופה, וחשה הקלה בכאב. כפי שציינתי לעיל, דווקא העובדה שהמתלוננת
30 התמקדה בתיאור תחושותיה, באופן ילדותי, וללא המילים המדויקות וה"בוגרות" שבהן נהוג לתאר
31 את איברי המין ואת מעשה הבעילה, מחזקת את מהימנותה ומחלישה את טענות העלילה והזיהום.

32
33 המתלוננת אף הוסיפה תיאורים ייחודיים, שיש בהם לחזק את המסקנה כי מדובר במעשה בעילה,
34 וגם תיאורים אלו נמסרו באופן ילדותי, המדגיש את חוסר נסיונה של המתלוננת ואת היותה נעדרת
35 ידע מיני, והרושם שנוצר הוא שהמתלוננת לא מבינה עד תום את החשיבות של תיאוריה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

וכך, המתלוננת תיארה בפנינו והדגימה את הנוזל הדביק שראתה לפחות באחד המקרים, והסבירה כי אחרי שהנאשם הוציא ממנה את איבר המין וקם לכיוון המקלחת, היא ראתה **"נוזל כזה שנופל על המיטה, שקוף כזה"**, וציינה שהיא חושבת שזה יצא ממנו (עמ' 511-513). המתלוננת הזכירה את אותו נוזל כבר בחקירת הילדים הראשונה, לאחר שסיימה לתאר את האירוע הראשון ובמענה לשאלת החוקרת האם יצא לה משהו מ"האמצע" והאם יצא לנאשם משהו מאיבר המין (שאלות שחזרו על עצמן לגבי כל המקרים), אז אמרה שהיתה פעם אחת שבה **"אחרי שהוא הוציא את האיבר יצא כזה נוזל, ואז אחר כך הוא נכנס להתקלח לשטוף"** (במ' 1 עמ' 17); כשהתבקשה לפרט על כך בהמשך, הרחיבה המתלוננת ואמרה שלאחר שהנאשם הוציא את האיבר, יצא נוזל שקוף שגם נפל על המיטה, הנאשם נגע בו בידיים והלך להתקלח והיא הדגימה בידיה תנועה של מתיחה, כאילו מדובר בנוזל דביק מעט (במ' 1 עמ' 27, 30). בחקירת הילדים השלישית אמרה המתלוננת כי נראה לה שהנוזל יצא מאיבר המין של הנאשם, או מאצלה מ"האמצע", והנאשם החזיק אותו ונגע בו באזור איבר המין; והוסיפה כי כשזה יצא, היא הרגישה באיבר המין שלה **"משהו מדגדג אותי"** וכשהנאשם נעמד, היא ראתה את הנוזל **"שהוא נמתח ככה... זה היה ביני לבינו כזה... הוא היה כזה באויר ואז הוא נפל על המיטה"** (במ' 3 עמ' 11-8).

תיאור ייחודי נוסף התייחס לנשימות של הנאשם בעת המעשים, שהיו שונות מהרגיל. וכך, כשהמתלוננת נשאלה בחקירתה הנגדית על כך שהיא לא תיארה תנועות של הכנסה והוצאה של איבר המין, כפי שבדרך כלל נעשה בעת קיום יחסי מין, השיבה **"הדבר היחיד שאני זוכרת... אני זוכרת שאמרתי את זה בחקירה... שמתתי שהוא עשה לי את זה אז הוא נשם חזק כזה בכללי הוא לא נושם חזק והוא נשם חזק... וזה כאילו נשימות כאלה מוזרות כאילו איך אני יסביר לך... שהוא עשה את זה הוא נשם נשימות מוזרות מאוד"** (עמ' 175-174). המתלוננת העלתה זאת כבר בחקירת הילדים השניה, כשנאמר לה שהנאשם הכחיש את טענותיה, ואמרה **"גם תמיד כאילו הוא נשם כזה בחזק כזה. בדרך כלל הוא לא נושם כזה... והוא נשם כזה חזק"**, והסבירה כי **"תמיד שהוא עשה לי את זה אז הוא פקח כזה עיניים ככה ואז הוא עשה ככה, נשם כזה חזק"** (במ' 2 עמ' 2-3).

עניין נוסף שעלה מאמרותיה של המתלוננת הוא תיאורה כיצד באירוע הראשון הנאשם החזיק את איבר מינו לפני שהכניס אותו לתוכה, תיאור שיכול להתיישב עם החדרת איבר המין לגופה תוך שהוא מוסיף בידו. המתלוננת תיארה כבר בתחילת חקירת הילדים הראשונה שבאירוע הראשון הנאשם החזיק את איבר המין שלו לפני שהכניס אותו לגופה, ואז היא הרגישה את הכאב ומשהו נכנס לאיבר מינה (במ' 1 עמ' 6 ש' 22, עמ' 9 ש' 12-8); כשנשאלה כיצד היא יודעת שהוא עשה זאת, שהרי היתה בגבה אליו, הסבירה המתלוננת כי היא הרגישה בגב גם את איבר המין שלו וגם את ידו השניה (לא זו שבה הוא חיבק והצמיד אותה אליו), ואז **"הוא הוריד את זה... ואז נכנס"**, והיא הרגישה את ה"גוש" נכנס אליה ואת הכאב (במ' 1 עמ' 9 ש' 16 עד עמ' 10 ש' 3). כפי שצוין לעיל, בניגוד לטענת הסנגור, המתלוננת לא אמרה בשום שלב כי היא ראתה את הנאשם מחזיק את איבר מינו, והיא העידה על הדברים באופן דומה גם בפנינו, ואף הבהירה כי הרגישה את היד ואת הדבר הנוסף על הגב מתחת לחולצתה (עמ' 177-176).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 תיאורים אלו מחזקים מאד את ההתרשמות מתיאורה העקבי והחד משמעי של המתלוננת, כי היא
3 הרגישה כיצד אותו "גוש" חודר לאיבר מינה, וכי מה שהיא מתארת לאורך כל הדרך הוא מעשה
4 בעילה, הגם שלא נקטה מפורשות במילים "בעילה" או "חדירה".

5
6 טיעוני ההגנה כי לא הוכח מעשה בעילה מתייחסים בעיקר לקושי העולה מגרסת המתלוננת כי היא
7 היתה לבושה בעת המעשים וכי הנאשם לבש תחתונים, וחוסר יכולתה להסביר כיצד תתכן החדרה
8 של איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה מבעד לבגדים; קושי שבעטיו גם חוקרת הילדים התקשתה
9 להעריך מהימנות בנוגע לעניין החדירה.

10
11 כפי שצוין לעיל בפירוט, מחקירתה הנגדית של חוקרת הילדים עלה, כי בסופו של דבר הקושי שלה
12 להעריך מהימנות בנוגע לחדירה נבע רק מנושא הבגדים, ולא בשל החשש שמא שיחת החשיפה בין
13 הסב לש' "זיהמה" את עדות המתלוננת.

14
15 אכן מעדותה ומחקירות הילדים של המתלוננת עולה, כי היא לא הצליחה להסביר (וניתן אף לומר
16 כי לא ניסתה להסביר) כיצד אירעה החדירה של איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה, אם לדבריה
17 היא היתה לבושה במהלך המעשים. יחד עם זאת, ראוי לציין, כי למרות השאלות הרבות שנשאלה
18 בעניין זה (ומחקירות הילדים עולה, כי חוקרת הילדים הקשתה עליה מאד בנושא זה), ולמרות
19 שהוטח בפניה פעם אחר פעם כי גרסתה אינה הגיונית, עמדה המתלוננת בתוקף על דבריה, כי היא
20 הרגישה את ה"גוש" נכנס לתוך גופה. המתלוננת לא ניסתה לשפר את גרסתה, לא התיימרה להסביר
21 כיצד הדברים נעשו, אלא היתה נאמנה לתחושותיה, כפי שתיארה לאורך כל הדרך - כי היא הרגישה
22 "גוש" שנכנס לאיבר מינה וגרם לה כאב עז.

23
24 וכך, לשאלות כיצד הגוש נכנס אם היא היתה לבושה בחצאית ותחתונים ובחלק מהמקרים במכנסי
25 פיג'מה, השיבה המתלוננת בחקירה הנגדית, פעם אחר פעם, כי "אני לא יודעת. פשוט הרגשתי את
26 זה נכנס כשהיו עלי בגדים" או "אני אפילו לא יודעת איך זה נכנס איך הרגשתי את זה איך כאב
27 לי" (עמ' 146-147, 513-514); ואף אמרה בכנות "לא יודעת תשאל אותו אני לא יודעת אין לי מושג...
28 אני לא יודעת איך זה נכנס כאילו זה לא הגיוני שאני יהיה עם מכנסיים ואני ירגיש את הגוש איך
29 כאילו איך אני לא יודעת איך הוא הכניס את זה" (עמ' 171-172).

30
31 סבורני כי אין לצפות מהמתלוננת להסביר את מה שאינה יכולה להסביר, וכי עמידתה בתוקף על
32 גרסתה רק מחזקת את מהימנותה וממחישה את יושרה וכנותה של המתלוננת, ואת הקביעה כי
33 מקור תלונתה הוא חווייתה האישית ולא דברים שנאמרו לה על ידי אחרים, כחלק מעלילה או
34 מזיהום. כפי שאמרה חוקרת הילדים בצדק, לו המתלוננת היתה רוצה לשקר או להעליל בהתאם
35 לדברים ששמעה מאחרים, או לו היה מדובר במי ששאבה תכנים מאחרים, היא יכלה בקלות ליישב
36 את הקושי והתמיהות בכך שתאמר שהנאשם הוריד את בגדיה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ראוי לזכור, כי מדובר בנערה צעירה, שהיתה כבת 12 בעת המעשים, אשר גדלה במשפחה דתית,
2 נעדרת כל ידע מיני, אשר בעת המעשים עצמם לא היה לה כל מושג מה הנאשם עושה לה, בעת
3 ששכבה כשגבה אליו, והיא יודעת לתאר רק את מה שהרגישה באותו זמן, את הכאב ואת התחושה
4 של משהו שנכנס לגופה. נראה כי הגם שהמתלוננת אישרה את שאלות הסנגור כי היא מעולם לא
5 הרגישה מגע של "עור בעור" של איבר המין של הנאשם בגוף שלה, אלא זה תמיד היה דרך הבגדים,
6 הרי שאין לה את הידע או הנסיון המיני כדי לענות על שאלה כזו. בהחלט אפשרי, כי במהלך
7 האירועים הנאשם הפשיל את תחתוניו מאחורי גבה או הוציא את איבר מינו מהתחתונים והיא לא
8 ראתה זאת ואינה יודעת; יתכן אף שהוא הפשיל מעט את בגדיה, ובתוך ההתרחשויות הכואבות והלא
9 ברורה לה, היא לא הרגישה זאת; ואף יתכן שהוא החדיר את איבר מינו לאיבר מינה דרך הבגדים.

10
11 אפשרות מעין זו, של החדרת איבר מין גברי לאיבר מין נשי דרך הבגדים, אמנם אינה שכיחה, אך
12 היא אפשרית; ויש לזכור כי בענייננו המתלוננת לבשה בחלק מהמקרים חצאית, ובחלק מהמקרים
13 מכנסי פיג'מה (אותם תיארה באחד המקרים כמכנסיים רופפים ונוחים - במ/3 עמ' 6 ש' 34), כך
14 שאין מדובר בתרחיש בלתי אפשרי. מכל מקום, לא ניתן לקבל את הטענה שעצם קיומם של בגדים
15 מונע את מעשה הבעילה, ואין בקיומו של חיץ כלשהו בין עורו של הגבר לעורה של האשה כדי למנוע
16 את התקיימות יסוד הבעילה - דהיינו, החדרת איבר או חפץ לאיבר מינה של אישה.

17
18 מאותם נימוקים יש לדחות גם את טענת הסנגור כי העובדה שהמתלוננת לא תיארה תנועות של
19 הוצאה והכנסה של איבר המין, עומדת בסתירה לטענה כי הנאשם אנס אותה. ראשית, החוק אינו
20 דורש הוצאה והכנסה של איבר המין, אלא הכנסה של איבר או חפץ לאיבר המין ותו לא; ושנית,
21 יתכן שהמתלוננת אינה יודעת לתאר עד תום את מעשיו של הנאשם, לאור גילה, חוסר נסיונה
22 והעובדה שהיתה עם גבה לנאשם, והיא תיארה את התחושות העיקריות שחשה - הכאב עם החדרת
23 ה"גוש" וההקלה בכאב כאשר ה"גוש" יצא ממנה.

24
25 עוד אציין, כי בשונה מעדותה בפנינו, שבה המתלוננת אמרה שאינה זוכרת מה לבשה או מה קרה
26 עם בגדיה (כך גם כאשר התובעת ניסתה לרענן את זכרונה בנוגע לחצאית במקרה הראשון), הרי
27 שבחקירות הילדים היא אמרה מספר אמירות שיש בהן לתת מענה מסוים לקשיים שהעלו הסנגור
28 וחוקרת הילדים בנוגע לבגדים.

29
30 כך למשל בנוגע למקרה הראשון, סיפרה המתלוננת כי היא לבשה חצאית וחולצה, כאשר החצאית
31 היתה קצת מורמת לה, אם כי לא ידעה לומר איך היא הורמה (במ/1 עמ' 10 ש' 32 עד עמ' 11 ש' 2);
32 והתחתונים שלבשה היו עליה, "אבל נכון איפה שלמטה? הרגשתי את התחתון כזה זה כזה הצידה",
33 אך היא לא יודעת איך התחתונים זזו (שם בעמ' 11 ש' 14-3); ובהמשך אמרה שוב והדגימה כיצד
34 התחתונים זזו הצידה, ואף אמרה שנראה לה שהנאשם הזיז אותם (שם בעמ' 15-16). בחקירתה
35 השלישית כשהתבקשה להרחיב בנוגע לכך, הדגימה המתלוננת שנראה לה שהחלק התחתון של
36 התחתונים זז לצד ימין (במ/3 עמ' 4-5). עוד סיפרה המתלוננת כי היתה פעם אחת שהנאשם קרא
37 לה כשהיא לבשה מכנסיים, ואז אמר לה "לכי תחליפי לחצאית" (במ/1 עמ' 24 ש' 5-3).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

נוכח כל האמור, לא מצאתי כי יש באמירותיה של המתלוננת בנוגע לבגדים כדי לכרסם או להחליש את גרסתה בדבר המעשים שביצע בה הנאשם, הכוללים את בעילתה, ולא מצאתי כי יש בכך כדי להקים ספק סביר בדבר התקיימותו של יסוד הבעילה.

למעלה מן הנדרש יצוין, כי בפסיקת בית המשפט העליון נקבע לא אחת, כי לענין יסוד הבעילה, די ב"ראשית חדירה" ואין צורך בחדירה של ממש לתוך איבר המין, וכי ביצועה של העבירה אינו נשלל עקב העובדה שקורבן העבירה נותרה בתולה (טענה שעלתה בסיכומי ההגנה, הגם שלא נשמעו ראיות בעניין זה, וההגנה אף ויתרה על הבאת עד מומחה בעניין זה) (ראו למשל ע"פ 2694/09 פלוני נ' מדינת ישראל (23.06.10) והפסיקה שפורטה בסיכומי התביעה בעמ' 42-43).

וכך נקבע בהקשר זה בע"פ 1484/10 אבו חאמד נ' מדינת ישראל (22.10.12):

"על פי פסיקה עקבית לעניין בעילה, לשם ראשית חדירה לאיבר המין "די בקיומו של 'מגע' עם איבר המין של האשה, התחלת חדירה, ואין הכרח בחדירה של ממש אל תוך איבר המין של קרבן מעשה האינוס... הנזק הפסיכולוגי, הנגרם מהחדירה כפויה, אינו מבחין בין החדירה למחצה, לשליש או לרביע או לכזו אשר אינה משאירה סימנים" (השופט אילן בע"פ 9165/98 דסה נ' מדינת ישראל). ראשית חדירה מקיימת את יסוד הבעילה (ראו ע"פ 2694/09 פלוני נ' מדינת ישראל; ע"פ 7082/09 פלוני נ' מדינת ישראל, שם נאמר מפי השופט הנדל "חדירה לאיבר המין של האשה ללא הסכמה, היא היקפה אשר יהא, מהוה עבירת אינוס")."

לטעמי, מתיאוריה של המתלוננת ניתן ללמוד כי הנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, וכי מתקיים יסוד הבעילה, ופירטתי לעיל את תיאוריה המפורטים והמוחשיים בעניין זה; וכאמור אף סברתי כי אין בדבריה בנוגע לבגדים כדי לשנות ממסקנה זו. ואולם, גם אם נניח שמשמעותה של הטענה שהמתלוננת היתה לבושה בעת המעשים היא כי לא בוצעה חדירה מלאה, הרי שאין בכך כדי לשלול את התקיימות יסוד הבעילה, שכן הוכח מתוך עדותה של המתלוננת שלכל הפחות התקיימה "ראשית חדירה" לאיבר מינה (ראו על דרך ההיקש ע"פ 7150/06 פלוני נ' מדינת ישראל (26.6.08)).

אשר להערכת המהימנות של חוקרת הילדים, הרי שכאמור אין בה כדי לחייב את בית המשפט, לכאן או לכאן, בעיקר מקום בו בית המשפט שמע את המתלוננת והתרשם באופן בלתי אמצעי ממהימנותה, ועל אחת כמה וכמה כאשר בית המשפט שמע את עדותה שלוש פעמים, וכאמור ראה אותה מתבגרת לנגד עיניו. יתרה מכך, אין אף סתירה בין התרשמות חוקרת הילדים להתרשמותי, שכן גם היא התרשמה ממהימנותה של המתלוננת ומכך שהיא העידה על דברים שחוותה ואף שללה את טענת הזיהום; והקושי היחיד שהעלתה היה אותו "פעור" שהיא לא הצליחה להבין מהמתלוננת בנוגע לבגדים. מאחר שמצאתי, כמפורט לעיל, כי אין בתיאוריה של המתלוננת לגבי הבגדים משום סתירה לתיאור החדירה, ומאחר שמדובר בדברים שבהגיון ובשכל ישר, ולא בעניין הקשור במומחיותה של חוקרת הילדים, הרי שאין כל יתרון לחוקרת הילדים על בית המשפט בנושא זה.

אשר לטענת ההגנה, כי לאור ההשתלשלות החריגה בתיק, נגרם לנאשם עינוי דין, וכי מצב זה גובל בטענת הגנה מן הצדק, ומצדיק כשלעצמו את זיכויו של הנאשם מעבירת האינוס – אין בידי לקבלה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1
2 אכן, כפי שאף ציינו בהחלטתנו מיום 23.8.20 לאפשר את תיקון את כתב האישום, השיהוי הרב שחל
3 בהגשת הבקשה לתיקון כתב האישום ע"י המאשימה, מעורר קושי; שכן המאשימה לא פעלה לתקן
4 את כתב האישום מיד לאחר שמיעת עדות המתלוננת, כפי שאפשר לה המשנה לפרקליט המדינה עם
5 הגשת כתב האישום (כאמור בסעיף 2 לבקשת המאשימה לתיקון כתב האישום), וגם לאחר
6 שהצהירה כי בכוונתה לתקן את כתב האישום, לא אצה לה הדרך, והבקשה הוגשה כחצי שנה
7 מאוחר יותר. עם זאת, כפי שצינו באותה החלטה, לא נפגעה יכולתו של הנאשם להתגונן בפני כתב
8 האישום המתוקן, שכן הוא נחקר בגין עבירות אינוס עוד בחקירותיו במשטרה; המתלוננת העידה
9 על עבירות אינוס כבר בתחילת עדותה הראשית; והנאשם שמע את הערות בית המשפט בעניין זה
10 כבר באותה ישיבה, וביתר שאת ביום 9.1.20, מועד בו החלטנו להפנות את הצדדים להוראות סעיף
11 184 לחסד"פ, על מנת שלנאשם תהא הזדמנות סבירה להתגונן גם בפני העבירות החמורות יותר,
12 שלא יוחסו לו בכתב האישום המקורי, אך עלו מעדותה של המתלוננת.

13
14 במצב דברים זה, ניתן לומר כי על אף השתלשלות העניינים החריגה, והשיהוי בו נקטה המאשימה
15 שלא ניתן לו הסבר מספק, הרי שכבר בשלב מוקדם של ההליך, ועוד לפני תיקון כתב האישום,
16 הנאשם הועמד על זכויותיו, והוסברה לו האפשרות כי למרות המיוחס לו בכתב האישום המקורי,
17 הוא יורשע בעבירות חמורות יותר, כאמור בעדות המתלוננת. על כן, ולאחר שבסופו של דבר מצאתי
18 כי יש לאמץ את עדותה של המתלוננת במלואה, לא ניתן לומר כי הדבר אינו אפשרי נוכח אותה
19 השתלשלות; ולמעשה יהיה בקבלת טענה זו של ההגנה כדי לאיין את החלטותינו הקודמות שפורטו
20 לעיל.

21
22 לאור כל המקובץ, אני סבורה כי המאשימה הוכיחה את כל העבירות שיוחסו לנאשם באישום
23 הראשון לכתב האישום המתוקן מעבר לספק סביר. מאחר שההגנה הסכימה כי המעשים שביצע
24 הנאשם בהונג קונג מהווים עבירה גם לפי הדין שם, ומאחר שכתב האישום בהקשר זה הוגש באישור
25 היועץ המשפטי לממשלה, הרי שהוכחו גם עבירות החוץ שביצע הנאשם במתלוננת בהונג קונג.

ה. האם הוכחו עבירות האלימות שיוחסו לנאשם

26
27 הנאשם הואשם בכתב האישום בשני מקרים שבהם הכה את המתלוננת: פעם אחת שבה היא סירבה
28 ללכת לישון, והנאשם משך אותה משיערה ודחף אותה לתוך חדרה, גרם לה לכאב והיא צעקה
29 ובכתה; ופעם נוספת שבה בעט בגבה ובישבנה כשהוא נועל נעלי עבודה כבדות, והיא נפלה על
30 המיטה. בנוסף הואשם הנאשם בכך שבמספר מועדים, מאז שבנו ש' היה כבן חמש, הוא תקף אותו
31 בכך שסטר לו והכה אותו על גבו בחוזקה, בין היתר באמצעות חגורה ונעל; בכך שבמקרה אחד תקף
32 את בניו מ' וש' בבית באמצעות אבזם חגורה, מאחר שהמשיכו לשחק ולא נענו להוראתו שילכו
33 לישון, ואף איים כי יכה אותם חזק יותר אם ימשיכו, והשניים בכו; ובמקרה נוסף שאירע לאחר
34 שהנאשם עזב את הבית ובעת שילדיו הגיעו לדירתו, הוא תקף את ש' בסטירה על לחיו, שמעוצמתה
35 הוא נפל לרצפה ונגרם לו סימן אדום בלחיו, ולאחר מכן דחף אותו וגלגל אותו על הרצפה. עוד
36

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 הואשם הנאשם כי במספר מועדים, מאז שבתו נ' היתה כבת 14, הוא תקף אותה באגרופים, משך
2 בשיערה וצבט אותה.

3
4 לגבי העבירות הקשורות בתקיפת המתלוננת, תיארה המתלוננת בעדותה את שני המקרים שיוחסו
5 לנאשם בכתב האישום, ואף העידה על מקרים נוספים שבהם תקף אותה (שני מקרים שבהם צבט
6 אותה- כשלא רצתה לישון ובעת שהכינה קורנפלקס לאח הקטן). עוד סיפרה המתלוננת כי היתה
7 תקופה שהיא ונ' לא דיברו עם הנאשם "בגלל שכאילו הוא הרביץ לנו ותמיד צעק עלינו ותמיד כאילו
8 התייחס לנו כאילו אנחנו סוג של משרתות שלו... כאילו היינו צריכות לעשות לו הכל".

9
10 כמפורט בהרחבה לעיל, עדותה של המתלוננת בכללותה היתה אמינה עליי מאד. מעבר לכך שגם
11 בעדותה לגבי מעשי האלימות היא תיארה באופן אמין ובהיר את ההשתלשלות שהובילה למעשים,
12 תיארה את אופן ביצוע המעשים, והצליחה להעביר באופן מוחשי את תחושותיה בעת האירועים;
13 הרי שגם בעניין זה היתה עדותה מתונה ולא מתלהמת, והיא לא ניסתה להקצין או להחמיר את
14 התנהגותו של הנאשם. הגם שהדבר אינו נדרש נוכח מהימנותה הגבוהה של המתלוננת, ניתן למצוא
15 חיזוק לעדותה בעניין זה בעדויותיהם של נ' ושל ש'. כאשר נ' העידה שהנאשם נהג למשוך למתלוננת
16 בשיער כשלא ביצעה את הוראותיו למשל בנקיון הבית, וכי היא היתה עדה לשני מקרים שבהם הוא
17 משך למתלוננת בשיער וצבט אותה; ושי' העיד על מקרה בו התחבא וראה שהנאשם משך למתלוננת
18 בשיער וצבט אותה, הגם שעלתה אי בהירות לגבי מועד האירוע (אשר לדבריו קרה ביום שבו הנאשם
19 עזב את הבית).

20
21 לגבי תקיפתה של נ', הרי שני עצמה העידה כי הנאשם נהג לאיים עליה שיעניש אותה אם לא תנקה
22 את הבית; כי הוא נהג לצבוט אותה עם הציפורניים ולהכותה באגרופים ובעיטות, פעם הכה אותה
23 באגרופ בפנים ופעם בגב, וכי הוא היה עושה כן לאחר שהיה סוגר את דלת החדר ואת החלון; כל
24 זאת מאז היתה כבת 14 ועד כחודש לפני הגירושין. לדבריה, פעם אחת היא הראתה לאמה סימנים
25 כחולים על גופה שהנאשם גרם לה, והאם אמרה לנאשם שלא יתקרב אליה. גם עדותה של נ' בעניין
26 זה היתה מתונה ולא מתלהמת, והותירה באופן כללי רושם אמין.

27
28 לחיזוק עדותה של נ' מצויות גם עדויותיהן של המתלוננת ושל האם. המתלוננת העידה כי הנאשם
29 נהג למשוך לנ' בשיער ולצבוט אותה; וכי בבקרים הוא היה מושך לה את השמיכה, מעיר אותה
30 מהרגל או צובט אותה. והאם סיפרה כי הנאשם היה מעיר את נ' משינה במשיכת שיער והיא היתה
31 צורחת; כאשר לרוב היא היתה מגיעה לאחר מכן, הנאשם הכחיש שעשה לה משהו ואמר שהיא
32 סתם היסטרית (טענות דומות לאלו שהעלה בפנינו), ואילו נ' נהגה לספר לה שהוא תפס אותה
33 בחוזקה ואף הראתה לה סימנים כחולים על ידיה וסימני ציפורניים. עדותה של האם על מעשים
34 אלו שאת רובם לא ראתה היא עדות קבילה, שכן הנסיבות שתיארה מעידות על "אמרת קרבן
35 אלימות" או "רס גסטה", המהוות חריג לאיסור על עדות שמיעה, שכן בסמוך לאחר ששמעה את
36 צרחותיה של נ', זו סיפרה לה מה קרה.
37

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 לגבי עדותו של ש' בפני חוקרת הילדים, הרי שהוא סיפר על כך שהנאשם נוהג להכותו מאז היותו
2 כבן חמש, וכן תיאר את שני המקרים שבהם הנאשם תקף אותו ואת מ' בפירוט רב: תיאר את
3 המקום והזמן שבו התרחשו המקרים (כולל האבחנה בין הבית לבין הדירה בה התגורר הנאשם
4 לאחר מכן); את השתלשלות העניינים לפרטי פרטים, כולל שם המשחק שבו שיחקו, המלל שבו נקט
5 הנאשם במהלך האירוע, לרבות איומיו, תיאור הסולם ומיטת הקומתיים, תיאור החגורה איתה
6 הכה אותו; תיאור אופן ביצוע התקיפות; פירוט תחושותיו, מחשבותיו, הסימנים שנגרמו לו,
7 ומעשיו לאחר מכן (כמו למשל הבריחה מבית הספר). המדובר בעדות שעל פני הדברים היא אמינה
8 מאוד, ולכך יש להוסיף את התרשמותה של חוקרת הילדים, על סמך הקריטריונים המקצועיים
9 שפירטה, כי ש' העיד על אירועים שחוה, זאת למרות ההתרשמות ממעורבות ומודעות לפרטי
10 הסכסוך בין הוריו, ונטיה לגונן על האם.

11
12 מעבר להתרשמות מעדותו של ש' כשלעצמה, הרי שקיימות ראיות סיוע לעדותו, וזאת הן בעדותה
13 של המתלוננת והן בעדותה של נ', אשר העידו על מקרי אלימות ספציפיים כלפי ש'. המתלוננת סיפרה
14 כי יותר מפעם אחת הנאשם הכה את ש' ב"כאפות", צבט אותו, והיה מכה אותו בלחי ובגופו; נ'
15 סיפרה כי הנאשם הרביץ לש' פחות, מאחר שהוא היה הילד האהוב עליו, אך סיפרה כי הוא נהג
16 להרביץ לו חזק עם ידו, ופעם אחת היא ראתה שהוא זרק אותו לרצפה. ראוי לציין, כי מאחר
17 שהנאשם כפר מכל וכל בעבירות האלימות, פרט למכות חינוכיות קלות, הרי שהעדויות של
18 המתלוננת, נ' והאם בדבר התנהגותו האלימה של הנאשם בבית באופן כללי, גם כלפי ילדיו האחרים,
19 מהוות גם הן סיוע לעדותו של ש' בדבר עבירות האלימות כלפיו.

20
21 חיזוק נוסף לראיות השונות בדבר התנהגותו האלימה של הנאשם בבית, ובדבר הקשר שבין
22 האלימות שנקט כלפי המתלוננת ונ', לבין דרישותיו של הנאשם שהן יבצעו עבודות בבית, כנטען ע"י
23 המתלוננת, נ' והאם; ניתן למצוא בהודעות שהוחלפו בין המתלוננת לבין הסב (ת/4), אשר הוגשו
24 כחלק מראיות התביעה, ובמסגרתן, בין היתר, המתלוננת עדכנה את הסב באיומיו של הנאשם
25 כלפיה וכלפי אחותה.

26
27 וכך, ביום 1.1.19 בשעה 21:36 כתבה המתלוננת לסב **"סבא אבא מאיים עלי כאילו הוא אומר לי**
28 **(תיזהרי ליפני שאני ידביק לך כפה)";** וביום 5.1.19 בשעה 21:42 היא כתבה לו **"סבא אבא מאיים**
29 **עלי במכות",** וזה השיב **"אל תתרגשי. הוא לא יעשה כלום"**. ביום 12.1.19 בשעה 22:28 שלחה
30 המתלוננת לסב הודעה קולית ובה אמרה ש"**אבא מאיים על נ'"** (קובץ שלישי בת/4), והסב השיב
31 לה בהודעה כתובה **"הוא רק מאיים לא נורא"**.

32
33 ביום 13.1.19 בשעה 07:15 כתבה המתלוננת לסב **"סבא אני לא רוצה ללכת לבית הספר",** ולשאלתו
34 מדוע, השיבה בשעה 07:18 **"כי אבא לא מפסיק לאיים עלי",** ומיד לאחר מכן הוסיפה **"הוא אומר**
35 **תקומי מהר כי עם לא אני אקח לך את הטלפון ואמא שמעה את זה והיא לא עשתה כלום"** (כך
36 במקור). באותו יום בשעה 18:01-18:15 שלחה המתלוננת לסב הודעה קולית ושני קבצי קול,
37 בהודעה היא נשמעת אומרת בבכי שהנאשם אמר לה שאם היא לא תסדר את הבית ואת המטבח

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

1 ותשטוף את כל החדרים, הוא ייקח לה את הטלפון, אומרת שנמאס לה ממנו ומתחילה לבכות (קובץ
2 שישי בת/4); בקובץ המצורף הראשון נשמע הנאשם אומר בכעס שהיא חוצפנית, שהוא קנה את
3 הטלפון בכספו, שהוא ישמיע לאמה את החוצפה שלה ואומר שאם היא לא תנקה ותעשה מה שני
4 תגיד לה אז "אני אראה לך מה זה היום" (קובץ ראשון בת/4); בקובץ המצורף השני נשמע הנאשם
5 ממש צועק "עוד מילה אחת אני סוגר לך את הטלפון, תזהרי על הפה שלך, תזהרי אני משבית לך
6 אותו. תזהרי ממני" (קובץ שני בת/4). כחצי שעה לאחר מכן כתבה המתלוננת לסב "סבא אמא
7 אמרה שאלחצתי אותך (אני מעוד מיצטערת)" (כך במקור).

8
9 קבצי השמע בהם נשמע הנאשם עצמו צועק ומאיים על המתלוננת, מעידים כאלף עדים על אופן
10 התנהלותו של הנאשם בבית ומול ילדיו, ועומדים בניגוד גמור לפסאדה של האב המסור והאוהב
11 שהוא ניסה להציג בעדותו. קבצים אלו יחד עם הודעותיה של המתלוננת בזמן אמת לסב, שהיווה
12 עבורה אוזן קשבת ומקור תמיכה (ראו למשל הודעתו של הסב מיום 30.1.19 בשעה 07:16 "אני
13 לצידך תמיד אל תפחדי מאף אחד בעולם חיימי"), גם הם מחזקים עד מאד את גרסת המתלוננת
14 ואחיה, ומחלישים את גרסתו המכחישה של הנאשם.

15
16 לאור כל האמור, לאחר שמצאתי את עדותו של הנאשם בכללותה כבלתי מהימנה, אני דוחה את
17 גרסתו גם בנוגע לעבירות האלימות, וקובעת כי המאשימה הוכיחה את כל המיוחס לנאשם באישום
18 השני.

19
20 עתירת המאשימה להרשעת הנאשם בעבירות אלימות נוספות מכח סעיף 184 לחסד"פ
21 במסגרת סיכומיה, עתרה המאשימה כי בית המשפט יעשה שימוש בסעיף 184 לחסד"פ וירשיע את
22 הנאשם בביצוע עבירות אלימות נוספות כלפי מ' וא', כפי שעלה מעדויותיהם של המתלוננת, ש', נ'
23 והאם, הגם שעבירות אלו לא יוחסו לנאשם בכתב האישום. ראוי לציין, כי המתלוננת ונ' אף סיפרו
24 על אלימות של הנאשם כלפי האח הקטן, וכאמור המתלוננת העידה על מקרה ספציפי נוסף שבו
25 הנאשם הכה אותה; אך עניינים אלו לא יוחסו לנאשם בכתב האישום ואף לא התבקשה הרשעתו
26 בהם מכח סעיף 184 לחסד"פ.

27
28 עוד יצוין, כי הסנגור לא התייחס בסיכומיו לבקשה זו.

29
30 אכן, כל העדים העידו כי הנאשם נקט פעמים רבות באלימות כלפי מ'. האם סיפרה כי מ' לומד
31 בחינוך מיוחד, יש לו בעיית תקשורת והוא לא כל כך יודע לבטא את עצמו, הנאשם לא ידע כיצד
32 להתמודד איתו, והיה משכיב אותו לישון עם "כאפה". המתלוננת העידה כי מ' היה הילד הכי מוכה
33 בבית ע"י הנאשם, והסבירה כי "הוא היה ישן עם מכות הוא היה מתעורר עם מכות היה הולך בית
34 ספר עם מכות", וסיפרה כי הנאשם צבט אותו, חנק אותו ומשך לו בשיער. נ' סיפרה כי מבין האחים
35 הקטנים הנאשם הכה בעיקר את מ' אשר "היה עונה לו", נהג לזרוק את מ' על המיטה, והכה אותו
36 עם נעליים ועם קולב. ש' סיפר בחקירת הילדים כי הנאשם הכה את מ' מספר פעמים, ואף לגבי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

האירוע שבו הם ישנו בדירתו של הנאשם, סיפר כי הנאשם הכה גם את מ' בכך שצבט אותו בציפורניו ומ' צעק.

בנוסף העידו המתלוננת והאם על אלימות של הנאשם נגד א'. האם סיפרה על אירוע שבו שמעה את א' צועק, וכשהגיעה לחדר ראתה אותו בתנוחת עובר, כשהוא מגן על פניו והנאשם היה מעליו והכה אותו באגרופים, והיא הפרידה ביניהם. המתלוננת סיפרה כי הנאשם הכה גם את א', והיתה פעם אחת שהנאשם לא נתן לא' לצאת מהחדר, ובגלל שא' פחד שהוא ירביץ לו, הוא עשה פיפי בחדר.

מנגד, א' אשר הגיע להעיד מטעם ההגנה, סיפר כי החינוך של הוריו כלל "לפעמים טיפה כאפות חינוך... גם אימא וגם אבא", וזה קרה "כשהייתי מעצבן אותם, כשהיה קורה משהו, לא סתם. כשהייתי מעצבן, כשהייתי רב איתם... לא הייתי מקשיב להם, כאילו"; וכי במצבים כאלו הוא הרגיש שלא נעים לו והיה נועל את עצמו לבד בחדר (עמ' 599-600). לטענתו, האם רצתה שהוא יגיד בחקירה שהנאשם מרביץ לו חזק ולא נותן לו לצאת מהחדר, אך הוא לא הקשיב לה; והוא לא סיפר על כך בחקירה מאחר שפחד (עמ' 624-626).

סעיף 184 לחסד"פ קובע כדלקמן:

"בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; אולם לא יוטל עליו בשל כך עונש חמור מזה שאפשר היה להטיל עליו אילו הוכחו העובדות כפי שנטענו בכתב האישום".

כעולה מפסיקה ענפה, המבחן העיקרי להפעלת סמכותו של בית המשפט מכח הסעיף, הוא האם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן בפני העבירות הנוספות, זאת כאיזון בין הצורך בחשיפת האמת ובעשיית צדק, לבין הבטחת זכותו של נאשם למשפט הוגן. וכך, נקבע בין היתר, כי אם קו ההגנה שבנה לעצמו הנאשם כלפי האישום שהופיע בכתב האישום כולל בחובו גם את קו ההגנה אותו היה מציב הנאשם לעבירות הנוספות שהתגלו, אין לומר כי הנאשם הופתע וכי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן (ראו ע"פ 63/79 עוזר ואח' נ' מדינת ישראל פ"ד לג(3) 606).

בענייננו, על פני הדברים ניתן לקבוע כי ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן גם בפני עבירות האלימות הנוספות, שכן מדובר בעבירות העולות מן החומר שהיה בידי הנאשם עוד לפני תחילת המשפט ולא בתשתית עובדתית חדשה; מדובר בעבירות הקשורות קשר הדוק לאלו שבהן הואשם הנאשם (ראו בהקשר זה ע"פ 545/88 בן עזרא נ' מדינת ישראל, מג(2) 316 (1989)); ובנוסף, הנאשם הכחיש הכחשה גורפת של אלימות כלפי מי מילדיו, למעט מכות קלות למטרות חינוכיות, ולא נטען כי לו יוחסו לו מלכתחילה העבירות הנוספות, היה משתנה קו ההגנה שלו.

למרות האמור, בשים לב למכלול נסיבות העניין, לא מצאתי כי יהא זה מוצדק לעשות שימוש בסמכותנו לפי סעיף 184 לחסד"פ ולהרשיע את הנאשם בעבירות האלימות הנוספות שלא יוחסו לו בכתב האישום. כאמור, העבירות הנוספות בהן התבקשנו להרשיע את הנאשם היו מצויות בחומר החקירה עוד טרם הגשת כתב האישום, ולא הוסבר לנו מדוע החליטה המאשימה שלא להאשימו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

בעבירות אלו. יתרה מכך, כפי שצוין לעיל, בשלב מאוחר יחסית של המשפט, לאחר שהסתיימה הבאת ראיות התביעה, התבקש תיקון כתב האישום בנוגע לעבירות האינוס; וגם בשלב זה, לאחר שבפני המאשימה היו פרושות כל העדויות, לרבות אלו המקימות את העבירות הנוספות, לא התבקש תיקון כתב האישום והוספת עבירות אלימות כלפי מ' וא'.

בדנ"פ 4603/97 **משולם נ' מדינת ישראל** (29.6.98) נקבע בהקשר זה, כי סעיף 184 לחסד"פ אינו מגביל את סמכות בית המשפט להרשיע נאשם רק בעבירות שהתשתית להן לא היתה ידועה לתביעה בעת הגשת כתב האישום, וכי סמכותו של בית המשפט לקבוע ממצאים ולהרשיע נאשם, היא סמכות נפרדת ומנותקת משיקול דעתה של התביעה ומהראיות שהיו בידיה לפני המשפט; ואולם נקבע כי המנעותה של התביעה מלהאשים את הנאשם בעבירה העולה מהחומר שהיה מצוי ברשותה, יכולה לשמש כאחד הנימוקים (ואף נימוק "כבד משקל"), שבית המשפט יביא בין שיקוליו לעניין הרשעה לפי סעיף 184 לחסד"פ.

בענייננו, נראה כי התנהלותה של המאשימה, אשר לא ייחסה לנאשם עבירות אלו בכתב האישום המקורי, ואף לא ביקשה להוסיף בכתב האישום המתוקן, פוגעת במידה מסוימת במסקנה כי ניתנה לנאשם אפשרות להתגונן בפני העבירות, ודומה כי הנאשם רשאי היה לפתח ציפיה כי במצב דברים זה לא תתבקש הרשעתו בעבירות נוספות. לכך יש להוסיף את העובדה שהבקשה הועלתה לראשונה בדרך אגב בסיכומי התביעה, ושהסגור עצמו לא התייחס לבקשה זו בסיכומיו. מכל האמור, לא שוכנעתי עד תום, כי ניתנה לנאשם הזדמנות מהותית ומלאה להתגונן בפני העבירות הנוספות, ועל כן אציע לדחות את בקשת המאשימה בעניין זה.

לסיכום

נוכח כל המתואר לעיל, אני סבורה כי המאשימה הצליחה להוכיח מעבר לכל ספק סביר את אשמתו של הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן - דהיינו, ריבוי עבירות של אינוס ומעשים מגונים כלפי המתלוננת, ועבירות אלימות כלפי ילדיו: המתלוננת, נ', מ' וש'.

על כן, אציע לחבריי להרשיע את הנאשם בריבוי עבירות של אינוס קטינה בת משפחה- לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(ב)(1), בצירוף סעיפים 345(א)(1) ו-4(4) לחוק; בריבוי עבירות של מעשים מגונים כלפי קטינה בת משפחה- לפי סעיף 351(ג)(2) בנסיבות סעיף 348(ב), בנסיבות סעיף 345(ב)(1) לחוק, ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק; בריבוי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי- לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק; ובמספר עבירות של תקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש- לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(ב)(2) לחוק.

גילת שלו, שופטת

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

השופטת יעל רז-לוי:

קראתי את חוות דעתה הנהירה, המבוססת והמנומקת היטב של חברתי כב' השופטת שלו, ואני מצטרפת לכל האמור בה ולמסקנותיה, ובכלל זה האמון המלא שיש לתת בעדות המתלוננת הקטינה. כפי שהטיבה לתאר חברתי, בתיק זה ראינו את המתלוננת מתבגרת לנגד עינינו, וניתן לבחון את עדותה, על פני ציר הזמן ובמצבים שונים – החל ממספר חקירות בפני חוקרת הילדים, והמשך בשלוש הפעמים בהן העידה בפנינו. הרושם העולה מכל חקירותיה הינו של ילדה אשר מספרת על הדברים בלשונה ובאופן שהיא מבינה אותם, עושה מאמץ לדייק בפרטים, ומתארת את הדברים באופן ייחודי ובדרכה המיוחדת לאורך כל הדרך – בכנות, באופן לא מתלהם או קטגורי, כשהיא אינה מוסיפה או מעטרת את דבריה בתיאורים מעצימים או מוגזמים.

דוגמא מובהקת לכך היא עניין היותה לבושה בבגדים – עניין אשר המתלוננת מבינה שיכול ויש עמו קושי, כשהיא נשאלת כיצד התיאור שתארה אפשרי אם היא הייתה לבושה בבגדיה. והגם שכך, המתלוננת לא מנסה ליפות את הדברים או ליישב אותם.

יתרה מכך, לא רק שהמתלוננת בעדותה בפנינו לא מנסה ליישב את הקושי האמור (וכפי שציינה חוקרת הילדים היא יכולה לעשות זאת בפשטות), היא אפילו לא מתארת דברים מסוימים שיכלו למתן את אותו קושי, דברים אותם תיארה בחלק מן המקרים בחקירות הילדים – כמו למשל שתחתונה הוסטו או שהיא זוכרת שהחצאית הייתה מורמת; והדבר מעיד אף הוא על מהימנותה.

כל המקובץ והתרשמותי הבלתי אמצעית מן המתלוננת, הובילו אף אותי למסקנה כי יש לתת את מלוא האמון והמשקל לעדות המתלוננת.

נוסף לאמור, רואה אני באותו "טריגר" שגרם למתלוננת לספר לסבה על הדברים – כפי שהעידו המתלוננת וסבה – חיזוק משמעותי ובעל משקל לעדותה. המדובר בראייה שיש לה משקל עצמאי שכן היא אינה מהווה תלויה של המתלוננת או חשיפה של הדברים על ידה, אלא מדובר למעשה בהתנהגות של המתלוננת ופעולות שעשתה, המעידות אף הן על אמיתות הדברים. שהרי, המתלוננת לא שיתפה את הסב בשל רצון לשתף אותו במה שקרה לה, כמו שהיה בהמשך עם האם. המתלוננת ביקשה לדבר עם הסב, בדחיפות, באותו ערב, ללא דיחוי, כשהיא בלחץ ומבוהלת, ועומדת על כך שהשיחה תערך כאן ועכשיו. שכן היא חששה, ממש כך, שהיא בהריון ממעשיו של האב בה; וזאת לאחר שהסב הסביר לאחיה איך באים ילדים לעולם.

מכאן שבפנינו התנהגות ופעולה שנקטה המתלוננת – הפנייה לסב, אשר לא באה כלל לשמה – כדי לספר דברים שעשה בה האב, או להתלונן כנגדו, אלא באה כדי לומר לסב שיידע שהיא אולי בהריון, ולראות מה עושים – עם אותו הריון.

משנתתי אמון בעדות המתלוננת והסב ביחס לאמור, בפנינו ראייה נוספת, אשר הגם שהיא באה לכאורה מן המתלוננת, היא בעלת חיות בפני עצמה. בדומה ובהיקש לכך שמצב נפשי יכול להוות

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

תפ"ח 19-07-28464 מדינת ישראל נ' פלוני

סיוע, סבורה אני שאף כאן מדובר בראיה שיש בה משום חיזוק משמעותי – התנהגות המתלוננת המלמדת על אותו חשש שהיא בהריון.

לכך מצטרף חוסר האמון שנתתי בגרסת הנאשם, אשר כפי שחברתי סקרה וניתחה בהרחבה, הייתה גרסה מתפתחת, מלאת סתירות ופרכות וחוסר הגיון פנימי, אשר בכל פעם קיבלה תפנית אחרת, לאור ראיות נוספות שהוצגו לנאשם, עד שלבסוף הגיעה ליישורת האחרונה - הפניית הזרקור המאשים לסב, לאחר שכל הסבריו הקודמים כשלו.

אשר על כן, אף לטעמי אשמת הנאשם הוכחה מעבר לכל ספק סביר, ביחס לעבירות המין בביתו וביחס לעבירות האלימות כלפי ילדיו, הכל כפי שפורט עלי חוות דעת של חברתי כב' השופטת שלו.

יעל רז-לוי, שופטת

11

השופט אהרון משניות:

אני מסכים עם כל האמור בחוות דעתה המפורטת והמעמיקה של חברתי השופטת גילת שלו.

אהרון משניות, שופט

לאור כל האמור, הוחלט להרשיע את הנאשם בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום, כאמור בחוות דעתה של השופטת גילת שלו.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, במעמד הצדדים.

אהרון משניות, שופט

גילת שלו, שופטת

יעל רז-לוי, שופטת